அகில பாரத சங்கர ஸேவா ஸமிதி வெளியீடு

॥ ஶ்ரீ: ॥

"एषा शंकरभारती विजयते निर्वाणसौख्यप्रदा"

ஏஷா ஶங்கரபா⁴ரதீ விஜயதே நிர்வாணஸௌக்²யப்ரதா³

श्रीजगद्गुरुग्रन्थमाला

ஶ்ரீ ஜக³த்³கு³ரு க்³ரந்த²மாலா

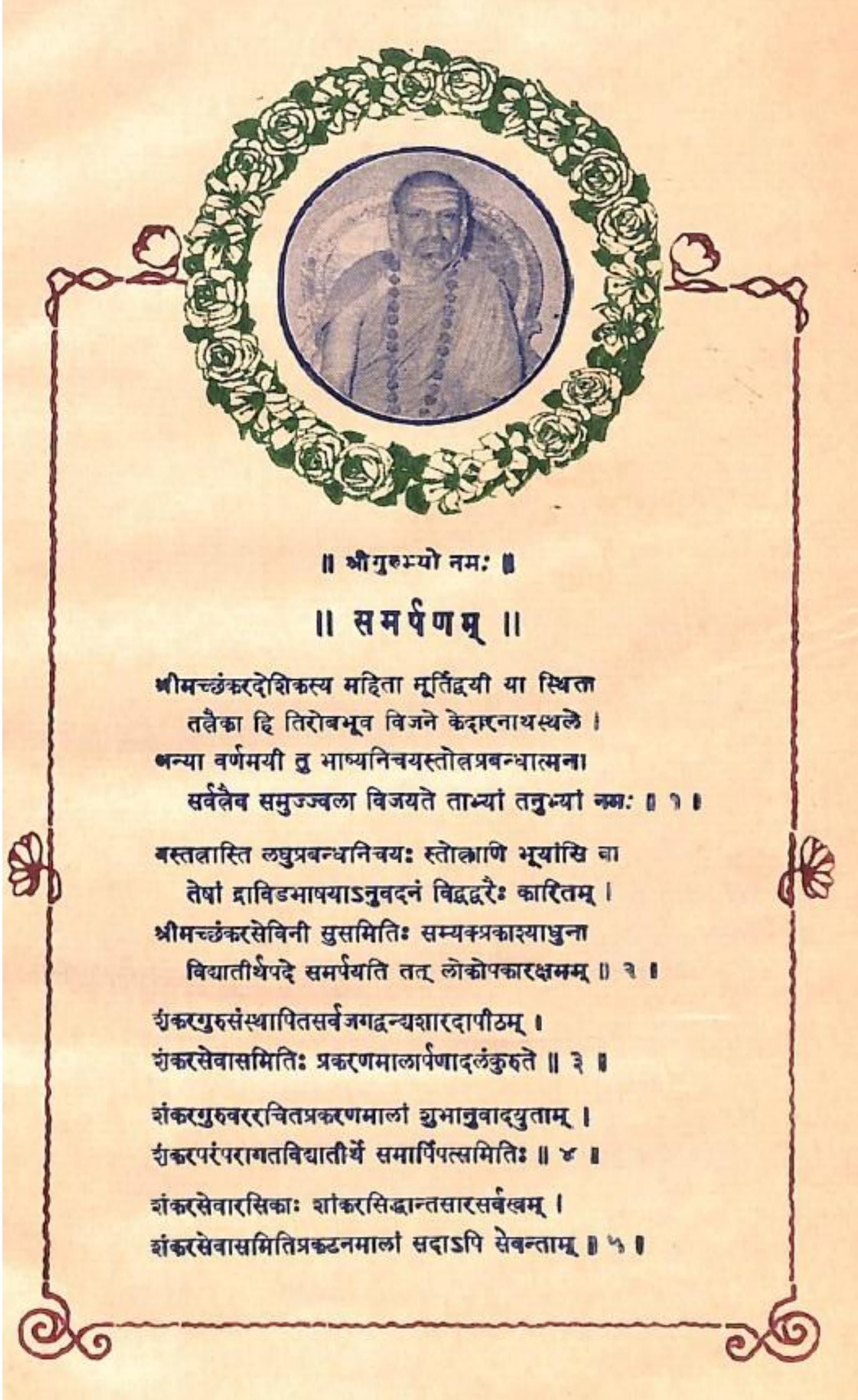
॥ उपदेशसाहस्री ॥

(गद्यप्रबन्धः)

உபதே³ஶ ஸாஹஸ்ரீ

(க³த்³ய ப்ரப³ந்த⁴:)

ஶ்ரீ வாணீவிலாஸ் பிரஸ்
ஶ்ரீரங்கம்.
1965

॥ श्रीगुरुभ्यो नमः ॥

॥ समर्पणम् ॥

श्रीमच्छंकरदेशिकस्य महिता मूर्तिद्वयी या स्थिता
तत्रैका हि तिरोबभूव विजने केदारनाथस्थले ।
अन्या वर्णमयी तु भाष्यनिचयस्तोत्रप्रबन्धात्मना
सर्वत्रैव समुज्ज्वला विजयते ताभ्यां तनुभ्यां नमः ॥ १ ॥

यस्तत्रास्ति लघुप्रबन्धनिचयः स्तोत्राणि भूयांसि वा
तेषां द्राविडभाषयाऽनुवदनं विद्वद्वरैः कारितम् ।
श्रीमच्छंकरसेविनी सुसमितिः सम्यक्प्रकाश्याधुना
विद्यातीर्थपदे समर्पयति तत् लोकोपकारक्षमम् ॥ २ ॥

शंकरगुरुसंस्थापितसर्वजगद्वन्द्यशारदापीठम् ।
शंकरसेवासमितिः प्रकरणमालार्पणादलंकुरुते ॥ ३ ॥

शंकरगुरुवररचितप्रकरणमालां शुभानुवादयुताम् ।
शंकरपरंपरागतविद्यातीर्थे समार्पिपत्समितिः ॥ ४ ॥

शंकरसेवारसिकाः शांकरसिद्धान्तसारसर्वस्वम् ।
शंकरसेवासमितिप्रकटनमालां सदाऽपि सेवन्ताम् ॥ ५ ॥

பதிப்புரை.

ஸ்ரீ சிருங்ககிரி ஸ்ரீ ஜகத்குரு மஹா ஸந்நிதானம் அவர்களின் பரமானுக்ரஹத்தால் பிரசுரிக்கப்பட்டுவருகின்ற ஸ்ரீ ஜகத்குரு கிரந்தமாலையில் ஸ்ரீ சங்கரபகவத்பாதாசார்யார் அருளிய கிரந்தங்களில் **உபதே³ஶ ஸாஹஸ்ரீ**, என்ற பிரகரணத்துக்கு வழக்கம் போல பதவுரை பொழிப்புரை, விரிவுரைகளுடன் வெளிவந்துள்ளன.

ஸ்ரீ சங்கரபகவத்பாதாசார்யார் அருளிய வேதாந்த ப்ரகரணங்களில் **உபதே³ஶ ஸாஹஸ்ரீ** ஒன்று. இது கத்ய ப்ரபந்தம், பத்யப்ரபந்தம் என்று இரண்டாக பிரிக்கப் பட்டு உள்ளது. கத்யப்ரபந்தத்தில் 116 வாக்யங்களும் பத்ய ப்ரபந்தத்தில் 671 சுலோகங்களும் உள்ளன. இரண்டிலும் சேர்ந்து 787 உபதேசங்கள் உள்ள போதிலும் அநேகம் என்ற அர்த்தத்தில் **'உபதே³ஶ ஸாஹஸ்ரீ'** என்றே பெயர் வழக்கில் ஏற்பட்டுள்ளது. இதில் கத்யபாகம் மட்டும் வழக்கம் போல் பதவுரை கருத்துரைகளுடன் இதில் பிரசுரிக்கப்பட்டு உள்ளது. இதே ரீதியில் பத்யபாகமும் பின்னல் வெளி வரும் இந்நூலில் காணும் விஷயங்களின் ஸாரம் முதலில் காட்டப்பட்டுள்ளது. விஷய அட்டவணையும் சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறது. இது ஸ்ரீ சங்கர கிருபா பத்திரிகையில் தொடர்ச்சியாக வந்து இப்பொழுது தனிப் புஸ்தகமாக வெளிவந்துள்ளது.

இந்நூலுக்குப் பதவுரையும் விரிவான கருத்துரையும் எழுதித்தந்துதவிய நம் சங்கர கிருபா உதவி ஆசிரியர் வியாகரணசிரோமணி, வேதாந்த வித்வான் ப்ரஹ்ம ஸ்ரீ **K.S. வெங்கடராம சாஸ்திரிகள்** அவர்களுக்கு நம் கிருதஜ்ருதையைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறோம்.

ஸ்ரீ சங்கர பகவத்பாதாசார்யாள் அவதரித்த புண்ய ஸ்தலமான காலடி க்ஷேத்திரத்தில் விச்வாவஸு வருஷம் சித்திரை மாதம் நடைபெற்ற ஸ்ரீ சங்கரஜயந்தீ மஹோத்ஸ்வத்தில் ஸ்ரீ சிருங்கேரி ஸ்ரீஜகத்குரு அவர்களும் ஸ்ரீ துவாரகா ஜகத்குரு அவர்களும் ஸ்ரீபுரி ஜகத்குரு அவர்களும் விஜயம் செய்துள்ள சமயம் சிருங்கேரி ஸ்ரீ ஜகத்குரு ஸ்ரீ மஹா ஸந்நிதானம் அவர்களின் திவ்ய சரணாரவிந்தங்களில் இம் மலர் ஸமர்ப்பிக்கப்பட்டுள்ளது.

K.V. சுப்பரத்னம் அய்யர்,
பொதுக் கார்யதர்சி.
அகில பாரத சங்கர ஸேவா ஸமிதி

விஷயானுக்ரமணிகை

உபதே³ஶ ஸாஹஸ்ரீ ஸாரம்.

(வசனப் பகுதி)

வேதாந்தம் என்று கூறப்படும் உபநிஷத்துக்களுக்கும், அவைகளின் தாத்பர்யத்தைத் தீர்மானிக்க வியாஸரால் அருளப்பட்ட ப்ரஹ்ம ஸூத்ரத்திற்கும், பாஷ்யமியற்றியும் ஸ்ரீ சங்கரபகவத்பாதாசார்யாளுக்கு மனதில் ஸமாதானம் ஏற்படவில்லை. ஆத்ம ஸ்வரூபத்தை அறிந்துகொள்ளாததால் ஸம்ஸாரஸாகரத்தில் தத்தளிக்கும் மாந்தர்களை எப்படியாவது கரைசேர்த்துப் பேரானந்த நிலையில் வைப்பதற்காக ஆசார்ய ரூபமாக அவுதரித்த கருணாமூர்த்தி யல்லவா பகவத்பாதர்! அவர் இயற்றிய பாஷ்யத்தின் உதவியைக்கொண்டு ஒருவாறு உபநிஷத்தின் பொருளைத் தெரிந்து கொண்டபோதிலும் அவைகளால் மட்டும் ஸாமான்ய அதிகாரிகளுக்கு ஆத்மானுபவம் ஏற்படுவதில்லை. உபநிஷத்துக்கள் மிகவும் விரிவாக இருப்பதாலும் பற்பல விஷயங்களைப்பற்றிப் பேசுவதாலும் அவைகளின் கருத்தைக் கண்டுபிடிப்பது யாவருக்கும் ஸுலபமன்று. மிக்க சிரமப்பட்டு உபநிஷத்துக்களின் கருத்தைத் தெரிந்து கொண்டாலும் கூட இவ்விஷயத்தில் பற்பல ஸந்தேஹங்கள் எழக்கூடுமாதலால், அனுபவத்தில் காணும் பலவித யுக்திகளைக் கொண்டு அவைகளைப் போக்கிக் கொண்டால்தான் நமக்கு நிர்ணயம் ஏற்பட்டு ஆத்மானுபவம் ஏற்படும். இதையே தான்

श्रोतव्यः श्रुतिवाक्येभ्यः मन्तव्यश्चोपपत्तिभिः

ஶ்ரோதவ்ய: ஶ்ருதிவாக்யேப்⁴ய: மந்தவ்யஶ்சோபபத்திபி⁴:

“உபநிஷத் வாக்யங்களைக்கொண்டு ஆத்ம தத்வத்தை விசாரித்துப் பிறகு யுக்திகளைக் கொண்டு மனனம் செய்யவேண்டும்" என்று பெரியோர்கள் சொல்வார்கள். இதற்காகத்தான் பரம கிருபாநிதியான ஆசார்யாள் அநேகம் பிரகரண நூல்களை இயற்றியுள்ளார்கள். இவைகளெல்லாம் நம் மனதில் எழும் ஸந்தேஹங்களைப் போக்கி உபநிஷதர்த்தத்தை நிர்ணயித்து ஆத்மானுபவமேற்பட உதவியாக உள்ளவை. இவைகளில் **உபதே³ஶ ஸாஹஸ்ரீ** என்னும் பிரகரணத்தைப்பற்றிச் சிறிது ஆராய்வோம்.

இது இரண்டு பாகமாக அமைந்துள்ளது. முன் பாகம் வசன நடையிலும் பின் பாகம் சுலோக ரூபமாகவும் உள்ளது. உண்மையில் இரண்டும் வெவ்வேறான தனித் தனி நூல்களாகத்தான் காணப்படுகின்றன. ஒன்றின் தொடர்ச்சி மற்றொன்றில் காணப்படவில்லை. ஒரே ஆத்ம தத்வத்தை வெவ்வேறு விதமாக விரிவாகவும் சுருக்கியும் கூறும் பல உபநிஷத்துக்களும் தனித்தனி நூலாக இருப்பது போல் இவையும் தனித்தனி நூல்களே.

கத்யப் பிரபந்தத்தில் கடைசி பதத்தை இருதடவை சொல்லி நூலை உபஸம்ஹாரம் செய்து பிறகு தனியாக மங்களாசரணத்துடன் பத்ய ப்ரபந்தத்தை ஆரம்பிக்கிறார். பத்ய ப்ரபந்தத்தின் ஆரம்பத்தில் உபோத்காத பிரகரணம் காணப்படுகிறது.

பிரஹ்மதத்வமானது மிகவும் ஸூக்ஷ்மமாகவும் புத்திக்கு எட்டாததாகவுமிருப்பதால் நன்கு புரிவதற்காக கதைகள் மூலமும், கேள்வி பதில் ஸம்வாத ரூபமாகவும் உபநிஷத்துக்கள் பல இடங்களில் உபதேசிக்கின்றன.

शिष्याचार्यप्रश्न-
प्रतिवचनरूपेण कथनं तु सूक्ष्मवस्तुविषयत्वात् सुखप्रतिपत्तिकारणं भवति । ...
कश्चित् गुरुं ब्रह्मनिष्ठं विधिवदुपेत्य प्रत्यगात्मविषयादन्यत्र शरणमपश्यन् अभयं नित्यं शिवमचलमिच्छन् पप्रच्छेति कल्प्यते

ஶிஷ்யாசார்யப்ரஶ்ன-
ப்ரதிவசனரூபேண கத²னம் து ஸூக்ஷ்மவஸ்துவிஷயத்வாத் ஸுக²ப்ரதிபத்தி காரணம் ப⁴வதி । ...
கஶ்சித் கு³ரும் ப்³ரஹ்மநிஷ்ட²ம் விதி⁴வது³பேத்ய ப்ரத்யகா³த்மவிஷயாத³ன்யத்ர ஶரணமபஶ்யன் அப⁴யம் நித்யம் ஶிவமசலமிச்ச²ன் பப்ரச்சே²தி கல்ப்யதே

என்று கேனோபநிஷத் பாஷ்யத்தின் ஆரம்பத்தில் காணப்படுகிறது. அதிலும் ஒரு சிஷ்யன் ஆசார்யனிடம் சென்று எவ்வாறு தன் ஸந்தேஹங்களைக் கேட்க வேண்டும் என்பதையும், அவன் ஸந்தேஹங்களைப் போக்கி ஆசார்யர் உபதேசிக்க வேண்டிய முறைகளையும் இந்த கத்ய பிரபந்தத்தில் விளக்குகிறார்.

अथ मोक्षसाधनोपदेशविधि व्याख्यास्यामः

அத² மோக்ஷஸாத⁴னோபதே³ஶவிதி⁴ வ்யாக்²யாஸ்யாம:

(மிகவும் விரிவான பல நூல்களை இயற்றிய பிறகு, முக்திக்கு ஸாதனமான ஆத்ம தத்வஞானத்தை சிஷ்யனுக்கு உபதேசிக்க வேண்டிய முறையைத் தெளிவாகவும் சுருக்கமாகவும் கூறுகிறோம்) என்று இந்நூலை ஸ்ரீபகவத்பாதர் ஆரம்பிக்கிறார். பிறகு சிஷ்யனுடைய லக்ஷணங்களையும் ஆசார்யனின் லக்ஷணங்களையும் விரிவாகக் கூறி சிஷ்யனை நன்கு பரீக்ஷித்து தன் உபதேசம் சிஷ்யனின் மனதில் நிலைத்து நிற்கும் வரை திருப்பித்திருப்பி உபதேசிக்கவேண்டுமென்கிறார்.

"ब्रूयात् पुनः पुनः यावद्ग्रहणं दृढीभवति ।"

“ப்³ரூயாத் புன: புன: யாவத்³க்³ரஹணம் த்³ருடீ⁴ப⁴வதி ।"

ஞானம் நிலைப்பதற்கு இடையூறுகளைப்போக்கி ஞான ஸாதனங்களை அனுஷ்டிக்க செய்து எவ்விதத்திலும் சிஷ்யனுக்கு அனுபவம் ஏற்படும்படி செய்வது ஆசார்யரின் கடமையாகும்.

शिष्यस्य ज्ञानाग्रहणं च लिङ्गबुध्वा अग्रहणे हेतून्... तत्प्रतिपक्षः अपनयेत् ।
... ज्ञानोपाय सम्यग्ग्राह्येत् ।

ஶிஷ்யஸ்ய ஜ்ஞாநாக்³ரஹணம் ச லிங்க³பு³த்⁴வா அக்³ரஹணே ஹேதூன் ... தத்ப்ரதிபக்ஷ: அபனயேத் । ... ஜ்ஞானோபாய ஸம்யக்³க்³ராஹ்யேத் ।

தான் உபதேசித்த விஷயத்தை சிஷ்யன் எவ்வாறு தெரிந்துகொண்டிருக்கிறுன் என்பதை அவன் வார்த்தையைக்கொண்டே பரீக்ஷித்து அதற்குத்தக்கபடி போதிக்க வேண்டும். அதாவது: -

உபநிஷத்தில் கூறப்பட்டுள்ளபடி ஆத்மாவின் லக்ஷணங்களை முதலில் விரிவாக உபதேசிக்கிறுர். அதன் பிறகு 'நீ யார்' என்று சிஷ்யனைக்கேட்கிறுர். சிறிது விவேகமுள்ள சிஷ்யன் சரீரத்தைக் காட்டிலும் வேறுகத் தன்னைக்கூறியபோதிலும் சரீரதர்மங்களையெல்லாம் தன்னிடமிருப்பதாகக் கூறுகிறுன். மேலும் பல கேள்விகளைக் கேட்டு அவன் கூறும் பதிலைக்கொண்டே அவன் நினைப்பது தவறு என்பதை அவனே உணரும்படி செய்கிறுர். உலக சிருஷ்டியைக்கூறி சரீரம் ஏற்படும் விதத்தையும் சரீராதிகளின் தன்மையையும் ஆத்மாவின் தன்மையையும் விவரித்து "நீ சரீராதிகளல்ல” என்பதை விளக்கிக் காட்டுகிறுர். பரமாத்மாவே உலகை சிருஷ்டித்து சரீரத்தையும் உண்டுபண்ணி அதில் தானே நுழைந்திருப்பதால் 'நீதான் அந்த பரமாத்மா' என்று உபதேசித்து, சிஷ்யன் கூறும் பலவித ஆக்ஷேபங்களுக்கும் அநேக சுருதி வாக்யங்களைக்கொண்டும் தகுந்த பல யுக்திகளைக் கொண்டும் ஸமாதானம் கூறுகிறுர். இவ்விஷயத்தில் பிரத்யக்ஷம், லோக வியவஹாரம், சாஸ்திர வியவஹாரம் இவைகளின் விரோதத்தை அவித்யையைக்கொண்டு பரிஹாரம் செய்கிறுர்.

இவ்விதமாக 'சிஷ்யாநுசாஸனம்' என்னும் முதல் பிரகரணத்தில் சரீராதிகளைக் காட்டிலும் வேறுன ஆத்மா ப்ரஹ்மமே என்று உபதேசித்துவிட்டு 'கூடஸ்தாத்வயாத்மபோதம்' என்ற இரண்டாவது பிரகரணத்தில் ஆத்மா கூடஸ்தனுகவும் அத்யனுகவும் இருப்பதால் ப்ரஹ்ம ஸ்வரூபனுக இருப்பதுதான் ஸ்வாபாவிகமென்றும் சரீராதி ஸம்பந்தமெல்லாம் அவித்யையால் நடுவில் தோன்றி மறைந்து விடுவதால் ஆத்மஸ்வரூபத்தில் சேர்ந்ததல்லவென்றும் கூறி அத்யாஸத்தையும் விவரித்து சிஷ்யனுடைய ப்ரமத்தைப் போக்கி நித்யோபலப்தி (அழிவற்ற ஞான) ரூபியும் அவஸ்தாத்ரய ஸாக்ஷியாகவுமிருக்கின்ற ஆத்மா கூடஸ்தன் ஒருவித தர்மமும் விகாரமும் அற்றவன் என்பதைக் காட்டி ஜீவ ப்ரஹ்மா பேதத்தை ஸ்தாபிக்கிறுர்.

இவ்வாறு ஸ்ரீஸத்குருவின் உபதேசத்தால் ஞானம் ஏற்பட்டும், அனுதிகாலமாக உள்ள பேத வாஸனையினுல் சப்தம் முதலான விஷயங்களை அனுபவிக்கும்பொழுது மனதிற்கு சலனம் ஏற்படுமானுல் அது நீங்கி ஆத்மதத்வ ஞானத்தில் மனம் ஒருமைப்படுவதற்காக 'பரிஸங்க்யானம்' என்ற மூன்றுவது பிரகரணத்தில் அபூர்வமான சில உபதேசங்கள் செய்கிறுர். சப்தம் முதலான விஷயங்களுக்கும் தமக்கும் ஒருவித ஸம்பந்தமுமில்லை யென்பதை பல யுக்திகளால் காட்டி இதை எப்பொழுதும் அநுஸந்தானம் செய்துவர வேண்டுமென்று உபதேசிக்கிறுர். உலக வாழ்க்கையில் ஈடுபட்டுள்ள யாவருமே மனதிற்கு அதிகத் துன்பமேற்படாமலிருக்க இதை அநுஸந்தானம் செய்யலாம்.

இவ்வாறு சிஷ்யன் கேட்கும் கேள்விகளுக்கு ஸமாதானமாக குருவின் பல உபதேசங்கள் அடங்கியிருப்பதால் **உபதே³ஶ ஸாஹஸ்ரீ** என்ற பெயர் ஏற்பட்டிருப்ப தாகத் தெரிகிறது. இதில் மூன்று பிரகரணங்கள் அடங்கிய கத்யப் பகுதியின் கருத்தை ஒருவாறு தெரிந்து கொண்டோம். ஆனாலும் பகவத்பாதாளுடைய ஸூக்தியின் ரஸத்தையும் மேலேகண்ட கருத்துக்களையும் இதன் தமிழ் விரிவுரை யில் நன்கு காணலாம்.

K.S. வெங்கடராம சாஸ்திரி

॥ श्रीः ॥

॥ ஸ்ரீ: ॥

॥ उपदेशसाहस्री ॥

உபதே³ஶ ஸாஹஸ்ரீ

ஸ்ரீ சங்கரபகவத்பாதாசார்யர் அருளியது.

अथ मोक्षसाधनोपदेशविधिं व्याख्यास्यामः ।
मुमुक्षूणां श्रद्दधानानां अर्थिनां अर्थाय ॥ १॥

அத² மோக்ஷஸாத⁴னோபதே³ஶவிதி⁴ம் வ்யாக்²யாஸ்யாம:
முமுக்ஷூணாம் ஶ்ரத்³த³தா⁴னானாம் அர்தி²னாம் அர்தா²ய ॥ 1॥

अथ அத²	=	பிறகு,
मुमुक्षूणां முமுக்ஷூணாம்	=	மோக்ஷமடைய ஆவல்கொண்டவர்களும்,
श्रद्दधानानां ஶ்ரத்³த³தா⁴னானாம்	=	(சாஸ்திரம் கூறும் விஷயத்தில்) நம்பிக்கை உள்ளவர்களும்,
अर्थिनां அர்தி²னாம்	=	(இதை அறிய விருப்பமுள்ளவர்களுமான மனுஷ்யர்களின்,
अर्थाय அர்தா²ய	=	உபகாரத்திற்காக,
मोक्षसाधनोपदेशविधिं மோக்ஷஸாத⁴னோபதே³ஶவிதி⁴ம்	=	முக்திக்கு உபாயமான ஞானத்தை உபதேசிக்கும் முறையை,
व्याख्यास्यामः வ்யாக்²யாஸ்யாம:	=	தெளிவாகக் கூறுகிறோம்.

ஸ்ரீ சங்கரபகவத்பாதர் உபநிஷத்துக்களுக்கும் ப்ரஹ்ம ஸூத்ரங்களுக்கும் பாஷ்யங்களையும், மற்றும் பல விரிவான வேதாந்த நூல்களையும் இயற்றிய பிறகு, எல்லா உபநிஷத்துக்களின் ஸாரத்தையும் சுருக்கமாகவும் மிகத்தெளிவாகவும் காட்டி சிஷ்யனுக்கு சிரமமன்னியில் ஆத்மானுபவம் ஏற்படுவதற்காக இந்தச் சிறிய நூலை இயற்றுகிறார். ஆரம்பித்த நூல் இடையூறன்னியில் முடிவடைவதற்காக ஆரம்பத்தில் மங்களம் செய்வது என்ற பெரியோர்களின் ஸம்பிரதாயத்தை அனுஸரித்து ஸர்வ மங்களங்களையும் கொடுக்கும் **'अथ'** **'அத²'** என்ற பதத்துடன் நூலைத் துவக்குகிறார்.

ओंकारश्चाथशब्दश्च द्वावेतौ ब्रह्मणः पुरा ।
कण्ठं भित्त्वा विनिर्यातौ तस्मान्माङ्गलिकावुभौ ॥

ஓங்காரஶ்சாத²ஶப்³த³ஶ்ச த்³வாவேதௌ ப்³ரஹ்மண꞉ புரா ।
கண்ட²ம் பி⁴த்த்வா விநிர்யாதௌ தஸ்மான்மாங்க³ளிகாவுபௌ⁴ ॥

(ஓம்காரமும், 'அத' என்ற சப்தமும் முன்னால் ப்ரஹ்மத்தின் கழுத்திலிருந்து வெளிவந்தவை. ஆகையால் இவ்விரண்டும் மங்களத்தைக் கொடுப்பவை) என்பது ஸ்மிருதி வசனம். இந்நூலை வாசிப்பதில் ஊக்கமேற்படுவதற்காக முதல் வாக்யத்திலேயே விஷயம், பிரயோஜனம், ஸம்பந்தம், அதிகாரி (அநுபந்த சதுஷ்டயம்) என்ற நான்கையும் காட்டுகிறார். பந்தம் நீங்கி சுத்த ப்ரஹ்மமாக இருக்கும் நிலைதான் மோக்ஷமெனப்படும். ஆகவே ப்ரஹ்மம்தான் இந்நூலுக்கு விஷயம், ஞானத்தால் அக்ஞானமும் பந்தமும் நீங்கி ப்ரஹ்மத்தையடைவது பிரயோஜனம். நூல் அறிவிக்கிறது, விஷயம் அறியப்படுகிறது என்பது ஸம்பந்தம். கடைசியாக உள்ள அதிகாரியை (இந்நூலை அறிந்துகொள்ளத் தகுதியுள்ளவனை)

मुमुक्षूणां श्रद्दधानानां अर्थिनां

முமுக்ஷூணாம் ஶ்ரத்³த³தா⁴னானாம் அர்தி²னாம்

என்ற மூன்று பதங்களால் குறிப்பிடுகிறார். வேறு ஒன்றிலும் ஆசையில்லாமல் மோக்ஷத்தில் மட்டுமே விருப்பமுள்ள முமுக்ஷுக்கள் தான் இதில் தகுதி பெற்றவர்கள். வேறு பொருளில் கொஞ்சமாவது ஆசையிருந்தாலும் அவர்கள் அதிகாரிகளாக மாட்டார்கள். மேலும் இதில் கூறப்படும் விஷயத்தில் மாறாத விச்வாஸம் இருக்க வேண்டும். இதைத் தெரிந்துகொள்ள வேண்டும் என்ற தீவ்ரமான ஆவல் இருக்க வேண்டும். ஆக முமுக்ஷை (வேறொன்றிலும் பற்றற்று மோக்ஷமடைவதில் மட்டும் அபிலாஷை), சிரத்தை, இதை அறிவதில் தீவ்ரமான இச்சை இவைகளுடன் கூடியவர்கள்தான் அதிகாரிகள். இதற்கு மாறாக விஷய ஆசையுள்ளவர்கள், சிரத்தையில்லாதவர்கள், அறிந்துகொள்ள வேணுமென்ற எண்ணமில்லாமல் தங்கள் பாண்டித்யத்தையே வெளிப்படுத்த விரும்புகிறவர்கள் இவர்கள் தகுதியற்றவர்கள். இவர்களுக்கு இந்நூலால் ஒருவித பிரயோஜனமும் ஏற்படாது. (1)

(அவதாரிகை) முதலில் சுருக்கமாகக் கூறியதையே அடுத்த வாக்யத்தால் விரிவாகக் கூறுகிறார்: -

तदिदं मोक्षसाधनं ज्ञानं साधनसाध्यात् अनित्यात् सर्वस्मात् द्विरक्ताय त्यक्तपुत्रवित्तलोकैषणाय प्रतिपन्नपरमहंसपारिव्राज्याय शमदमदयादियुक्ताय शास्त्रप्रसिद्धशिष्यगुणसम्पन्नाय शुचये ब्राह्मणाय विधिवत् उपसन्नाय शिष्याय जातिकर्मवृत्तविद्याभिजनैः परीक्षिताय ब्रूयात् पुनःपुनः यावद्ग्रहणं दृढीभवति ॥ २॥

ததி³த³ம் மோக்ஷஸாத⁴னம் ஜ்ஞானம் ஸாத⁴னஸாத்⁴யாத் அநித்யாத் ஸர்வஸ்மாத் த்³விரக்தாய த்யக்தபுத்ரவித்தலோகைஷணாய ப்ரதிபன்னபரம

ஹம்ஸபாரிவ்ராஜ்யாய ஶமத³மத³யாதி³யுக்தாய ஶாஸ்த்ரப்ரஸித்³த⁴ஶிஷ் யகு³ணஸம்ம்பன்னய ஶுசயே ப்³ராஹ்மணாய விதி⁴வத் உபஸன்னய ஶிஷ்யாய ஜாதிகர்மவ்ருத்தவித்³யாபி⁴ஜனை: பரீக்ஷிதாய ப்³ரூயாத் புன:புன: யாவத்³க்³ ரஹணம் த்³ருடீ⁴ப⁴வதி ॥ 2॥

तत् **தத்**	=	அந்த (வேறு கிரந்தங்களில் விரிவாகக் கூறப்பட்டதும்),
इदं **இத³ம்**	=	இந்த (இந்த நூலில் சுருக்கமாக கூறப்படப் போவதும்),
मोक्षसाधनं **மோக்ஷஸாத⁴னம்**	=	முக்திக்கு ஸாதனமுமான,
ज्ञानं **ஜ்ஞானம்**	=	தத்வ ஞானத்தை,
साधनसाध्यात् **ஸாத⁴னஸாத்⁴யாத்**	=	(கிருஷி, யாகம் முதலான) ஸாதனங்களால் ஸம்பாதிக்கப்படுவதும் (அதனாலேயே),
अनित्यात् **அநித்யாத்**	=	அழிந்துபோகக் கூடியதுமான,
सर्वस्मात् **ஸர்வஸ்மாத்**	=	(இவ்வுலகிலும் மேலுலகிலுமுள்ள) எல்லாவற்றிலிருந்தும்,
विरक्ताय **விரக்தாய**	=	ஆசை நீங்கியவனும்,
त्यक्तपुत्रवित्तलोकैषणाय **த்யக்தபுத்ரவித்தலோகைஷணாய**	=	மக்கள், பொருள், உலகம் இவைகளில் ஆசையை விட்டவனும்,
प्रतिपन्नपरमहंसपारिव्राज्याय **ப்ரதிபன்னபரம ஹம்ஸபாரிவ்ராஜ்யாய**	=	'பரமஹம்ஸ பாரிவ்ராஜ்ய' மென்னும் உயர்ந்த ஸந்யாஸாச்ரமத்தை ஸ்வீகரித்துக் கொண்டவனும்,
शमदमदयादियुक्ताय **ஶமத³மத³யாதி³யுக்தாய**	=	சமம் (உட்புலனை அடக்குதல்) தமம் (வெளிப் புலன்களை அடக்குதல்) தயை முதலான வைகளுடன் கூடியவனும்,
शास्त्रप्रसिद्धशिष्यगुणसंम्पन्नाय **ஶாஸ்த்ரப்ரஸித்³த⁴ஶிஷ் யகு³ணஸம்ம்பன்னய**	=	சிஷ்யனிடம் இருக்க வேண்டிய, சாஸ்திரங்களில் பிரஸித்தமான குணங்கள் நிறைந்தவனும்,
शुचये **ஶுசயே**	=	உள்ளும் வெளியும் தூய்மைகொண்டவனும்,
ब्राह्मणाय **ப்³ராஹ்மணய**	=	பிராஹ்மணனும்,
विधिवत् **விதி⁴வத்**	=	சாஸ்திர முறைப்படி,

उपसन्नाय = தன்னை அண்டியவனும்,

உபஸன்னாய

जातिकर्मवृत्तविद्याभिजनैः = ஜாதி - செய்கை - நடத்தை - கல்வி - குலம்

ஜாதிகர்மவ்ருத்தவித்³யாபி⁴ஜனை: இவைகளில் பரீக்ஷிக்கப்பட்டவனுமான,

शिष्याय = சிஷ்யனுக்கு,

ஶிஷ்யாய

यावत् ग्रहणं दृढीभवति = ஞானம் உறுதியாக நிலைபெறும்வரை,

யாவத் க்³ரஹணம் த்³ருடீ⁴ப⁴வதி

पुनःपुनः = திருப்பித்திருப்பி (ஆசார்யன்),

புன:புன:

ब्रूयात् = உபதேசிக்க வேண்டும்.

ப்³ரூயாத்

இங்கு ஆசார்யனுடைய கடமையைக் கூறி சிஷ்யனின் லக்ஷணங்களை விரிவாகக் கூறுகிறார். ஆசார்யன் தன்னை வந்தடைந்த சிஷ்யனுக்கு முக்திக்கு ஸாதனமான ஞானத்தை உபதேசிக்க வேண்டும். ஒருதடவை உபதேசித்தால் போதாது. சிஷ்யனின் மனதில் ஞானம் நிலைபெற்று ஆத்மானுபவம் ஏற்படும்வரை திருப்பித்திருப்பி பலவிதமாகவும் உபதேசம் செய்யவேண்டும். சிஷ்யன் ப்ரஹ்ம லோகம் வரையிலுள்ள போகங்களில் ஒன்றிலும் சிறிதும் பற்றில்லாதவனாகவும், புலனடக்கம், பொறுமை, சிரத்தை, ஒரே இடத்தில் மனதை நிலைநிறுத்துவது, பிராணிகளிடம் தயை, அன்பு, அநஸூயை, ஞானத்தில் ஆவல் முதலிய பல நற்குணங்கள் நிறைந்தவனாகவும் இருக்க வேண்டும். ஞானத்தையடைவதற்காக சிஷ்யன் குருவைத் தேடியடைந்து அவர் பாதங்களில் விழுந்து பிடித்துக் கொண்டு வணங்கி **अधीहि भगवः அதீ⁴ஹி ப⁴க³வ:** (உபதேசித்தருள வேண்டும்) என்ற மந்திரத்தைச் சொல்லி பிரார்த்திக்க வேண்டும். இதற்குத்தான் 'உபஸத்தி' அல்லது 'உபஸதநம்' என்று பெயர்.

'तद्विज्ञानार्थं स गुरुमेवाभिगच्छेत् समित्पाणिः श्रोत्रियं ब्रह्मनिष्ठम्'

'தத்³விஜ்ஞானார்த²ம் ஸ கு³ருமேவாபி⁴க³ச்சே²த் ஸமித்பாணி: ஶ்ரோத்ரியம் ப்³ரஹ்மநிஷ்ட²ம்'

என்று முண்டக உபநிஷத்து உபதேசிக்கிறது. இப்பேற்பட்ட சிஷ்யனுடைய வைராக்யத்தையும், ஜாதி, கர்மா, ஆசாரம், கல்வி, குலம் முதலானவைகளையும் நன்கு பரீக்ஷித்து உத்தமாதிகாரி என்று தீர்மானமாகத் தெரிந்த பிறகுதான் உபதேசிக்க வேண்டும். உபதேசிக்க ஆரம்பித்து விட்டால் பிறகு சிஷ்யன் மனதில் ஞானம் நிலைத்து ஆத்ம அனுபவம் ஏற்படும்வரை பலவித வழிகளாலும் திருப்பித் திருப்பிப் பலதடவை உபதேசித்து அவனையும் தன்னைப் போல் ஞானியாக ஆக்கிவிடுவது ஆசார்யனுடைய முக்யமான கடமையாகும். **(2)**

श्रुतिश्च--- 'परीक्ष्य लोकान् ...तत्त्वतो ब्रह्मविद्याम्' इति ।

ஶ்ருதிஶ்ச--- 'பரீக்ஷ்ய லோகான் ... தத்த்வதோ ப்³ரஹ்மவித்³யாம்' இதி ।

'பரீக்ஷய' என்று ஆரம்பித்து 'தத்வதோ ப்ரஹ்ம வித்யாம்' என்பது வரையிலுள்ள சுருதியும் (இதையே கூறுகிறது).

முண்டக உபநிஷத்தில் "பிராஹ்மணன் கர்மாவினுல் ஸம்பாதிக்கப்பெறும் உலக விஷய போகங்களை பரீக்ஷித்து (உண்மையையறிந்து) 'உலகில் நித்யமானது ஒன்றும் இல்லை. நித்யமான ப்ரஹ்மத்தையடைய விரும்பும் எனக்கு கர்மாவினுல் யாது பயன்? என்று பூர்ணமான வைராக்யத்தை அடையவேண்டும். அந்த பிரஹ்மத்தை அறிவதற்காக அவன் கையில் ஸமித்துக்களை எடுத்துக் கொண்டு சுரோத்ரியனும் ப்ரஹ்மநிஷ்டனுயுமுள்ள குருவையே அடையவேண்டும். புலன்களையும் மனதையும் நன்கு அடக்கி தன்னை உபஸத்தி பண்ணின, அந்த சிஷ்யனுக்கு அக்ஷர புருஷனை அறிவிக்கும் ப்ரஹ்ம வித்யையை குரு உபதேசிக்கவேண்டும்" என்ற வாக்யம் இதே அபிப்பிராயத்தைக் காட்டுகிறது. இந்த இடத்தில் முடிவில் பாஷ்யகாரர் கூறுகிறுர்: - 'முறைப்படி தன்னிடம் வந்து வேண்டும் சிஷ்யனை அவித்யை என்னும் பெரும் கடலிலிருந்து கரையேற்றுவது ஆசார்யனுக்கு ஓர் முக்கியமான கடமையாகும்.

दृढगृहीता हि विद्या आत्मनः श्रेयसे सन्तत्यै च भवति । विद्यासन्ततिश्च प्राण्यनुग्रहाय भवति नौरिव नदीं तितीर्षोः ।

த்³ருட⁴க்³ருஹீதா ஹி வித்³யா ஆத்மனः ஶ்ரேயஸே ஸந்தத்யை ச ப⁴வதி ।
வித்³யாஸந்ததிஶ்ச ப்ராண்யனுக்³ரஹாய ப⁴வதி நௌரிவ நதீ³ம் திதீர்ஷோः ।

दृढगृहीता **த்³ருட⁴க்³ருஹீதா**	=	உறுதியாக அறிந்துகொள்ளப்பட்ட,
विद्या हि **வித்³யா ஹி**	=	ஞானமல்லவா,
आत्मनः **ஆத்மனः**	=	தன்னுடைய,
श्रेयसे **ஶ்ரேயஸே**	=	(முக்திஎன்னும்) சிரேயஸ்ஸுக்கும்,
सन्तत्यै **ஸந்தத்யை**	=	சிஷ்யப்ரசிஷ்ய பரம்பரைக்கும் (உபகாரமாக),
भवति **ப⁴வதி**	=	ஆகிறது,
नदीं **நதீ³ம்**	=	நதியை,

तितीर्षोः **திதீர்ஷோ:**	=	கடந்து அக்கரை செல்லவிரும்புபவனுக்கு,
नौरिव **நௌரிவ**	=	ஓடம் போல,
विद्यासन्ततिश्च **வித்³யாஸந்ததிஶ்ச**	=	ஞானிகளின் பரம்பரையானது,
प्राण्यनुग्रहाय **ப்ராண்யனுக்³ரஹாய**	=	பிராணிகளின் அநுக்ரஹத்தின் பொருட்டு,
भवति **ப⁴வதி**	=	ஆகிறது.

ஆசார்யன் சிஷ்யனுக்கு உபதேசம் செய்து தன்னைப் போல அவனையும் ஞானியாகச் செய்வதன் மூலம் அவனுக்கு மட்டுமல்ல, உலகிற்கே பேருதவி செய்தவனாக ஆகிறான். அந்த சிஷ்யனும் ஆசார்யனாக இருந்து மற்றொருவனுக்கு உபதேசம் செய்கிறான். இவ்வாறு குருபரம்பரையானது தாங்கள் கரையேறுவதுடன் மற்றவர்களையும் கரையேற்றுவிக்கிறது. ஒவ்வொரு ஆசார்யரும் தன் சிஷ்யனை ஆசார்யனாகச் செய்வதன்மூலம் இவ்வுலகில் ஞானி பரம்பரை மறைந்துபோகாமல் காப்பாற்றி வரவேண்டும்.

शास्त्रं च – 'यद्यप्यस्मा इमामद्भिः परिगृहीतां धनस्य पूर्णां दद्यादेतदेव ततो भूयः' इति ।

ஶாஸ்த்ரம் ச - 'யத்³யப்யஸ்மா இமாமத்³பி⁴: பரிக்³ருஹீதாம் த⁴னஸ்ய பூர்ணாம் த³த்³யாதே³ததே³வ ததோ பூ⁴ய:'இதி ।

अस्मै **அஸ்மை**	=	இவருக்கு (ஆசார்யருக்கு,)
अद्भिः **அத்³பி⁴:**	=	ஸமுத்திரங்களால்,
परिगृहीतां **பரிக்³ருஹீதாம்**	=	சூழப்பட்டதும்,
धनस्य पूर्णां **த⁴னஸ்ய பூர்ணாம்**	=	பணத்தால் நிரம்பியதுமான,
इमां **இமாம்**	=	இந்த பூமியை,
यद्यपि दद्यात् **யத்³யபி த³த்³யாத்**	=	(ஒருவன்) கொடுத்தாலும்கூட,
एतदेव **ஏததே³வ**	=	இந்த ஞான தானம் தான்,

ततः = அதைவிட,

தத:

भूयः = மேலானது,

பூ⁴ய:

इति शास्त्रं = என்பது சாஸ்திரம்.

இதி ஶாஸ்த்ரம்

எல்லாவித ஐசுவர்யங்களுடன்கூட பூமண்டலம் முழுவதையும் கொடுத்தாலும்கூட முன் குறிப்பிட்ட சிஷ்ய குணங்களில்லாத அதிகாரிக்கு ஆத்ம வித்யையை உபதேசிக்கக் கூடாது. அந்த பூதானத்தைக் காட்டிலும் ஞானதானம் எவ்வளவோ மடங்கு மேலானது.

अन्यथा च ज्ञानप्राप्त्यभावात् - 'आचार्यवान् पुरुषो वेद', 'आचार्याद्धैव विद्या विदिता', 'आचार्यः प्लावयिता', 'सम्यग्ज्ञानं प्लव इहोच्यते इत्यादिश्रुतिभ्यः, 'उपदेक्ष्यन्ति ते ज्ञानं,' इत्यादिस्मृतेश्च ॥ ३॥

அன்யதா² ச ஜ்ஞானப்ராப்த்யபா⁴வாத் - 'ஆசார்யவான் புருஷோ வேத³', 'ஆசார்யாத்³தை⁴வ வித்³யா விதி³தா', 'ஆசார்ய: ப்லாவயிதா', 'ஸம்யக்³ஜ்ஞானம் ப்லவ இஹோச்யதே இத்யாதி³ஶ்ருதிப்⁴ய:, 'உபதே³க்ஷ்யந்தி தே ஜ்ஞானம்,' இத்யாதி³ஸ்ம்ருதேஶ்ச ॥ 3॥

आचार्यवान् = ஆசார்யனோடுகூடிய,

ஆசார்யவான்

पुरुषः = மனிதன்,

புருஷ:

वेद = அறிவான்,

வேத³

आचार्यात् = ஆசார்யரிடமிருந்து,

ஆசார்யாத்

विदिता = அறிந்து கொள்ளப்பட்ட,

விதி³தா

विद्या एव = ஞானம் தான்,

வித்³யா ஏவ

साधिष्ठं प्रापत् = நன்மையைக் கொடுக்கும்,

ஸாதி⁴ஷ்ட²ம் ப்ராபத்

आचार्याः = ஆசார்யன்,

ஆசார்யா:

प्लावयिता **ப்லாவயிதா**	=	தாண்டிவைப்பான்,
सम्यग्ज्ञानं **'ஸம்யக்³ஜ்ஞானம்**	=	தத்துவஞானமானது,
प्लवः **ப்லவ:**	=	ஓடம் (என்று),
इहः **இஹ:**	=	இங்கு,
उच्यते **உச்யதே**	=	சொல்லப்படுகிறது,
इत्यादिश्रुतिभ्यः **இத்யாதி³ஶ்ருதிப்⁴ய:**	=	இதுமுதலான சுருதிகளாலும்,
ते **தே**	=	உனக்கு,
ज्ञानं **ஞானம்**	=	ஞானத்தை,
उपदेक्ष्यन्ति **உபதே³க்ஷ்யந்தி**	=	உபதேசிப்பார்கள்,
इत्यादिस्मृतेश्च **இத்யாதி³ஸ்ம்ருதேஶ்ச**	=	இதுமுதலான ஸ்மிருதியினுலும்,
अन्यथा **அன்யதா²**	=	வேறு விதமாக,
ज्ञानप्राप्त्यभावात् **ஞானப்ராப்த்யபா⁴வாத்**	=	ஞானத்தை அடைய முடியாததால்.

சுருதிகளும் ஸ்மிருதிகளும் ஆசார்யனிடமிருந்தே ஞானத்தைப் பெறவேண்டுமென்று வற்புறுத்திக் கூறுகின்றன. எவ்வளவு புத்திமானுயிருந்தாலும் ஆசார்ய உபதேசமில்லாமல் தன் புத்தி பலத்தாலோ, தானுக கிரந்தங்களைப் பார்ப்பதாலோ வேறு எந்த வழியிலும் தத்வஞானம் அடைய முடியாது. ஆத்மானுபவமும் ஏற்படாது. ஆகையால் சிஷ்யகுணங்கள் யாவற்றையும் கைக்கொண்டு குருவைத் தேடியடைந்து முறைப்படி ஸேவித்து கிருபையால் அவர் உபதேசத்தால் தான் ஞானமடைந்து முக்தியடைய முடியும்.

(அவதாரிகை) பல தடவை உபதேசிப்பதுடன் சிஷ்யன் மனதில் உபதேசம் நிலைப்பதற்குச் செய்யவேண்டிய உபாயங்களைக் கூறுகிறுர்: -

शिष्यस्य ज्ञानाग्रहणं च लिङ्गैः बुध्वा अग्रहणे हेतून् अधर्म-
लौकिकप्रमादनित्यानित्य विवेक विषयासंजातदृढपूर्व श्रतत्वलोक चिन्तावेक्षण-

जात्याद्यभिमानादीन् तत्प्रतिपक्षैः श्रुतिस्मृतिविहितैः अपनयेत् अक्रोधादिभिः अहिंसादिभिश्च यमैः ज्ञानाविरुद्धैश्च नियमैः ॥ ४ ॥

ஶிஷ்யஸ்ய ஜ்ஞாநாக்³ரஹணம் ச லிங்கை³:
பு³த்⁴வா அக்³ரஹணே ஹேதூன் அதர்ம-
லௌகிகப்ரமாத³நித்யாநித்ய விவேக விஷயாஸஞ்ஜாதத்³ருட⁴பூர்வ
ஶ்ரதத்வலோக சிந்தாவேக்ஷண-
ஜாத்யாத்³யபி⁴மாநாதீ³ன் தத்ப்ரதிபக்ஷை: ஶ்ருதிஸ்ம்ருதிவிஹிதை:
அபனயேத் அக்ரோதா⁴தி³பி⁴:
அஹிம்ஸாதி³பி⁴ஶ்ச யமை: ஜ்ஞானாவிருத்³வைஶ்ச நியமை: ॥ 4 ॥

शिष्यस्य = சிஷ்யனுக்கு,
ஶிஷ்யஸ்ய

ज्ञानाग्रहणं च = ஞானம் ஏற்படாததையும் (விபரீதமாகத் தெரிந்துகொண்டிருப்பதையும்),
ஞாநாக்³ரஹணம் ச

लिङ्गैः = (முகத்தின் அடையாளம், பேச்சு முதலிய) அடையாளங்களால்,
லிங்கை³:

बुध्वा = அறிந்துகொண்டு,
பு³த்⁴வா

अग्रहणे = ஞானம் ஏற்படாததற்கு,
அக்³ரஹணே

हेतून् = காரணமான,
ஹேதூன்

अधर्म = (முன்னால் செய்த) பாபம்,
அதர்ம

लौकिक = லௌகிக கார்யங்கள்,
லௌகிக

प्रमाद = கவனக் குறைவு,
ப்ரமாத³

नित्यानित्य विवेक विषयासंजातदृढपूर्व श्रतत्व = முன்னால் நன்கு கேட்டிருந்தும் இது நித்யம், இது அநித்யம் (இது சேதனம், இது அசேதனம், இது உண்மை, இது பொய்) என்று பிரித்துத் தெரிந்துகொள்ளும் விஷயத்தில் உறுதியான ஞானம் ஏற்படாமை,
நித்யாநித்ய விவேக விஷயாஸஞ்ஜாதத்³ருட⁴பூர்வ ஶ்ரதத்வ

लोक चिन्तावेक्षण = (தனக்கு உலகில் மதிப்பு ஏற்படுவதற்காக) உலக வியவஹாரங்களில் அதிகமாக ஈடுபடுவது,
லோக சிந்தாவேக்ஷண

जात्याद्यभिमानादीन् = ஜாதி, குலம், கல்வி முதலியனவற்றால் கர்வம் (இதனால் பிறரை அவமதித்தல்)
ஜாத்யாத்³யபி⁴மாநாதீ³ன்

முதலியவைகளை,

तत्प्रतिपक्षैः = அவைகளுக்கு எதிரிடையானதும்,

தத்ப்ரதிபக்ஷை:

श्रुतिस्मृतिविहितैः = ச்ருதிகளிலும் ஸ்மிருதிகளிலும் உபதேசிக்கப்

ஶ்ருதிஸ்ம்ருதிவிஹிதை: பட்டதுமான,

अक्रोधादिभिः = கோபங்கொள்ளாமை முதலியவைகளாலும்,

அக்ரோதா⁴தி³பி⁴:

अहिंसादिभिः = அஹிம்ஸை முதலிய,

அஹிம்ஸாதி³பி⁴:

यमैश्च = யமங்களாலும்,

யமைஶ்ச

ज्ञानाविरुद्धैः = ஞானத்திற்கு விரோதமில்லாத,

ஞாநாவிருத்³தை:

नियमैश्च = நியமங்களாலும்,

நியமைஶ்ச

अपनयेत् = போக்கடிக்க வேண்டும்.

அபனயேத்

अमानित्वादिगुणं च ज्ञानोपायं सम्यग्ग्राहयेत् ॥ ५ ॥

அமானித்வாதி³கு³ணம் ச ஜ்ஞானோபாயம் ஸம்யக்³க்³ராஹயேத் ॥ 5 ॥

ज्ञानोपायं = ஞானத்திற்கு உபாயமான,

ஞானோபாயம்

अमानित्वादिगुणं च = அமானித்வம் முதலான குணங்களை,

அமானித்வாதி³கு³ணம் ச

सम्यक् = நன்கு,

ஸம்யக்

ग्राहयेत् = கைக்கொள்ளும்படி செய்யவேண்டும்.

க்³ராஹயேத்

ஆசார்யன் சிஷ்யனுக்கு ஆத்மதத்வ ஸம்பந்தமான விஷயங்களை உபதேசிப்ப தோடு நிற்காமல் தான் செய்யும் உபதேசம் சிஷ்யன் மனதில் நிலைபெறுகிறதா, சரியாகப் புரிந்துகொள்கிறனா என்பதை அவன் முக அடையாளத்திலிருந்தும் அவன் கூறும் பதிலிலிருந்தும் தெரிந்துகொள்ள வேண்டும். சிஷ்யன் மனதில் உபதேசம் நிலைபெறுமலோ, விபரீதமாகத் தெரிந்துகொண்டோ இருந்தால் அதன் இடையூறு களைக் கண்டுபிடித்து அவைகளைப் போக்கி ஞானம் ஏற்படுவதற்குவேண்டிய உபாய ங்களையும் அனுஷ்டிக்கும்படி செய்யவேண்டும். அவ்விடையூறுகளில் பாபத்தை ஈசுவர உபாஸனை செய்து போக்கும்படி செய்ய வேண்டும். யதிகளின் தர்மங்களை

உபதேசித்துக் கடைப் பிடிக்கச்செய்து கவனக்குறைவைப் போக்கவேண்டும். பலவித யுக்திகளைக் காட்டி நித்யாநித்ய விவேகம் நிலை பெறும்படி செய்யவேண்டும். தோஷங்களைக் காட்டி லோக வியவஹாரங்களில் ஈடுபடுவதை நிறுத்தவேண்டும். த்வம்பதார்த்தமான ஜீவஸ்வரூபத்தைக் காட்டி ஜாதி, குலம், வித்யை முதலியவைகளால் சரீரத்தை ஓட்டி ஏற்படும் அஹங்காரத்தைப் போக்கவேண்டும். பொதுவாக எல்லா தோஷங்களும் விலக அக்ரோதம் (கோபமில்லாமை) அகாமம் (ஒன்றிலும் ஆசையில்லாமை) முதலியவைகளையும் யமங்களையும், ஞானத்திற்கு இடைஞ்சலில்லாத நியமங்களையும் கைக்கொள்ளும்படி செய்யவேண்டும். அஹிம்ஸை, ஸத்யம், பிறர் பொருளைத்திருடாமலிருப்பது, ப்ரஹ்மசர்யம் வஸ்துக்களைச் சேர்க்காமலிருப்பது இவ்வைந்தும் யமங்கள் எனப்படும். உள்ளும் புறமும் தூய்மை, திருப்தி, தவம், மந்திரஜபம், ஈசுவர உபாஸனம் இவ்வைந்தும் நியமங்கள் எனப்படும். ஆனால் குரு சுச்ரூஷை, வேதாந்த விசாரம், உபதேசம் பெறுதல், ஞானம் இவைகளுக்கு இடைஞ்சலாய் உள்ள தீர்த்த யாத்திரை, சாந்த்ராயண உபவாஸம் முதலான நியமங்களை கைக்கொள்ளக்கூடாது.

இவ்வாறு ஞானத்தின் இடையூறுகளை அதற்கு எதிரிடையான குணங்களால் போக்கி ஞானத்திற்கு உபாயமாக கீதையில் கூறப்பட்ட அமானித்வம் முதலான குணங்களைக் கைக்கொள்ளும்படி செய்யவேண்டும். அவைகளாவன: - தற்புகழ்ச்சி, டம்பம், ஹிம்ஸை இவைகள் இல்லாமை, பொறுமை, நேர்மை, ஸத்குருஸேவை, உள்ளும் புறமும் தூய்மை, உறுதி, ஆத்மாவை (சரீரத்தை) அடக்குதல் (எங்கும் தன் இச்சைப்படி செல்வதைத் தடுத்து நல்வழியிலேயே நிலைநிறுத்தல்) விஷயங்களில் வைராக்யம், கர்வமின்மை, பிறப்பு இறப்பு, மூப்பு, வியாதி இவைகளில் துன்பம் என்னும் தோஷத்தை சிந்தித்தல், விஷயங்களில் ப்ரீதியின்மை, தனயன், மனைவி, வீடு முதலியவைகளில் ஈடுபடாதிருத்தல், இஷ்டமோ, அநிஷ்டமோ எது கிடைத்தாலும் எப்பொழுதும் மனதை ஒரே நிலையில் நிறுத்தி வைத்தல், ஈசுவரனிடம் மாறுபாட்டையாத அநந்யபக்தி, தனிமையான இடத்தில் இருத்தல், பாமர ஜனக்கூட்டத்தில் சேர ஆசையின்மை, ஆத்மாவைப்பற்றி அறிந்து கொள்வதில் ஈடுபடுதல், தத்வ ஞானத்தின் பயனான மோக்ஷத்தைப்பற்றி சிந்தித்தல் இவைகள் எல்லாம் ஞானத்திற்கு உபாயங்கள். இவற்றிற்கு எதிரிடையானவைகள் அஞானத்தை வளர்க்கும். கீதையில் 12 வது அத்யாயத்தில்

'अद्वेष्टा सर्वभूतानां'

'அத்³வேஷ்டா ஸர்வபூ⁴தானாம்'

என்று ஆரம்பித்து கூறப்பட்ட குணங்களையும் ஞானோபாயமாக சேர்த்துக்கொள்ள வேண்டும். இவைகளையெல்லாம் சிஷ்யனிடம் ஏற்படும்படி செய்து ஆசார்யர் உபதேசம் செய்தால் ஞானானுபவம் ஏற்படும். **(4-5)**

(அவதாரிகை) இவ்வாறு ஆசார்யருடைய கடமைகளைக்கூறிவிட்டு அவருடைய லக்ஷணத்தையும் உபதேசிக்கும் முறையையும் கூறுகிறார்: -

आचार्यस्तु ऊहापोहग्रहणधारणशमदमदयानुग्रहादिसंपन्नः लब्धागमः दृष्टादृष्टभोगेषु अनासक्तः त्यक्तसर्वकर्मसाधनः ब्रह्मवित् ब्रह्मणि स्थितः अभिन्नवृत्तः दम्भदर्पकुहकशाठ्यमायामात्सर्यानृताहंकारममत्वादिदोषविवर्जितः केवलपरानुग्रह प्रयोजनः विद्योपयोगार्थी पूर्वमुपदिशेत् 'सदेव सोम्येदमग्र आसीत् एकमेवाद्वितीयम्' 'यत्र नान्यत्पश्यति' 'आत्मैवेदं सर्वे' 'आत्मा वा इदमेक एवाग्र आसीत्' 'सर्वं खल्विदं ब्रह्म' इत्याद्याः आत्मैक्य-प्रतिपादनपराः श्रुतीः ॥ ६ ॥

ஆசார்யஸ்து ஊஹாபோஹக்3ரஹணதா4ரணஶமத3மத3த்3யானுக்3ரஹாதி3ஸம்பன்ன: லப்3தா4க3ம: த்3ருஷ்டாத்3ருஷ்டபோ4கே3ஷு அனாஸக்த: த்யக்தஸர்வகர்மஸாத4ன: ப்3ரஹ்மவித் ப்3ரஹ்மணி ஸ்தி2த: அபி4ன்னவ்ருத்த: த3ம்ப4 த3ர்பகுஹகஶாட்2யமாயாமாத்ஸர்யாந்ருதாஹங்காரமமத்வாதி3தோ3 ஷவிவர் ஜித: கேவலபரானுக்3ரஹ ப்ரயோஜன: வித்3யோபயோகா3ர்தீ2 பூர்வமுபதி3ஶேத் 'ஸதே3வ ஸோம்யேத3மக்3ர ஆஸீத் ஏகமேவாத்3விதீயம்' 'யத்ர நான்யத்பஶ்யதி' 'ஆத்மைவேத3ம் ஸர்வே' 'ஆத்மா வா இத3மேக ஏவாக்4ர ஆஸீத்' 'ஸர்வ க2ல்வித3ம் ப்3ரஹ்ம' இத்யாத்3யா: ஆத்மைக்ய-ப்ரதிபாத3னபரா: ஶ்ருதீ: ॥ 6 ॥

आचार्यस्तु	=	ஆசார்யனோவெனில்,
ஆசார்யஸ்து		
ऊह	=	(சிஷ்யன் நேரிடையாகக் கேட்காததையும்,
ஊஹ்		அவன் புரியும்படியான யுக்திகளையும்) ஊஹிக்கும் திறமை,
अपोह	=	அவனுடைய விபரீத ஞானத்தைப்போக்கும்
அபோஹ்		திறமை,
ग्रहण	=	சிஷ்யனுடைய கேள்விகளையும் ஆக்ஷேபங்களை
க்3ரஹண		யும் உடனேயே புரிந்துகொள்ளும் ஸாமர்த்யம்,
धारण	=	புரிந்துகொண்டதை பின்னால் பதில் சொல்லும்
தா4ரண		பொழுது ஞாபகப்படுத்திக் கொள்வது,
शम	=	மனதை அடக்குதல்,
ஶம		
दम	=	வெளிப்புலன்களை அடக்குதல்,
த3ம		
दया	=	இரக்கம்,
த3யா		
अनुग्रहादिसंपन्नः	=	அனுக்ரஹம் முதலியவைகளுள்ளவராகவும்,
அனுக்3ரஹாதி3ஸம்பன்ன:		
लब्धागमः	=	(தன் குருவினிடமிருந்து) ஞானோபதேசம்
லப்3தா4க3ம:		பெற்றவராகவும்,

दृष्टादृष्टभोगेषु = இவ்வுலகிலும் மேலுலகிலும் உள்ள

த்3ருஷ்டாத்3ருஷ்டபோ4கே3ஷு போகங்களில் ஆசையற்றவராகவும்,

त्यक्तसर्वकर्मसाधनः = எல்லா கர்மாக்களுக்கும் ஸாதனமான பணம்,

த்யக்தஸர்வகர்மஸாத4ன: மனைவி, சிகை, யஜ்ஞோபவீதம் முதலியவைகளை தியாகம்செய்தவனும்,

ब्रह्मवित् = ப்ரஹ்மத்தை அறிந்தவனும்,

ப்3ரஹ்மவித்

ब्रह्मणि स्थितः = ப்ரஹ்மத்திலேயே இருப்பவனும் (அதாவது

ப்3ரஹ்மணி ஸ்தி2த: நானே ப்ரஹ்மம் என்ற அபரோக்ஷானுபவத்தை யடைந்தவனும்),

अभिन्नवृत्तः = சிஷ்டாசாரத்தை மீறுதவனும்,

அபி4ன்னவ்ருத்த:

दम्भ = டம்பம் (வெளிவேஷம்),

த3ம்ப4

दर्प = திமிர்,

த3ர்ப

कुहक = பிறரை வஞ்சித்தல்,

குஹக

शाठ्य = ரஹஸ்யமாகத் தீங்கு செய்தல்,

ஶாட்2ய

माया = பிறரை மயங்கவைத்தல்,

மாயா

मात्सर्य = பிறரிடம் தோஷங்களை ஆரோபம் செய்தல்,

மாத்ஸர்ய

अनृत = பொய்,

அந்ருத்

अहंकार = தானென்ற கர்வம்,

அஹங்கார்

ममत्वादि = தன்னுடையது என்ற அபிமானம் இதுமுதலான,

மமத்வாதி

दोषविवर्जितः = தோஷங்களற்றவனும்,

தோ3ஷவிவர்ஜித:

केवलपरानुग्रह प्रयोजनः = பிறருக்கு அநுக்ரஹம் செய்வது (ஸம்ஸார

கேவலபரானுக்3ரஹ் ப்ரயோஜன: ஸாகரத்திலிருந்து கடைத்தேற்றுவது) ஒன்றையே பிரயோஜனமாகக் கொண்டவனும்,

विद्योपयोगार्थी = (தன்னிடமுள்ள) ஞானத்தை விநியோகம்
வித்³யோபயோகார்²தீ² செய்வதில் விருப்பமுள்ளவனுகவும் இருப்பான்,

இந்த ஆசார்யர்,

[1]सदेव सोम्य इदं अग्रे आसीत् एकं एव अद्वितीयं

[1]ஸதே³வ ஸோம்ய இத³ம் அக்³ரே ஆஸீத் ஏகம் ஏவ அத்³விதீயம்

- ஸிருஷ்டிக்கு முன் இந்த பிரபஞ்சமெல்லாம் இரண்டற்ற ஒரே ஸத் வஸ்துவாகவே இருந்தது.

[2]यत्न नान्यत् पश्यति

[2]யத்ன நான்யத் பஶ்யதி

- எதில் வேறு ஒன்றையும் பார்க்கவில்ஐலயோ (அது பூமா)

[3]आत्मैव इदं सर्व

[3]ஆத்மைவ இத³ம் ஸர்வ

- இது எல்லாம் ஆத்மாதான்.

[4]आत्मा वा इदं एक एवाग्र आसीत्
[4]ஆத்மா வா இத³ம் ஏக ஏவாக்³ர ஆஸீத்

ஸிருஷ்டிக்கு முன் இப்பிரபஞ்சமெல்லாம் ஒரே ஆத்மவஸ்துவாகவே இருந்தது.

[5]सर्वं खल्विदं ब्रह्म

[5]ஸர்வம் க²ல்வித³ம் ப்³ரஹ்ம

- இது எல்லாம் பிரஹ்மம்

इत्याद्याः இத்யாத்³யா: இது முதலான
आत्मैक्यप्रतिपादनपराः ஆத்மைக்யப்ரதிபாத³னபரா:- ஆத்மாவின் ஒருமையை விளக்கும்
श्रुती ஶ்ருதீ - சுருதிகஐள
पूर्वं பூர்வம் - முதலில்
उपदिशेत् உபதி³ஶேத் - உபதேசிக்க வேண்டும்.

[1].சாந். 6-2-1 [2]. சாந். 7-24 [3]. சாந். 7-25 [4] ஐதரேயம் 1-1 [5]. சாந். 3-14-1

சிஷ்யனுக்கு உபதேசம் செய்யும் ஆசார்யருக்கு முக்யமாக சிஷ்யன் மனத்தில் ஏற்படும் ஸந்தேஹங்களையும் அவன் கேட்கும் கேள்விகளையும் உடன் புரிந்துகொண்டு ஞாபகத்தில் வைத்துக்கொள்வதுடன் தகுந்த யுக்திகளைக் கொண்டு ஸமாதானம் சொல்லும் திறமையும் வேண்டும். பிறர் படும் துக்கத்தைக் கண்டு மனது பொறுக்காமல் தயவினால் அவனுக்கு அநுக்ரஹம் செய்யவேண்டும்.

'हिंलानुग्रहयोरनारम्भी' 'न व्याख्यानपरो यतिः'

'ஹிம்லானுக்³ரஹயோரனாரம்பீ⁴' 'ந வ்யாக்²யானபரோ யதி:'

(ஸன்யாஸி பிறருக்கு ஹிம்ஸையோ அநுக்ரஹமோ செய்யக்கூடாது பாடபிரவசன காரியத்தில் ஸந்யாஸி ஈடுபடக்கூடாது. என்ற தர்மசாஸ்திர வசனம் புகழ், லாபம், கௌரவம் இவைகளை உத்தேசித்து அவ்வாறு செய்வதைத் தடுக்கிறதே யொழிய கருணையினால் கைம்மாறு கருதாமல் சிஷ்யன் கடைத்தேறுவதற்காகச் செய்வதைத் தடுக்கவில்லை. ஆசார்யரும் குருவின் உபதேசத்தால் ஞானம் பெற்றவராக இருக்க வேண்டும். சாஸ்திர மரியாதையும் லோக மரியாதையும் மீறாமல் ஸதாசார ஸம்பன்னராக இருக்க வேண்டும். இப்படியில்லாவிட்டாலும் ஞானிக்கு ஒரு தோஷ முமில்லை. ஆனால் அந்த ஆசார்யனைப் பார்த்து அவ்விதமே சிஷ்யனும் நடந்து வீணாகக் கெட்டுப்போய் விடுவான். கீதையில் பகவான் 'நான் செய்யவேண்டியதோ அடையவேண்டியதோ ஒன்றுமில்லை. ஆனாலும் என் கடமையைச் சரிவரச் செய்து வருகிறேன். நான் செய்யா விட்டால் என்னைப்பார்த்து மற்றவரும் செய்யாமல் விட்டு விடுவார்கள். தனக்காக இல்லாவிட்டாலும் உலகத்திற்காக வாவது ஞானியும் கர்மாவைச் செய்யவேண்டும்' என்று உபதேசிக்கிறார். ஆகையால்தான்

'सद्विद्वान् उपसृप्यतां'

'ஸத்³வித்³வான் உபஸ்ருப்யதாம்'

என்று ஸ்ரீ பகவத்பாதர் உடதேசிக்கிறார். வேறு ஒன்றையும் எதிர்பாராமல் தனக்குக் கிடைத்த ஞானத்தை சரியான பாத்திரத்தில் விநியோகம் செய்யவேண்டியது ஒன்றையே கருதி உபதேசிக்கவேண்டும். ஸர்வத்தையும் த்யாகம் செய்யும்படி சாஸ்திரம் உபதேசிப்பதால் ஞானத்தையும் த்யாகம் செய்யவேண்டும். ஞானத்தின் பயனைத் தான் அடைந்துவிட்டபடியால் யோக்யனான சிஷ்யனுக்கு ஞானத்தை உபதேசிப்பதுதான் இங்கு ஞான த்யாகம் எனப்படும்.

இங்கு கூறியுள்ள ஆசார்ய லக்ஷணங்களைக்கொண்டு, இவ்வித லக்ஷண முள்ளவன்தான் ஞானி, மற்றவர் ஞானி அல்ல என்று தீர்மானிக்கக்கூடாது. ஞாநா நுபவம் ஏற்பட்ட மாத்திரத்திலேயே அவன் கிருதார்த்தனாகிவிட்டபடியால் அவனுக்கு ஒருவிதக் கட்டுப்பாடும் கிடையாது. ஆனால் சிஷ்யன், தான் கிருதார்த்தனாவதற்காக ஞானிகளுக்குள் இவ்வித லக்ஷணங்களுள்ள ஆசார்யனையே தேடியடையவேண்டும். ஆசார்யன், முதலில் எல்லாம் பிரஹ்ம ஸ்வரூபம் அது ஒன்றுதான் என்ற பொருளு ள்ள உபநிஷத் வாக்யங்களை உபதேசித்து அதன் தாத்பர்யத்தை விளக்கவேண்டும்.

கீழே காட்டிய சுருதிகளில் 'ஸத், பூமா, ஆத்மா, ப்ரஹ்ம' என்ற பதங்களெல்லாம் ஒரே ப்ரஹ்மவஸ்துவைக் குறிக்கின்றன. அந்த ப்ரஹ்மம் ஒன்றே உண்மையான பொருள். நாம் காணும் பிரபஞ்சமெல்லாம் அதைக் காட்டிலும் வேறு அல்ல, வாஸ்தவமல்ல என்ற கருத்தைத் தெரிவிக்கின்றன. **(6)**

उपदिश्य च ग्राहयेद्ब्रह्मणो लक्षणम्, '[1]य आत्माऽपहतपाप्मा', [2]'यत्साक्षादपरोक्षाद्ब्रह्म', '[3]योऽशनायापिपासे', '[4]नेति नेति', '[5]अस्थूलमनणु', '[6]स एष नेति ', '[7]अदृष्टं द्रष्टृ', '[8]विज्ञानमानन्दम्', '[9]सत्यं ज्ञानमनन्तम्', '[10]अदृश्येऽनात्म्ये', '[11]स वा एष महानज आत्मा', '[12]अप्राणो ह्यमनाः', 'सबाह्याभ्यन्तरो ह्यजः', '[13]विज्ञानघन एव', '[14]अनन्तरमबाह्यम् ', '[15]अन्यदेव तद्विदितादथो अविदितात् ', '[16]आकाशो वै नाम' इत्यादिश्रुतिभिः ॥ ७॥

உபதி³ஶ்ய ச க்³ராஹயேத்³ப்³ரஹ்மணோ லக்ஷணம், '[1]ய ஆத்மா(அ)பஹதபாப்மா', '[2]யத்ஸாக்ஷாத³பரோக்ஷாத்³ப்³ரஹ்ம', '[3]யோ(அ)ஶனாயாபிபாஸே', '[4]நேதி நேதி', '[5]அஸ்தூ²லமனணு', '[6]ஸ ஏஷ நேதி', '[7]அத்³ருஷ்டம் த்³ரஷ்ட்ரு', '[8]விஜ்ஞானமானந்த³ம்', '[9]ஸத்யம் ஜ்ஞானமனந்தம்', '[10]அத்³ருஶ்யே(அ)னாத்ம்யே', '[11]ஸ வா ஏஷ மஹானஜ ஆத்மா', '[12]அப்ராணோ ஹ்யமன:', ஸ பா³ஹ்யாப்⁴யந்தரோ ஹ்யஜ:', '[13]விஜ்ஞானக⁴ன ஏவ', '[14]அனந்தரமபா³ஹ்யம்', '[15]அன்யதே³வ தத்³விதி³தாத³தோ² அவிதி³தாத்', 'ஆகாஶோ வை நாம' இத்யாதி³ஶ்ருதிபி⁴: ॥ 7॥

([1]) சாந். 8-7-1. ([2]) பிருஹ. 3-4-1. ([3]) பிருஹ. 3.5.1. ([4]) பிருஹ 2-3-6 ([5]) பிருஹ 3-8-8 ([6]) பிருஹ.3-9-26. ([7]) பிருஹ 3-8-11. ([8]) பிருஹ.3-9-28 ([9]) ஆனந்தவல்லி. ([10]) ஆனந்த. 7. ([11]) பிருஹ. 4-4-22. ([12]) முண். 2-1-2 ([13]) பிருஹ - 2-4-12. ([14]) பிருஹ. 2-5-19 ([15]) கேந.1-3. ([16]) சாந். 8-14-1.

उपदिश्य च = (சுருதிகளைக்கொண்டு ஆத்மைக்யத்தை
உபதி³ஶ்ய ச முதலில்) உபதேசித்துவிட்டு (பிறகு),

इत्यादिश्रुतिभिः = (பின் காணும்) இது முதலான சுருதிகளால்,
இத்யாதி³ஶ்ருதிபி⁴:

ब्रह्मणः = பிரஹ்மத்தின்,
ப்³ரஹ்மண:

लक्षणं = லக்ஷணத்தை,
லக்ஷணம்

ग्राहयेत् = அறிவுறுத்தவேண்டும்,
க்³ராஹயேத்

அவையாவன: -

य आत्माऽपहतपाप्मा	=	பாபம், ஜரை, மிருத்யு, சோகம், பசி, தாகம்
ய ஆத்மா(அ)பஹ தபாப்மா		இவைகளற்றதும் ஸத்யமான காம ஸங்கல்பங்கள் உள்ளதுமான ஆத்மாவைத் தேடி அறிந்துகொள்ள வேண்டும்,
यत्साक्षात् अपरोक्षात् ब्रह्म	=	நேரிடையாக பிரத்யக்ஷமாக விளங்கும் ப்ரஹ்மம்
யத்ஸாக்ஷாத் அபரோக்ஷாத் ப்³ரஹ்ம		எல்லாவற்றிற்கும் உள் இருக்கும் ஆத்மா.
योऽशनायापिपासे	=	அந்த ஆத்மாவுக்கு பசி, தாகம், சோகம், மோஹம்,
யோ(அ)ஶனாயாபிபாஸே		மூப்பு, மரணம் இவை கிடையாது,
नेति नेति	=	ப்ரஹ்மத்தில் ஒரு தர்மமுமில்லாததால் அதை
நேதி நேதி		இதுவல்ல இதுவல்ல என்றுதான் உபதேசிக்க முடியும்,
अस्थूलं अनणु	=	பருமனல்ல, சிறியது அல்ல, குட்டையுமல்ல,
அஸ்தூ²லம் அனணு		நீளமுமல்ல இதுபோல் மற்ற ஒருவித தர்மமுமற்றது ப்ரஹ்மம்,
अदृष्टं द्रष्टृ	=	ஒன்றுலும் பார்க்கப்படாதது, எல்லாவற்றையும்
அத்³ருஷ்டம் த்³ரஷ்ட்ரு		பார்க்கிறது,
विज्ञानं आनन्दं	=	அறிவும் ஆனந்தமுமே வடிவாகக்கொண்டது.
விஜ்ஞானம் ஆனந்த³ம்		
सत्यं ज्ञानं अनन्तं ब्रह्म	=	முக்காலமும் அழிவற்றது. சித்ரூபம், தேசம்,
ஸத்யம் ஜ்ஞானம் அனந்தம் ப்³ரஹ்ம		காலம், வஸ்து இவைகளின் எல்லைக்கு உட்படாதது,
अदृश्ये अनात्म्ये अनिरुक्ते	=	அறியப்படாததும் சரீரமில்லாததும் சொல்ல
அத்³ருஶ்யே அனாத்ம்யே அநிருக்தே		முடியாததும் ஆதாரமில்லாததுமான ப்ரஹ்மத்தில் நிலைநின்றவன் பயம் நீங்கப்பெற்று முக்தியடை கிறான்.
स वा एष महानज आत्मा	=	இச்சரீரத்தைக்காட்டிலும் வேறான இவைகளை
ஸ வா ஏஷ மஹானஜ ஆத்மா		பிரகாசப்படுத்துகிற ஸ்வயம் ஜ்யோதி ஸ்வரூபனான இந்த ஆத்மா மிகப்பெரியவன் பிறப்பு அற்றவன்,
अप्राणो हि अमनाः शुभ्रः सवाह्याभ्यन्तरः	=	அக்ஷரமான பரமாத்மாவுக்கு பிராணனும் மனதும் கிடையாது. ஒளி வடிவமுள்ளவன். உள்ளும்
அப்ராணோ ஹி அமனா: ஶுப்⁴ர: ஸவாஹ்யாப்⁴யந்தர:		வெளியும் எங்கும் இருப்பவன்.
विज्ञानघन एव	=	ஞானமே ஸ்வரூபமாக உள்ளவன்,
விஜ்ஞானக⁴ன ஏவ		
अनन्तरं अबाह्यं	=	தன்னைக்காட்டிலும் வேறாக உள்
அனந்தரம் அபா³ஹ்யம்		வெளியில்லாதவன்,

अन्यदेव तद्विदितादथो अविदितादधि	=	அறியப்பட்டவனுமல்ல அறியப்படாதவனுமல்ல,
அன்யதே³வ் தத்³விதி³தாத்³தோ² அவிதி³தாத்³த்த³தி⁴		
आकाशो वै नाम	=	ஆகாசம் என்று கூறப்படும் ப்ரஹ்மம்
ஆகாஶோ வை நாம		நாமரூபங்களைக்காட்டிலும் வேறு பட்டது. அவைகளை வெளிப்படுத்துவது.

மேலே காட்டப்பட்ட சுருதி வாக்யங்களை அந்தந்த உபநிஷத்துக்களில் முன்னும் பின்னும் ஆராய்ந்து நன்கு பரிசீலித்தால் ப்ரஹ்மத்தின் லக்ஷணம் தெரிய வரும். ஸச்சிதானந்த ஸ்வரூபம். ஸ்வயம்பிரகாசம் வியாபகம். மாயையால் பிரபஞ் சமாகத்தோன்றுகிறது. சரீராதிகளோ, அவைகளின் தர்மங்களோ அற்றது. ஆகவே சுத்தமான ஆத்மாவே ப்ரஹ்மம். இந்த லக்ஷணங்களை உபதேசிப்பதன் மூலம் முதலில் சொன்ன ஆத்மைக்யம் நன்கு விளக்கப்படுகிறது. **(7)**

(அவதாரிகை) இவ்வாறு சுருதிகளைக்கொண்டு ப்ரஹ்ம லக்ஷணத்தை உபதேசித்து விட்டு ஸ்மிருதிகள் மூலமும் உபதேசிக்கவேண்டும் என்கிறர்: -

स्मृतिभिश्च- '[1]न जायते म्रियते वा', '[2]नादत्ते कस्यचित्पापम्', '[3]यथाकाशस्थितो नित्यम्', '[4]क्षेत्रज्ञं चापि मां विद्धि', '[5]न सत्तन्नासदुच्यते', '[6]अनादित्वान्निर्गुणत्वात्', '[7]समं सर्वेषु भूतेषु', '[8]उत्तमः पुरुषस्त्वन्यः' इत्यादिभिः श्रुत्युक्तलक्षणाविरुद्धाभिः परमात्मासंसारित्वप्रतिपादनपराभिः तस्य सर्वेणानन्यत्व प्रतिपादनपराभिश्च ॥ ८॥

ஸ்ம்ருதிபி⁴ஶ்ச- '[1]ந ஜாயதே ம்ரியதே வா', '[2]நாத³த்தே கஸ்யசித்பாபம்', '[3]யதா²காஶஸ்தி²தோ நித்யம்', '[4]க்ஷேத்ரஜ்ஞம் சாபி மாம் வித்³தி⁴', '[5]ந ஸத்தன் னஸது³ச்யதே', '[6]அநாதி³த்வாந்நிர்கு³ணத்வாத்', '[7]ஸமம் ஸர்வேஷு பூ⁴தேஷு', '[8]உத்தம: புருஷஸ்த்வன்ய:' இத்யாதி³பி⁴: ஶ்ருத்யுக்தலக்ஷணவிருத்³தா⁴பி⁴: பரமாத்மாஸம்ஸாரித்வப்ரதிபாத³னபராபி⁴: தஸ்ய ஸர்வேணனன்யத்வப்ரதிபாத³னபராபி⁴ஶ்ச ॥ 8॥

([1]) **கீதை அத்**. 2-20 ([2]) 5-15, ([3]) 9-6, ([4]) 13-2, ([5]) 13-12 ([6]) 13-31, ([7]) 13-27, ([8]) 15-17

न जायते म्रियते	=	ஆத்மாவிற்குப் பிறப்பு இறப்பு முதலான
ந ஜாயதே ம்ரியதே		விகாரம் கிடையாது;
नादत्ते कस्यचित्	=	பரமாத்மா ஒருவரின் பாபத்தையோ
நாத³த்தே கஸ்யசித்		புண்ணியத்தையோ, ஏற்றுக்கொள்வதில்லை,

यथाकाशस्थितो नित्यं **யதா2காஶஸ்தி2தோ நித்யம்**	=	ஆகாசத்தில், எங்கும் எப்பொழுதும் ஸஞ்சரிக்கும் வாயு இருப்பதுபோல் எங்குமுள்ள என்னிடம் ஒட்டாமலேயே எல்லா பூதங்களும் இருக்கின்றன;
क्षेत्रज्ञं चापि मां विद्धि **க்ஷேத்ரஜ்ஞம் சாபி மாம் வித்3தி4**	=	எல்லா சரீரங்களிலுமிருக்கும் க்ஷேத்ரக்ஞனை ஜீவனை என் ஸ்வரூபமாக (பரமாத்ம ஸ்வரூபமாக) அறிந்து கொள்;
न सत्तन्नासदुच्यते **ந ஸத்தன் னஸது3ச்யதே**	=	ப்ரஹ்மம் ஸத் என்றோ அஸத் என்றோ சொல்ல முடியாது. (இந்திரியங்களுக்கும் மனதிற்கும் எட்டாதது. அறியப்படும் வஸ்துவல்ல.);
अनादित्वात् निर्गुणत्वात् **அநாதி3த்வாத் நிர்கு3ணத்வாத்**	=	பரமாத்மாவுக்குக் காரணமும் குணமுமில்லாததால் அழிவற்றது;
समं सर्वेषु भूतेषु **ஸமம் ஸர்வேஷு பூ4தேஷு**	=	அழியக்கூடிய எல்லாப் பிராணிகளிடமும் ஒரே மாதிரியாக தான் அழியாமல் இருக்கும் பரமேசுவரனை அறிந்தவன்தான் உண்மையான ஞானி;
उत्तमः पुरुषस्त्वन्यः **உத்தம: புருஷஸ்த்வன்ய:**	=	க்ஷரம் அக்ஷரம் இவ்விரண்டைக் காட்டிலும் வேறான பரமாத்மா உத்தம புருஷன் என்று சொல்லப்படுகிறான்.
इत्यादिभिः **இத்யாதி3பி4:**	=	இதுமுதலான,
श्रुत्युक्तलक्षणाविरुद्धाभिः **ஶ்ருத்யுக்தலக்ஷணா விருத்3தா4பி4:**	=	உபநிஷத்தில் கூறப்பட்ட லக்ஷணத்திற்கு விரோதமில்லாததும்,
परमात्मासंसारित्वप्रतिपादनपराभिः **பரமாத்மாஸம்ஸாரித்வ ப்ரதிபாத3னபராபி4:**	=	தேஹாதிகளைக்காட்டிலும் மேலான ஆத்மா அஸம்ஸாரி என்பதை விளக்குகின்றதும்,
तस्य **தஸ்ய**	=	அந்த ஆத்மாவுக்கு,
सर्वेण **ஸர்வேண்**	=	எல்லாவற்றிற்கும் அதிஷ்டானமான ப்ரஹ்மத்துடன்,
अनन्यत्वप्रतिपादनपराभि **அனன்யத்வப்ரதிபாத3னப்ராபி4**	=	வேறுபடாமல் ஒன்றுயிருக்கும் தன்மையைக் காட்டுகின்றதுமான,
स्मृतिभिश्च **ஸ்ம்ருதிபி4ஶ்ச**	=	ஸ்மிருதிகளைக்கொண்டும், ப்ரஹ்மலக்ஷணத்தை சிஷ்யன் அறியும்படி செய்ய வேண்டும்.

உபநிஷத்துக்களின் மூலம் ப்ரஹ்மத்தின் லக்ஷணம் தெரிந்துகொண்டதை உறுதிப்படுத்துவதற்காக ஸ்மிருதிகளின் மூலமும் ப்ரஹ்ம லக்ஷணத்தை விளக்க வேண்டும். மேலே கீதையிலிருந்து சில வாக்யங்கள் காட்டப்பட்டிருக்கின்றன. இதேபோல் வேறு பல ஸ்மிருதிகளிலிருந்தும் வாக்யங்களைக்காட்டி ப்ரஹ்ம

லக்ஷணத்தை உபதேசிக்க வேண்டும். ஆனால் அந்த ஸ்மிருதிகள் உபநிஷத்திற்கு விரோதமாயிருக்கக்கூடாது. மேலும் தேஹாதி விலக்ஷணமான ஜீவனின் ஸ்வரூபத்தையும், அதுவும் ப்ரஹ்மமும் ஒன்று என்பதையும் விளக்கக்கூடியதாக இருக்க வேண்டும்.

एवं श्रुतिस्मृतिभिः गृहीतपरमात्मलक्षणं शिष्यं संसारसागरादुत्तितीर्षुं पृच्छेत्- कस्त्वमसि सोम्येति ॥ ९ ॥

ஏவம் ஶ்ருதிஸ்ம்ருதிபி⁴: க்³ருஹீதபரமாத்மலக்ஷணம் ஶிஷ்யம் ஸம்ஸார ஸாக³ராது³த்திதீர்ஷும் ப்ருச்சே²த் - கஸ்த்வமஸி ஸோம்யேதி ॥ 9 ॥

एवं = இவ்வாறு,
ஏவம்

श्रुतिस्मृतिभिः = ச்ருதிகளாலும் ஸ்மிருதிகளாலும்,
ஶ்ருதிஸ்ம்ருதிபி⁴:

गृहीतपरमात्मलक्षणं = ஆத்மாவின் லக்ஷணத்தை அறிந்து
க்³ருஹீதபரமாத்மலக்ஷணம் கொண்டவனும்,

संसारसागरात् = ஸம்ஸாரமென்னும் ஸமுத்திரத்திலிருந்து,
ஸம்ஸாரஸாக³ராத்

उत्तितीर्षुं = கரையேர விரும்புபவனுமான,
உத்திதீர்ஷும்

शिष्यं = சிஷ்யனை,
ஶிஷ்யம்

पृच्छेत् = கேட்கவேண்டும்,
ப்ருச்சே²த்

सोम्य = அப்பா!
ஸோம்ய

त्वं = நீ,
த்வம்

कोऽसि = யாராயிருக்கிறாய்,
கோ(அ)ஸி

इति = என்று.
இதி

இவ்வாறு முதலில் ஜீவப்ரஹ்மைக்யத்தைக் காட்டும் சுருதி வாக்கியங்களை உபதேசித்து இந்த வாக்கியங்களின் அர்த்தம் நன்கு விளங்குவதற்காக அநேகம் சுருதிகளாலும் ஸ்மிருதிகளாலும் சுத்தமான ஆத்ம ஸ்வரூபத்தை சிஷ்யன் அறிந்து கொள்ளும்படி செய்யவேண்டும். இதற்குப் பிறகு தான் உபதேசித்த விஷயங்களை சிஷ்யன் ஸந்தேஹமோ, விபரீதமோ இல்லாமல் தெளிவாக நன்கு தெரிந்து

கொண்டு இருக்கிறுன் என்பதைப் பரீக்ஷிப்பதற்கும், பின்னல் மாறுமல் உறுதியான ஞானமேற்படுவதற்கும் சிஷ்யனிடம் 'நீ யார்' என்று ஆசார்யன் கேட்கவேண்டும். அவன் கூறும் பதிலிலிருந்து அவன் ஞானத்தைத் தீர்மானித்து அக்ஞானமோ, ஸந்தேஹமோ, விபரீதமோ இருந்தால் அதைப் போக்கவேண்டியது ஆசார்யனுடைய கடமை ஆகும். **(9)**

स यदि ब्रूयात् - ब्राह्मणपुत्रः अदोन्वयः ब्रह्मचारी आसम्, गृहस्थो वा। इदानी अस्मि परमहंसपरिव्राट् संसारसागरात् जन्ममृत्युमहाग्राहात् उत्तितीर्षुः इति ॥ १० ॥

ஸ யதி³ ப்³ரூயாத் - ப்³ராஹ்மணபுத்ர: அதோ³ன்வய: ப்³ரஹ்மசாரீ ஆஸம், க்³ருஹஸ்தோ² வா । இதா³னீ அஸ்மி பரமஹம்ஸபரிவ்ராட் ஸம்ஸாரஸாக³ராத் ஜன்மம்ருத்யுமஹாக்³ராஹாத் உத்திதீர்ஷு: இதி ॥ 10 ॥

ब्राह्मणपुत्रः = (நான்) பிராமணருடைய பிள்ளை,
ப்³ராஹ்மணபுத்ர:

अदोन्वयः = இன்ன வம்சத்தில் பிறந்தவன்,
அதோ³ன்வய:

ब्रह्मचारी आसम् = ப்ரஹ்மசாரியாக இருந்தேன்,
ப்³ரஹ்மசாரீ ஆஸம்

गृहस्थो वा = அல்லது கிருஹஸ்தனுக இருந்தேன்,
க்³ருஹஸ்தோ² வா

इदानी = இப்பொழுது,
இதா³னீ

परमहंसपरिव्राट् = பரமஹம்ஸ ஸந்யாஸியாகி,
பரமஹம்ஸபரிவ்ராட்

जन्ममृत्युमहाग्राहात् = பிறப்பு, இறப்பு என்னும் பெரிய முதலை,
ஜன்மம்ருத்யுமஹாக்³ராஹாத் அல்லது திமிங்கிலங்களுடன் கூடிய,

संसारसागरात् = ஸம்ஸாரக் கடலிலிருந்து,
ஸம்ஸாரஸாக³ராத்

उत्तितीर्षुः = கரையேர விருப்பமுள்ளவனுகவும்,
உத்திதீர்ஷு:

अस्मि = இருக்கிறேன்,
அஸ்மி

इति = என்று,
இதி

सः = அந்த சிஷ்யன்,
ஸ:

यदि ब्रूयात् = பதில் சொல்வானேயானுல்,
யதி³ ப்³ரூயாத்

आचार्यो ब्रूयात् –
इहैव तव सोम्य मृतस्य शरीरं वयोभिरद्यते मृद्भावं वा
आपद्यते तत्र कथं संसारसागरात् उद्धर्तुमिच्छसीति ।
नहि नद्याः अवरे कूले भस्मीभूते नद्याः पारं तरिष्यसीति ॥ ११ ॥

ஆசார்யோ ப்³ரூயாத் -
இஹைவ தவ ஸோம்ய ம்ருதஸ்ய ஶரீரம் வயோபி⁴ரத்³யதே ம்ருத்³பா⁴வம் வா
ஆபத்³யதே தத்ர கத²ம் ஸம்ஸாரஸாக³ராத் உது³த்³த⁴ர்துமிச்ச²ஸீதி ।
நஹி நத்³யா: அவரே கூலே ப⁴ஸ்மீபூ⁴தே நத்³யா: பாரம் தரிஷ்யஸீதி ॥ 11 ॥

सोम्य = அப்பா!
ஸோம்ய
मृतस्य = இறந்த,
ம்ருதஸ்ய
तव = உன்னுடைய,
தவ
शरीरं = தேஹமானது,
ஶரீரம்
इहैव = இங்கேயே,
இஹைவ
वयोभिः = (கழுகு முதலிய) பக்ஷிகளால்,
வயோபி⁴:
अद्यते = தின்னப்படுகிறது,
அத்³யதே
वा = அல்லது,
வா
मृद्भावं = மண்ணின் தன்மையை,
ம்ருத்³பா⁴வம்
आपद्यते = அடைகிறது,
ஆபத்³யதே
तत्र = அதில்,
தத்ர
कथं = எவ்வாறு,
கத²ம்
संसारसागरात् = ஸம்ஸாரக்கடலிலிருந்து,
ஸம்ஸாரஸாக³ராத்

उद्धर्तुं **உத்³த்⁴ர்தும்**	=	கடைத்தேற,
इच्छसी **இச்ச²ஸீ**	=	விரும்புகிறுய்,
नद्या: **நத்³யா:**	=	நதியின்,
अवरे कूले **அவரே கூலே**	=	இக்கரை,
भस्मीभूते **ப⁴ஸ்மீபூ⁴தே**	=	அக்கரையை,
नद्या: **நத்³யா:**	=	கடந்துசெல்லப் போவது இல்ஜல,
पारं **பாரம்**	=	என்று,
न हि तरिष्यसी **ந ஹி தரிஷ்யஸீ**	=	ஆசார்யர்,
ब्रूयात् **ப்³ரூயாத்**	=	சொல்லவேண்டும்.

அஹம் (நான்) என்னும் பதத்திற்குப்பொருளாயுள்ளது தான் ஆத்மா. இதுவே ப்ரஹ்மம் என்பதை ஆசார்யர் பிரமாணங்கஜளக்காட்டி உபதேசித்தார். ஆஞலும் சரீராதிகளுடன் சேர்ந்தே ஆத்மா தோன்றுவதாலும் சரீராதிகஜளயே நான் என்று எண்ணிக்கொண்டிருப்பதாலும் முன்காட்டிய ஆசார்யரின் உபதேசத்தைப் புரிந்து கொள்ள முடியவில்ஜல. ஸ்தூலம், ஸூக்ஷமம், காரணம் என்ற மூன்றுவித சரீரங்க ளும் ஆத்மாவல்ல. நான் (அஹம்) என்ற பதத்திற்கு சரீர விலக்ஷணமான ஆத்மா தான் பொருள் என்று சரீராதிகஜள விலக்கி சுத்தமான ஆத்மஸ்வரூபத்தை தெரிந்து கொண்டால்தான் அதை ப்ரஹ்மஸ்வரூபமாக அறிந்துகொள்ளமுடியும். இதற்காக வேதான் ஆசார்யர் முதலில் சிஷ்யனுடைய ப்ரமத்தைப் போக்குவதற்காக, ஸ்தூல தேஹம் ஆத்மாவன்று என்பதை சிஷ்யன் தாஞகத் தெரிந்துகொள்வதற்காக, "நீ யார்" என்று கேட்டார். எல்லோரும் எண்ணிக்கொண்டிருப்பதுபோல் சிஷ்யனும் ஸ்தூல தேஹத்தையே ஆத்மாவென்று நிஜனத்து அதஜனச் சேர்ந்ததான வர்ணம், ஆச்ரமம் முதலான தர்மங்களுடன் கூடினவஞகத் தன்ஜனக் கூறுகிறுன். ஆஞலும் ஸம்ஸாரக் கடஜலக்கடந்து அக்கரை சேர்வதில் தனக்குள்ள விருப்பத்தையும் கூறுகிறுன். உடன் ஆசார்யர் ஸ்தூல தேஹம் ஆத்மாவல்ல என்பதை விளக்கிக்காட்டுகிறுர். அதாவது பிராஹ்மணன் என்றும் பிரஹ்மசாரி என்றும் கிருஹஸ்தன் என்றும், ஸன்யாஸி என்றும் கூறப்படுவது இந்த ஸ்தூல தேஹமே. ஜனங்களில்லாத நடுக்காட்டில் இறந்தால் ஸந்யாஸி தேஹம் பக்ஷிகளால் சாப்பிடப்படுகிறது. கிராமத்தில் மரணம் ஏற்பட்டால் சிஷ்யர்களால் புதைக்கப்பட்டு அந்த தேஹம் மண்ஞக ஆகிவிடுகிறது. மரணமோ தவிர்க்க முடியாதது. இரண்டு விதத்திலும் ஸ்தூல தேஹமென்ற ஆத்மா

அழிந்து போய்விடுகிறன். எஞ்சியிருப்பது ஒன்றுமில்லை. ஆகவே ஸம்ஸாரக்கடலைக் கடந்து அக்கரை சேர்ந்து மோக்ஷமடைபவன் யார் என்று ஆசார்யர் கேட்கிறுர்.

(10-11)

(அவதாரிகை) இவ்விதம் ஆசார்யன் சொன்னதைக் கேட்டு சிஷ்யன் நன்கு ஆலோசித்துப் பார்த்து ஸ்தூலதேஹம் ஆத்மாவல்ல என்பதைத் தெரிந்துகொண்டு கூறுகிறன்: -

स यदि ब्रणत् - अन्यो ऽहं शरीरात् । शरीरं तु जायते, म्रियते, वयोभिरद्यते, मृद्धावमापद्यते, शस्त्राग्न्यादिभिश्च विनाश्यते, व्याध्यादिभिश्च प्रयुज्यते । तस्मिन् अहं स्वकृतधर्माधर्मवशात् पक्षी नीडमिव प्रविष्टः, पुनः पुनः शरीरविनाशे धर्माधर्मवशात् शरीरान्तरें यास्यामि, पूर्वनीडविनाशे पक्षीव नीडान्तरम् । एवमेवाहमनादौ संसारे, देवमनुष्यतिर्यन्निश्यस्था नेषु स्वकर्मवशात् उपात्तमुपात्तं शरीरं त्यजन्, नवं नवं चान्यदुपाददानो जन्ममरणप्रबन्धचक्रे घटीयन्त्रवत् स्वकर्मणा भ्राम्यमाणः क्रमेणेदं शरीरमासाद्य, संसार चक्रभ्रमणादस्मा निर्विण्णो भगवन्तमुपसन्नोऽस्मि संसारचक्रभ्रमणश्रशमाय । तस्मात् नित्य एवाहं शरीरादन्यः । शरीराणि आगच्छन्ति अपगच्छन्ति च वासांसीव पुरुषस्येति ॥ १२ ॥

ஸ யதி³ ப்³ரணத் - அன்யோ (அ)ஹம் ஶரீராத் । ஶரீரம் து ஜாயதே, ம்ரியதே, வயோபி⁴ரத்³யதே, ம்ருத்³பா⁴வமாபத்³யதே, ஶஸ்த்ராக்³ன்யாதி³பி⁴ஶ்ச விநாஶ்யதே, வ்யாத்⁴யாதி³பி⁴ஶ்வ ப்ரயுஜ்யதே । தஸ்மின் அஹம் ஸ்வக்ரு தத⁴ர்மாத⁴ர்மவஶாத் பக்ஷீ நீட³மிவ ப்ரவிஷ்ட:, புன: புன: ஶரீரவிநாஶே த⁴ர்மா த⁴ர்மவஶாத் ஶரீராந்தரேம் யாஸ்யாமி, பூர்வனீட³விநாஶே பக்ஷீவ நீடா³ந்தரம் । ஏவமேவாஹமநாதௌ³ ஸம்ஸாரே, தே³வமனுஷ்யதிர்யந்நிஶ்ய ஸ்தா² நேஷு ஸ்வகர்மவஶாத் உபாத்தமுபாத்தம் ஶரீரம் த்யஜன், நவம் நவம் சான்யது³ பாத³தா³னோ ஜன்மமரணப்ரப³ந்த⁴சக்ரே க⁴டீயந்த்ரவத் ஸ்வகர்மணா ப்⁴ராம் யமாண: க்ரமேணேத³ம் ஶரீரமாஸாத்³ய, ஸம்ஸார சக்ரப்⁴ரமணாத³ஸ்மா நிர்வி ண்ணோ ப⁴க³வந்தமுபஸன்னோ(அ)ஸ்மி ஸம்ஸாரசக்ரப்⁴ரமணஶ்ரஶமாய । தஸ்மாத் நித்ய ஏவாஹம் ஶரீராத³ன்ய: । ஶரீராணி ஆக³ச்ச²ந்தி அபக³ச்ச²ந்தி ச வாஸாம்ஸீவ புருஷஸ்யேதி ॥ 12 ॥

अहं / **அஹம்**	=	நான்,
शरीरात् / **ஶரீராத்**	=	(ஸ்தூல) சரீரத்தைக் காட்டிலும்,
अन्यः / **அன்ய:**	=	வேறுனவன்,

शरीरं तु = சரீரமோ எனில்,

ஶரீரம் து

जायते = பிறக்கிறது,

ஜாயதே

म्रियते = மரணமடைகிறது,

ம்ரியதே

वयोभि: = பறவைகளால்,

வயோபி⁴:

अद्यते = தின்னப்படுகிறது,

அத்³யதே

मृद्भावं = மண்ணின் தன்மையை,

ம்ருத்³பா⁴வம்

आपद्यते = அடைகிறது,

ஆபத்³யதே

शस्त्राग्न्यादिभिश्च = ஆயுதம், நெருப்பு முதலியவைகளாலும்,

ஶஸ்த்ராக்³ன்யாதி³பி⁴ஶ்ச

विनाश्यते = அழிக்கப்படுகிறது,

விநாஶ்யதே

व्याध्यादिभिश्च = பிணி முதலியவைகளுடனும்,

வ்யாத்⁴யாதி³பி⁴ஶ்வ

प्रयुज्यते = சேர்க்கப்படுகிறது,

ப்ரயுஜ்யதே

तस्मिन् = அந்த சரீரத்தில்,

தஸ்மின்

अहं = நான்,

அஹம்

स्वकृतधर्माधर्मवशात् = (முற்பிறவிகளில்) தான் செய்த புண்யபாபங்களுக்கு அதீனமாக,

ஸ்வக்ரு தத⁴ர்மாத⁴ர்மவஶாத்

पक्षी = பறவை,

பக்ஷீ

नीडमिव = கூட்டில் (நுழைவது) போல்,

நீட³மிவ

प्रविष्ट: = நுழைந்தவனாக,

ப்ரவிஷ்ட:

पूर्वनीडविनाशे = முந்தின கூடு அழிந்ததும்,

பூர்வநீட³விநாஶே

पक्षी **பக்ஷீ**	=	பறவை,
नीडान्तरमिव **நீடா³ந்தர்மிவ**	=	வேறு கூட்டை (அடைவது)போல்,
पुनः पुनः **புன: புன:**	=	திரும்பித்திரும்பி,
शरीरविनाशे **ஶரீரவிநாஶே**	=	சரீரம் அழிந்ததும்,
धर्माधर्मवशात् **த⁴ர்மா த⁴ர்மவஶாத்**	=	புண்யபாப வசமாக,
शरीरान्तरं **ஶரீராந்தரம்**	=	வெவ்வேறு சரீரத்தை,
यास्यामि **யாஸ்யாமி**	=	அடைவேன்,
एवमेव **ஏவமேவ**	=	இவ்விதமாகவே,
अहं **அஹம்**	=	நான்,
अनादौ **அநாதௌ³**	=	அனுதியான,
संसारे **ஸம்ஸாரே**	=	ஸம்ஸாரத்தில்,
देवमनुष्यतिर्यन्निश्यस्थानेषु **தே³வமனுஷ்யதிர்யந்நிஶ்யஸ்தா²னேஷு**	=	தேவர், மனிதர், மிருகம், நரகம் இந்த இடங்களில்,
स्वकर्मवशात् **ஸ்வகர்மவஶாத்**	=	தன் கர்மாவின் அதீனமாக,
उपात्तं उपात्तं **உபாத்தம் உபாத்தம்**	=	அடிக்கடி எடுத்துக்கொண்ட,
शरीरं **ஶரீரம்**	=	சரீரத்தை,
त्यजन् **த்யஜன்**	=	விடுகிறவனுய்,
नवं नवं **நவம் நவம்**	=	புதிது புதிதான,
अन्यत् **அன்யத்**	=	வேறு சரீரத்தை,

उपाददान: = எடுத்துக்கொள்கிறவனுய்,
உபாத்3தா3ன:

जन्ममरणप्रबन्धचक्रे = பிறவி மரணங்களின் கூட்டமாகிற சுழலில்,
ஜன்மமரணப்ரப3ந்த4சக்ரே

घटीयन्त्रवत् = ராட்டினம்போல்,
க4டீயந்த்ரவத்

स्वकर्मणा = தன் கர்மாவினுல்,
ஸ்வகர்மணு

भ्राम्यमाण: = சுற்றுகிறவனுய்,
ப்4ராம்யமாண:

क्रमेण = முறையாக,
க்ரமேண

इदं शरीरं = இந்த சரீரத்தை,
இத3ம் ஶரீரம்

आसाद्य = அடைந்து,
ஆஸாத்3ய

अस्मात् = இந்த,
அஸ்மாத்

संसारचक्रभ्रमणत् = ஸம்ஸாரச்சுழலில் சுற்றுவதிலிருந்து,
ஸம்ஸாரசக்ரப்4ரமணத்

निर्विण्ण: = வெறுப்பு அடைந்தவனுக,
நிர்விண்ண:

संसारचक्रभ्रमणश्रमाय = ஸம்ஸாரச்சுழலில் சுற்றுவது நீங்குவதற்காக,
ஸம்ஸாரசக்ரப்4ரமணஶ்ரமாய

भगवन्तं = பூஜ்யரான தங்கஊ,
ப4க3வந்தம்

उपसन्नोस्मि = சரண் அடைந்திருக்கிறேன்,
உபஸன்ஞேஸ்மி

तस्मात् = ஆகையால்,
தஸ்மாத்

अहं = நான்,
அஹம்

शरीरात् = சரீரத்தைக்காட்டிலும்,
ஶரீராத்

अन्य: = வேறுனவன்,
அன்ய:

नित्य एव = அழிவற்றவன் தான்,

நித்ய ஏவ

पुरुषस्य = மனிதனுக்கு,

புருஷஸ்ய

वासांसीव = ஆடைகள்போல,

வாஸாம்ஸீவ

शरीराणि = சரீரங்கள்,

ஶரீராணி

आगच्छन्ति = வருகின்றன,

ஆக³ச்ச²ந்தி

अपगच्छन्ति च = போகின்றன,

அபக³ச்ச²ந்தி ச

इति = என்று,

இதி

सः = அவன் (சிஷ்யன்),

ஸঃ

यदि ब्रूयात् = சொல்வானேயாகில்.

யதி³ ப்³ரூயாத்

(அவதாரிகை) ஆசிரியர் கூறுகிறுர்: -

आचार्यो ब्रूयात् - साधु अवादीः, सम्यक् पश्यसि । कथं मृषा अवादीः ब्राह्मणपुत्रः अदोन्वयो ब्रह्मचारी आसम् गृहस्थो वा, इदानीं अस्मि परमहंसपरिव्राट् इति ॥ १३ ॥

ஆசார்யோ ப்³ரூயாத் - ஸாது⁴ அவாதீ³:, ஸம்யக் பஶ்யஸி । கத²ம் ம்ருஷா அவாதீ³: ப்³ராஹ்மணபுத்ர: அதோ³ன்வயோ ப்³ரஹ்மசாரீ ஆஸம் க்³ருஹஸ்தோ² வா, இதா³னீம் அஸ்மி பரமஹம்ஸபரிவ்ராட் இதி ॥ 13 ॥

साधु = நன்றுக,

ஸாது⁴

अवादीः = சொன்ஞய்,

அவாதீ³:

सम्यक् = நன்றுக,

ஸம்யக்

पश्यसि = அறிந்திருக்கிறுய் (ஆனுல்),

பஶ்யஸி

ब्राह्मणपुत्र: **ப்³ராஹ்மணபுத்ர:**	=	பிராஹ்மணனுடைய குமாரன்,
अदोन्वय: **அதோ³ன்வய:**	=	இன்னகுலத்தில் பிறந்தவன்,
ब्रह्मचारी **ப்³ரஹ்மசாரீ**	=	ப்ரஹ்மசாரியாகவோ,
वा **வா**	=	அல்லது,
गृहस्थ: **க்³ருஹஸ்த²:**	=	கிருஹஸ்தனுகவோ,
आसम् **ஆஸம்**	=	இருந்தேன்,
इदानीं **இதா³னீம்**	=	இப்பொழுது,
परमहंसपरिव्राट् **பரமஹம்ஸபரிவ்ராட்**	=	பரமஹம்ஸ ஸந்யாஸியாக,
अस्मि **அஸ்மி**	=	இருக்கிறேன்,
इति **இதி**	=	என்று,
मृषा **ம்ருஷா**	=	பொய்யாக,
कथं **கத²ம்**	=	எப்படி,
अवादी: **அவாதீ³:**	=	சொன்னுய்,
इति **இதி**	=	என்று,
आचार्य: **ஆசார்ய:**	=	ஆசார்யர்,
ब्रूयात् **ப்³ரூயாத்**	=	கேட்பார்.

ஆசார்யர் ஸ்தூல சரீரத்தைப் பற்றிச் சிறிது விளக்கிக் காட்டியதும் தான் சரீரமல்ல, அதைக் காட்டிலும் வேறுனவன் என்பதை சிஷ்யன் நன்கு தெரிந்து கொண்டான். சரீரத்தில் பலவித மாறுபாடுகள் ஏற்படுகின்றன. அவைகள் எல்லா வற்றையும் ஆத்மா அறிந்துகொள்கிறுன் த்ருச்யமான (அறியப்படும்) சரீரத்தைவிட த்ரஷ்டாவான (அறிகின்ற) ஆத்மா வேறுனவன். மேலும் மாறி மாறி வரும் பொருள்

களைவிட மாறுமல் தொடர்ந்து வரும் பொருள் வேறனது. என்பதை உலகில் கண்டிருக்கிறேம்

अनुवृत्तं व्यावृत्तात् भिन्नम् ।

அனுவ்ருத்தம் வ்யாவ்ருத்தாத் பின்னம் ।

பலவித பூக்களால் கட்டப்பட்ட மாலையில் மாறி மாறி வரும் பூக்களைக் காட்டிலும் எல்லாப் பூக்களிலும் தொடர்ந்து வரும் நூல் வேறனது. ஒவ்வொரு நாளும் வெவ்வேறன ஆடைகளை அணிந்துகொள்கிறன். எல்லா ஆடைகளையும் அணிந்து கொள்ளும் உடல் ஒன்றே. அந்த ஆடைகளை விட உடல் வேறனது. அதுபோல் மனிதன், மிருகம் முதலான பல சரீரங்கள் வந்துகொண்டும் போய்க்கொண்டும் இருக்கின்றன. எல்லா சரீரங்களிலும் தொடர்ந்து வரும் ஆத்மா சரீரத்தைவிட வேறனவன். இவ்வாறு தெரிந்துகொண்ட போதிலும் சுத்தமான ஆத்ம ஸ்வரூபத் தைத் தெரிந்து கொள்ளாததால் அவித்யையும், அதனுல் காமமும், அதனுல் புண்ய பாப ரூபமான கர்மாவும் ஏற்படுகிறது. இந்த கர்மாக்களை ஒட்டி சரீரமும், அதில் அபிமானத்துடன் பூர்வ வாஸனையால் மேலும் கர்மாக்களைச் செய்வதால் இந்த சரீரம் போனவுடன் மற்றெரு சரீரம் என்ற ரீதியில் பிறப்பு இறப்பு என்னும் சுழலில் தவிப்பவன் தைவவசமாக வெறுப்புற்று ஆசார்யனை அடைந்து இதிலிருந்து விடுபட பிரார்த்திக்கிறன். இங்கு வேதாந்த விசாரத்தின் ஸாதனமான நித்யாநித்யவஸ்து விவேகம் (இது நித்யம் இது அநித்யம் என்று பிரித்துத் தெரிந்துகொள்வது) தனக்கு ஏற்பட்டதாக சிஷ்யன் கூறுகிறன். ஆசார்யர் சிஷ்யன் கூறியவற்றைப் புகழ்ந்து, இவ்வித விவேகமிருந்தும் பொய்யாக சரீரத்தை நான் என்று கூறுகிறயே அதனுல் உனக்கு இன்னமும் ப்ராந்தி நீங்கவில்லை என்று கூறுகிறர்.

स यदि ब्रूयात् - भगवन्, कथमहं मृषाऽवादिषमिति ॥ १४ ॥

तं प्रति ब्रूयादाचार्यः-
यतस्त्वं भिन्नजात्यन्वयसंस्कारं शरीरं जात्यन्वयवर्जितस्य आत्मनः प्रत्यभ्यज्ञासीः ब्राह्मणपुत्रोऽदोन्वय इत्यादिना वाक्येनेति ॥ १५ ॥

ஸ யதி³ ப்³ரூயாத் - ப⁴க³வன், கத²மஹம் ம்ருஷா(அ)வாதி³ஷமிதி ॥ 14 ॥

தம் ப்ரதி ப்³ரூயாதா³சார்ய:-

யதஸ்த்வம் பி⁴ன்னஜாத்யன்வயஸம்ஸ்காரம் ஶரீரம்
ஜாத்யன்வயவர்ஜிதஸ்ய ஆத்மன:
ப்ரத்யப்⁴யஜ்ஞாஸீ: ப்³ராஹ்மணபுத்ரோ(அ)தோ³ன்வய
இத்யாதி³னா வாக்யேனேதி ॥ 15 ॥

भगवन्	=	சிறந்தவரே,
ப⁴க³வன்		
अहं	=	நான்,
அஹம்		
कथं	=	எப்படி,
கத²ம்		
मृषा	=	பொய்யாக,
ம்ருஷா		
अवादिषम्	=	சொன்னேன்,
அவாதி³ஷம்		
इति	=	என்று,
இதி		
सः	=	அந்த சிஷ்யன்,
ஸ:		
यदि ब्रूयात्	=	சொல்வானேயாகில்,
யதி³ ப்³ரூயாத்		
तं प्रति	=	அவனைக் குறித்து,
தம் ப்ரதி		
आचार्यः	=	ஆசிரியர்,
ஆசார்ய:		
ब्रूयात्	=	கூறவேண்டும்,
ப்³ரூயாத்		
यतः	=	ஏனெனில்,
யத:		
त्वं	=	நீ,
த்வம்		
ब्राह्मणपुत्रः	=	பிராமணரின் பிள்ளை,
ப்³ராஹ்மணபுத்ர:		
अदोन्वयः	=	இன்ன வம்சத்தில் பிறந்தவன்,
அதோ³ன்வய:		
इत्यादिना	=	இதுமுதலான,
இத்யாதி³னா		
वाक्येन	=	வார்த்தையால்,
வாக்யேன		
जात्यन्वयवर्जितस्य	=	ஜாதி, குலம், (ஜாதகர்மா முதலான)
ஜாத்யன்வயவர்ஜிதஸ்ய		ஸம்ஸ்காரம் இவைகளற்ற,

आत्मनः = ஆத்மாவிற்கு,

ஆத்மன:

भिन्नजात्यन्वयसंस्कारं = வேறான ஜாதி, வம்சம், ஸம்ஸ்காரங்களுடன்

ப்³ராஹ்மணபுத்ரோ(அ)தோ³ன்வய கூடிய,

शरीरं = சரீரத்தை,

ஶரீரம்

प्रत्यभ्यज्ञासीः = ஞாபகப்படுத்தித் தெரிந்துகொண்டாய்.

ப்ரத்யப்⁴யஜ்ஞாஸீ:

நீ யார் என்று ஆசிரியன் கேட்டதற்கு நான் பிராமணன், இன்ன குலத்தவன், இன்ன ஆச்ரமத்தில் இருந்தேன். இப்பொழுது இன்ன ஆச்ரமத்திலிருக்கிறேன் என்று பதில் கூறினான். இங்கு ஜாதி, வம்சம் ஸம்ஸ்காரம் இவைகளெல்லாம் சரீரத்திற்கு ஏற்பட்டதே தவிற ஆத்மாவிற்கு கிடையாது. ஆத்மாவில் இல்லாததும் சரீரத்தைச் சேர்ந்ததுமான இந்த தர்மங்களுடன் கூடினவனாகத் தன்னைக் கூறிக்கொள்வதால் சரீரத்தையே ஆத்மாவாகத் தெரிந்துகொண்டிருக்கிறான் என்பதும் சரீரத்தை காட்டிலும் வேறான ஆத்மாவை அறிந்துகொள்ளவில்லை யென்பதும் தெரிகிறது. ஆகவே ஆத்ம விஷயத்தில் ப்ராந்தி இன்னும் நீங்கவில்லை. **(14-15)**

स यदि पृच्छेत् कथं भिन्नजात्यन्वयसंस्कारं शरीरं, कथं वा अहं जात्यन्वयसंस्कारवर्जित इति ॥ १६ ॥

ஸ யதி³ ப்ருச்சே²த் கத²ம் பி⁴ன்னஜாத்யன்வயஸம்ஸ்காரம் ஶரீரம், கத²ம் வா அஹம் ஜாத்யன்வயஸம்ஸ்காரவர்ஜித இதி ॥ 16 ॥

आचार्यो ब्रूयात् - शृणु सोम्य यथेदं शरीरं त्वत्तो भिन्नं भिन्नजात्यन्वयसंस्कारं, त्वं च जात्यन्वयसंस्कारवर्जितः, इत्युक्त्वा तं स्मारयेत् - स्मर्तुमर्हसि सोम्य, परमात्मानं सर्वात्मानं यथोक्तलक्षणं श्रावितोऽसि 'सदेव सोम्येदम्' इत्यादिभिः श्रुतिभिः स्मृतिभिश्च । लक्षणं च तस्य श्रुतिभिः स्मृतिभिश्च ॥ १७ ॥

ஆசார்யோ ப்³ரூயாத் - ஶ்ருணு ஸோம்ய யதே²த³ம் ஶரீரம் த்வத்தோ பி⁴ன்னம் பி⁴ன்னஜாத்யன்வயஸம்ஸ்காரம், த்வம் ச ஜாத்யன்வயஸம்ஸ்காரவர்ஜித:, இத்யுக்த்வா தம் ஸ்மாரயேத் - ஸ்மர்துமர்ஹஸி ஸோம்ய, பரமாத்மானம் ஸர்வாத்மானம் யதோ²க்தலக்ஷணம் ஶ்ராவிதோ(அ)ஸி 'ஸதே³வ ஸோம்யேத³ம்' இத்யாதி³பி⁴: ஶ்ருதிபி⁴: ஸ்ம்ருதிபி⁴ஶ்ச । லக்ஷணம் ச தஸ்ய ஶ்ருதிபி⁴: ஸ்ம்ருதிபி⁴ஶ்ச ॥ 17 ॥

शरीरं = சரீரமானது,

ஶரீரம்

कथं = எப்படி,

கத²ம்

भिन्नजात्यन्वयसंस्कारं = வேறான ஜாதி, வம்சம், ஸம்ஸ்காரங்களுடன்
பி⁴ன்னஜாத்யன்வயஸம்ஸ்காரம் கூடியது?
अहं = நான்,
அஹம்
कथं वा = எப்படி,
கத²ம் வா
जात्यन्वयसंस्कारवर्जितः = ஜாதி, வம்சம் ஸம்ஸ்காரங்கள் அற்றவன்?
ஜாத்யன்வயஸம்ஸ்காரவர்ஜித
इति = என்று,
இதி
सः = அந்த சிஷ்யன்,
ஸ:
यदि पृच्छेत् = கேட்பானேயாகில்,
யதி³ ப்ருச்சே²த்
आचार्यः = ஆசிரியன்,
ஆசார்ய:
ब्रूयात् = சொல்வான்.
ப்³ரூயாத்

सोम्य = அப்பனே!
ஸோம்ய
भिन्नजात्यन्वयसंस्कारं = வேறான ஜாதி, வம்சம், ஸம்ஸ்காரங்களுடன்
பி⁴ன்னஜாத்யன்வயஸம்ஸ்காரம் கூடிய,
इदं शरीरं = இந்த சரீரம்,
இத³ம் ஶரீரம்
त्वत्तः = உன்னைக்காட்டிலும்,
த்வத்த:
भिन्नं = வேறானது (என்பதும்)
பி⁴ன்னம்
त्वं च = நீ,
த்வம் ச
जात्यन्वयसंस्कारवर्जितः = ஜாதி, வம்சம், ஸம்ஸ்காரங்கள் அற்றவன்
ஜாத்யன்வயஸம்ஸ்காரவர் ஜித: (என்பதும்)
यथा = எப்படி என்பதை,
யதா²
शृणु = கவனித்துக்கேள்,
ஶ்ருணு

इति **இதி**	=	என்று,
उक्त्वा **உக்த்வா**	=	சொல்லி,
तं **தம்**	=	அவனை,
स्मारयेत् **ஸ்மாரயேத்**	=	ஞாபகப்படுத்த வேண்டும்,
सोम्य **ஸோம்ய**	=	அப்பனே,
सदेव सोम्येदं **ஸதே³வ ஸோம்யேத³ம்**	=	ஸதேவ ஸோம்யேதம்,
स्मृतिभिश्च **ஸ்ம்ருதிபி⁴ஶ்ச**	=	இது முதலான,
श्रुतिभि: **ஶ்ருதிபி⁴:**	=	ச்ருதிகளாலும்,
स्मृतिभिश्च **ஸ்ம்ருதிபி⁴ஶ்ச**	=	(அதற்கு அநுகூலமான) ஸ்மிருதிகளாலும்,
यथोक्तलक्षणं **யதோ²க்தலக்ஷணம்**	=	முன் கூறப்பட்ட ஸ்வரூபத்துடன் கூடியதும்,
सर्वात्मानं **ஸர்வாத்மானம்**	=	எல்லாவற்றிற்கும் ஆத்மாவாக இருப்பதுமான,
परमात्मानं **பரமாத்மானம்**	=	பரமாத்மாவையும்,
श्रुतिभि: **ஶ்ருதிபி⁴:**	=	(ய ஆத்மா அபஹதபாப்மா முதலான) சுருதிகளாலும்,
स्मृतिभिश्च **ஸ்ம்ருதிபி⁴ஶ்ச**	=	(ந ஜாயதே முதலான) ஸ்மிருதிகளாலும்,
तस्य **தஸ்ய**	=	அந்த ஆத்மாவின்,
लक्षणं च **லக்ஷணம் ச**	=	லக்ஷணத்தையும்,
श्रावितोऽसि **ஶ்ராவிதோ(அ)ஸி**	=	கேட்டு அறிவுறுத்தப்பட்டிருக்கிறாய். (அதை),
स्मर्तुमर्हसि **ஸ்மர்துமர்ஹஸி**	=	நினைவு படுத்திக்கொள்வாய்.

சிஷ்யன், ப்ரஹ்மஸ்வரூபத்தையோ, அதன் லக்ஷணங்களையோ, அந்தப் பிரஹ்மமும் ஆத்மாவும் ஒன்று என்பதையோ தெரிந்துகொள்ளவில்லை. இது தெரிந்தால் தான் ஜாதி முதலியவை தேஹத்தைச் சேர்ந்தவை என்றும் ஆத்மாவுக்குக் கிடையாது என்றும் அவனுக்கு விளக்க முடியும். அதற்காக ஆரம்பத்தில் 6, 7, 8 பாராக்களில் கூறப்பட்ட விஷயங்களை ஞாபகப்படுத்திக்கொள்ளும்படி சிஷ்யனிடம் ஆசார்யர் கூறுகிறார்: - **(16-17)**

(அவதாரிகை) இனி ஜாதி முதலியவை சரீரத்தைச் சேர்ந்தவை என்பதை விளக்குவதற்காக ஆத்மாவைப்பற்றி முன் சொல்லப்பட்ட சுருதி வாக்கியங்களின் அர்த்தத்தைக் காட்டி அந்த ஆத்மாவிலிருந்து சரீரம் உண்டாகும் விதத்தை உபதேசிக்கிறார்: -

लब्धपरमात्मलक्षणस्मृतये ब्रूयात् - योऽसावाकाशनामा नामरूपाभ्यामर्थान्तरभूतः अशरीरः अस्थूलादिलक्षणः अपहतपाप्मादिलक्षणश्च, सर्वैः संसारधर्मैः अनागन्धितः यत्साक्षादपरो क्षात् ब्रह्म य आत्मा सर्वान्तरः, 'अदृष्टो द्रष्टा अश्रुतः श्रोता अमतो मन्ता अविज्ञातो विज्ञाता', 'नित्यविज्ञानस्वरूपः अनन्तरः अबाह्यः विज्ञानघन एव', 'परिपूर्णः आकाशवत्', 'अनन्तशक्तिः', 'आत्मा सर्वस्य, अशनायादिवर्जितः, आविर्भावतिरोभाववर्जितश्च, स्वात्मविलक्षणयोः नामरूपयोः जगद्बीजभूतयोः स्वात्मस्थयोःतत्त्वान्यत्वाभ्यामनिर्वचनीययोः स्वयंवेद्ययोः सद्भावमात्रेण अचिन्त्यशक्ति वात् व्याकर्ता अव्याकृतयोः ॥ १८ ॥

லப்³த⁴பரமாத்மலக்ஷணஸ்ம்ருதயே ப்³ரூயாத் - யோ(அ)ஸாவாகாஶநாமா நாமரூபாப்⁴யாம ர்தா²ந்தரபூ⁴த: அஶரீர: அஸ்தூ²லாதி³லக்ஷண: அபஹத பாப்மாதி³லக்ஷணஶ்ச, ஸர்வை: ஸம்ஸாரத⁴ர்மை: அநாக³ந்தி⁴த: யத்ஸாக்ஷாத³ பரோ க்ஷாத் ப்³ரஹ்ம ய ஆத்மா ஸர்வாந்தர:, 'அத்³ருஷ்டோ த்³ரஷ்டா அஶ்ருத: ஶ்ரோதா அமதோ மந்தா அவிஜ்ஞாதோ விஜ்ஞாதா', 'நித்யவிஜ்ஞானஸ்வரூப: அனந்தர: அபா³ஹ்ய: விஜ்ஞானக⁴ன ஏவ', 'பரிபூர்ண: ஆகாஶவத்', 'அனந்தஶக்தி:', 'ஆத்மா ஸர்வஸ்ய, அஶனாயாதி³வர்ஜித:, ஆவிர்பா⁴வதிரோபா⁴வவர்ஜிதஶ்ச, ஸ்வாத்மவிலக்ஷணயோ: நாமரூபயோ: ஜக³த்³பீ³ஜபூ⁴தயோ: ஸ்வாத்மஸ்த²யோ: தத்த்வான்யத்வாப்⁴யாமநிர்வசனீயயோ: ஸ்வயம்வேத்³யயோ: ஸத்³பா⁴வமாத் ரேண அசிந்த்யஶக்தி வாத் வ்யாகர்தா அவ்யாக்ருதயோ: ‖ 18 ‖

लब्धपरमात्मलक्षणस्मृतये = பரமாத்ம லக்ஷணத்தை நினைவு படுத்திக்
லப்³த⁴பரமாத்ம லக்ஷணஸ்ம்ருதயே கொண்ட (சிஷ்யனுக்கு),

ब्रूयात् = கூறவேண்டும்.
ப்³ரூயாத்

यः असौ **ய: அஸௌ**	=	பல்வேறு உபநிஷத்துக்களில் பல்வேறு இடங்களில் கூறப்பட்ட ஆத்மா,
आकाशनामा **ஆகாஶநாமா**	=	ஆகாசம் என்ற பெயருள்ளவர், (ஆனாலும்),
नामरूपाभ्यां **நாமரூபாப்⁴யாம்**	=	நாம, ரூபம் இவைகளைக்காட்டிலும்,
अर्थान्तरभूतः **அர்தா²ந்தரபூ⁴த:**	=	வேறான தத்வமாக இருப்பவர்,
अशरीरः **அஶரீர:**	=	சரீரமற்றவர்,
अस्थूलादिलक्षणः **அஸ்தூ²லாதி³லக்ஷண:**	=	பருமன் இல்லாதது முதலியவற்றை லக்ஷணமாகக் கொண்டவர்,
अपहतपाप्मादिलक्षणश्च **அபஹத பாப்மாதி³லக்ஷணஶ்ச**	=	பாபமற்றவர் முதலியயும் லக்ஷணமாகக் கொண்டவர்,
सर्वैः संसारधर्मैः **ஸர்வை: ஸம்ஸாரத⁴ர்மை:**	=	ஸம்ஸார தர்மங்கள் எல்லாவற்றுடனும்,
अनागन्धितः **அநாக³ந்தி⁴த:**	=	ஒட்டாதவர்,
यत्साक्षात् अपरोक्षात् **யத்ஸாக்ஷாத் அபரோக்ஷாத்**	=	நேரிடையாக பிரத்யக்ஷமாக விளங்குபவர்,
ब्रह्म **ப்³ரஹ்ம**	=	எல்லாக் காலங்களிலும் எங்கும் நிறைந்து காலம், தேசம், வஸ்து இவைகளின் எல்லையற்றவர்,
य आत्मा सर्वान्तरः **ய ஆத்மா ஸர்வாந்தர:**	=	எல்லாவற்றிற்கும் உள்ளே ஆத்மஸ்வரூபமாக இருப்பவர்,
अदृष्ट **அத்³ருஷ்ட**	=	பார்க்கப்படாதவர் (ஆனால் எல்லாவற்றையும்)
द्रष्टा **த்³ரஷ்டா**	=	பார்க்கிறவர்,
अश्रुतः **அஶ்ருத:**	=	கேட்கப்படாதவர்,
श्रोता **ஶ்ரோதா**	=	கேட்பவர்,
अमतः **அமத:**	=	நினைக்கப்படாதவர்,
मन्ता **மந்தா**	=	நினைக்கிறவர்,

अविज्ञातः = அறியப்படாதவர்,
அவிஜ்ஞாத:

विज्ञाता = அறிகிறவர்,
விஜ்ஞாதா

नित्यविज्ञानस्वरूपः = அழிவற்ற அறிவு ஸ்வரூபமாயிருப்பவர்,
நித்யவிஜ்ஞானஸ்வரூப:

अनन्तरः अबाह्यः = உள்ளும் வெளியுமில்லாதவர்,
அனந்தர: அபா³ஹ்ய:

विज्ञानघन एव = சைதன்யம் ஒன்றினுலேயே நிறையப்பெற்றவர்,
விஜ்ஞானக⁴ன ஏவ

आकाशवत् = ஆகாசம்போல்,
ஆகாஶவத்

परिपूर्णः = எங்கும் நிறைந்தவர்,
பரிபூர்ண:

अनन्तशक्तिः = அளவற்ற சக்தியுள்ளவர்,
அனந்தஶக்தி:

अशनायादिवर्जितः = பசி முதலியவைகள் அற்றவர்,
அஶனாயாதி³வர்ஜித:

आविर्भावतिरोभाववर्जितश्च = உத்பத்தி, நாசமற்றவர்,
ஆவிர்பா⁴வதிரோபா⁴வவர்ஜிதஶ்ச

स्वात्मविलक्षणयोः = தன் ஸ்வரூபத்தைக்காட்டிலும் வேறுபட்ட
ஸ்வாத்மவிலக்ஷணயோ: தன்மை உள்ளதும் (ஜடமானதும்),

जगद्बीजभूतयोः = உலகிற்குக் காரணமானதும்,
ஜக³த்³பீ³ஜபூ⁴தயோ:

स्वात्मस्थयोः = தன்னிடத்திலேயே இருப்பதும்,
ஸ்வயம்வேத்³யயோ:

तत्त्वान्यत्वाभ्यां अनिर्वचनीययोः = ஆத்ம ஸ்வரூபம் என்றோ, அதைக்காட்டிலும்
தத்த்வான்யத்வாப்⁴யாம் அநிர்வசனீயயோ: வேறு என்றோ விளக்கிக்கூற முடியாததும்,

स्वयंवेद्ययोः = தன்னுலேயே அறியக்கூடியதும்,
ஸ்வயம்வேத்³யயோ:

अव्याकृतयोः = ஸூக்ஷ்மமானதுமான,
அவ்யாக்ருதயோ:

नामरूपयोः = நாமரூபங்களை,
நாமரூபயோ:

अचिन्त्यशक्ति वात् = ஆலோசிக்கவே முடியாத சக்திகள் உள்ள
அசிந்த்யஶக்தி வாத் வராதலால்,

सद्भावमात्रेण = தான் இருப்பதனுலேயே,

ஸத்³பா⁴வமாத்ரேண

व्याकर्ता = வ்யக்தமாக (ஸ்பஷ்டமாக) ஆக்குகிறவர், (அவர்),

வ்யாகர்தா

सर्वस्य आत्मा = எல்லோருக்கும் ஆத்மாவாக விளங்குபவர்.

ஸர்வஸ்ய ஆத்மா

ஜாதி, ஸம்ஸ்காரம் முதலியவை சரீரத்தைச் சேர்ந்ததே யொழிய ஆத்மாவுக்குக் கிடையாது என்பதைச் சிஷ்யன் புரிந்துகொள்வதற்காக உபநிஷத்துக்களில் ஆங்காங்கு கூறப்பட்ட பிரஹ்மலக்ஷணங்களையெல்லாம் ஒருங்கு சேர்த்துக்காட்டி, அந்த பிரஹ்மமே எல்லா சரீரங்களிலும் ஆத்மாவாக விளங்குகிறுர் என்பதையும் கூறி அவரிடமிருந்து சரீரம் உண்டாகும் விதத்தையும் கூறுகிறுர். எங்கும் நிறைந்திருப்பதாலும் ஒன்றிலும் ஒட்டாததாலும் ப்ரஹ்மத்தையும் ஆகாசம் என்று என்று கூறுவது உண்டு. ஆனுலும் நாமரூபங்களுக்கு உட்பட்ட பூதாகாசத்திற்கும் அதிஷ்டானமாயிருப்பதால் அதைக்காட்டிலும் வேறுனவர். அவருக்கு சரீரம் இந்திரியம் முதலியவை கிடையாது. பிரபஞ்சத்தில் காணும் தர்மங்கள் ஒன்றும் அவரிடம் கிடையாது. நம் சரீரத்தில் எல்லாவற்றிற்கும் உள்ளே எப்பொழுதும் நேரிடையாக விளங்கிக்கொண்டிருக்கும் ஜீவாத்மா அவரே. நம் சரீரத்தில் மட்டுமல்ல. எல்லா சரீரங்களிலும் அவர் ஒருவரே தான் ஆத்மாவாக பிரகாசிக்கிறுர். கண், காது, புத்தி முதலியவைகளைக் கொண்டு அவரை அறியமுடியாது. அழிவற்ற சைதன்யத்தையே வடிவமாகக்கொண்ட அவரால்தான் எல்லாம் பிரகாசிக்கிறது மாயையின் எண்ணற்ற சக்திகளைக்கொண்டு எல்லாவற்றையும் பார்க்கிறவராகவும், கேட்கிறவராகவும் கூறப்படுகிறுர். எங்கும் நிறைந்திருப்பதால் அவருக்கு உள் வெளி கிடையாது. பசி, தாகம், உத்பத்தி, விநாசம் முதலான சரீரதர்மங்கள் அற்றவர். இவ்வித ஆத்மாவானவர் தன் ஸங்கல்பத்தினுலேயே மாயையில் அடங்கி அவ்யக்தமாக இருந்த பிரபஞ்சத்திற்கு பெயரும் உருவமும் கொடுத்து வெளிப்படுத்துகிறுர். இவை ஜடம், ஆத்மாவிலேயே உள்ளது. விசாரித்துப் பார்த்தோமானுல் இவை ஆத்ம ஸ்வரூபத்தில் சேர்ந்தவை என்றே அல்லது அதைவிட்டுத்தனியாக இருப்பவை என்றே கூற முடியாது. ஆகவே பொய்யானவை. இதை ஸிருஷ்டிப்பதற்காக ஆத்மா விசேஷ பிரயத்னம் ஒன்றும் செய்வதில்லை. காந்தத்தின் முன் இரும்பு இழுக்கப்படுவது போல் ஆத்மா இருப்பதாலேயே ஸகல கார்யங்களும் நடைபெறுகின்றன. **(18)**

ते नामरूपे अव्याकृते सती व्याक्रियमाणे तस्मादेतस्मादात्मन आकाशनामाकृती संवृत्ते । तच्चाकाशाख्यं भूतमनेन प्रकारेण परमात्मनः सम्भूतं प्रसन्नादिव सलिलान्मलमिव फेनम् । न सलिलं न च सलिलादत्यन्तभिन्नं फेनम् । सलिलव्यतिरेकेणादर्शनात् । सलिलं तु स्वच्छं अन्यत् फेनान्मलरूपात् । एवं परमात्मा नामरूपाभ्यामन्यः फेनस्थानीयाभ्यां शुद्धः प्रसन्नः तद्विलक्षणः । ते नामरूपे अव्याकृते सती व्याक्रियमाणे फेनस्थानीये आकाशनामाकृती संवृत्ते ॥ १९ ॥

தே நாமரூபே அவ்யாக்ருதே ஸதீ வ்யாக்ரியமாணே தஸ்மாதே³தஸ்மாதா ³த்மன ஆகாஶநாமாக்ருதீ ஸம்வ்ருத்தே । தச்சாகாஶாக்²யம் பூ⁴தமனேன ப்ரகா ரேண பரமாத்மன: ஸம்பூ⁴தம் ப்ரஸந்நாதி³வ ஸலிலான்மலமிவ பே²னம் । ந ஸலிலம் ந ச ஸலிலாத³த்யந்தபி⁴ன்னம் பே²னம் । ஸலிலவ்யதிரேகேணாத³ ர்ஶனாத் । ஸலிலம் து ஸ்வச்ச²ம் அன்யத் பே²னான்மலரூபாத் । ஏவம் பரமாத்மா நாமரூபாப்⁴யாமன்ய: பே²னஸ்தா²னீயாப்⁴யாம் ஶுத்³த⁴: ப்ரஸன்ன: தத்³விலக்ஷண: । தே நாமரூபே அவ்யாக்ருதே ஸதீ வ்யாக்ரியமாணே பே² னஸ்தா²னீயே ஆகாஶநாமாக்ருதீ ஸம்வ்ருத்தே ॥ 19 ॥

अव्याकृते **அவ்யாக்ருதே**	=	அவ்யக்தமாக,
सती **ஸதீ**	=	இருக்கின்ற,
ते नामरूपे **தே நாமரூபே**	=	அந்த நாம ரூபங்கள்,
व्याक्रियमाणे **வ்யாக்ரியமாணே**	=	ஸ்பஷ்டமாக்கப்படும் பொழுது அவை,
तस्मात् एतस्मात् आत्मनः **தஸ்மாத் ஏதஸ்மாத் ஆத்மன:**	=	அந்த இந்த ஆத்மாவிடமிருந்து,
आकाशनामाकृती **ஆகாஶநாமாக்ருதீ**	=	ஆகாசம் என்ற பெயரும் உருவனும் உடையதாக,
संवृत्ते **ஸம்வ்ருத்தே**	=	ஆய்விட்டன,
प्रसन्नात् **ப்ரஸன்னாத்**	=	தெளிவான,
सलिलादिव **ஸலிலாதி³வ**	=	நீர்போன்றதான,
परमात्मनः **பரமாத்மன:**	=	பரமாத்மாவிடமிருந்து,
मलं **மலம்**	=	அழுக்கான,
फेनमिव **பே²னமிவ**	=	நுரைபோன்ற,
तच्च आकाशाख्यं भूतं **தச்ச ஆகாஶாக்²யம் பூ⁴தம்**	=	அந்த ஆகாசமென்ற பூதமானது,
अनेन प्रकारेण **அனேன ப்ரகாரேண**	=	இவ்விதமாக,

सम्भूतं = உண்டானது,
ஸம்பூ⁴தம்
फेनं = நுரையானது,
பே²னம்
न सलिलं = ஜலஸ்வரூபத்தைச் சேர்ந்ததல்ல,
ந ஸலிலம்
सलिलव्यतिरेकेणादर्शनात् = ஜலத்தைவிட்டுத் தனியாகக் காணப்படாததால்,
ஸலிலவ்யதிரேகேணாத³ர்ஶனாத்
न च सलिलात् आत्यन्तभिन्नं = ஜலத்தைக்காட்டிலும் மிகவும் வேறுபட்ட
ந ச ஸலிலாத் ஆத்யந்தபி⁴ன்னம் பொருளும் அல்ல,
स्वच्छं = தெளிவான,
ஸ்வச்ச²ம்
सलिलं तु = ஜலமோவெனில்,
ஸலிலம் து
मलरूपात् = அழுக்கான,
மலரூபாத்
फेनात् = நுரையைக் காட்டிலும்,
பே²னாத்
अन्यत् = வேறானது,
அன்யத்
एवं = இவ்விதம்,
ஏவம்
परमात्मा = பரமாத்மா,
பரமாத்மா
फेनस्थानीयाभ्यां = நுரைபோன்றதான,
பே²னஸ்தா²னீயாப்⁴யாம்
नामरूपाभ्यां = நாமரூபங்களைக்காட்டிலும்,
நாமரூபாப்⁴யாம்
अन्यः = வேறானவர்,
அன்ய:
शुद्धः = பரிசுத்தர்,
ஶுத்³த⁴:
प्रसन्नः = கலக்கமற்றவர்,
ப்ரஸன்ன:
तद्विलक्षणः = அதைக்காட்டிலும் மாறுபட்ட ஸ்வரூபமுள்ளவர்,
தத்³விலக்ஷண:

अव्याकृते सती	=	அவ்யக்தமாக இருக்கின்ற,
அவ்யாக்ருதே ஸதீ		
ते नामरूपे	=	அந்த நாமரூபங்கள்,
தே நாமரூபே		
व्याक्रियमाणे	=	வ்யக்தமாக்கப்பட்டு,
வ்யாக்ரியமாணே		
फेनस्थानीये	=	நுரைபோன்றதான,
பே²னஸ்தா²னீயே		
आकाशनामाकृती	=	ஆகாசம் என்ற பெயரும் உருவமும்
ஆகாஶநாமாக்ருதீ		உள்ளவைகளாக,
संवृत्ते	=	ஆய்விட்டன.
ஸம்வ்ருத்தே		

இங்கு ஸிருஷ்டியைக்கூறும் முறையாலேயே பிரபஞ்சம் பொய் என்பதையும் பிரஹ்மம் விவர்த்த உபாதான காரணம் என்பதையும் விளக்கிக்காட்டுகிறர். பரமாத்மா அவ்யக்தமென்னும் மாயையுடன் சேர்ந்து சிருஷ்டி செய்ய ஆரம்பிக்கிறர். ஸிருஷ்டி என்பது நாமரூபங்களை ஸ்தூலமாக வெளிப்படையாகக் காட்டுதல்: முதலில் உண்டானது ஆகாசம் என்னும் பெயரும் உருவமும்: இந்த ஆகாசமானது ப்ரஹ்மத்தைவிட்டுத் தனியாக நிற்கவில்லை. ஸத்ரூபமாக மட்டும் இருந்தபிரம்மம் மாயையால் ஆகாசம் என்றபெயரும் உருவமும் உள்ளதாக ஆகிவிட்டது. இதுதான் மாயையின் வியக்கத்தக்க சக்தி. இந்த ஆகாசம் ஜடமானதால் ப்ரஹ்ம ஸ்வரூபத்தில் சேர்ந்ததாகக் கூறமுடியாது. ப்ரஹ்மஸ்வரூபமில்லாமல் அதற்குத் தோற்றமே இல்லாததால் அதைக் காட்டிலும் வேறன தனிப்பொருள் என்றும் கூறமுடியாது. ஆகவே ஆகாசம் என்ற பெயரும் வடிவமும் வெறும் தோற்றமே தவிற உண்மைப் பொருளல்ல அதாவது பொய். ப்ரஹ்மமே நமக்கு ஆகாச வடிவமாகத் தோற்றுகிறது. ஆகாசம் என்ற பெயரால் ப்ரஹ்மத்தையே கூறுகிறேம். நீரில் அழுக்கின் சேர்க்கையால் உண்டாகும் நுரையானது நீரும் அல்ல. நீரைக்காட்டிலும் வேறும் அல்ல. நீரிலேயே சிறிது நேரம் தோன்றி மறைந்துவிடுகிறது. நீரைத்தவிற வேறு இடத்தில் அதைக் காணவும் முடியாது. இதுபோல் தான் ப்ரஹ்மத்தில் தோன்றும் ஆகாசமும், அழுக்கான நுரையைக் காட்டிலும் வேறுக சுத்த நீர் இருப்பதுபோல ஆகாசத்தைக் காட்டிலும் வேறுக ப்ரஹ்மம் உண்மையாக இருக்கிறது இங்கு ஆகாசத்தில் காட்டிய நியாயத்தையே வாயு முதலான பிரபஞ்சம் எல்லாவற்றிலும் பார்த்துக் கொள்ள வேண்டும். இவ்வாறு தன் ஸ்வரூபத்தில் சிறிதும் மாறுபாடு இல்லாமல் தன்னிடத்திலேயே பலவித பிரபஞ்சத் தோற்றங்களை வெளிக்காட்டுவதால் ப்ரஹ்மம் விவர்த்த உபாதான காரணம் ஆகிறது. **(19)**

(அவதாரிகை) முதலில் ஆகாசத்தின் ஸிருஷ்டியைக் கூறிவிட்டுப் பிறகு வாயு முதலியவைகளின் ஸிருஷ்டியைக் கூறுகிறர்: -

ततोऽपि स्थूलभावमापद्यमाने नामरूपे व्याक्रियमाणे वायुभावमापद्येते, ततोऽग्निभावं, अग्नेरब्भावं, ततः पृथ्वीभावं इत्येवंक्रमेण पूर्वपूर्वानुप्रवेशेन पञ्चमहाभूतानि पृथिव्यन्तान्युत्पन्नानि । ततः पञ्चमहाभूतगुणविशिष्टा पृथ्वी । पृथ्व्याश्च पञ्चात्मिक्यो व्रीहियवाद्या ओषधयो जायन्ते । ताभ्यो भक्षिताभ्यो लोहितं च शुक्रं च स्त्रीपुंसशरीरसंबन्धि जायते । तदुभयमृतुकाले अविद्याप्रयुक्तकामखजनिर्मथनोद्भूतं मन्त्रसंस्कृतं गर्भाशये निषिच्यते । तत्स्वयोनिरसानुप्रवेशेन विवर्धमानं गर्भीभूतं नवमे दशमे वा मासि सञ्जायते ॥ २० ॥

ததோ(அ)பி ஸ்தூ²லபா⁴வமாபத்³யமானே நாமரூபே வ்யாக்ரியமாணே வாயுபா⁴வமாபத்³யேதே, ததோ(அ)க்³னிபா⁴வம், அக்³னேரப்³பா⁴வம், தத: ப்ருத்²வீபா⁴வம் இத்யேவங்க்ரமேண பூர்வபூர்வானுப்ரவேஶேன பஞ்சமஹாபூ⁴தானி ப்ருதி²வ்யந்தான்யுத்பன்னானி । தத: பஞ்சமஹாபூ⁴தகு³ணவிஶிஷ்டா ப்ருத்²வீ । ப்ருத்²வ்யாஶ்ச பஞ்சாத்மிக்யோ வ்ரீஹியவாத்³யா ஓஷத⁴யோ ஜாயந்தே । தாப்⁴யோ ப⁴க்ஷிதாப்⁴யோ லோஹிதம் ச ஶுக்ரம் ச ஸ்த்ரீபும்ஸஶரீரஸம்ப³ந்தி⁴ ஜாயதே । தது³ப⁴யம்ருதுகாலே அவித்³யாப்ரயுக்தகாமக²ஜநிர்மத²னோத்³பூ⁴தம் மந்த்ரஸம்ஸ்க்ருதம் க³ர்பா⁴ஶயே நிஷிச்யதே । தத்ஸ்வயோநிரஸானுப்ரவே ஶேன விவர்த⁴மானம் க³ர்பீ⁴பூ⁴தம் நவமே த³ஶமே வா மாஸி ஸஞ்ஜாயதே ॥ 20 ॥

नामरूपे நாமரூபே	=	(ஆகாசரூபமாக இருந்த) நாமரூபங்கள்,
व्याक्रियमाणे வ்யாக்ரியமாணே	=	(ஆத்மாவினால்) வியக்தமாக ஆக்கப்படுவைகளாய்,
ततोऽपि ததோ(அ)பி	=	அந்த ஆகாசத்தைக் காட்டிலும்,
स्थूलभावं ஸ்தூ²லபா⁴வம்	=	ஸ்தூலமாயிருக்கும் தன்மையை,
आपद्यमाने ஆபத்³யமானே	=	அடைந்து,
वायुभावं வாயுபா⁴வம்	=	வாயுத்தன்மையை,
आपद्येते ஆபத்³யேதே	=	அடைகின்றன,
ततोऽपि ததோ(அ)பி	=	அதிலிருந்து,
अग्निभावं அக்³னிபா⁴வம்	=	அக்நித்தன்மையையும்,

अग्ने:	=	அக்னியிலிருந்து,
அக்³னே꞉		
अब्भावं	=	ஜலத்தன்மையையும்,
அப்³பா⁴வம்		
तत:	=	அதிலிருந்து,
தத꞉		
पृथ्वीभावं	=	பிருதிவித்தன்மையையும்,
ப்ருத்²வீபா⁴வம்		
इति	=	என்று,
இதி		
एवंक्रमेण	=	இவ்வாறு வரிசையாக,
ஏவங்க்ரமேண		
पूर्वपूर्वानुप्रवेशेन	=	முந்தைய முந்தைய பூதத்தின் பிரவேசத்தினுல்,
பூர்வபூர்வானுப்ரவேஶேன		
पृथिव्यन्तानि	=	பிருதிவிவரையிலுமுள்ள,
ப்ருதி²வ்யந்தானி		
पञ्चमहाभूतनि	=	ஐந்து மஹாபூதங்கள்,
பஞ்சமஹாபூ⁴தனி		
उत्पन्नानि	=	உண்டாயின,
உத்பன்னானி		
तत:	=	பிறகு,
தத꞉		
पञ्चमहाभूतगुणविशिष्टा	=	ஐந்து மஹாபூதங்களின் குணங்களுடன்கூடிய,
பஞ்சமஹாபூ⁴தகு³ணவிஶிஷ்டா		
पृथ्वी	=	பூமி (உண்டானது),
ப்ருத்²வீ		
पृथ्व्याश्च	=	ப்ருதிவியிலிருந்து,
ப்ருத்²வ்யாஶ்ச		
पञ्चात्मक्य:	=	பஞ்சீகரணம் ஆகி ஐந்து பூதங்களின்
பஞ்சாத்மக்ய꞉		அம்சமும் கலந்ததான,
व्रीहियवाद्या	=	நெல்யவை முதலான,
வ்ரீஹியவாத்³யா		
ओषधय:	=	தாவரங்கள்,
ஓஷத⁴ய꞉		
जायन्ते	=	உண்டாகின்றன,
ஜாயந்தே		

भक्षिताभ्यः	=	சாப்பிடப்பட்ட,
ப⁴க்ஷிதாப்⁴ய:		
ताभ्यः	=	அவைகளிலிருந்து,
தாப்⁴ய:		
स्त्रीपुंसशरीरसंबन्धि	=	ஸ்திரீகளுடையவும் புருஷர்களுடையவும்
ஸ்த்ரீபும்ஸஶரீரஸம்ப³ந்தி⁴		சரீரத்தின் ஸம்பந்தத்தைப்பெற்று,
लोहितं शुक्रं च	=	சோணிதமும் சுக்லமும்,
லோஹிதம் ஶுக்ரம் ச		
जायते	=	உண்டாகிறது,
ஜாயதே		
तत् उभयं	=	அவ்விரண்டும்,
தத் உப⁴யம்		
ऋतुकाले	=	ருதுகாலத்தில்,
ருதுகாலே		
अविद्याप्रयुक्तकामखजनिर्मथनोद्भूतं	=	அக்ஞானத்தால் ஏற்பட்ட காமம் என்னும்
அவித்³யாப்ரயுக்தகாமக²ஜ நிர்மத²னோத்³பூ⁴தம்		மத்தினுல் கடையப்பட்டு வெளிப்பட்டு,
मन्त्रसंस्कृतं	=	வேதமந்திரங்களால் ஸம்ஸ்காரத்தை அடைந்து,
மந்த்ரஸம்ஸ்க்ருதம்		
गर्भाशये	=	கர்பாசயத்தில்,
க³ர்பா⁴ஶயே		
निषिच्यते	=	விடப்படுகிறது,
நிஷிச்யதே		
तत्	=	அது,
தத்		
स्वयोनिरसानुप्रवेशेन	=	தனக்குக் காரணமான அன்னரஸத்தின்
ஸ்வயோநிரஸானுப்ரவேஶேன		சேர்க்கையால்,
गर्भीभूतं	=	கர்பமாக ஆகி,
க³ர்பீ⁴பூ⁴தம்		
विवर्धमानं	=	வளர்கிறதாய்,
விவர்த⁴மானம்		
नवमे दशमे वा मासि	=	9-வது அல்லது 10-வது மாதத்தில்,
நவமே த³ஶமே வா மாஸி		
सञ्जायते	=	பிறக்கிறது.
ஸஞ்ஜாயதே		

நிர்குணமான ப்ரஹ்மம் ஸத்வம், ரஜஸ், தமஸ் என்னும் முக்குண வடிவான மாயையுடன் சேருகிறது. இப்பொழுது ஸூக்ஷ்மமாயிருந்தது. தன் ஸங்கல்பத்தி ஞல் ஸிருஷ்டி செய்ய ஆரம்பித்ததும் சப்தம் என்னும் ஒரு குணமுள்ள ஆகாசமாக ப்ரஹ்மம் ஆகிவிட்டது. சப்த குணம் ஏற்பட்டதால் முந்தியதைவிட இது ஸ்தூலம். பிறகு சப்தம், ஸ்பர்சம், என்ற இரண்டு குணங்களுள்ள வாயு; சப்தம், ஸ்பர்சம், ரூபம் என்று மூன்று குணங்களுள்ள தேஜஸ்; சப்தம், ஸ்பர்சம், ரூபம், ரஸம என்ற நான்கு குணங்களுள்ள ஜலம்; சப்தம், ஸ்பர்சம், ரூபம், ரஸம், கந்தம் என்று ஐந்து குணங் கள் கொண்ட பிருதிவி என்ற முறையில் ஸிருஷ்டி ஏற்படுகிறது. இங்கு ப்ரஹ்மமே எல்லாமாகவும் ஆவதால் ஆகாசமாக ஆன ப்ரஹ்மம் வாயுவுக்குக் காரணம். வாயு வாக ஆன ப்ரஹ்மம் தேஜஸ்ஸுக்குக் காரணம் என்ற முறையில் க்ரமமாக ஸிருஷ்டி ஏற்பட்டாலும் எல்லாவற்றிற்கும் ப்ரஹ்மமே காரணமாகிறது குணங்கள் அதிகமாகச் சேரும் பொழுது மேலும் மேலும் ஸ்தூலமாக ஆகின்றன. ஐந்து குணங்கள் கொண்ட பிருதிவீ மிக ஸ்தூலமாக ஆகிறது. ஆனாலும் இவைகளுக்கு ஸூக்ஷ்ம பூதங்கள் என்று பெயர். இவை பஞ்சீகரண முறையால் ஒன்றுடன் ஒன்று கலந்ததும் எல்லாவற்றிலும் எல்லா பூதங்களின் அம்சமும் சேர்ந்து விடுகிறது. பிறகு உணவு வகைகள் ஏற்பட்டு அவைகளிலிருந்து கர்ப்பத்தில் இந்த சரீரம் உண்டாகி அந்த அன்னத்தினுலேயே வளர்ந்து வெளிவருகிறது. **(20)**

(அவதாரிகை) இவ்வாறு சரீரம் உண்டாவதைக் கூறிவிட்டு, ஜாதி, வம்சம், ஸம்ஸ்காரம் இவை சரீரத்தைச் சேர்ந்தவை என்பதைக் காட்டுகிருர்: -

तज्जातं लब्धनामाकृतिकं जातकर्मादिभिः मन्त्रसंस्कृतं पुनः उपनयनसंस्कारयोगेन ब्रह्मचारिसंज्ञं भवति । तदेव शरीरं पत्नीयोगसंस्कारयोगेन गृहस्थसंज्ञं भवति । तदेव वनस्थसंस्कारेण तापससंज्ञं भवति । तदेव क्रियाविनिवृत्तिनिमित्तसंस्कारेण परिव्राट्संज्ञं भवति । इत्येवं त्वत्तो भिन्नं भिन्नजात्यन्वयसंस्कारं शरीरम् ॥ २१ ॥

தஜ்ஜாதம் லப்³த⁴நாமாக்ருதிகம் ஜாதகர்மாதி³பி⁴: மந்த்ரஸம்ஸ்க்ருதம் புன: உபநயனஸம்ஸ்காரயோகே³ன ப்³ரஹ்மசாரிஸஞ்ஜ்ஞம் ப⁴வதி । ததே³வ ஶரீரம் பத்னீயோக³ஸம்ஸ்காரயோகே³ன க்³ருஹஸ்த²ஸஞ்ஜ்ஞம் ப⁴வதி । ததே³வ வனஸ்த²ஸம்ஸ்காரேண தாபஸஸஞ்ஜ்ஞம் ப⁴வதி । ததே³வ க்ரியாவிநிவ்ருத்திநிமித்தஸம்ஸ்காரேண பரிவ்ராட்ஸஞ்ஜ்ஞம் ப⁴வதி । இத்யேவம் த்வத்தோ பி⁴ன்னம் பி⁴ன்னஜாத்யன்வயஸம்ஸ்காரம் ஶரீரம் ॥ 21 ॥

तत् **தத்**	=	அந்த சரீரம்,
जातं **ஜாதம்**	=	பிறந்து,
लब्धनामाकृतिकं **லப்³த⁴நாமாக்ருதிகம்**	=	பெயரும் உருவமும் அடைந்து,

जातकर्मादिभिः = ஜாதகர்மா முதலிய கர்மாக்களால்,
ஜாதகர்மாதி³பி⁴:
मन्त्रसंस्कृतं = மந்திரபூர்வமாக ஸம்ஸ்காரத்தை யடைந்து,
மந்த்ரஸம்ஸ்க்ருதம்
पुनः = மறுபடியும்,
புன:
उपनयनसंस्कारयोगेन = உபநயனம் என்னும் ஸம்ஸ்காரத்தைப்பெற்று,
உபநயனஸம்ஸ்காரயோகே³ன
ब्रह्मचारिसंज्ञं भवति = 'பிரஹ்மசாரி' என்ற பெயரை உடையதாக ஆகிறது,
ப்³ரஹ்மசாரிஸஞ்ஜ்ஞம் ப⁴வதி
तदेव शरीरं = அதே சரீரம்,
ததே³வ ஶரீரம்
पत्नीयोगसंस्कारयोगेन = விவாஹம் என்ற ஸம்ஸ்காரத்தின்
பத்னீயோக³ஸம்ஸ்காரயோகே³ன சேர்க்கையால்,
गृहस्थसंज्ञं भवति = கிருஹஸ்தன் என்ற பெயரை அடைகிறது,
க்³ருஹஸ்த²ஸஞ்ஜ்ஞம் ப⁴வதி
तदेव = அதே சரீரம்,
ததே³வ
वनस्थसंस्कारेण = வானப்ரஸ்தனின் ஸ்மஸ்காரத்தால்,
வனஸ்த²ஸம்ஸ்காரேண
तापससंज्ञं भवति = தாபஸன் என்ற பெயருடையதாக ஆகிறது,
தாபஸஸஞ்ஜ்ஞம் ப⁴வதி
तदेव = அதே,
ததே³வ
क्रियाविनिवृत्तिनिमित्तसंस्कारेण = எல்லாக் கர்மாக்கஜையும் விடுவதன் மூலம்
க்ரியாவிநிவ் ருத்திநிமித்தஸம்ஸ்காரேண ஏற்பட்ட ஸந்யாஸம் என்ற பெயருள்ளதாக ஆகிறது,
इति = என்று,
இதி
एवं = இவ்வாறு,
ஏவம்
शरीरं = சரீரமானது,
ஶரீரம்
त्वत्तः = உன்ஜனக்காட்டிலும்,
த்வத்த:
भिन्नं = வேறனது,
பி⁴ன்னம்

भिन्नजात्यन्वयसंस्कारं = வேறான ஜாதி, வம்சம் ஸம்ஸ்காரம்

பி⁴ன்னஜாத்யன்வயஸம்ஸ்காரம் இவைகளுடன் கூடியது.

சரீரம் பிறந்த பிறகு முறையே ஜாதகர்மா, நாமகரணம், அன்னப்ராசனம், சௌளம் என்னும் ஸம்ஸ்காரங்களைச் செய்து பின் உபநயனம் செய்விக்கிறார்கள். அப்பொழுதுதான் ப்ரஹ்மசாரி என்ற பெயரை அடைகிறான். பிறகு விவாஹம் ஆனதும் கிருஹஸ்தன் என்ற பெயரையும் காட்டிற்குச் சென்றபின் வானப்ரஸ்தன் என்ற பெயரையும் அடைகிறான். கடைசியில் எல்லாக் கர்மாக்களையும் விடுவதன் மூலம் ஸந்யாஸி என்ற பெயரையும் அடைகிறான். ஒருவனுடைய ஜாதியையும் வம்சத்தையும் அவன் தந்தையைக்கொண்டுதான் தீர்மானிக்கிறோம். ஆகையால் தந்தையிடமிருந்து உண்டான ஸ்தூல சரீரத்திற்குத்தான் ஜாதியும் வம்சமும். ஸம்ஸ்காரமும் அதற்குத்தான். ஆகையால் ஸ்தூல சரீரம் ஆத்மாவல்ல. **(21)**

(**அவதாரிகை**) இவ்வாறு ஸ்தூல சரீரத்தைப்பற்றிக் கூறி விட்டு இனி ஸூக்ஷ்ம சரீரத்தைப்பற்றிக் கூறுகிறார்: -

मनश्च इन्द्रियाणि च नामरूपात्मकान्येव 'अन्नमयं हि सोम्य मनः' इत्यादिश्रुतिभ्यः ॥ २२ ॥

மனஶ்ச இந்த்³ரியாணி ச நாமரூபாத்மகான்யேவ 'அன்னமயம் ஹி ஸோம்ய மன:' இத்யாதி³ஶ்ருதிப்⁴ய: ॥ 22 ॥

अन्नमयं हि सोम्य मनः = அப்பா! மனம் அன்னமயம்,

அன்னமயம் ஹி ஸோம்ய மன:

इत्यादिश्रुतिभ्यः = இது முதலான சுருதிகளால்,

இத்யாதி³ஶ்ருதிப்⁴ய:

मनश्च = மனமும்,

மனஶ்ச

इन्द्रियाणि च = இந்திரியங்களும்,

இந்த்³ரியாணி ச

नामरूपात्मकान्येव = பௌதிகங்கள் தான்.

நாமரூபாத்மகான்யேவ

காது, த்வக், கண், நாக்கு, மூக்கு என்ற ஐந்து ஞானேந்திரியங்களும் முறையே ஆகாசம், வாயு, தேஜஸ், ஜலம், பிருதிவி என்னும் ஐந்து சூக்ஷ்ம பூதங்களின் ஸத்வாம்சத்திலிருந்து உண்டானவை. ஐந்தின் ஸத்வாம்சங்களும் சேர்ந்து அந்தக் கரணம் ஏற்பட்டது. ஐந்து பூதங்களின் ராஜஸ அம்சங்களிலிருந்து முறையே வாக்கு, கை, கால், பாயு, உபஸ்தம் என்னும் ஐந்து கர்மேந்திரியங்கள் உண்டாயின. ஐந்தின் ராஜஸ அம்சங்களும் சேர்ந்து ஏற்பட்டவை பிராணன், அபானன், வியானன், உதானன், ஸமானன் என்னும் ஐந்து பிராணன்கள். இவைகள் அடங்கியதுதான்

ஸூக்ஷ்ம சரீரம். ஸூக்ஷ்ம பூதங்களிலிருந்து உண்டானதால் தான் இவைகளுக்கு ஸூக்ஷ்ம சரீரம் என்று பெயர். இவ்வாறு பௌதிகமானதால் ஸூக்ஷ்ம சரீரமும் ஆத்மாவல்ல. மேலும் பூதங்களாலேயே இது வளர்ச்சியடைகிறது. அன்னத்தின் ஸாரம் மனதை அடைவதாகவும், ஜலத்தின் ஸாரம் பிராணனை அடைவதாகவும், தேஜஸ்ஸின் ஸாரம் வாக்கை அடைவதாகவும் சாந்தோக்யம் ஆறுவது அத்யாயத்தில் சுவேதகேதுவுக்கு ஆருணி உபதேசிக்கிறார். **(22)**

(**அவதாரிகை**) சரீரம் ஜாதி - வம்ச - ஸம்ஸ்காரங்களுடன் கூடியது என்பதைக் கூறிவிட்டு ஆத்மாவுக்கு அவைகள் இல்லை என்பதைக் கூறுகிறார்: -

कथं चाहं भिन्नजात्यन्वयसंस्कारवर्जितः इत्येतत् श्रृणु - योऽसौ नामरूपयोर्व्याकर्ता नामरूपधर्मविलक्षणः स एव नामरूपे व्याकुर्वन् सृष्ट्वा इदं शरीरं स्वयं संस्कारधर्मवर्जितो नामरूपे इह प्रविष्टः अन्यैरदृष्टः स्वयं पश्यन् तथा अश्रुतः शृण्वन् अमतो मन्वानः अविज्ञातो विज्ञानन् 'सर्वाणि रूपाणि विचित्य धीरो नामानि कृत्वा-ऽभिवदन्यदास्ते' इति । अस्मिन्नर्थे श्रुतयः सहस्रशः [1]'तत्सृष्ट्रा तदेवानुप्राविशत्' 'अन्तः प्रविष्टः शास्ता जनानाम्' [2]'स एष इह प्रविष्टः' [3]'एष त आत्मा' [4]'स एतमेव सीमानं विदार्य एतया द्वारा प्रापद्यत' [5]'एष सर्वेषु भूतेषु गूढोत्मा [6]'सेयं देवतैक्षत हन्ताह-मिमास्तिस्रो देवताः' इत्याद्याः श्रुतयः ॥ २३ ॥

கத²ம் சாஹம் பி⁴ன்னஜாத்யன்வயஸம்ஸ்காரவர்ஜித: இத்யேதத் ஶ்ர்ருணு-யோ(அ)ஸௌ நாமரூபயோர்வ்யாகர்தா நாமரூபத⁴ர்மவிலக்ஷண: ஸ ஏவ நாமரூபே வ்யாகுர்வன் ஸ்ருஷ்ட்வா இத³ம் ஶரீரம் ஸ்வயம் ஸம்ஸ்கார த⁴ர்மவர்ஜிதோ நாமரூபே இஹ ப்ரவிஷ்ட: அன்யைரத்³ருஷ்ட: ஸ்வயம் பஶ்யன் ததா² அஶ்ருத: ஶ்ருண்வன் அமதோ மன்வான: அவிஜ்ஞாதோ விஜ்ஞானன் 'ஸர்வாணி ரூபாணி விசித்ய தீ⁴ரோ நாமானி க்ருத்வா-(அ)பி⁴வத³ன்யதா³ஸ்தே' இதி । அஸ்மின்னர்தே² ஶ்ருதய: ஸஹஸ்ரஶ: [1]'தத்ஸ்ருஷ்ட்ரா ததே³வானுப்ராவிஶத்' 'அந்த: ப்ரவிஷ்ட: ஶாஸ்தா ஜனானாம்' [2]'ஸ ஏஷ இஹ ப்ரவிஷ்ட:' [3]'ஏஷ த ஆத்மா' [4]'ஸ ஏதமேவ ஸீமானம் விதா³ர்ய ஏதயா த்³வாரா ப்ராபத்³யத' [5]'ஏஷ ஸர்வேஷு பூ⁴தேஷு கூ³டோ⁴த்மா [6]'ஸேயம் தே³வதைக்ஷத ஹந்தாஹ-மிமாஸ்திஸ்ரோ தே³வதா:' இத்யாத்³யா: ஶ்ருதய: ॥ 23 ॥

---

[1]. தைத்திரீயம் 2-6, [2]. பிருஹ 1-4-7, [3]. பிரு 3-7-3, [4]. ஐதரே 3-12, [5]. கட 3-12, [6]. சாந்தோக்யம் 6-3.

अहं = நான்,

அஹம்

कथं = எப்படி,

கத²ம்

भिन्नजात्यन्वयसंस्कारवर्जितः = வெவ்வேறான ஜாதி, வம்சம்,
பி⁴ன்னஜாத்யன்வயஸம்ஸ்காரவர்ஜித: ஸம்ஸ்காரங்கள் அற்றவன்,
इत्येतत् = என்ற இந்த விஷயத்தை,
இத்யேதத்
श्रृणु = கேள் (சொல்லுகிறேன்),
ஶ்ருணு
नामरूपयोर्व्याकर्ता = நாமரூபங்களை வெளிப்படுத்துகிறவரும்,
நாமரூபயோர்வ்யாகர்தா
नामरूपधर्मविलक्षणः = நாமரூபங்களின் தர்மங்கள் அற்றவருமான,
நாமரூபத⁴ர்மவிலக்ஷண:
योऽसौ = எந்த அந்தப் பரமாத்மாவோ,
யோ(அ)ஸௌ
स एव = அவரே,
ஸ ஏவ
नामरूपे = நாமரூபங்களை,
நாமரூபே
व्याकुर्वन् = ஸ்பஷ்டமாக்குகிறவராக,
வ்யாகுர்வன்
इदं शरीरं = இந்த சரீரத்தை,
இத³ம் ஶரீரம்
सृष्ट्वा = ஸிருஷ்டித்து,
ஸ்ருஷ்ட்வா
स्वयं = தான்,
ஸ்வயம்
संस्कारधर्मवर्जितः = (சரீரத்தின்) ஸம்ஸ்காரம், தர்மம் இவைகளற்ற
ஸம்ஸ்காரத⁴ர்மவர்ஜித: வராகவே,
इह = இங்கு,
இஹ
नामरूपे = நாமரூபாத்மகமான சரீரத்தில்,
நாமரூபே
प्रविष्टः = நுழைந்தவராய்,
ப்ரவிஷ்ட:
अन्यै = பிறர்களால்,
அன்யை
अदृष्टः = பார்க்கப்படாதவராகவே,
அத்³ருஷ்ட:

स्वयं	=	தான்,
ஸ்வயம்		
पश्यन्	=	பார்த்துக்கொண்டும்,
பஶ்யன்		
तथा	=	அவ்விதமே,
ததா²		
अश्रुतः	=	கேட்கப்படாதவராய்,
அஶ்ருத:		
शृण्वन्	=	கேட்டுக்கொண்டும்,
ஶ்ருண்வன்		
अमतः	=	நினைக்கப்படாதவராய்,
அமத:		
मन्वानः	=	நினைத்துக்கொண்டும்,
மன்வான:		
अविज्ञातः	=	அறியப்படாதவராய்,
அவிஜ்ஞாத:		
विज्ञानन्	=	அறிந்துகொண்டும்,
விஜ்ஞானன்		
धीरः	=	எல்லாம் அறிந்தவராக,
தீ⁴ர:		
सर्वाणि रूपाणि	=	எல்லா உருவங்களையும்,
ஸர்வாணி ரூபாணி		
विचित्य	=	ஸிருஷ்டித்து (அவைகளுக்கு),
விசித்ய		
नामानि	=	பெயர்களையும்,
நாமானி		
कृत्वा	=	இட்டு,
க்ருத்வா		
अभिवदन्	=	வியவஹாரம் செய்து கொண்டு,
அபி⁴வத³ன்		
यदास्ते	=	இருக்கிறார்,
யதா³ஸ்தே		
इति	=	என்ற,
இதி		
अस्मिन्नर्थे	=	இந்த விஷயத்தில்,
அஸ்மின்னர்தே²		

सहस्रश: = ஆயிரக்கணக்கான,

ஸஹஸ்ரஶ:

श्रुतय: = சுருதிகள் (இருக்கின்றன.)

ஶ்ருதய:

எல்லாவற்றிற்கும் (காரணமான ஆத்மா),

तत् = அந்த ஜகத்தை,

தத்

सृष्ट्वा = ஸிருஷ்டித்து,

ஸ்ருஷ்ட்வா

तदेव = அந்த ஜகத்திலேயே,

ததே³வ

अनुप्राविशत् = உள்ளே புகுந்தது,

அனுப்ராவிஶத்

जनानां = எல்லா ஜனங்களையும்,

ஜனானாம்

शास्ता = அடக்கி ஆள்பவர்,

ஶாஸ்தா

अन्त: प्रविष्ट: = உள்ளே புகுந்து இருக்கிறார்,

அந்த: ப்ரவிஷ்ட:

स एष = அந்த இந்த காரணமான ஆத்மா,

ஸ ஏஷ

इह = இங்கு (எல்லா சரீரங்களிலும்),

இஹ

प्रविष्ट: = நுழைந்திருக்கிறார்,

ப்ரவிஷ்ட:

एष: = இவர்,

ஏஷ:

ते = உன்னுடைய,

தே

आत्मा = ஸ்வரூபம்,

ஆத்மா

स: = அந்த பரமாத்மா,

ஸ:

एतमेव सीमानं = இந்த எல்லையையே, (சிரஸில் கேசங்கள்

ஏதமேவ ஸீமானம் பிரியும் இடத்தை),

विदार्य = பிளந்து,

விதா³ர்ய

एतया द्वारा = இந்த வழியாக,

ஏதயா த்³வாரா

प्रापद्यत = சரீரத்திற்குள் புகுந்தார்,

ப்ராபத்³யத

एष: = இந்த பரம புருஷன்,

ஏஷ:

सर्वेषु भूतेषु = எல்லா பிராணிகளிடமும்,

ஸர்வேஷு பூ⁴தேஷு

गूढोत्मा = மறைந்திருக்கும் ஆத்மா,

கூ³டோ⁴த்மா

सा = அந்த,

ஸா

इयं = இந்த,

இயம்

देवता = 'ஸத்' என்ற காரணவஸ்து,

தே³வதா

हन्त = இப்பொழுது,

ஹந்த

अहं = நான்,

அஹம்

इमा: = இந்த,

இமா:

तिस्रो देवता: = தேஜஸ், ஜலம், பிருதிவி என்ற மூன்று

திஸ்ரோ தே³வதா: தேவதைகளிலும் இந்த ஜீவஸ்வரூபமாக உள்ளே புகுந்து உலகை ஸிருஷ்டிக்கிறேன் என்று ஸங்கல்பம் செய்தது.

ஆத்மாவுக்கு ஏன் ஜாதி, ஸம்ஸ்காரம் முதலியவை இல்லை என்பது சிஷ்யனின் கேள்வி. இதற்கு ஸமாதான பல சுருதிகளைக் காட்டுகிறார். மேலே காட்டிய உபநிஷத் வாக்யங்களெல்லாம் பிரஹ்மமும் ஜீவனும் ஒன்று என்பதை ஸ்பஷ்ட மாகக் காட்டுகின்றன. அதாவது ஸச்சிதானந்தமான பிரஹ்மமேதான் சிருஷ்டித்த பிரபஞ்சத்திற்குள் புகுந்து, சரீரத்திற்குள்ளும் புகுந்து, ஜீவன் என்ற பெயருடன் எல்லா வியவஹாரமும் செய்கிறது. இந்திரியங்களுக்கும் மனதிற்கும் சக்தியைக் கொடுப்பது ஆத்மா தான். ஆதலால் ஆத்மாவின் உண்மை ஸ்வரூபத்தை இந்திரியங்களாலும் மனதாலும் அறியமுடியாது. உண்மையில் பார்ப்பது கேட்பது எல்லாம் ஆத்மாதான். ஆகாசம் போல் அஸங்கமான ப்ரஹ்மத்திற்கு பிரபஞ்ச ஸம்ப

ந்தமோ அதன் தர்மங்களோ ஒன்றும் கிடையாது என்பது முன்னாலேயே கூறப்பட்டிருக்கிறது. அந்த பிரஹ்மமே சரீரத்திற்குள் ஜீவஸ்வரூபமாக விளங்குவதால் ஜீவனுக்கும் ஜாதி ஸம்ஸ்காரம் முதலான தர்மங்கள் கிடையாது. **(23)**

स्मृतयोऽपि 'आत्मैव देवताः सर्वाः', [1]'नवद्वारे पुरे देही', [2]'क्षेत्रज्ञं चापि मां विद्धि', [3]'समः सर्वेषु भूतेषु', [4]'उपद्रष्टानुमन्ता च', [5]'उत्तमः पुरुषस्त्वन्यः', [6]'अशरीरं शरीरेषु' इत्याद्याः । तस्मात् जात्यन्वयसंस्कारवर्जितस्त्वमिति सिद्धम् ॥ २४ ॥

ஸ்ம்ருதயோ(அ)பி 'ஆத்மைவ தே³வதா: ஸர்வா:', 'நவத்³வாரே புரே தே³ஹீ ', 'க்ஷேத்ரஜ்ஞம் சாபி மாம் வித்³தி⁴', 'ஸம: ஸர்வேஷு பூ⁴தேஷு ', 'உபத்³ரஷ்டானுமந்தா ச', 'உத்தம: புருஷஸ்த்வன்ய:', அஶரீரம் ஶரீரேஷு 'இத்யாத்³யா: । தஸ்மாத் ஜாத்யன்வயஸம்ஸ்காரவர்ஜிதஸ்த்வமிதி ஸித்³த⁴ம் ॥ 24 ॥

([1]) கீதை 6-13 ([2]) 13-3 ([3]) 13-28 ([4]) 13-23 ([5]) 16-17 ([6]) கடோபநிஷத் 2-21

सर्वाः देवताः **ஸர்வா: தே³வதா:**	=	எல்லா தேவதைகளும்,
आत्मैव **ஆத்மைவ**	=	ஆத்மா தான்,
नवद्वारे **நவத்³வாரே**	=	ஒன்பது துவாரங்களுள்ள,
पुरे **புரே**	=	பட்டணம் போன்ற சரீரத்தில்,
देही **தே³ஹீ**	=	ஆத்மா (ஒன்றும் செய்யாமலும் செய்விக்காமலும் ஸுகமாக இருக்கிறான்.)
क्षेत्रज्ञं चापि **க்ஷேத்ரஜ்ஞம் சாபி**	=	ஜீவனையும்,
मां **மாம்**	=	என்ஸ்வரூபமாக,
विद्धि **வித்³தி⁴**	=	அறிந்துகொள்,
सर्वेषु भूतेषु **ஸர்வேஷு பூ⁴தேஷு**	=	எல்லா பிராணிகளிடமும்,
समः **ஸம:**	=	ஸமமாக இருப்பவர்,
उपद्रष्टा **உபத்³ரஷ்டா**	=	சரீரத்தில் நடக்கும் காரியங்களில் தான் ஸம்பந்தப் படாமல் அருகிலிருந்து பார்ப்பவர்,

अनुमन्ता **அனுமந்தா**	=	அதன் காரியங்களைத் தடுக்காமல் ஸாக்ஷியாயிருந்து கவனிப்பவர்,
उत्तमः पुरुषः **உத்தம꞉ புருஷ꞉**	=	உத்தம புருஷனான பரமாத்மா,
अन्यः **அன்ய꞉**	=	பிரபஞ்சம் மாயை இவ்விரண்டைக் காட்டிலும் வேறுபட்டவர்,
शरीरेषु **ஶரீரேஷு**	=	சரீரங்களில் (இருந்தபோதிலும்),
अशरीरं **அஶரீரம்**	=	சரீர மற்றவர்,
इत्याद्याः **இத்யாத்³யா꞉**	=	இது முதலான,
स्मृतयोऽपि **ஸ்ம்ருதயோ(அ)பி**	=	ஸ்மிருதிகளும்,
तस्मात् **தஸ்மாத்**	=	ஆகையினால்,
त्वं **த்வம்**	=	நீ,
जात्यन्वयसंस्कारवर्जितः **ஜாத்யன்வயஸம்ஸ்காரவர்ஜித꞉**	=	ஜாதி, வம்சம், ஸம்ஸ்காரம் இல்லாதவன்,
इति **இதி**	=	என்பது,
सिद्धम् **ஸித்³த⁴ம்**	=	தீர்மானம்.

மேலே கண்ட ஸ்மிருதிகளில், சரீரத்தில் இருந்த போதிலும் ஜீவன் பரமாத்மா தான் என்று தெளிவாகக்கூறப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே தேஹத்தைக் காட்டிலும் வேறாகவும் தேஹ தர்மங்கள் அற்றவராகவும் அஸங்கராகவும் உள்ள ஆத்மாவுக்கு ஜாதியோ, வம்சமோ ஸம்ஸ்காரமோ ஒன்றும் கிடையாது. **(24)**

स यदि ब्रूयात् अन्य एवाहमज्ञः सुखी दुःखी बद्धः संसारी, अन्योऽसौ मद्विलक्षणः असंसारी देवः । तमहं बल्युपहारनमस्कारादिभिः वर्णाश्रमकर्मभिश्च आराध्य संसारसागरादुत्तितीर्षुरस्मि । कथमहं स एवेति ॥ २५ ॥

ஸ யதி³ ப்³ரூயாத் - அன்ய ஏவாஹமஜ்ஞ꞉ ஸுகீ² து³꞉கீ² ப³த்³த⁴꞉ ஸம்ஸாரீ, அன்யோ(அ)ஸௌ மத்³விலக்ஷண꞉ அஸம்ஸாரீ தே³வ꞉ । தமஹம் ப³ல்யுபஹாரநமஸ்காராதி³பி⁴꞉ வர்ணாஶ்ரமகர்மபி⁴ஶ்ச ஆராத்⁴ய ஸம்ஸாரஸாக³ராது³த்திதீர்ஷுரஸ்மி । கத²மஹம் ஸ ஏவேதி ॥ 25 ॥

आचार्यों ब्रूयात् - नैवं सोम्य प्रतिपत्तुमर्हसि, प्रतिषिद्धत्वात् भेदप्रतिपत्तेः । कथं प्रतिषिद्धा भेदप्रतिपत्तिरित्यत आह - [1]'अन्यो-ऽसावन्योऽहमस्मीति न स वेद' [2]'ब्रह्म तं परादात् योऽन्यत्रात्मनो ब्रह्म वेद' [3]'मृत्योस्स मृत्युमाप्नोति य इह नानेव पश्यति' इत्येवमाद्या ॥

एता एव श्रुतयो मेदप्रतिपत्तेः संसारगमनं दर्शयन्ति ॥ २७ ॥

ஆசார்யோம் ப்³ரூயாத் - நைவம் ஸோம்ய ப்ரதிபத்துமர்ஹஸி, ப்ரதிஷித்³த⁴த்வாத் பே⁴த³ப்ரதிபத்தே: । கத²ம் ப்ரதிஷித்³தா⁴ பே⁴த³ப்ரதிபத்திரித்யத ஆஹ - [1]'அன்யோ-(அ)ஸாவன்யோ(அ)ஹமஸ்மீதி ந ஸ வேத³' [2]'ப்³ரஹ்ம தம் பராதா³த் யோ(அ)ன்யத்ராத்மனோ ப்³ரஹ்ம வேத³' [3]'ம்ருத்யோஸ்ஸ ம்ருத்யுமாப்னோதி ய இஹ நானேவ பஶ்யதி' இத்யேவமாத்³யா ॥

ஏதா ஏவ ஶ்ருதயோ மேத³ப்ரதிபத்தே: ஸம்ஸாரக³மனம் த³ர்ஶயந்தி ॥ 27 ॥

---

[1]. பீரு 1-4-10 [2]. பிரு 2-4-6 [3]. கடம் 4-10

अज्ञः = அறியாதவனும்,

அஜ்ஞ:

सुखी = ஸுகமுள்ளவனும்,

ஸுகீ²

दुःखी = துக்கமுள்ளவனும்,

து³:கீ²

बद्धः = கட்டுப்பட்டவனும்,

ப³த்³த⁴:

संसारी = ஸம்ஸார தர்மங்கள் உள்ளவனுமான,

ஸம்ஸாரீ

अहं = நான்,

அஹம்

अन्यः एव = (ஈசுவரனைக் காட்டிலும்) வேறானவன்தான்,

அன்ய: ஏவ

मद्विलक्षणः = என்னைக் காட்டிலும் வேறுபட்ட தன்மை உள்ள,

மத்³விலக்ஷண:

असंसारी = ஸம்ஸார தர்மங்கள் அற்ற,

அஸம்ஸாரீ

असौ देव:	=	அந்த ஈசுவரன்,
அஸௌ தே³வ:		
अन्य:	=	(என்னைக் காட்டிலும்) வேறானவர்,
அன்ய:		
अहं	=	நான்,
அஹம்		
बल्युपहारनमस्कारादिभि:	=	பலிஸமர்ப்பணம், நமஸ்காரம் முதலியவைக
ப³ல்யுபஹாரநமஸ்காராதி³பி⁴:		ளாலும்,
वर्णाश्रमकर्मभिश्च	=	வர்ணாச்ரம தர்மங்களாலும்,
வர்ணாஶ்ரமகர்மபி⁴ஶ்ச		
तं	=	அவரை,
தம்		
आराध्य	=	ஆராதித்து,
ஆராத்⁴ய		
संसारसागरात्	=	ஸம்ஸாரக்கடலிலிருந்து,
ஸம்ஸாரஸாக³ராத்		
उत्तितीर्षु:	=	கரையேற விருப்பமுள்ளவனாக,
உத்திதீர்ஷு:		
अस्मि	=	இருக்கிறேன்,
அஸ்மி		
कथं	=	எப்படி,
கத²ம்		
अहं	=	நான்,
அஹம்		
स एव	=	அவராகவே ஆவேன்,
ஸ ஏவ		
इति	=	என்று,
இதி		
स:	=	அந்த சிஷ்யன்,
ஸ:		
यदि ब्रूयात्	=	சொல்வானேயாகில்,
யதி³ ப்³ரூயாத்		
आचार्यो ब्रूयात्	=	ஆசார்யர் பதில் சொல்லவேண்டும்,
ஆசார்யோம் ப்³ரூயாத்		
सोम्य	=	அப்பா!
ஸோம்ய		

भेदप्रतिपत्ते: பே⁴த³ப்ரதிபத்தே:	=	வெவ்வேறாக அறிந்துகொள்வது,
प्रतिषिद्धत्वात् ப்ரதிபத்துமர்ஹஸி	=	தடுக்கப்பட்டிருப்பதால்,
एवं ஏவம்	=	இவ்வாறு,
प्रतिपत्तुं ப்ரதிபத்தும்	=	தெரிந்துகொள்ள,
नार्हसि நார்ஹஸி	=	நீதக்கவனில்லை,
कथं கத²ம்	=	எவ்வாறு,
भेदप्रतिपत्ति: பே⁴த³ப்ரதி:	=	வெவ்வேறாக அறிந்துகொள்வது,
प्रतिषिद्धा ப்ரதிஷித்³தா⁴	=	தடுக்கப்பட்டுள்ளது,
इति இதி	=	எனில்,
अत: அத:	=	அதற்காக,
आह ஆஹ	=	சொல்கிறார்,
असौ அஸௌ	=	அவர்,
अन्य: அன்ய:	=	வேறு,
अहं அஹம்	=	நான்,
अन्य: அன்ய:	=	வேறாக,
अस्मि அஸ்மி	=	இருக்கிறேன்,
इति இதி	=	என்று, (எவன் அறிகிறானோ),
स: ஸ:	=	அவன்,

न वेद ந வேத³	=	சரியாகத்தெரிந்தவனல்ல,
यः ய꞉	=	எவன்,
आत्मनः अन्यत्र ஆத்மன꞉ அன்யத்ர	=	தன்ஜனக் காட்டிலும் வேறுக,
ब्रह्म ப்³ரஹ்ம	=	பிராஹ்மண ஜாதியை,
वेद வேத³	=	அறிகிறுனே,
तं தம்	=	அவஜன,
ब्रह्म ப்³ரஹ்ம	=	பிராஹ்மண ஜாதி,
परादात् பராதா³த்	=	நிராகரித்துவிடும்,
यः ய꞉	=	எவன்,
इह இஹ	=	இந்த ஆத்மவஸ்துவில்,
नानेव நானேவ	=	வேற்றுமை இருப்பது போல்,
पश्यति பஶ்யதி	=	பார்க்கிறுனே,
सः ஸ꞉	=	அவன்,
मृत्योः ம்ருத்யோ:	=	மரணத்திலிருந்து,
मृत्युं ம்ருத்யும்	=	(மறுபடியும்) மரணத்தை,
आप्नोति ஆப்னேதி	=	அடைகிறுன்.
एताः ஏதா:	=	இந்த,
श्रुतय एव ஶ்ருதய ஏவ	=	ச்ருதிகளே,

मेदप्रतिपत्तेः = பேத ஞானத்தால்,

மேத³ப்ரதிபத்தே꞉

संसारगमनं = ஸம்ஸாரத்தில் சுழல்வதை,

ஸம்ஸாரக³மனம்

दर्शयन्ति = காண்பிக்கின்றன.

த³ர்ஶயந்தி

ஆசார்யர் பல சுருதிகளாலும் ஸ்மிருதிகளாலும் ஜீவனும் ப்ரஹ்மமும் ஒன்று என்பதைக்காட்டி ஜாதி முதலியவை உனக்குக் கிடையாது என்று உபதேசித்த போதிலும் தன் அனுபவத்திற்கு ஒத்து வராததால் சிஷ்யன் அதை ஆக்ஷேபிக்கிறுன். அதாவது "நான் ஒன்றும் அறியாதவன்; அவர் எல்லாம் அறிந்தவர். நான் ஸுக துக்கங்களை மாறி மாறி அனுபவிக்கிறவன்; அவர் எப்பொழுதும் ஆனந்தமாக இருப்பவர். நான் கட்டுப்பட்டு ஸம்ஸாரத்தில் கொண்டிருப்பவன்; அவர் நித்யமுக்தர் இவ்வளவு வேற்றுமைகள் எங்கள் இருவருக்கும் இருக்கும் பொழுது நான் எப்படி ஈசுவரன் ஆகமுடியும்? நான்தான் ஈசுவரன் என்று எண்ணுவதும் தவறு. அதனுல் அவருடைய கோபத்திற்கு ஆளாகும்படி நேரிடும். ஆதலால் அவர் கட்டளையின்படி ஸ்வதர்மத்தை அனுஷ்டித்தும் அவரைப் பூஜித்தும் அவருடைய கிருபையால்தான் ஸம்ஸாரக் கடலைத் தாண்டவேண்டும்."

இதற்கு ஆசார்யன் பதில் கூறுகிறார். "இவ்விதம் நினையாதே. தன்னைக் காட்டிலும் ஈசுவரனை வேருக எண்ணுவதுதான் தவறு என்று உபநிஷத்துக்கள் உபதேசிக்கின்றன. இதுமட்டும் அல்ல. வேருக நினைப்பவன் மிகுந்த துன்பத்தை யனுபவிப்பான், ஸம்ஸாரக் கடலிலேயே உழன்றுகொண்டிருப்பான். ஒருநாளும் அவன் மோக்ஷத்தை அடையமாட்டான் என்றும் அதே உபநிஷத்துக்கள் கூறுகின் றன. பிருஹதாரண்யக உபநிஷத்தில் "அவர் வேறு நான் வேறு என்பது உண்மை அறிவு அல்ல. இவ்விதம் நினைப்பவன் தேவர்களுக்குப் பசுவாகவே (அடிமையாகவே) எப்பொழுதும் இருக்கிறுன்" என்று ஓரிடத்திலும், "எந்த எந்தப் பொருளைத் தன்னைக் காட்டிலும் வேருக எண்ணுகிறுனே அந்த அந்தப் பொருளே இவனைப் பயமுறுத்தித் துன்பத்தைக் கொடுக்கிறது" என்று மற்றோரிடத்திலும் "சிறிதளவு வேற்றுமை இருப்பது போல எண்ணினுலும்கூட அவன் பிறப்பு, இறப்பு என்ற தளையிலிருந்து விடுபடமாட்டான்" என்று கடோபநிஷத்திலும் கூறப்பட்டிருக்கிறது.

நம் அனுபவத்திற்கு விருத்தமான விஷயத்தை சுருதி கூறினுலும் கூட எப்படி ஏற்றுக்கொள்ளமுடியும் என்று கேட்கலாம். அதற்குப்பதில் இதுவே. இரண்டு பொருள் கள் வெவ்வேறு என்று தீர்மானமாகத் தெரிந்துகொள்ள வேண்டுமானுல் அந்த இரண்டு பொருள்களையும் நேரில் பார்த்திருக்கவேண்டும். இங்கு ஈசுவரனை நேரில் பார்க்கவில்லை. நமக்குத் தெரியாத ஈசுவரனும் நாமும் வேறுதான் என்று எப்படித் தீர்மானிக்கமுடியும்? ஈசுவரனிடம் இல்லாத அக்ஞானம் ஸுகதுக்கங்கள், பந்தம் இவை எல்லாம் நம்மிடமிருப்பதாக எண்ணுகிறேம். இதைக்கொண்டு, தான் வேறு ஈசுவரன் வேறு என்று சிஷ்யன் கூறுகிறுன். உண்மையில் விசாரித்துப் பார்த்தோமா னுல் இவைகள் எல்லாம் மனதைச் சேர்ந்தவைகளே ஒழிய ஆத்மாவுக்கு ஒன்றும்

கிடையாது. ஆகையால் அநுபவ விரோதமில்லாததால் உபநிஷத்துக்கள் கூறியுள்ள படி ஆத்மாவும் ஈசுவரனும் ஒன்றே. **(25-27)**

(**அவதாரிகை**) பேதஞானத்தை நிந்தித்துவிட்டு அபேத ஞானத்தை உயர்வாகக் கூறுகிறார்: -

अभेदप्रतिपत्तेश्च मोक्षं दर्शयन्ति सहस्रशः- [1]'स आत्मा तत्त्वमसि' इति परमात्मभावं विधाय [2]'आचार्यवान् पुरुषो वेद' इत्युक्त्वा 'तस्य तावदेव चिरम्' इति मोक्षं दर्शयन्त्यभेदविज्ञानादेव । सत्याभिसन्धस्य अतस्करस्येव दाहाद्यभावदृष्टान्तेन संसाराभावं दर्शयन्ति दृष्टान्तेन, भेददर्शनादसत्याभिसन्धस्य संसारगमनं दर्शयन्ति तस्करस्येव दाहादिदृष्टान्तेन ॥ २८ ॥

அபே⁴த³ப்ரதிபத்தேஶ்ச மோக்ஷம் த³ர்ஶயந்தி ஸஹஸ்ரஶ:- [1]'ஸ ஆத்மா தத்த்வமஸி' இதி பரமாத்மபா⁴வம் விதா⁴ய [2]'ஆசார்யவான் புருஷோ வேத³' இத்யுக்த்வா 'தஸ்ய தாவதே³வ சிரம்' இதி மோக்ஷம் த³ர்ஶயந்த்யபே⁴த³ விஜ்ஞாநாதே³வ । ஸத்யாபி⁴ஸந்த⁴ஸ்ய அதஸ்கரஸ்யேவ தா³ஹாத்³யபா⁴வத்³ ருஷ்டாந்தேன ஸம்ஸாராபா⁴வம் த³ர்ஶயந்தி த்³ருஷ்டாந்தேன, பே⁴த³த³ர்ஶநாத ³ஸத்யாபி⁴ஸந்த⁴ஸ்ய ஸம்ஸாரக³மனம் த³ர்ஶயந்தி தஸ்கரஸ்யேவ தா³ஹாதி ³த்³ருஷ்டாந்தேன ॥ 28 ॥

[3]'त इह व्याघ्रो वा' इत्यादिना च अभेददर्शनात् [4]'स स्वराट् भवति' इत्युक्त्वा तद्विपरीतेन भेददर्शनेन संसारगमनं दर्शयन्ति 'अथ येऽन्यथाऽतो विदुरन्यराजानस्ते क्षय्यलोका भवन्ति' इति प्रतिशाखम् । तस्मात् मृषैवैवमवादीः- ब्राह्मणपुत्रोऽदोन्वयः संसारी परमात्मविलक्षण इति ॥ २९ ॥

[3]'த இஹ வ்யாக்⁴ரோ வா' இத்யாதி³னா ச அபே⁴த³த³ர்ஶனாத் [4]'ஸ ஸ்வராட் ப⁴வதி' இத்யுக்த்வா தத்³விபரீதேன பே⁴த³த³ர்ஶனேன ஸம்ஸாரக³ மனம் த³ர்ஶயந்தி- 'அத² யே(அ)ன்யதா² (அ)தோ விது³ரன்யராஜானஸ்தே க்ஷய்யலோகா ப⁴வந்தி ' இதி ப்ரதிஶாக²ம் । தஸ்மாத் ம்ருஷைவைவமவாதீ³:- ப் ³ராஹ்மணபுத்ரோ(அ)தோ³ன்வய: ஸம்ஸாரீ பரமாத்மவிலக்ஷண இதி ॥ 29 ॥

---

[1]. சா.6-13. [2]. சா. 6-14. [3]. சா.6-9. [4]. சா.7-25.

सहस्रशः ஸஹஸ்ரஶ:	=	ஆயிரக்கணக்காக (சுருதிகள்),
अभेदप्रतिपत्तेश्च அபே⁴த³ப்ரதிபத்தேஶ்ச	=	ஐக்ய ஞானத்திலிருந்து,
मोक्षं மோக்ஷம்	=	முக்தி ஏற்படுவதை,

दर्शयन्ति = காண்பிக்கின்றன,

த³ர்ஶயந்தி

स आत्मा तत्त्वमसि = அவர் ஆத்மா, நீ அவராக இருக்கிறுய்,

ஸ ஆத்மா தத்த்வமஸி

इति = என்று,

இதி

परमात्मभावं = (ஜீவன்) பரமாத்மாவாக இருப்பதை,

பரமாத்மபா⁴வம்

विधाय = உபதேசித்து,

விதா⁴ய

आचार्यवान् पुरुषो वेद = ஆசார்ய உபதேசம்பெற்ற புருஷன்

ஆசார்யவான் புருஷோ வேத³ அறிந்து கொள்கிறுன்,

इति उक्त्वा = என்று சொல்லி,

இதி உக்த்வா

तस्य तावदेव चिरम् = அவனுக்கு அவ்வளவு காலம்தான் தாமதம்,

தஸ்ய தாவதே³வ சிரம்

इति = என்று,

இதி

मोक्षं = மோக்ஷத்தை,

மோக்ஷம்

दर्शयन्ति = காண்பிக்கின்றன,

த³ர்ஶயந்தி

सत्याभिसन्धस्य = உண்மையைக் கைக்கொண்ட,

ஸத்யாபி⁴ஸந்த⁴ஸ்ய

अतस्करस्येव = திருடாதவனுக்குப்போல,

அதஸ்கரஸ்யே

दाहाद्यभावदृष्टान्तेन = முதலியவை இல்லை என்ற திருஷ்டாந்தத்தால்,

தா³ஹாத்³யபா⁴வத்³ ருஷ்டாந்தேன

अभेदविज्ञानादेव = ஜீவ ப்ரஹ்மைக்ய ஞானத்திஞலேயே,

அபே⁴த³விஜ்ஞாநாதே³வ

संसाराभावं = ஸம்ஸாரத் துன்பம் இல்லை என்பதை,

ஸம்ஸாராபா⁴வம்

दर्शयन्ति = காண்பிக்கின்றன,

த³ர்ஶயந்தி

असत्याभिसन्धस्य = பொய்யைக் கைக்கொண்ட,

அஸத்யாபி⁴ஸந்த⁴ஸ்ய

तस्करस्येव தஸ்கரஸ்யேவ	=	திருடனுக்குப்போல்,
दाहादिदृष्टान्तेन தா³ஹாதி³த்³ருஷ்டாந்தேன	=	சூடு முதலானவை ஏற்படும் என்ற திருஷ்டாந்தத்தால்,
भेददर्शनात् பே⁴த³த³ர்ஶனாத்	=	ஜீவ ப்ரஹ்மபேத ஞானத்தால்,
संसारगमनं ஸம்ஸாரக³மனம்	=	ஸம்ஸாரத்தில் உழலுவதை,
दर्शयन्ति த³ர்ஶயந்தி	=	காண்பிக்கின்றன.
त इह व्याघ्रो वा इत्यादिना च த இஹ வ்யாக்⁴ரோ வா இத்யாதி³னா ச	=	இது முதலான சுருதியாலும் அபேத ஞானத்தால் மோக்ஷம் என்று கிடைக்கிறது,
अभेददर्शनात् அபே⁴த³த³ர்ஶனாத்	=	அபேத ஞானத்தால்,
स: ஸ:	=	அவன்,
स्वराट् ஸ்வராட்	=	தான் ஒருவனே பிரகாசிப்பவனாக,
भवति ப⁴வதி	=	ஆகிறான்,
इति उक्त्वा இதி உக்த்வா	=	என்று சொல்லி,
अथ அத²	=	அவ்விதமில்லாமல்,
ये யே	=	எவர்கள்,
अत: அத:	=	கீழே சொல்லியதைக் காட்டிலும்,
अन्यथा அன்யதா²	=	வேறுவிதமாக,
विदु: விது³:	=	அறிகிறார்களோ,
ते தே	=	அவர்கள்,

अन्यराजान:	=	வேறு ஒருவரை யஜமானராகக்கொண்டு,
அன்யராஜான:		
क्षय्यलोका:	=	அழியும் உலகத்தை அடைபவர்களாக,
க்ஷய்யலோகா:		
भवन्ति	=	ஆகிறுர்கள்,
ப⁴வந்தி		
इति	=	என்று,
இதி		
प्रतिशाखं	=	ஒவ்வொரு வேத சாகையிலும்,
ப்ரதிஶாக²ம்		
तद्विपरीतेन	=	அதற்கு விபரீதமாக,
தத்³விபரீதேன		
भेददर्शनेन	=	பேத ஞானத்தால்,
பே⁴த³த³ர்ஶனேன		
संसारगमनं	=	ஸம்ஸாரத்தை அடைவதை,
ஸம்ஸாரக³மனம்		
दर्शयन्ति	=	காண்பிக்கின்றன,
த³ர்ஶயந்தி		
तस्मात्	=	ஆகையால்,
தஸ்மாத்		
ब्राह्मणपुत्र:	=	பிராஹ்மணனுடைய பிள்ளை,
ப்³ராஹ்மணபுத்ர:		
अदोन्वय:	=	இந்த வம்சத்தில் பிறந்தவன்,
அதோ³ன்வய:		
संसारी	=	ஸம்ஸாரி,
ஸம்ஸாரீ		
परमात्मविलक्षण:	=	பரமாத்மாவைக் காட்டிலும் வேறுபட்டவன்,
பரமாத்மவிலக்ஷண:		
इति एवं	=	என்று இவ்விதம்,
இதி ஏவம்		
मृषैव	=	பொய்யாகத்தான்,
ம்ருஷைவ		
अवादी:	=	சொன்ஞய்.
அவாதீ³:		

அபேதம் அதாவது ஜீவனும் ஈசுவரனும் ஒன்று என்பது உண்மையானது. பேதம், வெவ்வேறு என்பது பொய் உண்மையான அபேதத்தை அறிந்தவர்கள்

மோக்ஷம் அடைகின்றனர். வேற்றுமை காண்பவர்கள் பிறப்பு. இறப்பு என்னும் ஸம்ஸாரத்தில் உழலுகின்றனர். இவ்விஷயம் பல சுருதிகளில் காட்டப்படுகிறது. சாந்தோக்யம் 6 வது அத்யாயத்தில் "நீயே ப்ரஹ்மம்" என்று தநயனுக்குத் தந்தை உபதேசித்துவிட்டு, ஆசார்யர் மூலம் இந்த ஞானம் பெற்றவன் பிராரப்தமுடிவில் மோக்ஷம் அடைகிறன், என்றும் இது இல்லாதவன் துன்புறுகிறன் என்றும் திருஷ்டா ந்தம் மூலம் விளக்குகிறர். உண்மையில் திருடாமல் திருட்டுக் குற்றம் சாட்டப்பட்ட ஸாது "நான் திருடவில்லை" என்று கூறும் வார்த்தை உண்மையானதால், அவன் விடுதலையடைந்து க்ஷேமம் அடைகிறன். உண்மையில் திருடினவன் "நான் திருடவில்லை" என்று கூறுவது பொய். அவன் துன்பம் அடைகிறன். இது போலவே தான் என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது.

அங்கேயே மற்றேரிடத்தில் ஒவ்வொரு பிராணியும் ஸுஷுப்தியில் தன்னை மறந்து பரமாத்ம ஸ்வரூபத்தில் கலந்தபோதிலும் அபேத ஞானம் ஏற்படாததால் அந்தந்த ஜாதியாகவே எழுந்திருக்கின்றனர் என்று காணப்படுகிறது.

7 - வது அத்யாயத்தில் பூமவித்யையின் முடிவில் ஆத்ம ஞானி முக்தி அடைவதாகக் கூறி ப்ரஹ்மம் வேறு தான் வேறு என்ற பேதஞானமுள்ளவன் சாச்வதமான ஆனந்தம் அடையமாட்டான் என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. இந்த சுருதிகளால் ஜீவன் பிரஹ்மமே என்று தெரிகிறது. இவ்விதம் இருக்க சிஷ்யன் தன்னை பிராஹ்மணன், ஸம்ஸாரி, ஈசுவரன் அல்ல" எனக்கூறுவது பொய்தான் என்று ஆசார்யர் சொன்ஞர். **(29)**

(அவதாரிகை) ஸ்வகர்மானுஷ்டத்தாலும், பூஜைகளாலும் ஈசுவரனை ஆராதிக் கவேண்டியது என் கடமை என்று சிஷ்யன் கூறியதற்குப் பதில் கூறுகிறர்: -

तस्मात् प्रतिषिद्धत्वात् भेददर्शनस्य, भेदविषयत्वाच्च कर्मोपादानस्य, कर्मसाधनत्वाच्च यज्ञोपवीतादेः, कर्मसाधनापादानस्य परमात्माभेदप्रतिपत्त्या प्रतिषेधः कृतो वेदितव्यः, कर्मणां तत्साधनानां च यज्ञोपवीतादीनां परमात्मा भेदप्रतिपत्तिविरुद्धत्वात् । संसारिणो हि कर्माणि विधीयन्ते तत्साधनानि च यज्ञोपवीतादीनि, न परमात्मनः अभेददर्शिनः । भेददर्शनमात्रेण च ततोऽन्यत्वम् ॥ ३० ॥

தஸ்மாத் ப்ரதிஷித்³த⁴த்வாத் பே⁴த³த³ர்ஶனஸ்ய, பே⁴த³விஷயத்வாச்ச கர்மோபாதா³னஸ்ய, கர்மஸாத⁴னத்வாச்ச யஜ்ஞோபவீதாதே:, கர்மஸாத⁴ஞெ பாதா³னஸ்ய பரமாத்மாபே⁴த³-ப்ரதிபத்த்யா ப்ரதிஷேத⁴: க்ருதோ வேதி³தவ்ய:, கர்மணும் தத்ஸாத⁴ஞனும் ச யஜ்ஞோபவீதாதீ³ஞம் பரமாத்மா பே⁴த³ப்ரதிபத்தி விருத்³த⁴த்வாத் । ஸம்ஸாரிணோ ஹி கர்மாணி விதீ⁴யந்தே தத்ஸாத⁴ஞனி ச யஜ்ஞோபவீதாதீ³னி, ந பரமாத்மன: அபே⁴த³த³ர்ஶின: । பே⁴த³த³ர்ஶனமாத்ரேண ச ததோ(அ)ன்யத்வம் ॥ 30 ॥

तस्मात्	=	ஆகையால்,
தஸ்மாத்		
भेददर्शनस्य	=	வேற்றுமைகாண்பது,
பே⁴த³த³ர்ஶனஸ்ய		
प्रतिषिद्धत्वात्	=	விலக்கப்பட்டிருப்பதாலும்,
ப்ரதிஷித்³த⁴த்வாத்		
कर्मोपादानस्य	=	கர்மாவை ஏற்றுக்கொள்வது,
கர்மோபாதா³னஸ்ய		
भेदविषयत्वात्	=	பேதத்தை ஒட்டி ஏற்படுவதாலும்,
பே⁴த³விஷயத்வாத்		
यज्ञोपवीतादेः	=	பூணூல் முதலியவை,
யஜ்ஞோபவீதாதே		
कर्मसाधनत्वाच्च	=	கர்மாவிற்கு ஸாதனமாக இருப்பதாலும்,
கர்மஸாத⁴னத்வாச்ச		
परमात्माभेदप्रतिपत्त्या	=	பரமாத்மாவுடன் ஐக்கியஞானத்தால்,
பரமாத்மாபே⁴த³ப்ரதிபத்த்யா		
कर्मसाधनापादानस्य	=	கர்மா, அதன் ஸாதனம் இவைகளை
கர்மஸாத⁴னுபாதா³னஸ்ய		ஏற்றுக்கொள்வதற்கும்,
प्रतिषेधः	=	விலக்கு,
ப்ரதிஷேத⁴:		
कृतः	=	ஏற்பட்டதாக,
க்ருத:		
वेदितव्यः	=	அறிந்துகொள்ளவேண்டும்,
வேதி³தவ்ய:		
कर्मणां	=	கர்மாக்களும்,
கர்மணும்		
तत्साधनानां	=	அதற்கு ஸாதனமான,
தத்ஸாத⁴னும்		
यज्ञोपवीतादीनां च	=	யக்ஞோபவீதம் முதலானவைகளும்,
யஜ்ஞோபவீதாதீ³னாம் ச		
परमात्मा भेदप्रतिपत्तिविरुद्धत्वात्	=	பரமாத்மாபேத ஞானத்திற்கு நேர்
பரமாத்மா பே⁴த³ப்ரதிபத்தி		எதிரிடையாயிருப்பதால்,
விருத்³த⁴த்வாத்		
संसारिणो हि	=	ஸம்ஸாரிகளுக்கல்லவா,
ஸம்ஸாரிணோ ஹி		
कर्माणि	=	கர்மாக்களும்,
கர்மாணி		

तत्साधनानि **தத்ஸாத⁴னானி**	=	அதற்கு ஸாதனமான,
यज्ञोपवीतादीनि च **யஜ்ஞோபவீதாதீ³னி ச**	=	யக்ஞோபவீதம் முதலியவைகளும்,
विधीयन्ते **விதீ⁴யந்தே**	=	விதிக்கப்படுகின்றன,
अभेददर्शिनः **அபே⁴த³த³ர்ஶின:**	=	அபேதம் காண்கிற,
परमात्मनः **பரமாத்மன:**	=	பரமாத்ம ஸ்வரூபமாக இருப்பவனுக்கு,
न **ந**	=	இல்லை,
भेददर्शनमात्रेण **பே⁴த³த³ர்ஶனமாத்ரேண**	=	பேதத்தைக் காண்பதால் மட்டுமே,
ततः **தத:**	=	அந்த பரமாத்மாவினின்றும்,
अन्यत्वं **அன்யத்வம்**	=	வேற்றுமை ஏற்படுகிறது.

ஜீவன், ஈசுவரன் இரண்டும் ஒரே தத்வம். சிறிதும் வேற்றுமை கிடையாது என்று உபநிஷத் பிரமாணங்களைக் கொண்டு ஆசார்யர் உபதேசித்தார். இவ்வித ஞானம் உள்ளவனுக்கு ஒருவித கர்மாவும் கிடையாது. ஆகையால் 'நான் கர்மாக்களால் ஈசுவரனை ஆராதிக்கிறேன்' என்று நீ எண்ணுவது தவறு என்பதை விளக்கிக் காட்டுகிறார். அதாவது: -

அவனவனுக்கு ஏற்பட்ட கர்மாக்களை விடாமல் கட்டாயம் செய்யவேண்டும் என்றும், அதற்கு அங்கமான யக்ஞோபவீதம் முதலானவைகளை ஸம்பாதித்துக் கொள்ள வேண்டும் என்றும் வேதம் கட்டளையிடுகிறது. உபநிஷத்துக்களில் நேரிடையாக ஸ்வகர்மாவைச் செய்யாதே என்று உபதேசிக்கவில்லை. ஆனாலும் நன்கு விசாரித்துப் பார்த்தால் மறைமுகமாக 'ஒரு கர்மாவையும் செய்யாதே' என்று உபதேசம் செய்வதைக் காணலாம். உபநிஷத்துக்களில் ஸித்தாந்தமாக தத்வம் ஒன்று என்பதை உபதேசித்து பேதஞானத்தை நிந்தித்து அது பொய் என்பதையும் காட்டுகிறது. இந்த பேதஞானம் இருந்தால் தான் கர்மாக்களைச் செய்யமுடியும். தான் யஜமானன் தேவதை, ஹவிஸ்ஸு, அக்னி, முதலிய வேற்றுமைகளைக் கண்டுதான் யாகத்தை நிறைவேற்றமுடியும். பேதஞானம் ஐக்ய ஞானத்திற்கு விருத்தம். ஐக்ய ஞானத்தை உபநிஷத் உபதேசித்திருப்பதால் அதற்கு விருத்தமான பேத ஞானத்தை முக்ய அவலம்பமாகக்கொண்டு ஏற்படும் கர்மாக்களையும் அதன் ஸாதனங்களையும் சாஸ்திரம் விலக்கியிருப்பதாகத்தான் கொள்ளவேண்டும்.

கர்மகாண்டத்தில் நேரிடையாக கர்மாவைச்செய், என்று உபதேசித்திருப்பது ஞானிக்காக ஏற்பட்டதல்ல. அக்ஞானிக்குத்தான். எல்லோரும் உண்மையில் ப்ரஹ்ம ஸ்வரூபமாக இருந்தபோதிலும் அக்ஞானத்தால் தன்ஜன வேறுக எண்ணி நான் பிராஹ்மணன், பிரம்மச்சாரி, என்றெல்லாம் நிஜனப்பவன் தவறுமல் ஸ்வதர்மங்க ஊச் செய்ய வேண்டும். ஈசுவர ப்ரஸாதத்தைப் பெறவேண்டும். எவன் ஸத்ருவின் உபதேசத்தால் தன்ஜன பரமாத்ம ஸ்வரூபமாகத் தெரிந்துகொள்கிறுனே, அவனுக்குப் பேத ஞானம் இல்லாததால் கர்மாக்களோ, அதன் ஸாதனங்களோ ஒன்றும் கிடையாது. **(30)**

(அவதாரிகை) ப்ரஹ்மஞானி கர்மா செய்யவேண்டியதில்ஜல என்பதை வியதி ரேக முகமாகக் காட்டுகிறுர்: -

यदि कर्माणि कर्तव्यानि, न निविवर्तयिषितानि कर्मसाधनासंबन्धिनः कर्मनिमित्तजात्याश्रमाद्यसंबन्धिनश्च परमात्मनश्च आत्मनैव अभेदप्रतिपत्ति नावक्ष्यत् 'स आत्मा तत्त्वमसि' इत्येवमादिभिर्निश्चितरूपैर्वाक्यैः; भेदप्रतिपत्तिनिन्दां च नाभ्यधास्यत् 'एष नित्यो महिमा ब्राह्मणस्य' 'अनन्वागतं पुण्येनानन्वागतं पापेन' 'अत्र स्तेनोऽस्तेनः' इत्यादिना ॥ ३१ ॥

யதி³ கர்மாணி கர்தவ்யானி ந நிவிவர்தயிஷிதானி கர்மஸாத⁴னாஸம்ப³ந்தி⁴ன: கர்மநிமித்தஜாத்யாஶ்ரமாத்³ய ஸம்ப³ந்தி⁴னஶ்ச பரமாத்மனஶ்ச ஆத்மஜனவ அபே⁴த³ப்ரதிபத்தி நாவக்ஷ்யத்'ஸ ஆத்மா தத்த்வமஸி' இத்யேவமா தி³பி⁴ர்நிஶ்சிதரூபைர்வாக்யை:; பே⁴த³ப்ரதிபத்திநிந்தா³ம் ச நாப்⁴யதா⁴ஸ்யத் 'ஏஷ நித்யோ மஹிமா ப்³ராஹ்மணஸ்ய' 'அனன்வாக³தம் புண்யேனானன்வாக³தம் பாபேன' 'அத்ர ஸ்தேனோ(அ)ஸ்தேன:' இத்யாதி³ஞ ॥ 31 ॥

कर्मासंबन्धिस्वरूपत्वं कर्मनिमित्तवर्णाद्यसंबन्धरूपतां च नाभ्यधास्यत् कर्माणि च कर्मसाधनानि च यज्ञोपवीतादीनि यदि अपरितित्याजयिषितानि । तस्मात् ससाधनं कर्म परित्यक्तव्यं मुमुक्षुणा परमात्मा भेददर्शन विरोधात् । आत्मा च पर एवेति प्रतिपत्तव्यो यथाश्रुत्युक्तलक्षणः ॥ ३२ ॥

கர்மாஸம்ப³ந்தி⁴ஸ்வரூபத்வம் கர்மநிமித்தவர்ணாத்³யஸம்ப³ந்த⁴ரூபதாம் ச நாப்⁴யதா⁴ஸ்யத் கர்மாணி ச கர்மஸாத⁴னானி ச யஜ்ஞோபவீதாதீ³னி யதி³ அபரிதித்யாஜயிஷிதானி । தஸ்மாத் ஸஸாத⁴னம் கர்ம பரித்யக்தவ்யம் முமுக்ஷுஞ பரமாத்மா பே⁴த³த³ர்ஶன விரோதா⁴த் । ஆத்மா ச பர ஏவேதி ப்ரதிபத்தவ்யோ யதா²ஶ்ருத்யுக்தலக்ஷண: ॥ 32 ॥

कर्मसाधनासंबन्धिनश्च = கர்மாக்களின் ஸாதனங்களில்,
கர்மஸாத⁴ஞஸம்ப³ந்தி⁴னஶ்ச பற்றுதல் இல்லாதவனுக்கும்,

कर्मनिमित्तजात्याश्रमाद्यसंबन्धिनश्च = கர்மாவுக்கு நிமித்தமான ஜாதி, ஆச்ரமம்
கர்மநிமித்தஜாத்யாஶ்ரமாத்³ய ஸம்ப³ந்தி⁴னஶ்ச முதலியவைகளில் அபிமானமற்றவனுக்கும்

कर्माणि = கர்மாக்கள்,
கர்மாணி

कर्तव्यानि = அவசியம் செய்யவேண்டியவைகளாகவும்,
கர்தவ்யானி

निविवर्तयिषितानि = விடக்கூடாதவைகளாகவும்,
நிவிவர்தயிஷிதானி

यदि = இருக்குமேயானல் (உபநிஷத்தில்)
யதி³

स आत्मा तत्त्वमसि' = இது முதலான,
इत्येवमादिभिः

निश्चितरूपैः = உறுதி படைத்த,
நிஶ்சிதரூபைঃ

वाक्यैः = வாக்யங்களால்,
வாக்யைঃ

परमात्मनश्च = ப்ரஹமத்திற்கு,
பரமாத்மனஶ்ச

आत्मनैव = ஆத்மாவோடு,
ஆத்மனைவ

अभेदप्रतिपत्तिं = ஐக்ய ஞானத்தை,
அபே⁴த³ப்ரதிபத்திம்

नावक्ष्यत् = சொல்லியிருக்காது,
நாவக்ஷ்யத்

एष नित्यो महिमा ब्राह्मणस्य = இது ப்ரஹ்மத்தின் சாஸ்வதமான ஸ்வபாவம்,
ஏஷ நித்யோ மஹிமா ப்³ராஹ்மணஸ்ய

पुण्येन अनन्वागतं = புண்யகர்மாவோடு ஸம்பந்தமில்லாதது,
புண்யேன அனன்வாக³தம்

पापेन अनन्वागतं = பாப கர்மாவுடன் ஸம்பந்தப்படாதது,
பாபேன அனன்வாக³தம்

अत्र स्तेनः आस्तेनः = இங்கு முதலான வாக்யத்தால்,
அத்ர ஸ்தேனঃ ஆஸ்தேனঃ

भेदप्रतिपत्तिनिन्दां च = பேத ஞானத்தின் நிந்தனையையும்,
பே⁴த³ப்ரதிபத்திநிந்தா³ம் ச

नाभ्यधास्यत् **நாப்⁴யதா⁴ஸ்யத்**	=	சொல்லி இருக்காது.
कर्माणि च **கர்மாணி ச**	=	கர்மாக்களையும்,
कर्मसाधनानि **கர்மஸாத⁴னானி**	=	கர்மாக்களின் ஸாதனமான,
यज्ञोपवीतादीनि च **யஜ்ஞோபவீதாதீ³னி ச**	=	யக்ஞோபவீதம் முதலியவைகளையும்,
कर्मासंबन्धिस्वरूपत्वं **கர்மாஸம்ப³ந்தி⁴ஸ்வரூபத்வம்**	=	விட்டு விடுவதற்கு விருப்பம் இல்லாவிட்டால்,
कर्मनिमित्तवर्णाद्यसंबन्धरूपतां च **கர்மநிமித்தவர்ணாத்³ய ஸம்ப³ந்த⁴ரூப தாம் ச**	=	கர்மாக்களுடன் ஸம்பந்தப்படாத ஸ்வபாவத்தையும்,
कर्मनिमित्तवर्णाद्यसंबन्धरूपतां **கர்மநிமித்தவர்ணாத்³ய ஸம்ப³ந்த⁴ரூப தாம்**	=	கர்மாவுக்குக் காரணமான வர்ணம் முதலிய வற்றுடன் ஸம்பந்தப்படாத ஸ்வரூபத்தையும்,
नाभ्यधास्यत् **நாப்⁴யதா⁴ஸ்யத்**	=	சொல்லியிருக்காது,
तस्मात् **தஸ்மாத்**	=	ஆகையால்,
मुमुक्षुणा **முமுக்ஷுணா**	=	மோக்ஷம் அடைய விருப்பம் உள்ளவனால்,
परमात्मा भेददर्शन विरोधात् **பரமாத்மா பே⁴த³த³ர்ஶன விரோதா⁴த்**	=	பரமாத்மாவுடன் ஐக்யஞானத்திற்கு விரோதமாயிருப்பதால்,
ससाधनं **ஸஸாத⁴னம்**	=	ஸாதனங்களுடன்,
कर्म **கர்ம**	=	கர்மாவானது,
परित्यक्तव्यं **பரித்யக்தவ்யம்**	=	விட்டுவிடத் தகுந்தது,
यथाश्रुत्युक्तलक्षण: **யதா²ஶ்ருத்யுக்தலக்ஷண:**	=	ச்ருதியில் கூறப்பட்ட லக்ஷணப்படி,
आत्मा च **ஆத்மா ச**	=	ஆத்மாவும்,

पर एवेति = பரப்ரஹ்மம் தான் என்று,

பர ஏவேதி

प्रतिपत्तव्य: = தீர்மானமாகத் தெரிந்துகொள்ளவேண்டும்.

ப்ரதிபத்தவ்ய:

முமுக்ஷுவானவன் கர்மாக்களையும் அதன் ஸாதனங்களையும் விட்டுவிட வேண்டும் என்பதுதான் உபநிஷத்துக்களின் தாத்பர்யம் என்பதை வியதிரேகமுக மாகக் காட்டுகிறுர். உபநிஷத்துக்களில் பல இடங்களில் ஜீவன், ப்ரஹ்மம் இரண்டும் ஒரே தத்வம் என்றும், ஆத்மாவுக்கு புண்யபாப ஸம்பந்தம் கிடையாது என்றும், வியவஹாரத்தில் பல தர்மங்கள் ஆத்மாவில் தோன்றியபோதிலும் உண்மையில் அவை ஆத்மாவைச் சேர்ந்தவை அல்லவென்றும் ஆத்மாவின் ஸ்வபாவம் என்றும் மாறுதது என்றும் தாத்பர்யத்துடன் உபதேசிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த ஸ்வரூபத்தை அறிந்துகொள்ளும் முமுக்ஷுவுக்கு கர்மாவுக்கு நிமித்தமான ஜாதி, ஆச்ரமம் முதலி யவைகளிலும், திரவ்யம் முதலியவற்றிலும் சிறிதும் அபிமானம் இல்லாததால் கர்மாக்களை அனுஷ்டிக்கமுடியாது. அபிமானம் இல்லாதவனும் விடாமல் கட்டாயம் கர்மாக்களைச் செய்யவேண்டும் என்பது உபநிஷத்துக்களின் எண்ணமாக இருக்குமா ஞல் ஆத்மாவைக் கர்மாவுடன் ஸம்பந்தப்படாத ப்ரஹ்மஸ்வரூபமாகக் கூறியிருக் காது. வர்ணாச்ரமங்களுடன் ஸம்பந்தப்பட்டவஞகவே உபதேசித்திருக்கும். கர்மா வைச் செய்வதற்கு முடியாதபடி ஆத்மாவை ப்ரஹ்மஸ்வரூபமாக உபநிஷத்தில் உபதேசித்திருக்கிறபடியால் கர்மஸாதனங்களில் அபிமானம் இல்லாத உத்தமாதிகா ரியான முமுக்ஷு ஞானத்திற்கு இடைஞ்சலாக உள்ள கர்மாக்களை விட்டுவிட வேண்டுமே தவிற அனுஷ்டிக்கக்கூடாது என்பதுதான் உபநிஷத்துக்களின் ஹிருதயம் என்று தெரிகிறது. **(31-32)**

(**அவதாரிகை**) இதுவரை உபநிஷத் பிரமாணங்களைக் கொண்டு ஜீவப்ரஹ்ம ஐக்யத்தை நிரூபணம் செய்துவிட்டு இனி யுக்திகளைக்கொண்டும் அதை ஸ்தாபிக் கிறுர். வெவ்வேறுன ஸ்வபாவமுள்ள ஜீவனும் ப்ரஹ்மமும் எவ்விதம் ஒன்றுக இருக்கமுடியும் என்று சிஷ்யன் கேட்கிறுன்: -

स यदि ब्रूयात् - भगवान् दह्यमाने छिद्यमाने वा देहे प्रत्यक्षा वेदना; अशनायादिनिमित्तं च प्रत्यक्षं दु:खं मम । परश्चायमात्मा अयमात्मा अपहतपाप्मा विरजो विमृत्युर्विशोको विजिघत्सोऽपिपास: सर्वगन्धरसवर्जित: श्रूयते सर्वश्रुतिषु स्मृतिषु च । कथं तद्विलक्षण: अनेकसंसारधर्मसंयुक्त: परमात्मानमात्मत्वेन मां च संसारिणं परमात्मत्वेन अग्निमिव शीतत्वेन प्रतिपद्येय? संसारी च सन् सर्वाभ्युदयनिश्श्रेयससाधने अधिकृत: अभ्युदयनिश्श्रेयससाधनानि कर्माणि तत्साधनानि च यज्ञोपवीतादीनि कथं परित्यजेयमिति ॥ ३३ ॥

ஸ யதி³ ப்³ரூயாத் - ப⁴க³வான் த³ஹ்யமானே சி²த்³யமானே வா தே³ஹே ப்ரத்யக்ஷா வேத³ன; அஶனாயாதி³நிமித்தம் ச ப்ரத்யக்ஷம் து³:க²ம் மம ।

பரஶ்சாயமாத்மா அயமாத்மா அபஹதபாப்மா விரஜோ விம்ருத்யுர்விஶோகோ விஜிக⁴த்ஸோ(அ)பிபாஸ: ஸர்வக³ந்த⁴ரஸவர்ஜித: ஶ்ரூயதே ஸர்வஶ்ருதிஷு ஸ்ம்ருதிஷு ச । கத²ம் தத்³விலக்ஷண: அனேகஸம்ஸாரத⁴ர்மஸம்யுக்த: பரமாத் மானமாத்மத்வேன மாம் ச ஸம்ஸாரிணம் பரமாத்மத்வேன அக்³னிமிவ ஶீதத் வேன ப்ரதிபத்³யேய? ஸம்ஸாரீ ச ஸன் ஸர்வாப்⁴யுத³யநிஶ்ஶ்ரேய ஸஸாத⁴னே அதி⁴க்ருத: அப்⁴யுத³யநிஶ்ஶ்ரேயஸஸாத⁴னானி கர்மாணி தத்ஸா த⁴ஞனிசயஜ் ஞோபவீதாதீ³னி கத²ம் பரித்யஜேயமிதி ॥ 33 ॥

भगवान् = ஸ்வாமி!

ப⁴க³வான்

देहे = சரீரம்,

தே³ஹே

दह्यमाने = (நெருப்பால்), கொளுத்தப்படும்பொழுதும்,

த³ஹ்யமானே

छिद्यमाने = வெட்டப்படும் பொழுதும்,

சி²த்³யமானே

वेदना = துன்பம்,

வேத³ஞ

प्रत्यक्षा = நேராகத் தெரிகிறது,

ப்ரத்யக்ஷா

अशनायादिनिमित्तं = பசி முதலியவைகளின் காரணமான,

அஶஞயாதி³நிமித்தம்

दु:खं च = துன்பமும்,

து³:க²ம் ச

मम = எனக்கு,

மம

प्रत्यक्षं = நேரிடையாகத் தெரிகிறது,

ப்ரத்யக்ஷம்

अयं आत्मा = இந்த ஆத்மா,

அயம் ஆத்மா

अपहतपाप्मा = பாபம் அற்றவர்,

அபஹதபாப்மா

विजर: = மூப்பு அற்றவர்,

விஜர:

विमृत्यु: = அழிவு அற்றவர்,

விம்ருத்யு:

विशोक: = துன்பம் அற்றவர்,

விஶோக:

विजिघत्सः **விஜிக^{4}த்ஸ:**	=	பசி அற்றவர்,
अपिपासः **அபிபாஸ:**	=	தாகம் அற்றவர்,
सर्वगन्धरसवर्जितः **ஸர்வக^{3}ந்த^{4}ரஸவர்ஜித:**	=	எல்லா வாஸஜனயும் ருசியும் அற்றவர்" (என்று)
अयं **அயம்**	=	இந்த,
परः आत्मा च **பர: ஆத்மா ச**	=	பரமாத்மா,
सर्वश्रुतिषु **ஸர்வஶ்ருதிஷு**	=	எல்லாச்ருதிகளிலும்,
स्मृतिषु च **ஸ்ம்ருதிஷு ச**	=	ஸ்மிருதிகளிலும்,
श्रूयते **ஶ்ரூயதே**	=	கேள்விப்படுகிறுர்,
तद्विलक्षणः **தத்^{3}விலக்ஷண:**	=	அவரைக் காட்டிலும் வேறுபட்ட தன்மையுள்ள வனும்,
अनेकसंसारधर्मसंयुक्तः **அனேகஸம்ஸாரத^{4}ர்மஸம்யுக்த:**	=	அநேகம் ஸம்ஸார தர்மங்களுடன் கூடியவனுமான (நான்),
परमात्मानं **பரமாத்மானம்**	=	பரமாத்மாவை,
आत्मत्वेन **ஆத்மத்வேன**	=	என் ஸ்வரூபமாகவும்,
संसारिणं **ஸம்ஸாரிணம்**	=	ஸம்ஸாரியான,
मां **மாம்**	=	என்ஜன,
परमात्मत्वेन च **பரமாத்மத்வேன ச**	=	பரமாத்ம ஸ்வரூபமாகவும்,
शीतत्वेन **ஶீதத் வேன**	=	குளிர்ச்சியுள்ளதாக,
अग्निमिव **அக்^{3}னிமிவ**	=	நெருப்பைப்போல,
कथं **கத^{2}ம்**	=	எவ்வாறு,

प्रतिपद्येय = அறிந்துகொள்வேன்?
ப்ரதிபத்³யேய

संसारी = ஸம்ஸாரியாகவும்,
ஸம்ஸாரீ

सर्वाभ्युदयनिश्श्रेयससाधने = எல்லா அப்யுதங்களுக்கும் (இவ்வுலகிலும் மேலுலகிலும் உண்டாகும் இன்பங்களுக்கும், மோக்ஷத்திற்கும் ஸாதனங்களைச் செய்வதில்,
ஸர்வாப்⁴யுத³யநிஶ்ஶ்ரேய ஸஸாத⁴னே

अधिकृतश्च = அதிகாரியாகவும்,
அதி⁴க்ருதஶ்ச

सन् = இருந்துகொண்டு,
ஸன்

अभ्युदयनिश्श्रेयससाधनानि = அப்யுதயத்திற்கும் நிச்ரேயஸத்திற்கும் ஸாதனமான,
அப்⁴யுத³யநிஶ்ஶ்ரேயஸஸாத⁴னானி

कर्माणि = கர்மாக்களையும்,
கர்மாணி

तत्साधनानि = அதற்கு ஸாதனமான,
தத்ஸாத⁴ஞனி

यज्ञोपवीतादीनि च = யஜ்ஞோபவீதம் முதலியவைகளையும்,
யஜ்ஞோபவீதாதீ³னி ச

कथं = எப்படி,
கத²ம்

परित्यजेयम् = விடுவேன்,
பரித்யஜேயம்

इति = என்று,
இதி

सः = அந்த சிஷ்யன்,
ஸ:

यदि ब्रूयात् = சொல்வானே ஆகில்.
யதி³ ப்³ரூயாத்

तं प्रति ब्रूयात् - यदवोचो दह्यमाने छिद्यमाने वा देहे प्रत्यक्षा वेदना उपलभ्यते ममेति, तदसत्। कस्मात्? दह्यमाने छिद्यमाने इव वृक्षे उपलब्धुः उपलभ्यमाने कर्मणि शरीरे दाहच्छेदवेदनाया उपलभ्यमानत्वात् दाहादिसमानाश्रयैव वेदना। यत्र हि दाहः छेदो वा क्रियते तत्रैव व्यपदिशति दाहादिवेदनां लोकः, न वेदनां दाहाद्युपलब्धरीति। कथम्? क्व ते वेदनेति पृष्टः शिरसि मे वेदना उरसि उदरे इति वा यत्र दाहादिः तत्रैव

व्यपदिशति, न तु उपलब्धरीति । यदि उपलब्धरि वेदना स्यात् वेदनानिमित्तं वा दाहच्छेदादि वेदनाश्रयत्वेन उपदिशेत् दाहाद्याश्रयवत् ॥ ३४ ॥

தம் ப்ரதி ப்³ரூயாத் - யத³வோசோ த³ஹ்யமானே சி²த்³யமானே வா தே³ஹே ப்ரத்யக்ஷா வேத³னா உபலப்⁴யதே மமேதி, தத³ஸத் । கஸ்மாத்? த³ஹ்யமானே சி²த்³யமானே இவ வ்ருக்ஷே உபலப்³து⁴: உபலப்⁴யமானே கர்மணி ஶரீரே தா³ஹச்சே²த³வேத³னாயா உபலப்⁴யமானத்வாத் தா³ஹாதி³ஸமாநாஶ்ரயைவ வேத³னா । யத்ர ஹி தா³ஹ: சே²தோ³ வா க்ரியதே தத்ரைவ வ்யபதி³ஶதி தா³ஹாதி³வேத³னாம் லோக:, ந வேத³னாம் தா³ஹாத்³யுபலப்³த⁴ரீதி । கத²ம்? க்வ தே வேத³னேதி ப்ருஷ்ட: ஶிரஸி மே வேத³னா உரஸி உத³ரே இதி வா யத்ர தா³ஹாதி³: தத்ரைவ வ்யபதி³ஶதி, ந து உபலப்³த⁴ரீதி । யதி³ உபலப்³த⁴ரி வேத³னா ஸ்யாத் வேத³னாநிமித்தம் வா தா³ஹச்சே²தா³தி³ வேத³நாஶ்ரயத்வேன உபதி³ஶேத் தா³ஹாத்³யாஶ்ரயவத் ॥ 34 ॥

तं प्रति ब्रूयात् **தம் ப்ரதி ப்³ரூயாத்**	=	அந்த சிஷ்யனைக் குறித்து பதில் சொல்ல வேண்டும்,
देहे **தே³ஹே**	=	சரீரம்,
दह्यमाने **த³ஹ்யமானே**	=	கொளுத்தப்படும் பொழுதோ,
छिद्यमाने वा **சி²த்³யமானே வா**	=	வெட்டப்படும் பொழுதோ,
मम **மம**	=	என்னுடைய,
वेदना **வேத³ன**	=	துன்பமானது,
प्रत्यक्षा **ப்ரத்யக்ஷா**	=	நேரிடையாக,
उपलभ्यते **உபலப்⁴யதே**	=	அறியப்படுகிறது,
इति **இதி**	=	என்று,
यत् अवोचः **யத் அவோச:**	=	எந்த வார்த்தை சொன்னயோ,
तत् **தத்**	=	அது,
असत् **அஸத்**	=	சரியல்ல,

कस्मात् = ஏன்?
கஸ்மாத்
वृक्षे इव = மரம்போல்,
வ்ருக்ஷே இவ
दह्यमाने = பொசுக்கப்படுகிறதும்,
த³ஹ்யமானே
छिद्यमाने = வெட்டப்படுகிறதும்,
சி²த்³யமானே
उपलब्धुः = அறிகிறவனுக்கு,
உபலப்³து⁴:
उपलभ्यमाने = அறியப்படுகிறதும்,
உபலப்⁴யமானே
कर्मणि = செயப்படு பொருளுமான,
கர்மணி
शरीरे = சரீரத்தில்,
ஶரீரே
दाहच्छेदवेदनाया = நெருப்புச் சூடு வெட்டு இவைகளால்
தா³ஹச்சே²த³வேத³னயா உண்டாகும் துன்பம்,
उपलभ्यमानत्वात् = அறியப்படுவதால்,
உபலப்⁴யமானத்வாத்
वेदना = துன்பமானது,
வேத³னா
दाहादिसमानाश्रयैव = தாஹம் முதலியவை இருக்கும் இடத்திலேயே
தா³ஹாதி³ஸமாநாஶ்ரயைவ உள்ளது,
यत्र = எங்கு,
யத்ர
दाहः = நெருப்புச்சூடோ,
தா³ஹ:
छेदो वा = வெட்டுக் காயமோ,
சே²தோ³ வா
क्रियते = செய்யப்படுகிறதோ,
க்ரியதே
तत्रैव = அங்கேயே,
தத்ரைவ
दाहादिवेदनां = தாஹம் முதலியனவற்றல் ஏற்படும் துன்பம்
தா³ஹாதி³வேத³னம் இருப்பதை,

लोक: = ஜனம்,
லோக:
व्यपदिशति = சொல்கிறது,
வ்யபதி³ஶதி
दाहाद्युपलब्धरि = தாஹம் முதலியவற்றை அறிபவனிடம்,
தா³ஹாத்³யுபலப்³த⁴ரி
वेदनां = துன்பமிருப்பதை,
வேத³னாம்
न = சொல்கிறதில்லை,
ந
कथम् = எப்படி?
கத²ம்
ते = உனக்கு,
தே
वेदना = வலி,
வேத³னா
क्व = எங்கே,
க்வ
इति = என்று,
இதி
पृष्टः = கேட்கப்பட்டவன்,
ப்ருஷ்ட:
मे = எனக்கு,
மே
शिरसि = தலையில்,
ஶிரஸி
वेदना = துன்பம்,
வேத³னா
वा = அல்லது,
வா
उरसि = மார்பில் (அல்லது),
உரஸி
उदरे = வயிற்றில்,
உத³ரே
इति = என்று,
இதி

यत्र **யத்ர**	=	எங்கே,
दाहादि: **தா³ஹாதி³:**	=	நெருப்புச்சூடு முதலியவை உள்ளதோ,
तत्रैव **தத்ரைவ**	=	அங்கேதான்,
व्यपदिशति **வ்யபதி³ஶதி**	=	வலி இருப்பதாகச் சொல்கிறன்,
उपलब्धरि **உபலப்³த⁴ரி**	=	அறிகிறவனிடம், இருப்பதாக,
न **ந**	=	சொல்வதில்ஃல,
उपलब्धरि **உபலப்³த⁴ரி**	=	அறிகிறவனிடம்,
वेदना **வேத³ஞ**	=	துக்கம்,
यदि स्यात् **யதி³ ஸ்யாத்**	=	இருக்குமேயாஞல்,
वेदनानिमित्तं **வேத³ஞநிமித்தம்**	=	துக்கத்திற்குக் காரணமான,
दाहच्छेदादि वा **தா³ஹச்சே²தா³தி³ வா**	=	தாஹம், வெட்டு முதலியவையோ,
दाहाद्याश्रयवत् **தா³ஹாத்³யாஶ்ரயவத்**	=	தாஹம் முதலியவைகளுக்கு ஆச்ரயமாக தேஹத்தைக் கூறுவதுபோல்,
वेदनाश्रयत्वेन **வேத³நாஶ்ரயத்வேன**	=	வேதஜனக்கு இருப்பிடமாக,
उपदिशेत् **உபதி³ஶேத்**	=	அறிகிறவஜனக் கூறுவான்.

ஜீவனுடைய ஸ்வபாவமும் ப்ரஹ்மத்தின் ஸ்வபாவமும் வெவ்வேறுக விலக்ஷணமாக இருக்கிறபடியால் இரண்டும் ஒன்று என்று எப்படிக் கூறமுடியும்? உபநிஷத்தில் கூறப்பட்டிருந்தபோதிலும் யுக்திக்கும் அனுபவத்திற்கும் இது ஒத்துவர வில்ஃலயே என்று சிஷ்யன் கேட்கிறன். உடலில் எங்காவது ஒரு இடத்தில் நெருப்பு பட்டுவிட்டால் தாங்கமுடியாத வேதஜனயை நாம் அடைகிறோம். இதே போல் கத்தியால் வெட்டுப்பட்டாலும் துன்பம் அடைகிறோம். பசி, தாகம் முதலியவை களாலும் கஷ்டமடைகிறோம். இவ்வாறு பலவிதத்திலும் ஜீவனுக்கு துக்கம் ஏற்பட்டு வதைக் கண்கூடாகப் பார்க்கிறோம். துக்கத்தை ஒவ்வொருவரும் பிரத்யக்ஷமாக அனுபவிப்பதால் யாரும் இதை இல்ஃல என்று கூறமுடியாது. பரமாத்மாவுக்கோ

துக்கம் கிடையாது. அவருக்கு துக்கத்திற்குக் காரணமான பசி, தாகம், நெருப்புக் காயம், வெட்டுக்காயம் முதலியவையும் கிடையாது என்று உபநிஷத்துக்கள் கூறு கின்றன. இவ்வாறு இருவருக்கும் வேற்றுமை இருக்கும் பொழுது துக்கமுள்ள ஜீவனை துக்கமில்லாத பரமாத்மாவாகவும், பரமாத்மாவை ஜீவாத்மாவாகவும் எப்படி நினைக்க முடியும்? நெருப்பின் ஸ்வபாவம் சூடு. நீரின் ஸ்வபாவம் குளிர்ச்சி. இவ்விதமிருக்க நீரை நெருப்பாகவோ, நெருப்பை நீராகவோ பார்க்கமுடியுமா? அது உண்மையான ஞானம் ஆகுமா? ஆகவே துன்பப்பட்டுக்கொண்டு தாழ்ந்த நிலையில் இருக்கும் நான் உயர்நிலையிலுள்ள பகவானை ஆராதித்து, அவர் கட்டளைப்படி கர்மாக்களைச் செய்து அவருடைய அருளால் துன்பம் விலகி மேல் நிலையை அடைய வேண்டியவன். எப்படி நான் கர்மாக்களை விட முடியும்? அதற்கு ஸாதனமான யக்ஞோபவீதம் முதலானவைகளையும் எப்படி த்யாகம் செய்ய முடியும்? நான் வேறு ஈசுவரன் வேறு அல்லவா என்று சிஷ்யன் கேட்கிறான்.

ஆசார்யன் பதில் கூறுகிறார். எப்படி பரமாத்மாவுக்கு துக்கம் கிடையாதோ அப்படியே ஜீவாத்மாவுக்கும் துக்கம் கிடையாது. நெருப்பு, கத்தி, பசி, தாகம் முதலிய வைகளால் ஏற்படும் துக்கம் எல்லாம் சரீரத்தைச் சேர்ந்தது. மாம்பழத்தைக் கத்தி யால் நறுக்கும்பொழுது தவறி விரலை வெட்டிக்கொண்டுவிடுகிறான். அல்லது தெரியாமல் நெருப்பைத் தொட்டுவிடுகிறான். இங்கு சூடு வெட்டு இவை சரீரத்தில் தான் ஏற்படுகிறது. இவைகளால் ஏற்படும் வேதனையும் அதே சரீரத்தில்தான், ஆத்மாவில் அல்ல. ஆனால் சரீரத்தில் வேதனை இருப்பதை ஆத்மா உணருகிறான். ஒரு மரம் கத்தியால் வெட்டப்படுவதையும், நெருப்பால் எரிக்கப்படுவதையும் தனியாக நின்று மனிதன் பார்ப்பது போலத்தான் சரீரத்தில் ஏற்படுவதையும் பார்க் கிறான். வலி, துக்கம் எல்லாம் சரீரத்தில் இருப்பதாகத தான் உணருகிறான். 'உனக்கு எங்கே வலிக்கிறது' என்று அவனைப் பார்த்துக் கேட்டால் 'தலையில் வலிக்கிறது, மார்பில் வலிக்கிறது, வயிற்றில் வலிக்கிறது' என்று அந்த இடத்தைச் சுட்டிக் காட்டுகிறான். ஆகையால் நெருப்புக் காயம், கத்தி வெட்டு, முதலானவை எங்கு ஏற்படுகிறதோ, அந்த சரீரத்தில் தான் வேதனையும் ஏற்படுகிறது. சரீரத்தில் ஏற்படும் வேதனையை ஆத்மா உணருகிறானே தவிர அவனுக்கு துக்கம் ஒன்றும் கிடையாது. சரீரமோ, அதில் ஏற்படும் காயங்களோ, அவைகளால் உண்டாகும் வேதனையோ எல்லாம் அறியப்படுவன. ஆத்மாவோ அறிகிறவன். அறிகிறவனும் அறியப்படும் பொருளும் ஒன்றாக இருக்கமுடியாது. இரண்டும் வெவ்வேறுதான். அறியப்படும் வேதனை அறிகிற ஆத்மாவைச் சேர்ந்ததல்ல.

स्वयं च नोपलभ्येत, चक्षुर्गतरूपवत् ।
तस्मात् दाहच्छेदादिसमानाश्रयत्वेन उपलभ्यमानत्वात् दाहादिवत् कर्मभूतैव वेदना ॥

ஸ்வயம் ச நோபலப்⁴யேத, சக்ஷுர்க³தரூபவத் ।
தஸ்மாத் தா³ஹச்சே²தா³தி³ஸமானாஶ்ரயத்வேன உபலப்⁴யமானத்வாத் தா³ஹாதி³வத் கர்மபூ⁴தைவ வேத³னா ॥

चक्षुर्गतरूपवत् = கண்ணிலுள்ள ரூபம்போல,
சக்ஷுர்க³தரூபவத்
स्वयं च = தானகவே,
ஸ்வயம் ச
नोपलभ्येत = (வேதனை) அறியப்படமுடியாது.
நோபலப்⁴யேத
तस्मात् = ஆகையால்,
தஸ்மாத்
दाहच्छेदादिसमानाश्रयत्वेन = தாஹம் (சூடு) சேதம் (வெட்டு) முதலியவை
தா³ஹச்சே²தா³தி³ஸமாநாஶ்ரயத்வேன இருக்கும் இடத்திலேயே இருப்பதாக,
उपलभ्यमानत्वात् = அறியப்படுவதால்,
உபலப்⁴யமானத்வாத்
वेदना = வலி,
வேத³னா
दाहादिवत् = தாஹம் முதலியவைகள் போல்,
தா³ஹாதி³வத்
कर्मभूतैव = அறியப்படும் பொருள் தான்.
கர்மபூ⁴தைவ

வலியானது அறிகிற ஆத்மாவின் ஸ்வரூபத்தைச் சேர்ந்ததானல் அதை ஒருநாளும் அறியமுடியாது. கண்ணில் உள்ள ரூபத்தைக் கண்ணல் பார்க்க முடியுமா? எங்கு நெருப்புக்காயமோ, கத்தி வெட்டோ ஏற்படுகிறதோ அங்கேயே வலி இருப்பதாக உணருகிருன். ஆகையால் வலியானது ஆத்மாவால் அறியப்படும் வஸ்துவே தவிற அறிகிற ஆத்மாவைச் சேர்ந்ததல்ல என்று தெரிகிறது.

(அவதாரிகை) வேதனை ஆத்மாவைச் சேர்ந்ததல்ல, அனுத்மாவைச் சேர்ந்தது தான் என்பதற்கு மேலும் யுக்திகளைக் காட்டுகிருர்: -

भावरूपत्वाच्च साश्रया तण्डुलपाकवत् ।
वेदनासमानाश्रय एव तत्संस्कारः स्मृतिसमानकाल एव उपलभ्यमानत्वात् ।
वेदनाविषयः तन्निमित्तविषयश्च द्वेषोपि संस्कारसमानाश्रय एव ।
तथा चोक्तम् -

रूपसंस्कारतुल्याधी रागद्वेषौ भयं च यत् ।
गृह्यते धीश्रयं तस्मात् ज्ञाता शुद्धोऽभयः सदा ॥ ३५ ॥

பா⁴வரூபத்வாச்ச ஸாஶ்ரயா தண்டு³லபாகவத் ।
வேத³னஸமாநாஶ்ரய ஏவ தத்ஸம்ஸ்காரঃ ஸ்ம்ருதிஸமானகால ஏவ

உபலப்⁴யமானத்வாத் ।
வேத³னாவிஷய: தந்நிமித்தவிஷயஶ்ச த்³வேஷோபி ஸம்ஸ்காரஸமாநாஶ்ரய ஏவ ।
ததா² சோக்தம் -

ரூபஸம்ஸ்காரதுல்யாதீ⁴ ராக³த்³வேஷௌ ப⁴யம் ச யத் ।
க்³ருஹ்யதே தீ⁴ஶ்ரயம் தஸ்மாத் ஜ்ஞாதா ஶுத்³தோ⁴(அ)ப⁴ய: ஸதா³ ॥ 35 ॥

तण्डुलपाकवत् தண்டு³லபாகவத்	=	அரிசியில் ஏற்படும் பாகம்போல்,
भावरूपत्वाच्च பா⁴வரூபத்வாச்ச	=	பாவ (இருக்கும்) வஸ்துவானபடியாலும் (வேதனையானது),
साश्रया ஸாஶ்ரயா	=	ஆச்ரயத்துடன் கூடியது,
तत्संस्कार: தத்ஸம்ஸ்கார:	=	அதன் (வேதனையின்) ஸம்ஸ்காரம்,
स्मृतिसमानकाल एव ஸ்ம்ருதிஸமானகால ஏவ	=	நினைவு வருங்காலத்திலேயே,
उपलभ्यमानत्वात् உபலப்⁴யமானத்வாத்	=	அறியப்படுவதால்,
वेदनासमानाश्रय एव வேத³னாஸமாநாஶ்ரய ஏவ	=	வேதனையின் இருப்பிடத்தையே இருப்பிடமாகக் கொண்டது,
वेदनाविषय: வேத³னாவிஷய:	=	வேதனையைப் பற்றினதும்,
तन्निमित्तविषय: தந்நிமித்தவிஷய:	=	அதற்குக் காரணமான தாஹம், சேதம் இவைகளைப்பற்றினதுமான,
द्वेषोपि த்³வேஷோபி	=	வெறுப்பும்,
संस्कारसमानाश्रय एव ஸம்ஸ்காரஸமாநாஶ்ரய ஏவ	=	ஸம்ஸ்காரத்தின் இடத்தையே இருப்பிடமாகக் கொண்டது,
तथा चोक्तम् ததா² சோக்தம்	=	(அவ்வாறே பெரியோர்களால்) சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.
रूपसंस्कारतुल्याधी ரூபஸம்ஸ்காரதுல்யாதீ⁴	=	ரூபஸம்ஸ்காரத்துடன் ஸமமான ஆச்ரயத்தை யுடைய,
रागद्वेषौ ராக³த்³வேஷௌ	=	விருப்பு, வெறுப்புக்கள்,

यत् च भयं = யாதொரு பயம் (இவை எல்லாம்),

யத் ச ப⁴யம்

धीश्रयं = புத்தியில் இருப்பதாக,

தீ⁴ஶ்ரயம்

गृह्यते = அறியப்படுகிறது,

க்³ருஹ்யதே

तस्मात् = ஆகையால்,

தஸ்மாத்

ज्ञाता = அறிகிறவன்,

ஞாதா

शुद्धः = சுத்தன்,

ஶுத்³த⁴:

सदा = எப்பொழுதும்,

ஸதா³

अभयः = பயமற்றவன்.

அப⁴ய:

கேள்வி: வேதனை என்ற துக்கம் ஆத்மாவைச்சேர்ந்ததில்லையானால் ஜடமான அனாத்மாவிலும் இருக்க முடியாது. ஆகவே வேதனைக்கு ஆச்ரயம் ஒன்றும் இல்லை என்று ஆகும்.

பதில்: உண்டாகும் பொருளுக்கு ஆச்ரயம் ஒன்று இருக்கவேண்டும். ஆச்ரயம் இல்லாமல் ஒரு பொருளும் உண்டாகமுடியாது. அரிசியில்தான் பாகம் ஏற்படுகிறது. வேதனை உண்டாகி நாசம் அடையும் பொருள். ஆதலால் இதற்கு ஆச்ரயம் இருக்கவேண்டும். ஆச்ரயம் இல்லா விட்டால் பின்னொரு காலத்தில் இந்த வேதனையை நினைவு படுத்திக்கொள்ள முடியாது. 'முன் ஒரு சமயம் எனக்கு வேதனை ஏற்பட்டது' என்று நாம் நினைவுபடுத்திக்கொள்கிறோம். வேதனை நீங்கினாலும் அது ஏற்பட்ட இடத்தில் அநுபவமூலம் ஸம்ஸ்காரம் ஏற்பட்டு ஸம்ஸ்கார பலத்தால் பின்னால் ஸ்மரணம் ஏற்படுகிறது. ஆச்ரயம் இல்லாவிட்டால் வேதனை நீங்கியபிறகு எங்கு ஸம்ஸ்காரம் ஏற்படும்? எப்படி ஸ்மரணம் ஏற்படும்? ஆகையால் வேதனைக்கு ஆச்ரயம் ஒன்று இருக்கவேண்டும். அது அநாத்மாதான். ஆத்மா அல்ல. ஏனெனில் வேதனை, அதன் ஸம்ஸ்காரம், ஸ்மரணம் இம்மூன்றும் ஒரே இடத்தில்தான் ஏற்படமுடியும். வேதனை ஒரு இடத்திலும் ஸ்மரணம் மற்றொரு இடத்திலும் இருக்க முடியாது. வேதனையானது அறியப்படுவதால் அநாத்மாவைச்சேர்ந்தது. ஆதலால் அதன் ஸம்ஸ்காரம் ஸ்மரணம் இவைகளும் அநாத்மாவைச் சேர்ந்தவைதான்.

மேலும் அனாத்மாவான தேஹாதிகளைப்பற்றின ஞாபகம் இருக்கும் ஸமயத் தில்தான், அதாவது, ஜாக்ரத் ஸ்வப்னாவஸ்தைகளில்தான் வேதனையோ, அதன் ஸ்மரணமோ ஏற்படுகிறது. தேஹாதிகளைப் பற்றின ஞாபகமே இல்லாத ஸுஷுப்தி நிலையில் ஒருவருக்கும் வேதனையோ, ஸ்மரணமோ ஏற்படுவதில்லை. "நெருப்பு

என்னைச் சுட்டுவிட்டது, கத்தி விரலை வெட்டிவிட்டது. அதனால் துக்கப்படுகிறேன்” என்று சொல்லுமிடத்தில் அத்யாஸத்தால் தன்னை தேஹத்துடன் சேர்த்தே பேசுகிறான். தேஹாதிகளிலிருந்து ஆத்மாவைப் பிரித்துத் தெரிந்துகொண்டவன் தான் துன்பப்படுவதாக எண்ண மாட்டான். நமக்கே தேஹாபிமானம். இல்லாத நிலையில் துன்பம் தெரிவதில்லை. இதுபோலவே துன்பத்திலும் அதற்கு நிமித்தமான தாஹம், சேதம் முதலியவைகளிலும் ஏற்படும் த்வேஷமும் அனாத்மாவில் தான். நித்ய சுத்தமான ஆத்மாவுக்கு இவைகள் ஒன்றும் கிடையாது. இதே அபிப்பிராயத்தை ப்ரஹ்மா இந்திரனுக்குச்செய்யும் உபதேசத்தில் சொன்னதாக சாந்தோக்யத்தில் காணப்படுகிறது.

'न ह वै सशरीरस्य सतः प्रियाप्रिययोरपहतिरस्ति अशरीरं वाव सन्तं न प्रियाप्रिये स्पृशतः'

'ந ஹ வை ஸஶரீரஸ்ய ஸத: ப்ரியாப்ரியயோரபஹதிரஸ்தி
அஶரீரம் வாவ ஸந்தம் ந ப்ரியாப்ரியே ஸ்ப்ருஶத:' (8-13)

"சரீராபிமானம் இருக்கும்வரை ஸுகதுக்கானுபவம் நீங்காது. சரீராபிமானம் நீங்கியவனுக்கு ஸுகதுக்கானுபவம் ஏற்படாது". **(35)**

(**அவதாரிகை**) துன்பம் முதலியவை ஆத்மாவைச் சேர்ந்ததல்ல என்று கூறிவிட்டு அவை அனாத்மாவான மனத்தைச் சேர்ந்தவை என்பதை நிரூபணம் செய்கிறார்: -

किमाश्रयाः पुना रूपादिसंस्कारादय इति। उच्यते। यत्र कामादयः। क्व पुनस्ते कामादयः? [1]'कामः सङ्कल्पो विचिकित्सा' इत्यादिश्रुतेः बुद्धावेव । तत्रैव रूपादिसंस्कारादयोऽपि, [2]'कस्मिन्नु रूपाणि प्रतिष्ठितानीति हृदये' इति श्रुतेः । [3]'कामा येऽस्य हृदि श्रिताः', [4]'तीर्णो हि थदा सर्वान् शोकान् हृदयस्य', [5]'असङ्गो ह्ययम्', [6]'तद्वा अस्यैतदतिच्छन्दाः' इत्यादिश्रुतिभ्यः । [7]'अविकार्योऽयमुच्यते', [8]'अनादित्वा न्निर्गुणत्वात्' इत्यादिभ्यः। [9]इच्छाद्वेषादि च क्षेत्रस्यैव विषयस्य धर्मो नात्मन इति स्मृतिभ्यश्च कर्मस्थैवाशुद्धिः नात्मस्था इति॥ ३६॥

கிமாஶ்ரயா: புனா ரூபாதி³ஸம்ஸ்காராத³ய இதி । உச்யதே । யத்ர காமாத³ய: । க்வ புனஸ்தே காமாத³ய:? [1]'காம: ஸங்கல்போ விசிகித்ஸா' இத்யாதி³ ஶ்ருதே: பு³த்³தா⁴வேவ । தத்ரைவ ரூபாதி³ஸம்ஸ்காராத³யோ(அ)பி, [2]'கஸ்மின்னு ரூபாணி ப்ரதிஷ்டி²தாநீதி ஹ்ருத³யே' இதி ஶ்ருதே: । [3]'காமா யே(அ)ஸ்ய ஹ்ருதி³ ஶ்ரிதா:', [4]'தீர்ணோ ஹி த²தா³ ஸர்வான் ஶோகான் ஹ்ருத³யஸ்ய', [5]'அஸங்கோ³ ஹ்யயம்', [6]'தத்³வா அஸ்யைதத³திச்ச²ந்தா:' இத்யாதி³ஶ்ருதிப்⁴ய: । [7]'அவிகார்யோ(அ)யமுச்யதே', [8]'அநாதி³த்வாந்நிர்கு³ணத்வாத்' இத்யாதி³ப்⁴ய: । [9]இச்சா²த்³வேஷாதி³ ச க்ஷேத்ரஸ்யைவ விஷயஸ்ய த⁴ர்மோ நாத்மன இதி ஸ்ம்ருதிப்⁴யஶ்ச கர்மஸ்தை²வாஶுத்³தி⁴: நாத்மஸ்தா² இதி ॥ 36॥

[1]. பிரு. 1-5-3, [2]. பிரு. 3-9-60, [3]. கட. 6-14, [4]. பிரு. 4-3-22, [5]. பிரு. 4-3-15, [6]. பிரு. 4-3-21, [7]. கீதை. 2-25, [8]. கீதை. 13-31, [9]. கீதை. 13-6.

पुन: **புன:**	=	அப்படியானல்,
रूपादिसंस्कारादय **ரூபாதி³ஸம்ஸ்காராத³ய**	=	ரூபம் முதலியவைகளின் ஸம்ஸ்காரம் முதலியவை,
किमाश्रया: **கிமாஶ்ரயா:**	=	எதை இருப்பிடமாகக் கொண்டவை?
इति **இதி**	=	என்று,
उच्यते **உச்யதே**	=	சொல்லப்படுகிறது,
यत्र **யத்ர**	=	எங்கு,
कामादय: **காமாத³ய:**	=	காமம் முதலியவை ஏற்படுகிறதோ (அது தான் இடம்),
ते **தே**	=	அந்த,
कामादय: **காமாத³ய:**	=	காமம் முதலியவை,
क्व पुन: **க்வ புன:**	=	எங்கு ஏற்படுகின்றன?
काम: सङ्कल्पो विचिकित्सा इत्यादिश्रुते: **காம: ஸங்கல்போ விசிகித்ஸா' இத்யாதி³ஶ்ருதே:**	=	காமம் ஸங்கல்பம், விசிகித்ஸை இது முதலான ச்ருதியினல்,
बुद्धावेव **பு³த்³தா⁴வேவ**	=	மனத்தில் தான்,
कस्मिन्नु रूपाणि प्रतिष्ठितानीति हृदये **கஸ்மின்னு ரூபாணி ப்ரதிஷ்டி²தாநீதி ஹ்ருத³யே**	=	எங்கு ரூபங்கள் நிலைபெற்றிருக்கின்றன? ஹிருதயத்தில்,

इति श्रुतेः = என்ற சுருதியினுல்,

இதி ஶ்ருதே:

रूपादिसंस्कारादयोऽपि = ரூபம் முதலியவைகளின் ஸம்ஸ்காரம்

ரூபாதி3ஸம்ஸ்காராத3யோ(அ)பி முதலியவைகளும்,

तत्रैव = அந்த மனத்திலேயே உள்ளன.

தத்ரைவ

कामा येऽस्य हृदि श्रिताः = இவனுடைய எந்த காமங்கள் மனத்தில்

3'காமா யே(அ)ஸ்ய ஹ்ருதி3 ஶ்ரிதா: உள்ளனவோ,

तीर्णो हि थदा सर्वान् = மனத்திலுள்ள எல்லா சோகங்களையும்

शोकान् हृदयस्य எப்பொழுது தாண்டுகிறுனே,

தீர்ணோ ஹி த2தா3

ஸர்வான் ஶோகான் ஹ்ருத3யஸ்ய

असङ्गो ह्ययम् = இந்த ஆத்மா ஒன்றிலும் பற்றுதல்

அஸங்கோ3 ஹ்யயம் இல்லாதவன்,

तद्वा अस्य एतत् अतिच्छन्दाः = இவனுடைய இந்த ஆத்மவஸ்து

தத்3வா அஸ்ய ஏதத் அதிச்ச2ந்தா3: காமத்துடன் ஸம்பந்தப்படாதது,

इत्यादिश्रुतिशतेभ्यः = இது முதலான நூற்றுக்கணக்கான

இத்யாதி3ஶ்ருதிஶதேப்4ய: சுருதிகளாலும்,

अविकार्योऽयमुच्यते = இந்த ஆத்மா ஆத்மா விகாரம் அடையாதவன்

அவிகார்யோ(அ)யமுச்யதே என்று சொல்லப்படுகிறுன்,

अनादित्वा न्निर्गुणत्वात् = பிறப்பு இல்லாததாலும் குணம் இல்லாததாலும்,

அநாதி3த்வாந்நிர்கு3ணத்வாத்

इच्छाद्वेषादि च = விருப்பம் வெறுப்பு முதலியவை,

இச்சா2த்3வேஷாதி3 ச

विषयस्य = அறியப்படுகிற,

விஷயஸ்ய

क्षेत्रस्यैव धर्मः = சரீரத்தினுடைய தர்மம் தான்,

க்ஷேத்ரஸ்யைவ த4ர்ம:

न आत्मनः = ஆத்மாவினுடையது அல்ல,

ந ஆத்மன:

इत्यादिस्मृतिभ्यश्च = இது முதலான ஸ்மிருதிகளாலும்,

இத்யாதி3ஸ்ம்ருதிப்4யஶ்ச

अशुद्धिः = அசுத்தியானது,

அஶுத்3தி4:

कर्मस्थैव = அறியப்படுகின்ற சரீரத்தில் உள்ளது தான்,

கர்மஸ்தை2வ

नात्मस्था **நாத்மஸ்தா²**	=	ஆத்மாவில் உள்ளது அல்ல.

'காமம் முதலியவை மனத்தில்தான் ஏற்படுகின்றன' என்று சுருதிகளிலும் ஸ்மிருதிகளிலும் பல இடங்களில் காணப்படுகிறது. அனுபவமோ, அதனுல் ஏற்படும் ஸம்ஸ்காரம், ஸ்மிருதி முதலியவைகளோ இவையும் மனதிற்குத்தான். ஆத்மாவுக்கு குணம், விகாரம், காமம் முதலியவை ஒன்றும் கிடையாது என்றும் சுருதி ஸ்மிருதிகள் கூறுகின்றன. ஆகையால் சுருதி, ஸ்மிருதி, யுக்தி, அநுபவம் எல்லாவற்றையும் கொண்டு பார்த்தால் வேதனையானது அநாத்மாவைச்சேர்ந்தது. அதிலும் மனதில் ஏற்படுவது. ஆத்மாவுக்கு ஸம்பந்தம் இல்லை என்று நிச்சயமாகத் தெரிகிறது. **(36)**

अतो रूपादिसंस्काराद्यशुद्धिसम्बन्धाभावात् न परस्मादात्मनो विलक्षणस्त्वमिति प्रत्यक्षादिविरोधाभावात् युक्तं पर एव आत्मा अहमिति प्रतिपत्तुम्

அதோ ரூபாதி³ஸம்ஸ்காராத்³யஶுத்³தி⁴ஸம்ப³ந்தா⁴பா⁴வாத் ந பரஸ்மாதா³த்மனோ விலக்ஷணஸ்த்வமிதி ப்ரத்யக்ஷாதி³விரோதா⁴பா⁴வாத் யுக்தம் பர ஏவ ஆத்மா அஹமிதி ப்ரதிபத்தும்

अतः **அத:**	=	ஆகையால்,
रूपादिसंस्काराद्यशुद्धिसम्बन्धाभावात् **ரூபாதி³ஸம்ஸ்காராத்³யஶுத்³தி⁴ஸம்ப³ந்தா⁴பா⁴வாத்**	=	ரூபம் முதலியவைகளின் ஸம்ஸ்காரம் முதலிய அசுத்தியின் சேர்க்கை இல்லாததால்,
त्वं **த்வம்**	=	நீ,
परस्मात् आत्मनः **பரஸ்மாத் ஆத்மன:**	=	பரமாத்மாவைக்காட்டிலும்,
न विलक्षणः **ந விலக்ஷண:**	=	வேறுபட்ட ஸ்வபாவம் உள்ளவன் அல்ல,
इति **இதி**	=	என்ற காரணத்தால்,
प्रत्यक्षादिविरोधाभावात् **ப்ரத்யக்ஷாதி³விரோதா⁴பா⁴வாத்**	=	பிரத்யக்ஷ பிரமாணம் முதலியவைகளின் விரோதமில்லாததால்,
अहं **அஹம்**	=	நான்,
पर एव आत्मा **பர ஏவ ஆத்மா**	=	பரமாத்மா தான்,

इति = என்று,

இதி

प्रतिपत्तुं = அறிந்து கொள்வதற்கு,

ப்ரதிபத்தும்

युक्तं = தகுந்ததுதான்.

யுக்தம்

பலவிதமாகத் துன்பங்களை ஜீவன் அனுபவிப்பதாலும் ஈசுவரனுக்கு இவை இல்லாததாலும் வெவ்வேறு ஸ்வபாவம் உள்ள ஜீவன் ஈசுவரன் இவ்விருவர்களும் ஒன்றுதான் என்று பிரத்யக்ஷ விருத்தமாக எப்படி ஒப்புக்கொள்ள முடியும் என்று சிஷ்யன் கேட்டான். இதற்கு ஆசார்யர் சுருதி, ஸ்மிருதி, யுக்தி, அனுபவம் இவை களைக் காட்டி துக்கம் முதலியவை எல்லாம் மனதிற்குத்தான், ஆத்மாவிற்கு இல்லை என்பதைத் தெளிவுபடுத்தினர். ஆகவே ஆத்மா பரிசுத்த வஸ்து, பரமாத்மாவும் பரிசுத்த வஸ்து. இரண்டும் ஒரே ஸ்வபாவம் உள்ளதாக இருப்பதால் இரண்டும் ஒரே தத்வம் என்று கூறுவதில் என்ன விரோதம்? ஆகையால் "நான் பரமாத்மாதான்" என்று அறிந்து கொள்ளவேண்டும் என்று உபதேசித்தார்

.

(**அவதாரிகை**) உண்மையில் ஜீவன் என்றும் ப்ரஹ்மம் என்றும் இரண்டு தத்வங்கள் கிடையாது. தத்வம் ஒன்றுதான். பிரஹ்மமேதான் ஜீவன். ஜீவனேதான் ப்ரஹ்மம். இதற்கு பிரமாணமாக பல சுருதிகளைக் காட்டுகிறார்: -

'तदात्मानमेवावेदहं ब्रह्मास्मि', 'एकधैवानुद्रष्टव्यम्', 'अहमेवाऽधस्तात्', 'आत्मैवाऽधस्तात्', 'सर्वमात्मानं पश्येत्', 'यत्रत्वस्य सर्वमात्मैव', 'इदं सर्वं यदयमात्मा', 'स एषोऽकलः', 'अनन्तरमबाह्यम्', 'सबाह्याभ्यन्तरो ह्यजः', 'ब्रह्मैवेदम्', 'एतया द्वारा प्रापद्यत', 'प्रज्ञानस्य नामधेयानि', 'सत्यं ज्ञानमनन्तं ब्रह्म', 'तस्माद्वा ', 'तत्सृष्ट्वा तदेवानुप्राविशत्', 'एको देवः सर्वभूतेषु गूढः सर्वव्यापी', 'अशरीरं शरीरेषु', 'न जायते म्रियते', 'स्वप्नान्तं जागरितान्तम्', 'स म आत्मेति विद्यात्', 'यस्तु सर्वाणि भूतानि', तदेजति तन्नैजति', 'वेनस्तत्पश्यन्', 'तदेवाग्निः', 'अहं मनुरभवं सूर्यश्च', 'अन्तः प्रविष्टः शास्ता जनानाम् ', 'सदेव सोम्य', 'तत्सत्यं स आत्मा तत्त्वमसि ' इत्यादिश्रुतिभ्यः ॥ ३७ ॥

'ததா³த்மானமேவாவேத³ஹம் ப்³ரஹ்மாஸ்மி', 'ஏகதை⁴வானுத்³ரஷ்டவ் யம்', 'அஹமேவா(அ)த⁴ஸ்தாத்', 'ஆத்மைவா(அ)த⁴ஸ்தாத்', 'ஸர்வமாத் மானம் பஶ்யேத்', 'யத்ரத்வஸ்ய ஸர்வமாத்மைவ', 'இத³ம் ஸர்வம் யத³யமாத்மா', 'ஸ ஏஷோ(அ)கல:', 'அனந்தரமபா³ஹ்யம்', 'ஸபா³ஹ்யாப்⁴யந்தரோ ஹ்யஜ:', 'ப்³ ரஹ்மைவேத³ம்', 'ஏதயா த்³வாரா ப்ராபத்³யத', 'ப்ரஜ்ஞானஸ்ய நாமதே⁴யானி', 'ஸத்யம் ஜ்ஞானமனந்தம் ப்³ரஹ்ம', 'தஸ்மாத்³வா', 'தத்ஸ்ருஷ்ட்வா ததே³ வானுப்ராவிஶத்', 'ஏகோ தே³வ: ஸர்வபூ⁴தேஷு கூ³ட⁴: ஸர்வவ்யாபீ', 'அஶரீரம்

ஶரீரேஷு', 'ந ஜாயதே ம்ரியதே', 'ஸ்வப்னாந்தம் ஜாக³ரிதாந்தம்', 'ஸ ம ஆத்மேதி வித்³யாத்', 'யஸ்து ஸர்வாணி பூ⁴தானி', ததே³ஜதி தன்னைஜதி', 'வேனஸ்தத் பஶ்யன்', 'ததே³வாக்³னி:', 'அஹம் மனுரப⁴வம் ஸூர்யஶ்ச', 'அந்த: ப்ரவிஷ்ட: ஶாஸ்தா ஜனானாம்', 'ஸதே³வ ஸோம்ய', 'தத்ஸத்யம் ஸ ஆத்மா தத்த்வமஸி ' இத்யாதி³ஶ்ருதிப்⁴ய: ‖ 37 ‖

आत्मानमेव अवेत् अहं ब्रह्मास्मि **ஆத்மானமேவ அவேத் அஹம் ப்³ரஹ்மாஸ்மி**	=	நான் ப்ரஹமமாக இருக்கிறேன் என்று தன்ஜனயே அறிந்துகொண்டார்,
एकधैव अनुद्रष्टव्यम् **ஏகதை⁴வ அனுத்³ரஷ்டவ்யம்**	=	ஒரே தத்வமாக ப்ரஹ்மத்தை அறிந்து கொள்ள வேண்டும்,
अहमेव अधस्तात् **அஹமேவ அத⁴ஸ்தாத்**	=	நானே கீழே மேலே எங்கும் இருக்கிறேன்,
आत्मैव अधस्तात् **ஆத்மைவ அத⁴ஸ்தாத்**	=	ஆத்மாவே கீழே மேலே எங்கும் இருக்கிருர்,
सर्वमात्मानं पश्येत् **ஸர்வமாத் மானம் பஶ்யேத்**	=	எல்லாவற்றையும் ஆத்ம ஸ்வரூபமாகப் பார்க்க வேண்டும்,
यत्र तु अस्य सर्वं आत्मैव **யத்ர து அஸ்ய ஸர்வம் ஆத்மைவ**	=	எந்த நிஜலயில் இவனுக்கு எல்லாம் ஆத்மாவாக விளங்குகிறதோ, அப்பொழுது வேற்றுமை இல்லாததால் எதஞல் எதை அறிந்து கொள்வான்?
इदं सर्वं यदयमात्मा **இத³ம் ஸர்வம் யத³யமாத்மா**	=	இது எல்லாம் இந்த ஆத்ம ஸ்வரூபமே,
स एषोऽकल: **ஸ ஏஷோ(அ)கல:**	=	அந்த இந்த ஆத்மா உபாதிகள் அற்றவன்,
अनन्तरमबाह्यम् **அனந்தரமபா³ஹ்யம்**	=	ப்ரஹ்மம் உள் வெளி இல்லாதது,
सबाह्याभ्यन्तरो ह्यज: **ஸபா³ஹ்யாப்⁴யந்தரோ ஹ்யஜ:**	=	ஆத்மா உள்ளும் வெளியும் நிறைந்திருப்பது, பிறப்பு அற்றது,
ब्रह्मैवेदं **ப்³ரஹ்மைவேத³ம்**	=	இந்த ப்ரஹ்மமே முன், பின் எங்கும் உள்ளது,
एतया द्वारा प्रापद्यत **ஏதயா த்³வாரா ப்ராபத்³யத**	=	ஆத்மா சிரஸ்ஸில் உள்ள துவாரம் வழியாக சரீரத்திற்குள் நுழைந்தார்,
प्रज्ञानस्य नामधेयानि **ப்ரஜ்ஞானஸ்ய நாமதே⁴யானி**	=	ஞானவடிவான ஆத்மாவின் பெயர்கள்,
सत्यं ज्ञानमनन्तं ब्रह्म ... तस्माद्वा **ஸத்யம் ஜ்ஞானமனந்தம்**	=	ப்ரஹ்மம் ஸத்ரூபம், சைதன்ய ஸ்வரூபம், காலதேச வஸ்துக்களால் எல்ஜலயற்றது. அந்த

ப்³ரஹ்ம தஸ்மாத்³வா		ப்ரஹ்மஸ்வரூபமான ஆத்மாவிலிருந்து ஆகாசம் உண்டானது,
तत् सृष्ट्वा तदेवानुप्राविशत्	=	ப்ரஹ்மம் உலகை ஸிருஷ்டித்து அதற்குள்
தத்ஸ்ருஷ்ட்வா ததே³வானுப்ராவிஶத்		நுழைந்தது,
एको देवः सर्वभूतेषु गूढः	=	எங்கும் நிறைந்த ஒரே தேவர்
सर्वव्यापी		எல்லா பிராணிகளிடமும்
ஏகோ தே³வ: ஸர்வபூ⁴தேஷு கூ³ட⁴: ஸர்வவ்யாபீ'		மறைந்திருக்கிறார்.
अशरीरं शरीरेषु	=	சரீரங்களில் இருந்தபோதிலும் சரீரம் அற்றவர்,
அஶரீரம் ஶரீரேஷு		
न जायते म्रियते	=	ஆத்மா பிறக்கிறதும் இல்லை, இறக்கிறதும் இல்லை,
ந ஜாயதே ம்ரியதே		
स्वप्नान्तं जागरितान्तं	=	ஸ்வப்னம், ஜாக்ரத் இரண்டையும்
ஸ்வப்னாந்தம் ஜாக³ரிதாந்தம்		பிரகாசப்படுத்துகிறவர்,
स मे आत्मेति विद्यात्	=	அவர் என் ஆத்மா என்று
ஸ மே ஆத்மேதி வித்³யாத்		அறிந்துகொள்ளவேண்டும்,
यस्तु सर्वाणि भूतानि	=	எல்லா பூதங்களையும் எவன் தன் ஸ்வரூபமாகப்
யஸ்து ஸர்வாணி பூ⁴தானி		பார்க்கிறானோ,
तदेजति तन्नैजति	=	அந்த ஆத்ம தத்வம் உபாதிகளால்
ததே³ஜதி தன்னைஜதி		சலிக்கிறது தானாக சலிக்கிறதில்லை,
वेनस्तत्पश्यन्	=	வேனன் எனும் கந்தர்வன் அந்த ப்ரஹ்ம
வேனஸ்தத் பஶ்யன்		வஸ்துவே எல்லாமாக இருப்பதைப் பார்த்தான்,
तदेवाग्निः	=	அக்னி, வாயு முதலான எல்லா
ததே³வாக்³னி:		தேவதைகளும் அதுதான்,
अहं मनुरभवं सूर्यश्च	=	நான் மநுவாகவும் ஸூர்யனாகவும்
அஹம் மனுரப⁴வம் ஸூர்யஶ்ச		இருந்தேன்,
अन्तः प्रविष्टः शास्ता जनानाम्	=	பிராணிகளின் உள்ளே நுழைந்து
அந்த: ப்ரவிஷ்ட: ஶாஸ்தா ஜனானாம்		அடக்கியாளுகிறது,
सदेव सोम्य तत्सत्यं स	=	இந்த பிரபஞ்சம் எல்லாம் ஸத்ஸ்வரூபமாகவே
आत्मा तत्त्वमसि		இருந்தது. அதுவே உண்மைப் பொருள். அதுவே ஆத்மா. அதுவே நீ,
इत्यादिश्रुतिभ्यः	=	இது முதலான சுருதிகளாலும்.
இத்யாதி³ஶ்ருதிப்⁴ய:		(37)

[1]. பிரு. 1-4-10, [2]. பிரு. 4-4-20, [3]. சா. 7-25, [4]. சா. 7-25, [5]. பிரு. 4-5-15, [6]. பிரச். 6-5, [7]. பிரி. 3-8-8, [8]. முண். 2-1-2, [9]. முண். 2-2-12, [10]. ஐத. 1-3-12, [11]. ஐத. 5-2, [12]. தைத். 2-1, [13]. தை. 2-6, [14]. சுவே. 6-11, [15]. கட. 2-22, [16]. கட. 2-18, [17]. கட. 4-4, [18]. கௌஷீ, 3-9, [19]. ஈசா. 6, **20**. ஈசா. 5, [21]. நாராயண. [22]. நாராயண. [23]. சா. 6-2, [24]. சா. 6-8.

स्मृतिभ्यश्च - 'पूः प्राणिनः सर्वगुहाशयस्य', 'आत्मैव देवताः', 'नवद्वारे पुरे', 'समं सर्वेषु भूतेषु', 'विद्याविनयसम्पन्ने', 'अविभक्तं विभक्तेषु', 'वासुदेवः सर्वम् ' इत्यादिभ्यः एक एवात्मा परं ब्रह्म सर्वसंसारधर्मविनिर्मुक्तस्त्वमिति सिद्धम् ॥ ३८ ॥

ஸ்ம்ருதிப்⁴யஶ்ச - 'பூ: ப்ராணின: ஸர்வகு³ஹாஶயஸ்ய, 'ஆத்மைவ தே³வதா:', 'நவத்³வாரே புரே', 'ஸமம் ஸர்வேஷு பூ⁴தேஷு', 'வித்³யாவின யஸம் பன்னே', 'அவிப⁴க்தம் விப⁴க்தேஷு', 'வாஸுதே³வ: ஸர்வம்' இத்யாதி³ப்⁴ய: ஏக ஏவாத்மா பரம் ப்³ரஹ்ம ஸர்வஸம்ஸாரத⁴ர்மவிநிர் முக்தஸ்த்வமிதி ஸித்³த⁴ம் ॥ 38 ॥

प्राणिनः सर्वगुहाशयस्य **ப்ராணின: ஸர்வகு³ஹாஶயஸ்ய**	=	எல்லாப் பிராணிகளின் புத்தி என்னும் குஹையில் விளங்கும் ஒரே ஆத்மாவின்,
पूः **பூ:**	=	புரங்கள் சரீரங்கள்,
देवताः **தே³வதா:**	=	எல்லா தேவதைகளும்,
आत्मैव **ஆத்மைவ**	=	ஒரே ஆத்மாதான்,
नवद्वारे पुरे **நவத்³வாரே புரே**	=	ஒன்பது கோட்டை வாசல்களுடன் கூடிய நகரம்போன்றதான சரீரத்தில் ஆத்மா விளங்குகிறன்,
सर्वेषु भूतेषु समं **ஸர்வேஷு பூ⁴தேஷு ஸமம்**	=	பல வேற்றுமைகளுள்ள அழியும் எல்லாச் சரீரங்களிலும் விளங்கும் ஆத்மா அழியாதவர், ஒரேமாதிரி இருப்பவர்,
विद्याविनयसम्पन्ने **வித்³யாவின யஸம் பன்னே**	=	கல்வி, அடக்கம் இவைகளுள்ள பிராஹ்மணன் யாஊன நாய், ச்வபாகன் இவர்கள் எல்லோரிடமும் ஸமமாக விளங்கும் ஆத்மாவைக் காண்பவர்கள் பண்டிதர்கள்,
विभक्तेषु अविभक्तं **விப⁴க்தேஷு அவிப⁴க்தம்**	=	வெவ்வேறுகப் பிரிந்துள்ள எல்லாப் ப்ராணிகளிடமும் பிரிவு இல்லாமல் ஒன்றுக விளங்கும் ஆத்மாவைக் காணும் ஞானம் ஸாத்விகம்,
सर्वम् वासुदेवः **ஸர்வம் வாஸுதே³வ:**	=	எல்லாம் வாஸுதேவஸ்வரூபம்,

इत्यादिभ्यः = இதுமுதலான,

இத்யாதி³ப்⁴ய:
स्मृतिभ्यश्च = ஸ்மிருதிகளாலும்,

ஸ்ம்ருதிப்⁴யஶ்ச
आत्मा = ஆத்மா,

ஆத்மா
एक एव = ஒருவனே,

ஏக ஏவ
परं ब्रह्म = பரப்ரஹ்மமம்,

பரம் ப்³ரஹ்ம
सर्वसंसारधर्मविनिर्मुक्तः = எல்லா ஸாம்ஸாரிக தர்மங்களிலிருந்தும்

ஸர்வஸம்ஸாரத⁴ர்மவிநிர்முக்த: விடுபட்டவன்,
त्वं = (அவனே) நீ,

த்வம்
इति = என்பது,

இதி
सिद्धं = தீர்மானம்.

ஸித்³த⁴ம்

இவ்வாறு பல சுருதிகளேயும் ஸ்மிருதிகளேயும், யுக்திகளேயும் காட்டி ஆத்மா, சரீரம் முதலியவைகளினின்றும் வேறுபட்டவன். அவனே ப்ரஹ்மமம். உலக இயல்புகள் ஒன்றும் அவனுக்குக் கிடையாது. அவனே நீ என்பதை ஆசார்யன் சிஷ்யனுக்கு உபதேசித்தார். **(38)**

---

1. *கீதை*. 5-13; 2. 13-28; 3. 5-18; 4. 18-20; 5. 7-19

(அவதாரிகை) ஜீவனும் பிரஹ்மமும் ஒன்று. இதுவே உண்மையான தத்வம் என்று இருக்குமாளுல் லெளகிக வைதிக வியவஹாரங்களின் கதி என்ன என்று சிஷ்யன் கேட்கிறுன்: -

स यदि ब्रूयात् - यदि भगवन् 'अनन्तरः अबाह्यः' , 'सबाह्याभ्यन्तरो ह्यजः', 'कृत्स्नः', 'प्रज्ञानघन एव' सैन्धवघनवदात्मा सर्वमूर्तिभेदवर्जितः आकाशवदेकरसः, तर्हि किमिदं दृश्यते श्रूयते वा साध्यं साधनं वा साधकश्चेति श्रुतिस्मृतिलोकप्रसिद्धं वादिशतविप्रतिपत्तिविषय इति ॥ ३९ ॥

ஸ யதி³ ப்³ரூயாத் - யதி³ ப⁴க³வன் 'அனந்தர: அபா³ஹ்ய:', 'ஸபா³ஹ்யா ப்⁴யந்தரோ ஹ்யஜ:', 'க்ருத்ஸ்ன:', 'ப்ரஜ்ஞானக⁴ன ஏவ' ஸைந்த⁴வக⁴னவதா³த்மா ஸர்வமூர்திபே⁴த³வர்ஜித: ஆகாஶவதே³கரஸ:, தர்ஹி கிமித³ம் த்³ருஶ்யதே

ஶ்ரூயதே வா ஸாத்⁴யம் ஸாத⁴னம் வா ஸாத⁴கஶ்சேதி ஶ்ருதிஸ்ம்ருதிலோக ப்ரஸித்³த⁴ம் வாதி³ஶதவிப்ரதிபத்திவிஷய இதி ॥ 39 ॥

भगवन् **ப⁴க³வன்**	=	குருவே,
आत्मा **ஆத்மா**	=	ஆத்மா,
अनन्तरः अबाह्यः **அனந்தர: அபா³ஹ்ய:**	=	உள் வெளி இல்லாதவர்,
सबाह्याभ्यन्तरः **ஸபா³ஹ்யாப்⁴யந்தர:**	=	உள் வெளி எங்கும் இருப்பவர்,
अजः **அஜ:**	=	பிறப்பு அற்றவர்,
कृत्स्नः **க்ருத்ஸ்ன:**	=	எல்லாமாக இருப்பவர்,
सैन्धवघनवत् **ஸைந்த⁴வக⁴னவத்**	=	உப்புக்கட்டிபோல,
प्रज्ञानघन एव **ப்ரஜ்ஞானக⁴ன ஏவ**	=	ஞானக்கட்டியாகவே இருப்பவர்,
आकाशवत् **ஆகாஶவத்**	=	ஆகாசம்போல,
सर्वमूर्तिभेदवर्जितः **ஸர்வமூர்திபே⁴த³வர்ஜித:**	=	எல்லா உருவவேற்றுமைகளும் அற்றவர்,
एकरसः **ஏகரஸ:**	=	ஒரே ஸ்வரூபமாயிருப்பவர்,
यदि **யதி³**	=	என்று இருக்குமானால்,
श्रुतिस्मृतिलोकप्रसिद्धं **ஶ்ருதிஸ்ம்ருதிலோக ப்ரஸித்³த⁴ம்**	=	வேதம், ஸ்மிருதி, உலகம் இவைகளில் ப்ரஸித்தமாகவும்,
वादिशतविप्रतिपत्तिविषयः **வாதி³ஶதவிப்ரதிபத்திவிஷய:**	=	நூற்றுக்கணக்கான வாதம் செய்பவர்களின் விவாதத்திற்கு விஷயமாகவும்,
साध्यं **ஸாத்⁴யம்**	=	ஸாத்யம்,
साधनं **ஸாத⁴னம்**	=	ஸாதனம்,

वा வா	=	அல்லது,
साधकश्चेति ஸாத⁴கஶ்சேதி	=	சாதகம் என்பதாகவெல்லாம்,
दृश्यते த்³ருஶ்யதே	=	காணப்படுகிறதே,
श्रूयते वा ஶ்ரூயதே வா	=	அல்லது கேட்கப்படுகிறதே,
इदं किं இத³ம் கிம்	=	இது என்ன?
इति இதி	=	என்று,
सः ஸః	=	அவன்,
यदि ब्रूयात् யதி³ ப்³ரூயாத்	=	கேட்பானேயாகில்.

ஜீவனும் ப்ரஹ்மமும் ஒன்று இது ஒன்றே உண்மைப் பொருள் இது ஞான ஸ்வரூபம். இதற்கு உருவமோ, விகாரமோ ஒன்றும் கிடையாது. ஆகாசம்போல் எங்கும் நிறைந்திருப்பதாலும் எல்லாமாகவும் இருப்பதாலும் இதற்கு உள், வெளி கிடையாது என்பது வாஸ்தவமாயிருக்குமானுல் ச்ருதிகளிலும் ஸ்மிருதிகளிலும் காணப்படும் வியவஹாரங்கள் எப்படிப் பொருந்தும்? ஸ்வர்க்கம் என்ற பலனையடை வதற்கு யாகம் என் ஸாதனத்தை வேதம் உபதேசிக்கிறது. இங்கு ஸ்வர்க்கம் ஸாத்யம், யாகம் ஸாதனம், ஸ்வர்க்கத்தை வேண்டுபவன் ஸாதகன். இம் மாதிரி இவ்வுலகில் அரசனிடம் ஸேவை செய்து பணத்தை பெறுகிறுன். வியவசாயத்தால் தான்யம் அடைகிறுன். அந்தந்த பலன்களை விரும்புபவன் ஸாதகன். இவைகளைப் பற்றிப் படித்த மேதாவிகள் எல்லோரும் விவாதம் செய்வதால் அப்ரமாணம் என்று ஒதுக்கித் தள்ளமுடியாது. இந்த வியவஹாரங்கள் எல்லாம் வேற்றுமைகளை அடிப்ப டையாகக் கொண்டவை. வேற்றுமையே இல்லாவிட்டால் உலகிலும், வேதத்திலும் காணப்படும் ஸாத்யம், ஸாதனம் முதலான வியவஹாரங்கள் எப்படி இருக்கக் கூடும்? இது சிஷ்யனின் கேள்வி. **(39)**

(அவதாரிகை) ஆசார்யரின் பதில்: -

आचार्यो ब्रूयात् - अविद्याकृतमेतद्यदिदं दृश्यते श्रूयते वा, परमार्थतस्त्वेक एक एव आत्मा अविद्यादृष्टेः अनेकवत् आभासते, तिमिरदृष्ट्या अनेकचन्द्रवत् । 'यत्र वा अन्यदिव स्यात्', 'यत्र हि द्वैतमिव भवति तदितर इतरं पश्यति', 'मृत्योः स मृत्युमाप्नोति', 'अथ यत्रान्यत्पश्यति अन्यच्छृणोति अन्यद्विजानाति तदल्पं, ... अथ

यदल्पं तन्मर्त्यमिति', 'वाचारम्भणं विकारो नामधेयं' अनृतं' 'अन्योऽसावन्योऽहम्' इति भेददर्शननिन्दोपपत्तेः अविद्याकृतं द्वैतं 'एकमेवाद्वितीयम्', 'यत्र त्वस्य', 'तत्र को मोहः कः शोकः' इत्याद्येकत्वविधिश्रुतिभ्यश्चेति ॥ ४० ॥

ஆசார்யோ ப்³ரூயாத் - அவித்³யாக்ருதமேதத்³யதி³த³ம் த்³ருஶ்யதே ஶ்ரூய தே வா, பரமார்த²தஸ்த்வேக ஏக ஏவ ஆத்மா அவித்³யாத்³ருஷ்டே: அனேகவத் ஆபா⁴ஸதே, திமிரத்³ருஷ்ட்யா அனேகசந்த்³ரவத் । 'யத்ர வா அன்யதி³வ ஸ்யாத்', 'யத்ர ஹி த்³வைதமிவ ப⁴வதி ததி³தர இதரம் பஶ்யதி', 'ம்ருத்யோ: ஸ ம்ருத்யுமாப்னோதி', 'அத² யத்ரான்யத்பஶ்யதி அன்யச்ச்²ருணோதி அன்யத்³ விஜானாதி தத³ல்பம், … அத² யத³ல்பம் தன்மர்த்யமிதி', 'வாசாரம்ப⁴ணம் விகாரோ நாமதே⁴யம் அந்ருதம்', 'அன்யோ(அ)ஸாவன்யோ (அ)ஹம் ' இதி பே⁴த³த³ர்ஶனநிந்தோ³பபத்தே அவித்³யாக்ருதம் த்³வைதம் 'ஏகமேவாத்³விதீயம்', 'யத்ர த்வஸ்ய', 'தத்ர கோ மோஹ: க: ஶோக:' இத்யாத்³யேகத்வவிதி⁴ஶ்ருதிப்⁴யஶ்சேதி ॥ 40 ॥

आचार्यः **ஆசார்ய:**	=	ஆசார்யர்,
ब्रूयात् **ப்³ரூயாத்**	=	சொல்வார்,
यदिदं **யதி³த³ம்**	=	எந்த இது,
दृश्यते **த்³ருஶ்யதே**	=	காணப்படுகிறதோ,
वा **வா**	=	அல்லது,
श्रूयते **ஶ்ரூய தே**	=	கேட்கப்படுகிறதோ,
एतत् **ஏதத்**	=	இது,
अविद्याकृतम् **அவித்³யாக்ருதம்**	=	அக்ஞானத்தால் ஏற்பட்டது,
परमार्थतस्तु **பரமார்த²தஸ்து**	=	உண்மையிலோவெனில்,
तिमिरदृष्ट्या **திமிரத்³ருஷ்ட்யா**	=	திமிரம் என்னும் ரோகத்துடன்கூடிய கண் பார்வையால்,
अनेकचन्द्रवत् **அனேகசந்த்³ரவத்**	=	பல சந்திரர்கள் போல்,

एक एव आत्मा ஏக ஏவ ஆத்மா	=	ஒரே ஆத்மா,
अविद्यादृष्टेः அவித்³யாத்³ருஷ்டே꞉	=	அக்ஞானப் பார்வையால்,
अनेकवत् அனேகவத்	=	அநேகம்போல்,
आभासते ஆபா⁴ஸதே	=	தோன்றுகிறது,
[1]यत्र वा अन्यदिव स्यात् யத்ர வா அன்யதி³வ ஸ்யாத்	=	எந்த ஜாக்ரத் - ஸ்வப்ன அவஸ்தைகளில் அக்ஞானத்தால் ஆத்மாவைக் காட்டிலும் வேறுக உள்ளது போன்ற வஸ்துக்கள் ஏற்படுகின்றனவோ, அப்பொழுதுதான் வேறுக இருந்து தன்ஊனக் காட்டிலும் வேறுன பொருஊளப் பார்க்கிறுன். [([1]) பிரு. 4-3-31]
[2]यत्र हि द्वैतमिव भवति तदितर इतरं पश्यति யத்ர ஹி த்³வைதமிவ ப⁴வதி ததி³தர இதரம் பஶ்யதி	=	எந்த ஜாக்ரத் ஸ்வப்ன அவஸ்தையில் வேற்றுமை யுடன் கூடியதுபோல் தோன்றுகிறதோ, அப்பொழுது வேறுன ஆத்மா வேறுன பொருஊ வேறுன கண்ணுல் பார்க்கிறுன். [([2]) பிரு.4-5-15]
[3]मृत्योः स मृत्युमाप्नोति ம்ருத்யோ꞉ ஸ ம்ருத்யுமாப்னேதி	=	எவன் ப்ரஹ்மத்தில் வேற்றுமை உள்ளதுபோல் காண்கிறுனே, அவன் மேலும் மேலும் மிருத்யுவை அடைகிறுன், [([3]) பிரு. 4-4-19.]
[4]अथ यत्रान्यत्पश्यति अन्यच्छृणोति अन्यद्विजानाति तदल्पं அத² யத்ரான்யத்பஶ்யதி அன்யச்ச்²ருணோதி அன்யத்³ விஜாஞுதி தத³ல்பம்,	=	எதில் வேறுன பொருஊளப் பார்க்கிறுனே, கேட்கிறுனே, அறிகிறுனே, அது சிறியது, [([4]) சா. 7-24.]
[5]अथ यत् अल्पं तत् मर्त्यं அத² யத் அல்பம் தத் மர்த்யம்	=	எது சிறியதோ அது அழியக்கூடியது, [([5]) சா. 7-24.]
[6]वाचारम्भणं विकारो नामधेयं अनृतं வாசாரம்ப⁴ணம் விகாரோ நாமதே⁴யம் அந்ருதம்	=	கார்யப்பொருள் வாக்கையே ஆதாரமாகக் கொண்டது. வெறும் பெயர்தான், தனியாக பொருள் என்பது இல்லை, ஆகவே பொய், [([6]) சா. 6-1.]
[7]अन्योऽसौ अन्योऽहम् அன்யோ(அ)ஸௌ அன்யோ(அ)ஹம்	=	அது வேறு நான் வேறு என்று எண்ணுபவன் உண்மை அறிவு கொண்டவன் அல்ல, [([7]) பிரு.1-4-10.]

इति	=	என்று,
இதி		
भेददर्शननिन्दोपपत्तेः	=	வேற்றுமை அறிவை நிந்தித்திருப்பது
பே⁴த³த³ர்ஶனனிந்தோ³பபத்தே:		பொருத்தமாயிருப்பதாலும்,
[8]एक मेव अद्वितीयम्	=	ஒரேவஸ்து இரண்டாவது இல்லை.
ஏக மேவ அத்³விதீயம்		[([8]) சா. 6-2.]
[9]यत्र तु अस्य	=	எந்த நிலையில் இவனுக்கு எல்லாம்
யத்ர து அஸ்ய		ஆத்மஸ்வரூபமாக ஆய்விட்டதோ, அப்பொழுது எதால் எதைப் பார்ப்பான்? [([9]) பிரு. 4-5-15.]
[10]को मोहः कः शोकः	=	எல்லாவற்றையும் ஒரே ஆத்ம ஸ்வரூபமாக
கோ மோஹ: க: ஶோக:		அறிந்தவனுக்கு சோகம் மோஹம் ஏது? [([10]) ஈசாவாஸ்யம்.]
इत्याद्येकत्वविधिश्रुतिभ्यश्च	=	இது முதலான ஐக்யத்தை உபதேசிக்கும்
இத்யாத்³யேகத்வவிதி⁴ஶ்ருதிப்⁴யஶ்ச		ச்ருதிகளாலும்,
द्वैतं	=	வேற்றுமையுடன் கூடிய பிரபஞ்சம்,
த்³வைதம்		
अविद्याकृतं	=	அக்ஞானத்தால் ஏற்பட்டது என்று.
அவித்³யாக்ருதம்		

சுருதிகளில் பல இடங்களில் தத்வம் ஒன்றுதான் என்பது தெளிவாகக் கூறப் பட்டிருக்கிறது. மற்றும் பல இடங்களில் வேற்றுமைகளைப் பார்ப்பவனை நிந்தித் திருக்கிறது. 'இவ' சப்தத்தால் வேற்றுமை வெறும் தோற்றம் என்றும் உபதேசிக்கி றது. ஆகையால் உலகத்திலோ வேதத்திலோ காணப்படும் வியவஹாரங்கள் எல்லாம் அவித்யையால் ஏற்பட்டவை. வாஸ்தவத்தில் கிடையாது. உண்மையில் ஆகாசத்தில் இருப்பது ஒரே சந்திரன்தான். ஆனாலும் கண்ணில் திமிரரோகம் உள்ளவர்களுக்கு இரண்டு சந்திரன்கள் இருப்பதுபோலத் தோன்றும். இதுபோல் உண்மையில் ப்ரஹ்மாத்மதத்வம் ஒன்றாக இருந்தபோதிலும் அக்ஞானத்தால் பொய்யான பலவித பிரபஞ்சம் தோன்றுகிறது. உண்மையான அத்வைதத்திற்கும் பொய்யான த்வைதத்திற்கும் விரோதம் இல்லை. **(40)**

(அவதாரிகை) சிஷ்யன் கேட்கிறான்: -

यद्येवं भगवन्, किमर्थं श्रुत्या साध्यसाधनादिभेद उच्यते उत्पत्तिः प्रलयश्चेति ॥ ४१॥

யத்³யேவம் ப⁴க³வன், கிமர்த²ம் ஶ்ருத்யா ஸாத்⁴யஸாத⁴நாதி³பே⁴த³ உச்யதே உத்பத்தி: ப்ரலயஶ்சேதி ॥ 41॥

भगवन् = பூஜிக்கத்தகுந்தவரே,

ப⁴க³வன்

यदि एवं = இவ்வாறு இருக்குமானல்,

யதி³ ஏவம்

साध्यसाधनादिभेदः = ஸாத்யம், ஸாதனம் முதலான வேற்றுமையும்,

ஸாத்⁴யஸாத⁴நாதி³பே⁴த³:

उत्पत्तिः = ஸிருஷ்டியும்,

உத்பத்தி:

प्रलयश्च = பிரளயமும்,

ப்ரலயஶ்ச

किमर्थं = எதற்காக,

கிமர்த²ம்

श्रुत्या = வேதத்தால்,

ஶ்ருத்யா

उच्यते = சொல்லப்படுகிறது?

உச்யதே

வேதம் என்பது மனிதர்கள் க்ஷேமம் அடைவதற்கு வேண்டிய வழிகளைக் கூறுவதற்காக ஏற்பட்டது. உண்மையைத் தெரிந்துகொண்டால்தான் ஒருவன் க்ஷேமம் அடைய முடியுமே தவிற, பொய்யான விஷயங்களை அறிவதால் ஒருவரும் க்ஷேமம் அடையமுடியாது. ஆகையால் வேதம் உண்மையான ஆத்மதத்வம் ஒன்றைப் பற்றித்தான் கூற வேண்டும். பொய்யான பிரபஞ்சத்தைப் பற்றி வேதம் எதற்காகக் கூறுகிறது? கர்மகாண்டத்தில் ஸ்வர்கம், பசு, புத்திரன் முதலான பலன்களை அடைவதற்கு உபாயங்கள் கூறப்பட்டிருக்கின்றன. ஞானகாண்டத்திலும் இப்பிரபஞ்சம் முதலில் ஏற்பட்ட வரலாறு, முடிவில் எல்லாம் அழிந்துபோகும் முறை, இவை கூறப்பட்டிருக்கிறது. பிரபஞ்சம் பொய்யாக ஆகுமானல், பொய்யான விஷயங்களைப் பற்றிக் கூறும் வேதம் அப்ரமாணமாகாதா? என்பது சிஷ்யனின் கேள்வி. **(41)**

(அவதாரிகை) ஆசார்யர் பதில் கூறுகிறர்: -

अत्रोच्यते अविद्यावतः उपात्तशरीरादिभेदस्य इष्टानिष्टयोगिनं आत्मानं मन्यमानस्य साधनैरेव इष्टानिष्टाप्ति परिहारोपायविवेकं अजाननः इष्टप्राप्ति च अनिष्टपरिहारं च इच्छतः शनैः तद्विषयमज्ञानं निवर्तयितुं शास्त्रम्, न साध्यसाधनादिभेदं विधत्ते, अनिष्टरूपः संसारो हि स इति । तद्भेददृष्टिने अविद्यां संसारमूलं उन्मूलयति उत्पत्तिप्रलया द्येकत्वोपपत्तिप्रदर्शनेन ॥ ४२ ॥

அத்ரோச்யதே அவித்³யாவத: உபாத்தஶரீராதி³பே⁴த³ஸ்ய இஷ்டாநிஷ்ட யோகி³நம் ஆத்மாநம் மந்யமாநஸ்ய ஸாத⁴நைரேவ இஷ்டாநிஷ்டாப்தி

பரிஹாரோபாயவிவேகம் அஜானன: இஷ்டப்ராப்தி ச அநிஷ்டபரிஹாரம் ச இச்ச2த: ஶஜ்ஞ: தத்3விஷயமஜ்ஞானம் நிவர்தயிதும் ஶாஸ்த்ரம், ந ஸாத்4யஸாத4 நாதி3பே4த3ம் வித4த்தே, அநிஷ்டரூப: ஸம்ஸாரோ ஹி ஸ இதி । தத்3பே4த்3ருஷ் டினே அவித்3யாம் ஸம்ஸாரமூலம் உன்மூலயதி உத்பத்திப்ரலயா த்3யேகத்வோ பபத்திப்ரத3ர்ஶனேன ॥ 42 ॥

अविद्यायां उन्मूलितायां श्रुतिस्मृतिन्यायेभ्यः अनन्तरं अवाह्यं, सबाह्याभ्यन्तरो ह्यजः सैन्धवधनवत् प्रज्ञानघन एव एक आत्मा आकाशवत् परिपूर्ण इति अत्रैव एका प्रज्ञाप्रतिष्ठा परमार्थदर्शिनो भवति । न साध्यसाधनोत्पत्तिलादिभेदेन अशुद्धिगन्धोऽपि उपपद्यते ॥ ४३ ॥

அவித்3யாயாம் உன்மூலிதாயாம் ஶ்ருதிஸ்ம்ருதிந்யாயேப்4ய: அனந்தரம் அவாஹ்யம், ஸபா3ஹ்யாப்4யந்தரோ ஹ்யஜ: ஸைந்த4வத4னவத் ப்ரஜ் ஞானக4ன ஏவ ஏக ஆத்மா ஆகாஶவத் பரிபூர்ண இதி அத்ரைவ ஏகா ப்ரஜ்ஞா ப்ரதிஷ்டா2 பரமார்த2த3ர்ஶினோ ப4வதி । ந ஸாத்4யஸாத4னோத்பத்திலாதி3 பே4தே3ன அஶுத்3தி4க3ந்தோ4(அ)பி உபபத்3யதே ॥ 43 ॥

अत्र उच्यते = இதற்கு பதில் கூறப்படுகிறது,
அத்ர உச்யதே

अविद्यावतः = அக்ஞானத்துடன் கூடினவனும்,
அவித்3யாவத:

उपात्तशरीरादिभेदस्य = (அதனுல்) சரீரம், இந்திரியம் முதலியவைகளை அடைந்துள்ளவனும்,
உபாத்தஶரீராதி3பே4த3ஸ்ய

इष्टानिष्टयोगिनं = (அந்த சரீரத்தைச் சேர்ந்த) இஷ்டம், அனிஷ்டம் இவைகளுடன் கூடியதாக,
இஷ்டாநிஷ்ட யோகி3னம்

आत्मानं = ஆத்மாவை,
ஆத்மானம்

मन्यमानस्य = எண்ணுகிறவனும்,
மன்யமானஸ்ய

साधनैरेव = உபாயங்களைக்கொண்டே,
ஸாத4னைரேவ

इष्टप्राप्तिं च = இஷ்டங்களை அடைவதையும்,
இஷ்டப்ராப்திம் ச

अनिष्टपरिहारं च = அநிஷ்டம் நீங்குவதையும்,
அநிஷ்டபரிஹாரம் ச

इच्छतः = விரும்புகிறவனும்,
இச்ச2த:

इष्टानिष्टाप्ति परिहारोपायविवेकं	=	இஷ்டங்களை அடைவதற்கும், அநிஷ்டம் நீங்குவதற்கும் உண்மையான உபாயத்தைப் பிரித்துத் தெரிந்து கொள்ளாதவனுமான புருஷனுக்கு,
இஷ்டாநிஷ்டாப்தி பரிஹாரோபாயவிவேகம்		
शनैः	=	மெதுவாக,
ஶனை:		
तद्विषयं अज्ञानं	=	அது விஷயமான அக்ஞானத்தை,
தத்³விஷயம் அஜ்ஞானம்		
निवर्तयितुं	=	போக்குவதற்குத்தான்,
நிவர்தயிதும்		
शास्त्रं	=	சாஸ்திரம் (ஏற்பட்டிருக்கிறது),
ஶாஸ்த்ரம்		
साध्यसाधनादिभेदं	=	பலன், உபாயம் முதலான வேற்றுமையை,
ஸாத்⁴யஸாத⁴நாதி³பே⁴த³ம்		
न विधत्ते	=	உபதேசிக்கிறதில்லை,
ந வித⁴த்தே		
सः	=	அந்த,
ஸ:		
संसारः	=	பிரபஞ்சம்,
ஸம்ஸார:		
अनिष्टरूपः हि	=	விரும்பத்தகாத விஷயம் அல்லவா!
அநிஷ்டரூப: ஹி		
इति	=	என்ற காரணத்தால்,
இதி		
उत्पत्तिप्रलया द्येकत्वोपपत्तिप्रदर्शनेन	=	சிருஷ்டி, பிரளயம், முதலானவைகளிலிருந்து அத்வைத ஸித்தாந்தத்தின் யுக்திகளைக் காட்டுவதன் மூலம் (ஸிருஷ்டி பிரளய வாக்யம்),
உத்பத்திப்ரலயா த்³யேகத்வோ பபத்திப்ரத³ர்ஶனேன		
संसारमूलं	=	ஸம்ஸாரத்திற்குக் காரணமான,
ஸம்ஸாரமூலம்		
तद्भेदृष्टिं	=	அந்த ஸாத்யம் ஸாதனம் முதலான வேற்றுமை ஞானத்தை உண்டுபண்ணுகிற,
தத்³பே⁴த்³ருஷ்டிம்		
अविद्यामेव	=	அவித்யையையே,
அவித்³யாமேவ		
उन्मूलयति	=	வேருடன் போக்குகிறது.
உன்மூலயதி		

अविद्यायां उन्मूलितायां = அவித்யை வேருடன் நீக்கப் பட்டதும்,

அவித்³யாயாம் உன்மூலிதாயாம்

श्रुतिस्मृतिन्यायेभ्य: = உபநிஷத், ஸ்மிருதி, யுக்தி இவைகளால்,

ஶ்ருதிஸ்ம்ருதிந்யாயேப்⁴ய:

अनन्तरं = உள்வெளி இல்லாததும்,

அனந்தரம்

सबाह्याभ्यन्तर: = உள்ளிலும் வெளியிலும் இருப்பதும்,

ஸபா³ஹ்யாப்⁴யந்தர:

अज: = பிறப்பு அற்றதும்,

அஜ:

सैन्धवधनवत् = உப்புக்கட்டிபோல்,

ஸைந்த⁴வத⁴னவத்

प्रज्ञानघन: = ஞானக் கட்டியானதும்,

ப்ரஜ்ஞானக⁴ன:

आकाशवत् = ஆகாசம் போல்,

ஆகாஶவத்

परिपूर्ण: = எங்கும் நிறைந்ததுமான,

பரிபூர்ண:

आत्मा = ஆத்ம ஸ்வரூபம்,

ஆத்மா

एक एव = ஒன்றுதான்,

ஏக ஏவ

इति = என்பதால்,

இதி

परमार्थदर्शिन: = உண்மையை நேரில் கண்ட ஞானிக்கு,

பரமார்த²த³ர்ஶின:

अत्रैव = இந்த ஆத்ம வஸ்துவிலேயே,

அத்ரைவ

एका प्रज्ञाप्रतिष्ठा = ஒரே நிலையான ஞானம்,

ஏகா ப்ரஜ்ஞா ப்ரதிஷ்டா²

भवति = ஏற்படுகிறது,

ப⁴வதி

साध्यसाधनोत्पत्तिलादिभेदेन = உபாயம், பலன், ஸிருஷ்டி, பிரளயம் முதலான

ஸாத்⁴யஸாத⁴னோத்பத்திலாதி³பே⁴தே³ன வேற்றுமையினால்,

अशुद्धिगन्धोऽपि = அசுத்தியின் வாசனை கூட,

அஶுத்³தி⁴க³ந்தோ⁴(அ)பி

न उपपद्यते = ஏற்படுவதில்லை.

ந உபபத்³யதே

ஆத்மா ஒன்றே மெய்ப்பொருள், மற்றவை எல்லாம் பொய் என்று இருக்கு மானல், பொய்யான பிரபஞ்சத்தில் பலவித பலன்களையும் அவைகளை அடையும் உபாயங்களையும் கூறும் கர்மகாண்டமும், உபநிஷத்தில் பொய்யான பிரபஞ்சத்தின் ஸிருஷ்டி பிரளயங்களைக் கூறும் பாகமும் அப்ரமாணம் ஆகாதா? வேதமோ சிறந்த பிரமாணம் என்பது எல்லோரும் ஒப்புக்கொண்ட விஷயம். ஆகையால் வேதத்தில் கூறப்படும் ஒவ்வொரு விஷயமும் உண்மை என்றுதான் ஒப்புக்கொள்ளவேண்டும். ஆகவே வேதத்தில் பல இடங்களில் த்வைதத்தை உபதேசித்திருக்கிறபடியால் வேதப் பிரமாணத்தைக்கொண்டு அத்வைதத்தை நிலை நாட்ட முடியாது என்பது சிஷ்யனின் கேள்வி.

இதற்குப் பதில் பின்வருமாறு: - அத்வைதாத்ம ஸாக்ஷாத்காரம் ஏற்பட்டு எங்கும் ஒரே பிரஹ்ம வஸ்துவைப் பார்க்கும் ஞானிகளுக்கு வேதம் முதலானது எல்லாம் அப்ரமாணம்தான். அவர்களுக்கு ப்ரஹ்மம் ஒன்றிலேயே புத்தி நிலைத்திரு க்கும் இரண்டாவது வஸ்துவே தோன்றுது. அவர்களிடம் வேதம், ஸாத்யம், ஸாதனம் முதலான பேத புத்தியை உண்டு பண்ணுது. எல்லாவற்றையும் ப்ரஹ்ம மாகப் பார்க்கும் ஞானிக்கு வேதம் தனியாகத் தோன்றுததால் அது அவர்களுக்கு அப்ரமாணம்தான். ஆனாலும் அக்ஞானிகளுக்கு வேதம் பிரமாணம்தான். இவர்கள், அக்ஞானத்தால் உண்மையான ஆத்மஸ்வரூபம் மறைக்கப்பட்டு சரீரம் முதலிபவற் றையே ஆத்மா என எண்ணிக் கொண்டிருக்கின்றனர். தன்னைக்காட்டிலும் வேறான உலக விஷயங்களை அடைவதன் மூலம்தான் ஸுகம் என எண்ணி அதற்கான உபாயங்களைத் தேடிச் செல்கின்றனர். பேத வாஸனை வலுப்பட்டு காமாதி தோஷங் கள் நிறைந்து விஷயங்களைத் தேடிச் செல்பவரிடம் பரமபுருஷார்த்தமான ஆத்மதத்வத்தை உபதேசித்தால் அவர்களால் அறிந்து கொள்ள முடியாது அதற்காக வேதத்திலுள்ள கர்ம காண்டமானது அவர்களுடைய புத்தியை அனுசரித்து அவர்கள் விரும்பும் விஷய ஸுகத்திற்கு ஸாதனங்களை விரிவாகக் காட்டுகிறது. அதிலும் தங்கள் புத்தியால் அறிந்துகொள்ள முடியாத ஸாதனங்களையே சாஸ்திரம் உபதேசி க்கிறது. வேறுவிதமாக அறிந்துகொள்ள முடியாததைத் தெரிவிப்பதற்குத்தானே சாஸ்திரம் ஏற்பட்டு இருக்கிறது.

இவ்வாறு தான் விரும்பும் விஷய ஸுகத்தைப்பெற சாஸ்திர வழியில் வந்தவன் சாஸ்திரம் கூறியவற்றையே செய்வான். அதில் தடுக்கப்பட்டிருக்கும் காரியங்களைச் செய்யமாட்டான். பாபம் குறையும். புண்யம் பெருகும். இதனால் மனத்தில் பரிசுத்தி ஏற்பட ஏற்படக் கொஞ்ச காலத்தில் அழிவுள்ளதும் துக்கம் கலந்ததுமான விஷய ஸுகத்தில் வெறுப்பு ஏற்பட்டு காம்ய கர்மாவையும் நிறுத்தி அவசியமான கார்யங்களைமட்டும் பலனில் ஆசைவைக்காமல் ஈசுவர ப்ரீதிக்காகச் செய்துவருவான். இதனால் அந்தக்கரணம் மிகுந்த பரிசுத்தியை அடைந்து ஸூக்ஷ்ம மான விஷயத்தை அறிந்துகொள்ளத் தகுதி பெற்றவுடன் அப்பேற்பட்ட அதிகாரிக்கு

பரம புருஷார்த்த ஸாதனமான ஆத்ம தத்வஞானத்தைக் கொடுத்து அஞானத்தைப் போக்குகிறது சாஸ்திரம்.

ஆகவே பரம புருஷார்த்தமாயும் நிரதிசயானந்த ரூபமாயும் உள்ள மோக்ஷ ஸுகத்திற்கு ஸாதனமான ஆத்ம தத்வஞானத்தை உண்டுபண்ணி அக்ஞானத்தைப் போக்குவதில் தான் சாஸ்திரங்களுக்குத் தாத்பர்யம். கர்மகாண்டத்திலும் மற்றும் பல இடங்களிலும் பலவிதமான பயன்களையும் அவைகளின் ஸாதனங்களையும் கூறி பலவிதமான வேற்றுமை பிரபஞ்சத்தைக் காட்டியிருந்தாலும் அதில் அவைகளுக்குத் தாத்பர்யம் கிடையாது ஏனெனில் சாஸ்திரமானது வேறுவிதமாக அறியமுடியாத தத்வத்தை தான் உபதேசிக்கவேண்டும். அது நமக்கு ஹிதமாகவும் இருக்கவேண்டும் பிரபஞ்ச வாழ்க்கையில் நாம் பலவித உபாயங்களால் அடையும் பயன்கள் எல்லாம் கடைசியில் துக்கத்தில் தான் முடிவடைகின்றன. ஆகவே அது ஹிதம் அல்ல. சாஸ்திர அறிவு இல்லாதவர்களும்கூட ஏதோ தங்களுக்குத் தெரிந்த உபாயங்களைக் கைக்கொண்டு விஷய ஸுகங்களை அனுபவிக்கின்றனர். ஆகையால் அஹிதமாயும் லோகப்ரஸித்தமாயும் உள்ள ஸாத்யம், ஸாதனம் முதலான பேதப்ரபஞ்சத்தில் சாஸ்திரத்துக்குத் தாத்பர்யம் இல்லை. அக்ஞானிகளின் மனோநிலையை அனுஸரித்து லோகப்ரஸித்தமான பேதத்தை அனுவாதம் செய்து சில ஸாதனங்களையும் காட்டி க்ரமேண அவர் மனதைத் திருப்பி ஆத்மைக்யத்தை உபதேசிப்பதில்தான் எல்லா வேதங்களுக்கும் தாத்பர்யம். இந்த தத்வம் ஸத்யமானதால் வேதம் பிரமாணம் தான்.

இவ்வாறு கர்மகாண்ட வாக்யங்களின் தாத்பர்யத்தை விளக்கி அதன் ப்ராமாண்யம் நிலை நிறுத்தப்பட்டது. உபநிஷத்துக்களில் காணப்படும் ஸிருஷ்டி பிரளய வாக்யங்களுக்கும் பிரபஞ்சம் உண்டாவதையோ, அது அழிவதையோ கூறுவதில் தாத்பர்யம் இல்லை. அத்வைத ஆத்ம வஸ்துவைக் காட்டுவதில்தான் இவைகளுக்கும் தாத்பர்யம் அதாவது : ஒரே காரணப்பொருளிலிருந்து பிரபஞ்சம் முழுவதும் உண்டாகி, அதிலேயே நின்று அதிலேயே அழிந்துபோகிறது. அதுதான் ப்ரஹ்மம், அதுவே ஆத்மா என்று ஸிருஷ்டி ப்ரளயவாக்யங்கள் கூறுகின்றன. உலகில் காரணப் பொருள் தான் உண்மை என்றும் நாம ரூபாத்மகமான காரியம் என்பது வெறும் தோற்றமே என்றும் மண் - குடம் முதலியவைகளில் கண்டிருக்கிறோம். இந்த நியாயத்தைக் கொண்டு ஸர்வகாரணமான ப்ரஹ்மம் ஒன்றே உண்மைப்பொருள் என்ற அத்வைத ஸித்தாந்தத்திற்கு வேண்டிய யுக்திகளை ஸிருஷ்டி ப்ரளய வாக்யங்கள் காட்டுகின்றன.

அக்ஞானம் நீங்கி அத்வைத ஆத்ம ஸாக்ஷாத்காரம் ஏற்பட்டு அந்த ஸ்வரூபத் திலேயே நிலைத்திருக்கும் ஞானிக்கு வேறு ஒன்றும் தோன்றாததால் அவன் ரீதியில் கர்ம காண்டம் முதலியவை அப்ரமாணமானாலும் தோஷம் ஒன்றும் இல்லை. பொய்யான ஸாத்யம், ஸாதனம், ஸிருஷ்டி ப்ரளயம் முதலியவற்றால் உண்மை யான ஆத்ம ஸ்வரூபத்திற்கு ஒரு வித ஹானியும் ஏற்படாது. **(42-43)**

(அவதாரிகை) முமுக்ஷுவாக இருப்பவன் ஸர்வகர்மத்யாகம் செய்ய வேண்டும் என்று முன் கூறியதை மறுபடியும் சொல்லி முதல் ப்ரகரணத்தை உபஸம்ஹாரம் செய்கிறார்: -

तच्चैतत् परमार्थदर्शनं प्रतिपत्तमिच्छता वर्णाश्रमाद्यभिमान कृतपाङ्क्ङ्क रूपपुत्रवित्तलोकैषणादिभ्यो व्युत्थानं कर्तव्यम्, सम्यक्प्रत्ययविरोधात् तदभिमानस्य । भेददर्शनप्रतिषेधार्थोपपत्तिश्चोपपद्यते । न हि एकस्मिन् आत्मनि असंसारित्वबुद्धौ शास्त्रन्यायोत्पादितायां तद्विपरीता बुद्धिर्भवति । न ह्यग्नौ शीतत्वबुद्धिः शरीरे वा अजरामरणत्वबुद्धिः । तस्मात् अविद्याकार्यत्वात् सर्वकर्मणां तत्साधनानां च यज्ञोपवीतादीनां परमार्थदर्शननिष्ठेन त्यागः कर्तव्यः ॥ ४४ ॥

इति शिष्यानुशासन प्रकरणम् ॥

தச்சைதத் பரமார்த2த3ர்ஶனம் ப்ரதிபத்தமிச்ச2தா வர்ணாஶ்ரமாத்3 யபி4மான க்ருதபாங்க்ங்கரூபபுத்ரவித்தலோகைஷணாதி3ப்4யோ வ்யுத்தா2னம் கர்தவ்யம், ஸம்யக்ப்ரத்யய விரோதா4த் தத3பி4மானஸ்ய । பே4த3த3ர்ஶனப்ரதி ஷேதா4ர்தோ2பபத்திஸ்சோபபத்3யதே । ந ஹி ஏகஸ்மின் ஆத்மனி அஸம்ஸாரித் வபு3த்3தௌ4 ஶாஸ்த்ரந்யாயோத்பாதி3தாயாம் தத்3விபரீதா பு3த்3தி4ர்ப4வதி । ந ஹ்யக்3னௌ ஶீதத்வபு3த்3தி4: ஶரீரே வா அஜராமரணத்வபு3த்3தி4: । தஸ்மாத் அவித்3யாகார்யத்வாத் ஸர்வகர்மணாம் தத்ஸாத4னானாம் ச யஜ்ஞோபவீதாதீ3 னாம் பரமார்த2த3ர்ஶனநிஷ்டே2ன த்யாக3: கர்தவ்ய: ॥ 44 ॥

இதி ஶிஷ்யானுஶாஸன ப்ரகரணம் ॥

तच्च एतत् = அந்த இந்த,
தச்ச ஏதத்

परमार्थदर्शनं = உண்மையான ஆத்ம ஞானத்தை,
பரமார்த2த3ர்ஶனம்

प्रतिपत्तुं इच्छता = அடையவிரும்புகிறவனால்,
ப்ரதிபத்தும் இச்ச2தா

वर्णाश्रमाद्यभिमानकृत = வர்ணம், ஆச்ரமம் முதலியவைகளில்
வர்ணாஶ்ரமாத்3யபி4மானக்ருத அபிமானத்தால் ஏற்பட்ட,

पांक्तरूप = பாங்க்த ரூபமான (ஐந்து விதமான),
பாங்க்தரூப

पुत्रवित्तलोकैषणादिभ्यः = புத்ரேஷணை, வித்தேஷணை லோகேஷணை
புத்ரவித்தலோகைஷணாதி3ப்4ய: முதலியவைகளிலிருந்து,

व्युत्थानं = வெளிக்கிளம்புதல், அதாவது ஸர்வகர்ம
வ்யுத்தா2னம் ஸந்யாஸம்,

कर्तव्यम् = செய்யத்தகுந்தது,
கர்தவ்யம்

तदभिमानस्य = அவைகளில் அபிமானம்,
தத³பி⁴மானஸ்ய

सम्यक्प्रत्ययविरोधात् = அபேத ஞானத்திற்கு விருத்தமாக இருப்பதால்,
ஸம்யக்ப்ரத்யய விரோதா⁴த்

भेददर्शनप्रतिषेधार्थोपपत्तिश्च = பேத ஞானத்தை நிந்தித்தல் என்னும் விஷயத்தை உபபாதனம் செய்திருப்பதும்,
பே⁴த³த³ர்ஶனப்ரதிஷே தா⁴ர்தோ²பபத்திஶ்ச

उपपद्यते = பொருந்தியதாக ஆகிறது,
உபபத்³யதே

एकस्मिन् आत्मनि = ஒரே ஆத்ம வஸ்துவில்,
ஏகஸ்மின் ஆத்மனி

असंसारित्वबुद्धौ = அஸம்ஸாரி என்ற எண்ணம்,
அஸம்ஸாரித் வபு³த்³தௌ⁴

शास्त्रन्यायोत्पादितायां = சாஸ்திரங்களாலும் யுக்திகளாலும் ஏற்பட்ட பிறகு,
ஶாஸ்த்ரந்யாயோத்பாதி³தாயாம்

तद्विपरीता बुद्धिः = அதற்கு எதிரிடியான அறிவு,
தத்³விபரீதா பு³த்³தி⁴:

नहि भवति = உண்டாகாது,
நஹி ப⁴வதி

अग्नौ = நெருப்பில்,
அக்³னௌ

शीतत्वबुद्धिः = குளிர்ந்தது என்ற ஞானமோ,
ஶீதத்வபு³த்³தி⁴:

शरीरे = தேஹத்தில்,
ஶரீரே

अजरामरणत्वबुद्धिर्वा = மூப்பு, சாவு இல்லாதது என்ற அறிவோ,
அஜராமரணத்வபு³த்³தி⁴ர்வா

नहि = உண்டாவதில்ஐலயல்லவா!
நஹி

तस्मात् = ஆகையால்,
தஸ்மாத்

अविद्याकार्यत्वात् = அக்ஞானத்தின் கார்யமாயிருப்பதால்,
அவித்³யாகார்யத்வாத்

सर्वकर्मणां = எல்லா கர்மாக்களுக்கும்,
ஸர்வகர்மணாம்

तत्साधनानां **தத்ஸாத⁴னானாம்**	=	அவைகளுக்கு ஸாதனமான,
यज्ञोपवीतादीनां च **யஜ்ஞோபவீதாதீ³னாம் ச**	=	யக்ஞோபவீதம் முதலியவைகளுக்கும்,
परमार्थदर्शननिष्ठेन **பரமார்த²த³ர்ஶனநிஷ்டே²ன**	=	உண்மையான அத்வைதாத்ம ஞானத்தில் ஈடுபட்டவனால்,
त्याग: **த்யாக³:**	=	த்யாகம்,
कर्तव्य: **கர்தவ்ய:**	=	செய்யத்தக்கது.

ஸம்ஸாரியாக இருப்பவன் இவ்வுலகிலும் மேலுலகிலும் வாழ்க்கையில் ஸுகம் அடைவதற்காக சாஸ்திரங்களில் விதிக்கப்பட்டுள்ள கர்மாக்களைக் கட்டாயம் செய்ய வேண்டுமே தவிர எப்படி விடமுடியும்? என்று சிஷ்யன் கேட்டான். ஆத்மா வுக்கு உண்மையில் ஸம்ஸார தர்மங்கள் ஒன்றும் கிடையாது என்பதைப் பலவிதமான யுக்திகளால் நிரூபணம் செய்துவிட்டு கடைசியில் ஞானம் அடைய விரும்புபவன் அவசியம் கர்மாக்களையும் அதன் ஸாதனங்களையும் தள்ளிவிட்டு ஸந்யாஸம் அடைய வேண்டும் என்று கூறுகிறார். சரீரத்தில், 'நான் பிராஹ்மணன்' என்றும், 'நான் கிருஹஸ்தன்' என்றும் பலவிதமான அபிமானம் உள்ளவன்தான் அந்தந்த வர்ணிகளுக்கும், ஆச்ரமிகளுக்கும் விதிக்கப்பட்டிருக்கும் கர்மாக்களை அநுஷ்டிக்கமுடியும். மோக்ஷமார்க்கத்தில் செல்பவனோ சரீராபிமானத்தையே துறக்கவேண்டும். இவ்வாறு ஒன்றுக்கொன்று விரோதம் இருப்பதால் முமுக்ஷு கர்மாக்களை அனுஷ்டிக்கமுடியாது. மேலும் இவ்வுலகிலுள்ள போகம், பித்ருலோக போகம், தேவலோகபோகம் இவைகளை அடைய ஆசை உள்ளவன்தான, அந்த போகங்களுக்கு ஸாதனமாக சாஸ்திரங்களில் விதிக்கப்பட்டிருக்கும் கர்மாக்களை அநுஷ்டிக்கவேண்டும். புத்திரனால் இவ்வுலக போகத்தையும், கர்மாவால் பித்ரு லோக போகத்தையும், தைவவித்தம் என்ற உபாஸனத்தால் ப்ரஹ்மலோகாந்தமான தேவலோக போகத்தையும் அடையலாம். இவைகள் எல்லாம் யஜமானன், பத்னீ, புத்திரன், கர்மா, உபாஸனம் என்ற ஐந்து விதமான வேற்றுமைகளை அடிப்படை யாகக் கொண்டிருப்பதால் பாங்க்தம். அத்வைத ஆத்மஞானம் அடையவிரும்புபவன் வேற்றுமைகளை ஆதாரமாகக் கொண்ட கர்மாக்களை எப்படிச் செய்யமுடியும்? மேலும் எல்லா ஆசைகளையும் துறந்தவன்தான் மோக்ஷமார்க்கத்தில் செல்ல முடியும். ஆசை உள்ளவன் தான் கர்மாக்களைச் செய்வான். ஸத்வசுத்தி ஏற்படுவத ற்காகப் பலனை விரும்பாமல் ஈசுவர ப்ரீதிக்காக நித்ய நைமித்திக கர்மாக்களைச் செய்யவேண்டியதுதான். ஸத்வசுத்தி ஏற்பட்டு எல்லாப் போகங்களிலும் ஆசை நீங்கி ஸாமான்யமாக பரோக்ஷமாக ப்ரஹ்மாத்மைக்யத்தையும் அறிந்து முமுக்ஷுத்வம் என்ற முக்தி நிலையை அடைய தீவ்ர விருப்பம் ஏற்பட்ட பிறகு, கர்மாக்களைச் செய்வதற்கு நிமித்தமான சரீராபிமானமோ, பலனில் ஆசையோ அவனுக்கு இல்லாததால் அவன் கர்மாக்களையும் அதன் ஸாதனங்களையும் த்யாகம் செய்ய

வேண்டியதுதான். அதாவது ஞானப்யாஸத்திற்காக ஸந்யாஸம் அடைய வேண்டியது.

மேலும் உபநிஷத்துக்களில் பல இடங்களில் பேத தர்சனத்தை நிந்தித்து, தகுந்த காரணங்களுடன் இதை விளக்கிக்காட்டியிருக்கிறது0 .'வேற்றுமையைப் பார்ப்பவன் இவ்வுலகில் பிறப்பு இறப்புகளைத் திரும்பத்திரும்ப அடைவான்.

(मृत्योः स मृत्युमाप्नोति य इह नानेव पश्यति)

(ம்ருத்யோ: ஸ ம்ருத்யுமாப்னோதி ய இஹ நானேவ பஶ்யதி)

சிறிதளவு பேதஞானம் இருந்தாலும் பயம் உண்டாகும்.

(उद्रमन्तरं कुरुते अथ तस्य भयं भवति)

(உத்³ரமந்தரம் குருதே அத² தஸ்ய ப⁴யம் ப⁴வதி)

இந்த ச்ருதி வாக்யங்களால் பேத ஞானம் ப்ரமம் என்றும் அபேதஞானம்தான் உண்மை அறிவு என்றும் அதில் தான் ச்ருதிகளுக்குத் தாத்பர்யம் என்றும் தெரிய வருகிறது. பேதஞானத்திலோ, அதை ஒட்டி ஏற்பட்ட அபிமானத்திலோ சுருதிகளு க்குத் தாத்பர்யம் இருக்குமானால் அதை நிந்தித்துப் பேசியிருக்காது. ஆகவே உண்மை அறிவுக்கு விரோதமான பேதஞானத்தால் ஏற்படும் அபிமானத்தையும் அதன் கார்யங்களையும் த்யாகம் செய்யவேண்டியதுதான்.

சிலர் கர்மா, ஞானம் இரண்டும் சேர்ந்து தான் மோக்ஷத்தைக்கொடுப்பதாகக் கூறுகின்றனர். அது சரி அல்ல. ஒன்றுக்கொன்று விரோதமான ஞானங்கள் ஒருவனி டம் ஏற்பட முடியாது. பேதஞானமும் அபிமானமும் உள்ளவன் தான் கர்மாவைச் செய்யமுடியும். ஆத்மா ஒன்று, அது அஸம்ஸாரி என்று அறிந்தவனுக்கு பேத ஞானமோ, அபிமானமோ எப்படி இருக்கமுடியும்? அக்னியை நேரில்பார்த்து அதன் உஷ்ணத்தைத் தெரிந்து கொண்டவன் அக்னி குளிர்ச்சியானதென்று எண்ணுவானா? சரீரத்தில் மூப்பு வருவதையும் அழிந்து போவதையும் கண்டவன் சரீரத்திற்கு ஜனன மரணம் கிடையாது என்று நினைப்பானா? ஆகையால் தத்வஞானத்தில் நிலை பெற்ற வன் அவித்யையின் கார்யமான கர்மாக்களையும் அதன் ஸாதனங்களையும் த்யாகம் செய்துவிடுவான். **(44)**

சிஷ்யானுசாஸநப் பிரகரணம் முற்றிற்று

२. कूटस्थाद्वयात्मबोधप्रकरणम् ॥

கூடஸ்தாத்வயாத்மபோதப்ரகரணம்

(அவதாரிகை) முதல்ப்ரகரணத்தில் சரீராபிமானத்தைப்போக்கி ஜீவன் ப்ரஹ்மமே என்பதையும் காட்டி கர்மாக்களையும் அதன் ஸாதனங்களையும் விட்டு ஸந்யாஸம் செய்து கொள்ள வேண்டும் என்று உபதேசித்தார். இதில் ஆத்மா கூடஸ்தமாயும் அத்விதீயமாயும் உள்ள ப்ரஹ்மமே, இது தான் ஸ்வாபாவிகம், இதைக் காட்டிலும் வேறாக சரீராதி ரூபமாகத் தோன்றுவதெல்லாம் அவித்யையால் வந்தது, ஸ்வாபாவிகம் அல்ல என்பதை உபதேசிக்கிறார். ஸந்யாஸம் பெற்று நான்குவித ஸாதனங்களுடன் கூடியவன் உடன் செய்யவேண்டிய காரியத்தை முதலில் காட்டுகிறார்: -

सुखमासीनं ब्राह्मणं ब्रह्मनिष्ठं कश्चित् ब्रह्मचारी जन्मजरामरणलक्षणात् संसारात् निर्विण्णो मुमुक्षुः विधिवदुपसन्नः पप्रच्छ - भगवन्, कथमहं संसारान्मोक्ष्ये शरीरेन्द्रिय विषयवेदनावान् । जागरिते दुःखमनुभवामि; तथा स्वप्नेऽनुभवामि । पुनः पुनः सुषुप्तिप्रतिपत्त्या विश्रम्य विश्रम्य जाग्रत्स्वप्रयोर्दुः खमनुभवामि । किमयमेव मम स्वभावः? किं वा अन्यस्वभावस्य सतो नैमित्तिकः? इति । यदि अयमेव स्वभावः, न मे मोक्षाशा, स्वभावस्य अवर्जनीयत्वात् । अथ नैमित्तिकः, निमित्तपरिहारे स्यान्मोक्षोपपत्तिः ॥ ४५ ॥

ஸுக²மாஸீனம் ப்³ராஹ்மணம் ப்³ரஹ்மநிஷ்ட²ம் கஶ்சித் ப்³ரஹ்மசாரீ ஜன்மஜராமரணலக்ஷணாத் ஸம்ஸாராத் நிர்விண்ணோ முமுக்ஷு: விதி⁴வது³பஸன்ன: பப்ரச்ச² - ப⁴க³வன், கத²மஹம் ஸம்ஸாரான்மோக்ஷ்யே ஶரீரேந்த்³ரிய விஷயவேத³னாவான் । ஜாக³ரிதே து³:க²மனுப⁴வாமி; ததா² ஸ்வப்னே (அ)னுப⁴வாமி । புன: புன: ஸுஷுப்திப்ரதிபத்த்யா விஶ்ரம்ய விஶ்ரம்ய ஜாக்³ரத்ஸ்வப்ரயோர்து³: க²மனுப⁴வாமி । கிமயமேவ மம ஸ்வபா⁴வ:? கிம் வா அன்யஸ்வபா⁴வஸ்ய ஸதோ நைமித்திக:? இதி । யதி³ அயமேவ ஸ்வபா⁴வ:, ந மே மோக்ஷாஶா, ஸ்வபா⁴வஸ்ய அவர்ஜனீயத்வாத் । அத² நைமித்திக:, நிமித்தபரிஹாரே ஸ்யான்மோக்ஷோபபத்தி: ॥ 45 ॥

जन्मजरामरणलक्षणात् ஜன்மஜராமரணலக்ஷணாத்	=	பிறப்பு, மூப்பு, சாவுஸ்வரூபமான,
संसारात् ஸம்ஸாராத்	=	ஸம்ஸாரத்திலிருந்து,
निर्विण्णः நிர்விண்ண:	=	வெறுப்படைந்து,
मुमुक्षुः முமுக்ஷு:	=	மோக்ஷமடைய விருப்பங்கொண்ட,

कश्चित् = ஒரு,
கஶ்சித்
ब्रह्मचारी = ப்ரஹ்ம விசாரம் செய்யும் ஸ்வபாவம் உள்ளவன்,
ப்³ரஹ்மசாரீ
सुखं = ஸுகமாக,
ஸுக²ம்
आसीनं = உட்கார்ந்திருக்கிற,
ஆஸீனம்
ब्रह्मनिष्ठं = ப்ரஹ்ம நிஷ்டரான,
ப்³ரஹ்மநிஷ்ட²ம்
ब्राह्मणं = ப்ராஹ்மணரை,
ப்³ராஹ்மணம்
विधिवत् = சாஸ்திர முறைப்படி,
விதி⁴வத்
उपसन्नः = நெருங்கியவனாய்,
உபஸன்ன:
पप्रच्छ = கேட்டான்,
பப்ரச்ச²
भगवन् = பூஜ்யரே,
ப⁴க³வன்
शरीरेन्द्रिय विषयवेदनावान् = சரீரம், இந்திரியம் இவைகளுக்கும்
ஶரீரேந்த்³ரிய விஷயவேத³னாவான் விஷயங்களுக்கும் சேர்க்கை ஏற்படுவதால் உண்டாகும் ஸுகதுக்கங்களை அனுபவிக்கிற,
अहं = நான்,
அஹம்
संसारात् = ஸம்ஸாரத்திலிருந்து,
ஸம்ஸாராத்
कथं = எப்படி,
கத²ம்
मोक्ष्ये = விடுதலை பெறுவேன்?
மோக்ஷ்யே
जागरिते = ஜாக்ரதவஸ்தையில் (நனவில்),
ஜாக³ரிதே
दुःखं = துக்கத்தை,
து³:க²ம்
अनुभवामि = அநுபவிக்கிறேன்,
அனுப⁴வாமி

तथा **ததா²**	=	அவ்விதமே,
स्वप्ने **ஸ்வப்னே**	=	ஸ்வப்னத்திலும் (கனவிலும்),
अनुभवामि **அனுப⁴வாமி**	=	(துக்கத்தை) அனுபவிக்கிறேன்,
सुषुप्तिप्रतिपत्त्या **ஸுஷுப்திப்ரதிபத்த்யா**	=	ஸுஷுப்தி நிலையை (நல்ல தூக்கத்தை) அடைவதால்,
विश्रम्य विश्रम्य **விஶ்ரம்ய விஶ்ரம்ய**	=	இளைப்பாறி இளைப்பாறி,
पुनः पुनः **புன: புன:**	=	திரும்பித்திரும்பி,
जाग्रत्स्वप्नयोः **ஜாக்³ரத்ஸ்வப்ரயோ:**	=	ஜாக்ரதவஸ்தையிலும் ஸ்வப்னவஸ்தையிலும்,
दुःखं **து³:க²ம்**	=	துக்கத்தை,
अनुभवामि **அனுப⁴வாமி**	=	அனுபவிக்கிறேன்,
अयमेव **அயமேவ**	=	இதுவே,
मम **மம**	=	எனக்கு,
किं स्वभावः **கிம் ஸ்வபா⁴வ:**	=	இயற்கையான நிலையா?
वा **வா**	=	அல்லது,
अन्यस्वभावस्य **அன்யஸ்வபா⁴வஸ்ய**	=	வேறு ஸ்வபாவமுள்ளவனாக,
सतः **ஸத:**	=	இருக்கும் (எனக்கு),
किं नैमित्तिकः **கிம் நைமித்திக:**	=	(இது) வேறு காரணத்தால் ஏற்பட்டதா?
इति **இதி**	=	என்று,
अयमेव **அயமேவ**	=	இதுவே,

यदि स्वभावः = என் இயற்கையாக இருக்குமானல்,

யதி³ ஸ்வபா⁴வः

स्वभावस्य = ஸ்வபாவத்தை,

ஸ்வபா⁴வஸ்ய

अवर्जनीयत्वात् = தள்ளமுடியாததால்,

அவர்ஜனீயத்வாத்

मे = எனக்கு,

மே

मोक्षाशा = மோக்ஷத்தை அடைவதிலுள்ள விருப்பம்,

மோக்ஷாஶா

न = நிறை வேருது,

ந

अथ = அல்லது,

அத²

नैमित्तिकः = காரணத்தால் ஏற்படுமானல்,

நைமித்திக

निमित्तपरिहारे = காரணத்தைப்போக்கினல்,

நிமித்தபரிஹாரே

मोक्षोपपत्तिः स्यात् = மோக்ஷம் கிடைப்பது பொருத்தமாகும்.

மோக்ஷோபபத்திः ஸ்யாத்

நித்யாநித்ய வஸ்து விவேகம், பூர்ண வைராக்யம், சமம், தமம் முதலியவை, முமுக்ஷுத்வம் என்ற நான்கு ஸாதனங்களேயும் கைக்கொண்டு ப்ரஹ்ம விசாரம் செய்வதற்காக முறைப்படி ஸத்குருவைத் தேடிச் செல்ல வேண்டும் என்று உபநிஷத் கூறுகிறது.

'तद्विज्ञानार्थं स गुरुमेवाभिगच्छेत् समित्पाणिः श्रोत्रियं ब्रह्मनिष्ठम्' ।

'தத்³விஜ்ஞானர்த²ம் ஸ கு³ருமேவாபி⁴க³ச்சே²த் ஸமித்பாணிः ஶ்ரோத்ரியம் ப்³ரஹ்மநிஷ்ட²ம்' ।

இதையே இங்கு விளக்கிக் காட்டுகிருர். 'ப்ரஹ்மசாரீ' என்பது ப்ரஹ்மசர்யாச்ரமத்தைக் குறிக்கவில்லே. ப்ரஹ்ம ஸ்வரூபத்தை விசாரித்துத் தெரிந்துகொள்வதில் ஈடுபட்டவன்தான் ப்ரஹ்மசாரி. இதனல் ப்ரஹ்மம் ஒன்றே உண்மைப்பொருள்; மற்றவை எல்லாம் பொய் என்ற நித்யா நித்யவஸ்து விவேகம் இருக்கவேண்டும் என்று காட்டினர்.

निर्विण्णः நிர்விண்ணः என்பதால் வைராக்யத்தையும்

मुमुक्षुः முமுக்ஷு: என்பதால் முமுக்ஷுத்வத்தையும் கூறுகிறார். இம்மூன்று ஸாதனங்களும் ஏற்பட்ட பிறகு சமாதி ஸாதனங்களும் ஏற்பட்டு விடும். இந்த நான்கு ஸாதனங்களையும் கைக்கொண்ட சிஷ்யன் ப்ரஹ்ம விசாரம் செய்வதற்காக ப்ரஹ்மநிஷ்டரான குருவிடம் சாஸ்திர முறைப்படி வினயத்துடன் செல்ல வேண்டும். ப்ரஹ்மநிஷ்டரான குருதான் தன் உபதேசத்தால் சிஷ்யனை ப்ரஹ்ம வித்தாகச் செய்யமுடியும். லோக ஸங்க்ரஹத்திற்காகவோ, மற்ற காரணங்களுக்காகவோ வேறு கார்யங்களில் ஈடுபடாமல் ஸ்வஸ்தராக இருக்க வேண்டும். இவ்வித குருவை அடைந்து தன் நிலைமையைத் தெரிவிக்கவேண்டும். இங்கு சிஷ்யன் இரண்டு கேள்விகள் கேட்கிறான்.

(1) ஸம்ஸார நிலையில் இருக்கும் நான் இதிலிருந்து எப்படி விடுதலை அடைவேன்? சரீரம் இந்திரியம் இவைகளுக்கும், சப்தம் முதலான விஷயங்களுக்கும் ஸம்பந்தம் ஏற்பட்டு அதனால் ஏற்படும் ஸுகதுக்கானுபவம் தான் ஸம்ஸாரம் என்பது. எல்லோருக்கும் எப்பொழுதும் ஏதாவது ஒருவிதத்தில் இந்த ஸுகதுக்கானுபவம் இருந்து கொண்டே இருக்கிறது. இந்த நிலையிலிருந்து எப்படி விடுபடுவது?

(2) இந்த ஸுகதுக்கானுபவம் என்னை விட்டுப்பிரியாதபடி என் ஸ்வபாவத்திலேயே சேர்ந்ததா? அல்லது வேறு ஒன்றின் தர்மம் ஏதோ ஒரு காரணவசத்தால் என்னிடம் வந்திருக்கிறதா? ஜாக்ரதவஸ்தையிலும் ஸ்வப்னவஸ்தையிலும் இந்த அனுபவம் ஏற்படுவதாலும், ஸுஷுப்தி அவஸ்தையில் இந்த அனுபவம் தெரியாததாலும் ஸந்தேஹம் ஏற்படுகிறது. இந்த துக்கானுபவம் ஆத்மாவின் ஸ்வபாவமாக இருக்குமானால் என்னைவிட்டு ஒருக்காலும் நீங்காது. ஆகவே இதிலிருந்து விடுபட்டு மோக்ஷநிலையை ஒருபொழுதும் நான் அடையமுடியாது. அக்னியின் ஸ்வபாவம் உஷ்ணம். தண்ணீரின் ஸ்வபாவம் குளிர்ச்சி. சில காரணங்களால் சில சமயம் குளிர்ச்சி மறைந்து தண்ணீர் சூடாகத்தெரிந்தாலும் மறுபடியும் குளிர்ந்ததாக ஆகிவிடும். அக்னியின் ஸ்வபாவமான உஷ்ணத்தையும், தண்ணீரின் ஸ்வபாவமான குளிர்ச்சியையும் அடியோடு போக்கமுடியாது. அதுபோல ஸம்ஸாரம் ஆத்மாவின் ஸ்வபாவமாக இருக்குமானால், அது அடியோடு நீங்காது. முக்திநிலையை அடைய முடியாது. நெருப்பின் சேர்க்கையால் தண்ணீருக்குச் சூடு ஏற்படுவதுபோல் ஆத்மாவுக்கும் வேறொரு நிமித்தத்தால் துக்கானுபவம் ஏற்பட்டிருக்குமாயின் அந்த நிமித்தத்தை நீக்கிக் கொண்டால் துக்கானுபவம் விலகிவிடும். அப்பொழுது முக்திநிலையை எய்தலாம், என்று சிஷ்யன் கேட்டான். **(45)**

(அவதாரிகை) ஆசிரியர் கூறுகிறார்: -

तं गुरुरुवाच शृणु वत्स! न तवायं स्वभावः; नैमित्तिकः ॥ ४६ ॥

தம் கு³ருருவாச ஶ்ருணு வத்ஸ! ந தவாயம் ஸ்வபா⁴வ:; நைமித்திக: ॥ 46 ॥

इत्युक्तः शिष्य उवाच - किं निमित्तम्? किंवा तस्य निवर्तकम्? को वा मम स्वभावः?

यस्मिन्निमित्ते निवर्तिते नैमित्तिकाभाव: रोगनिमित्तनिवृत्ताविव रोगी स्वभावं प्रतिपद्येयेति ॥ ४७ ॥

இத்யுக்த: ஶிஷ்ய உவாச - கிம் நிமித்தம்? கிம்வா தஸ்ய நிவர்தகம்? கோ வா மம ஸ்வபா⁴வ:? யஸ்மிந்நிமித்தே நிவர்திதே நைமித்திகாபா⁴வ: ரோக³ நிமித்தநிவ்ருத்தாவிவ ரோகீ³ ஸ்வபா⁴வம் ப்ரதிபத்³யேயேதி ॥ 47 ॥

तं **தம்**	=	அந்த சிஷ்யனைப் பார்த்து,
गुरु: **கு³ரு:**	=	ஆசார்யர்,
अवाच **அவாச**	=	சொன்னார்,
वत्स **வத்ஸ**	=	குழந்தாய்!
शृणु **ஶ்ருணு**	=	கேள்,
अयं **அயம்**	=	இந்த ஸம்ஸாரம் (துக்கானுபவம்),
तव **தவ**	=	உனக்கு,
न स्वभाव: **ந ஸ்வபா⁴வ:**	=	ஸ்வபாவம் இல்லை. (ஆனால்),
नैमित्तिक: **நைமித்திக:**	=	காரண வசத்தால் ஏற்பட்டது.
इति **இதி**	=	இவ்வாறு,
उक्त: **உக்த:**	=	சொல்லப்பட்ட,
शिष्य: **ஶிஷ்ய:**	=	சிஷ்யன்,
उवाच **உவாச**	=	சொன்னான்,
यस्मिन् **யஸ்மின்**	=	எந்த,
निमित्ते **நிமித்தே**	=	காரணம்,

निवर्तिते நிவர்திதே	=	போக்கடிக்கப்பட்டதும்,
नैमित्तिकाभाव: நைமித்திகாபா⁴வ:	=	அந்தக்காரணத்தால் ஏற்படும் ஸம்ஸாரமும் போய் விடுமோ (அந்த),
निमित्तं நிமித்தம்	=	காரணம்,
किं கிம்	=	எது?
तस्य தஸ்ய	=	அந்தக் காரணத்தை,
निवर्तकं நிவர்தகம்	=	போக்கடிக்கும் உபாயம்,
किंवा கிம்வா	=	எது?
रोगनिमित्तनिवृत्तौ ரோக³நிமித்தநிவ்ருத்தௌ	=	வியாதியின் மூல காரணம் நீங்கிவிட்டால்,
रोगी इव ரோகீ³ இவ	=	வியாதியுள்ளவன் ஸ்வஸ்தனுக ஆவதுபோல் (துக்கானுபவத்தின் காரணம் நீங்கி விட்டால்),
स्वभावं ஸ்வபா⁴வம்	=	(எந்த) ஸ்வபாவத்தை,
प्रतिपद्येव ப்ரதிபத்³யேவ	=	அடைவேனே (அந்த),
मम மம	=	என்னுடைய,
स्वभाव: ஸ்வபா⁴வ:	=	ஸ்வபாவம்,
क: க:	=	எது,
इति இதி	=	என்று.

"ஸுகதுக்கானுபவம் ஆத்மாவுக்கு இயற்கையிலேயே உள்ளதல்ல; ஏதோ காரணவசத்தால் ஏற்பட்டிருக்கிறது" என்று ஆசார்யர் சொன்னவுடன் சிஷ்யனுக்கு மனதில் ஆறுதல் ஏற்பட்டது இந்த துக்கானுபவமற்ற நிலையை நாமும் உபாயத்தால் அடையலாம் என்று தோன்றியது. அதை விரைவில் அடையவேண்டும் என்று எண்ணிக் கேட்கிறன். ஏதோ ஒரு காரணவசத்தால் இந்த நிலை ஏற்பட்டிருப்பின் அந்தக்காரணம் நீங்கினல்தான் இந்த நிலை நீங்கும். அந்தக்காரணத்தைத் தெரிந்து கொண்டால்தான் அதைப்போக்கடிக்க முடியும் ஆகவே அந்தக் காரணம் என்ன

என்று முதலில் கேட்கிறான். இரண்டாவதாக அந்தக்காரணத்தைப் போக்கடிக்கும் உபாயத்தைக் கேட்கிறான். வியாதியின் காரணத்தைக் கண்டுபிடித்து தக்க மருந்துகளை ஸேவித்து அதைப் போக்கடித்து விட்டால் வியாதியும் தானாக நீங்கி விடும். பிறகு அவன் தன் நிலையை அடைகிறான். இந்த ஸுதுக்கானுபவம் என் ஸ்வபாவம் இல்லையென்றால் என்னுடைய ஸ்வபாவம் எது? எதை அடைந்து நான் ஆனந்தமாக இருப்பேன் என்பது மூன்றாவது கேள்வி. **(46-47)**

(அவதாரிகை) ஆசார்யார் பதில் கூறுகிறார்: -

गुरुरुवाच - अविद्या निमित्तं; विद्या तस्य निवर्तिका । अविद्यायां निवृतायां तन्निमित्ताभावात् मोक्ष्यसे जन्ममरणलक्षणात् संसारात् । स्वप्न जाग्रदुःखं च नानुभविप्यसीति ॥ ४८ ॥

கு³ருருவாச - அவித்³யா நிமித்தம்; வித்³யா தஸ்ய நிவர்திகா । அவித்³யாயாம் நிவ்ருதாயாம் தந்நிமித்தாபா⁴வாத் மோக்ஷ்யஸே ஜன்மமரணலக்ஷணாத் ஸம்ஸாராத் । ஸ்வப்ன ஜாக்³ரது³:க²ம் ச நானுப⁴விப்யஸீதி ॥ 48 ॥

अविद्या = அஞானம்,
அவித்³யா

निमित्तं = காரணம்,
நிமித்தம்

विद्या = ஞானம்,
வித்³யா

तस्य निवर्तिका = அதைப் போக்கடிக்கக்கூடியது,
தஸ்ய நிவர்திகா

अविद्यायां = அக்ஞானம்,
அவித்³யாயாம்

निवृत्तायां = நீங்கிவிட்டால்,
நிவ்ருத்தாயாம்

तन्निमित्ताभावात् = அந்தக் காரணமில்லாததால்,
தந்நிமித்தாபா⁴வாத்

जन्ममरणलक्षणात् = பிறவி, மரணம் என்ற,
ஜன்மமரணலக்ஷணாத்

संसारात् = ஸம்ஸாரத் துன்பத்திலிருந்து,
ஸம்ஸாராத்

मोक्ष्यसे = விடுபடுவாய்,
மோக்ஷ்யஸே

स्वप्न जाग्रद्दुःखं च ஸ்வப்ன ஜாக்³ரது³:க²ம் ச	=	ஸ்வப்னவஸ்தையிலும் ஜாக்ரதவஸ்தையிலும் துன்பத்தை,
न अनुभविष्यसी ந அனுப⁴விப்யஸீ	=	அனுபவிக்க மாட்டாய்,
इति இதி	=	என்று,
गुरुः கு³ரு:	=	ஆசார்யர்,
उवाच உவாச	=	சொன்னார்.

ஸம்ஸார நிலைக்குக் காரணம் அக்ஞானம் தான். ஞானத்தால் தான் அக்ஞானம் நீங்கும். அக்ஞானம் என்றகாரணம் ஞானத்தால் நீங்கிவிட்டால், காரணம் இல்லாமையால் திரும்பத் திரும்ப ஏற்படும் பிறவி, மரணம் என்ற ஸம்ஸார நிலையும் நீங்கிவிடும். அதன்பின் ஜாக்ரத் ஸ்வப்னவஸ்தைகளோ, துக்கானுபவமோ இருக்காது. **(48)**

(அவதாரிகை) சிஷ்யன் கேட்கிறான்: -

शिष्य उवाच - का सा अविद्या? किंविषया वा? विद्या च का अविद्यानिवर्तिका यया स्वभावं प्रतिपद्येयेति ॥ ४९ ॥

ஶிஷ்ய உவாச - கா ஸா அவித்³யா? கிம்விஷயா வா? வித்³யா ச கா அவித்³யாநிவர்திகா யயா ஸ்வபா⁴வம் ப்ரதிபத்³யேயேதி ॥ 49 ॥

सा ஸா	=	அந்த,
अविद्या அவித்³யா	=	அக்ஞானம்,
का கா	=	எது?
किंविषया वा கிம்விஷயா வா	=	எதைப் பற்றியது?
यया யயா	=	எதனால்,
स्वभावं ஸ்வபா⁴வம்	=	தன் நிலையை,
प्रतिपद्येय ப்ரதிபத்³யேய	=	அடைவேனோ (அந்த),

अविद्यानिवर्तिका = அக் ஞானத்தைப் போக்கும்,

அவித்³யாநிவர்திகா

विद्या च = ஞானமும்,

வித்³யா ச

का = எது,

கா

इति = என்று,

இதி

शिष्य: = சிஷ்யன்,

ஶிஷ்ய:

उवाच = கேட்டான்.

உவாச

எல்லாத்துன்பங்களுக்கும் காரணமான அக்ஞானம் என்பது எது? அதன் விஷயம் யாது? இந்த அக்ஞானத்தைப்போக்கி என்னை ஸ்வஸ்தனாக ஆக்குகின்ற ஞானம் என்பது யாது என்று சிஷ்யன் கேட்டான். **(49)**

(அவதாரிகை) குரு பதில் கூறுகிறார்: -

गुरुरुवाच - त्वं परमात्मानं सन्तम् असंसारिणं संसारी अहमस्मीति विपरीतं प्रतिपद्यसे; अकर्तारं सन्तं कर्तेति; अभोक्तारं सन्तं भोक्तेति; विद्यमानं चाविद्यमानमिति । इयमविद्या ॥ ५० ॥

கு³ருருவாச - த்வம் பரமாத்மானம் ஸந்தம் அஸம்ஸாரிணம் ஸம்ஸாரீ அஹமஸ்மீதி விபரீதம் ப்ரதிபத்³யஸே; அகர்தாரம் ஸந்தம் கர்தேதி; அபோ⁴க்தாரம் ஸந்தம் போ⁴க்தேதி; வித்³யமானம் சாவித்³யமானமிதி । இயமவித்³யா ॥50॥

त्वं = பரமாத்மாவாகவும்,

த்வம்

असंसारिणं = ஸம்ஸார தர்மங்களற்றவனாகவும்,

அஸம்ஸாரிணம்

सन्तं = இருக்கும் தன்னை,

ஸந்தம்

अहं = நான்,

அஹம்

संसारी = ஸம்ஸாரியாக,

ஸம்ஸாரீ

अस्मि **அஸ்மி**	=	இருக்கிறேன்,
इति **இதி**	=	என்று,
विपरीतं **விபரீதம்**	=	மாறுதலாக,
प्रतिपद्यसे **ப்ரதிபத்³யஸே**	=	அறிந்துகொள்கிறாய். (இது போலவே),
अकर्तारं सन्तं **அகர்தாரம் ஸந்தம்**	=	கர்த்தாவாக இல்லாமலிருக்கும் தன்னை,
कर्ता इति **கர்தா இதி**	=	கர்த்தா என்றும்,
अभोक्तारं सन्तं **அபோ⁴க்தா ரம் ஸந்தம்**	=	போக்தாவாக இல்லாமலிருக்கும் தன்னை,
भोक्ता इति **போ⁴க்தா இதி**	=	போக்தா என்றும்,
विद्यमानं च **வித்³யமானம் ச**	=	எப்பொழுதும் இருக்கும் தன்னை,
अविद्यमानमिति **அவித்³யமானமிதி**	=	இல்லாமலிருப்பவனென்றும் அறிந்துகொள்கிறாய்,
इयं **இயம்**	=	இதுதான்,
अविद्या **அவித்³யா**	=	அக்ஞானம் (என்று),
गुरुः **கு³ரு:**	=	ஆசார்யர்,
उवाच **உவாச**	=	சொன்னார்.

உண்மையில் நீ பரமாத்மா. எங்கும் நிறைந்த வஸ்து. ஸம்ஸார தர்மங்களான ஸுகதுக்கானுபவங்கள் ஒன்றும் உனக்குக் கிடையாது. நீ அகர்த்தா, ஒன்றையும் செய்வதில்லை. அபோக்தா, உலகில் ஒன்றையும் அனுபவிப்பதில்லை. நீ எப்பொழுதும் இருப்பவன், நித்யவஸ்து. இவ்வாறு இருந்த போதிலும் இந்த உண்மையை நீ தெரிந்து கொள்ளவில்லை. இதுமட்டும் அல்ல. விபரீதமாகவும் தெரிந்து கொண்டிருக்கிறாய். தன்னைச் சிறியவனாகவும், ஸம்ஸாரியாகவும் கர்த்தாவாகவும் (செய்பவனாகவும்) போக்தாவாகவும், (பலனை அனுபவிக்கிறவனாகவும்) அழிந்து போகிறவனாகவும் எண்ணிக்கொண்டிருக்கிறாய். இதுதான் அவித்யை என்பது. உன்னிடத்தில்தான் அவித்யை இருக்கிறது நீ தான் ஆச்ரயம். ஆத்மாதான் விஷயம். ஆத்மாவைத்தான்

மறைக்கிறது ஆத்மாவின் உண்மை ஸ்வரூபத்தை மறைத்து விபரீதமாகக் காட்டுகிறது. உண்மை மறைந்து விபரீதத்தோற்றம் ஏற்படுவதற்குக் காரணமான பொருள் தான் அவித்யை என்பது. இந்த அவித்யைக்கு வேறு பிரமாணம் தேவையில்லை. உன் அனுபவமேதான் பிரமாணம். அகர்த்தாவாகவும் அபோக்தாவாகவும், அஸம்ஸாரியாகவும், நித்யனாகவும், பரமாத்மாவாகவுமிருக்கும் தன்னை கர்த்தாவாகவும், போக்தாவாகவும், ஸம்ஸாரியாகவும், அநித்யனாகவும் கூறுகிறாயே. இதுதான் உன்னிடம் அவித்யை இருக்கிறது என்பதற்குப் பிரமாணம். உண்மையில் நீ ஸச்சிதானந்தமான பரமாத்மாதான். **(50)**

(அவதாரிகை) சிஷ்யன் கேட்கிறான்: -

शिष्य उवाच - यद्यप्यहं विद्यमानः, तथापि न परमात्मा । कर्तृत्वभोक्तृत्व लक्षणः संसारो मम स्वभावः, प्रत्यक्षादिभिः प्रमाणैः अनुभूयमानत्वात् । न अविद्यानिमित्तः, अविद्यायाश्चात्मविषयत्वानुपपत्तेः। अविद्या नाम अन्यस्मिन् अन्यधर्माध्यारोपणा, यथा प्रसिद्धं रजतं प्रसिद्धायां शुक्तिकायाम्, यथा प्रसिद्धं पुरुषं स्थाणौ अध्यारोपयति, प्रसिद्धं वा स्थाणुं पुरुषे, नाप्रसिद्धं, प्रसिद्धे, प्रसिद्धं वा अप्रसिद्धे । न च आत्मन्यनात्मानमध्यारोपयति, आत्मनः अप्रसिद्धत्वात्; तथा आत्मानम् अनात्मनि, आत्मनोऽप्रसिद्धत्वादेव ॥ ५१ ॥

ஶிஷ்ய உவாச - யத்³யப்யஹம் வித்³யமான:, ததா²பி ந பரமாத்மா । கர்த்ருத்வபோ⁴க்த்ருத்வலக்ஷண: ஸம்ஸாரோ மம ஸ்வபா⁴வ:, ப்ரத்யக்ஷாதி³பி⁴: ப்ரமாணை: அனுபூ⁴யமானத்வாத் । ந அவித்³யாநிமித்த:, அவித்³யாயாஶ் சாத்ம விஷயத்வானுபபத்தே:। அவித்³யா நாம அன்யஸ்மின் அன்யத⁴ர்மா த்⁴யாரோபணா, யதா² ப்ரஸித்³த⁴ம் ரஜதம் ப்ரஸித்³தா⁴யாம் ஶுக்திகாயாம், யதா² ப்ரஸித்³த⁴ம் புருஷம் ஸ்தா²ணௌ அத்⁴யாரோபயதி, ப்ரஸித்³த⁴ம் வா ஸ்தா²ணும் புருஷே, நாப்ரஸித்³த⁴ம், ப்ரஸித்³தே⁴, ப்ரஸித்³த⁴ம் வா அப்ரஸித்³தே⁴। ந ச ஆத்மன்யனா த்மானமத்⁴யாரோபயதி, ஆத்மன: அப்ரஸித்³த⁴த்வாத்; ததா² ஆத்மானம் அனாத்மனி, ஆத்மனோ(அ)ப்ரஸித்³த⁴த்வாதே³வ ॥ 51 ॥

अहं அஹம்	=	நான்,
यद्यपि विद्यमानः யத்³யபி வித்³யமான:	=	எப்பொழுதும் உள்ளவனாயிருந்தபோதிலும்,
तथापि ததா²பி	=	அப்படியிருந்தாலும்,
न परमात्मा ந பரமாத்மா	=	நான் பரமாத்மா அல்ல,

प्रत्यक्षादिभिः = பிரத்யக்ஷம் முதலான பிரமாணங்களால்,
ப்ரத்யக்ஷாதி³பி⁴:

अनुभूयमानत्वात् = நேரில் அறிந்து கொள்ளப்படுகிறபடியால்,
அனுபூ⁴யமானத்வாத்

कर्तृत्वभोक्तृत्वलक्षणः = கர்த்ருத்வ போக்த்ருத்வ ரூபமான,
கர்த்ருத்வபோ⁴க்த்ருத்வலக்ஷண:

संसारः = ஸம்ஸாரம்,
ஸம்ஸார:

मम = என்னுடைய,
மம

स्वभावः = ஸ்வரூபத்திலேயே சேர்ந்தது,
ஸ்வபா⁴வ:

अविद्यायाः = அக்ஞானம்,
அவித்³யாயா:

स्वात्मविषयत्वानुपपत्तेः = தன் ஆத்மாவைப்பற்றியதாக இருக்க முடியாதானபடியால்,
ஸ்வாத்மவிஷயத்வானுபபத்தே:

न अविद्यानिमित्तः = (ஸம்ஸாரம்) அவித்யை என்ற காரணத்தால் ஏற்பட்டதல்ல,
ந அவித்³யாநிமித்த:

अविद्या नाम = அவித்யை என்பது,
அவித்³யா நாம

अन्यस्मिन् = பிரஸித்தமான வேறொன்றில்,
அன்யஸ்மின்

अन्यधर्माध्यारोपणा = பிரஸித்தமான மற்றொன்றின் தர்மத்தை ஆரோபம் செய்வது,
அன்யத⁴ர்மாத்⁴யாரோபணா

यथा = எவ்வாறு,
யதா²

प्रसिद्धं = பிரஸித்தமான,
ப்ரஸித்³த⁴ம்

रजतं = வெள்ளியை,
ரஜதம்

प्रसिद्धायां = பிரஸித்தமான,
ப்ரஸித்³தா⁴யாம்

शुक्तिकायां = கிளிஞ்சலிலும்,
ஶுக்திகாயாம்

यथा = எவ்வாறு,
யதா²

प्रसिद्धं ப்ரஸித்³த⁴ம்	=	பிரஸித்தமான,
पुरुषं புருஷம்	=	மனிதனை,
स्थाणौ ஸ்தா²ணௌ	=	மரக்கட்டையிலோ,
प्रसिद्धं ப்ரஸித்³த⁴ம்	=	பிரஸித்தமான,
स्थाणुं ஸ்தா²ணும்	=	மரக்கட்டையை,
पुरुषे वा புருஷே வா	=	மனிதனிடமோ,
अध्यारोपयति அத்⁴யாரோபயதி	=	ஆரோபம் செய்கிறுன்,
अप्रसिद्धं அப்ரஸித்³த⁴ம்	=	பிரஸித்தமில்லாத பொருளை,
प्रसिद्धे ப்ரஸித்³தே⁴	=	பிரஸித்தமான வஸ்துவிலோ,
प्रसिद्धं ப்ரஸித்³த⁴ம்	=	பிரஸித்தமான பொருளை,
अप्रसिद्धे वा அப்ரஸித்³தே⁴ வா	=	பிரஸித்தமில்லாத வஸ்துவிலோ,
न ந	=	ஆரோபம் செய்கிறதில்லை,
आत्मनः ஆத்மன:	=	ஆத்மவஸ்து,
अप्रसिद्धत्वात् அப்ரஸித்³த⁴த்வாத்	=	பிரஸித்தமில்லாததாயிருப்பதால்,
आत्मनि ஆத்மனி	=	ஆத்மாவில்,
अनात्मानं அனாத்மானம்	=	ஆத்மாவல்லாத பொருளை,
नाध्यारोपयति நாத்⁴யாரோபயதி	=	ஆரோபம் செய்வதில்லை,
तथा ததா²	=	அவ்வாறே,

आत्मनः अप्रसिद्धत्वादेव = ஆத்மா பிரஸித்தமில்லாததாயிருப்பதாலேயே,

ஆத்மன: அப்ரஸித்³த⁴த்வாதே³வ

आत्मानं = ஆத்மாவை,

ஆத்மானம்

अनात्मनि = ஆத்மாவல்லாத பொருளிலும்

அனாத்மனி (ஆரோபம் செய்கிறதில்லை).

"நீ பரமாத்மாதான். அவித்யையால் தன்னைக்கர்த்தாவாகவும் போக்தாவாகவும் நினைக்கிறாய்" என்று குரு சொன்னார். இது தன் அனுபவத்திற்கு ஒத்துவரவில்லையே, ப்ரத்யக்ஷப்ரமாண விருத்தமாயிருக்கிறதே என்று சிஷ்யன் கேட்கிறான். ஆத்மா நித்யன், அழிவற்றவன் என்பதில் ஸந்தேஹம் இல்லை. ஆனால் கர்த்ருத்வம், போக்த்ருத்வம் முதலியவை ஆத்மாவுககு இயற்கையிலேயே உண்டு. அவித்யை யால் ஏற்பட்டதல்ல. ஒரு பொருளில் மற்றொரு பொருளின் தர்மத்தைக் காண்பது தான் அவித்யை என்பது, ஆனால் இவ்விரண்டு பொருள்களும் நமக்குத் தெரிந்ததா யிருக்கவேண்டும். கிளிஞ்சலையும் வெள்ளியையும் அறிந்தவன்தான் அவித்யையால் கிளிஞ்சலை வெள்ளியாகப் பார்ப்பான். கட்டையையும் மனிதனையும் கண்டவன்தான் கட்டையை மனிதனாகவோ, மனிதனைக் கட்டையாகவோ காண்பான். இரண்டில் ஒன்று தெரியாமலிருந்தாலும் ஆரோபம் ஏற்படாது. ஆத்மாவையோ ஒருவரும் கண்டதில்லை ஆனதால் ஆத்மாவில் அநாத்ம வஸ்துக்களின் ஆரோபமோ, அநாத்மா வில் ஆத்ம வஸ்துவின் ஆரோபமோ ஏற்பட முடியாது. ஆகவே சரீரம் முதலியவற் றிலுள்ள கர்த்ருத்வாதிகள் ப்ரமத்தால் ஆத்மாவில் தோன்றுவதாகச் சொல்ல முடியாது. மேலும் ஆத்மா கர்த்தா என்பதற்கு ப்ரத்யக்ஷம், அனுமானம், சுருதி என்ற ப்ரமாணங்கள் இருக்கின்றன. நான் கர்த்தா என்று எல்லோருக்கும் தோன்றுவதுதான் ப்ரத்யக்ஷம். நீலம் முதலான ரூபம் ஒரு வஸ்துவைச்சார்ந்திருப்பதுபோல் கர்த்ருத் வம் என்ற தர்மமும் ஒரு வஸ்துவைச் சார்ந்துதான் இருக்கும். ஜடமான சரீராதி களுக்கு கர்தருத்வம் கிடையாது. ஆகவே அது ஆத்மாவைச் சேர்ந்ததுதான். இது அனுமானம். ச்வேதாச்வதர உபநிஷத்தில்

गुणान्वयो यः फलकर्मकर्ता कृतस्य तस्यैव स चोपभोक्ता (5-7)

கு³ணான்வயோ ய: ப²லகர்மகர்தா க்ருதஸ்ய தஸ்யைவ ஸ சோபபோ⁴க்தா (5-7)

என்று ஆத்மாவே கர்த்தா போக்தா என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே ஆரோபம் ஏற்பட முடியாததாலும் பல பிரமாணங்கள் இருப்பதாலும் கர்த்ருத்வம் முதலியவை முதலியவை ஆத்மாவுக்கு இயற்கையிலேயே உண்டு. **(51)**

(அவதாரிகை) குரு ஸமாதானம் கூறுகிறார்: -

तं गुरुरुवाच न व्यभिचारात्। न हि वत्स! प्रसिद्धं प्रसिद्ध एवाध्यारोपयतीति नियन्तुं शक्यम्, आत्मनि अध्यारोपणदर्शनात् - गौरोऽहं, कृष्णोऽहमिति देहधर्मस्य

अहंप्रत्ययविषये आत्मनि, अहंप्रत्ययविषयस्य च आत्मनः देहे अयमहमस्मीति ॥ ५२ ॥

தம் கு³ருருவாச ந வ்யபி⁴சாராத் । ந ஹி வத்ஸ! ப்ரஸித்³த⁴ம் ப்ரஸித்³த⁴ ஏவாத்⁴யாரோபயதீதி நியந்தும் ஶக்யம், ஆத்மனி அத்⁴யாரோபணத³ர்ஶனுத் - கௌ³ரோ(அ)ஹம், க்ருஷ்ணோ(அ)ஹமிதி தே³ஹத⁴ர்மஸ்ய அஹம்ப்ரத்யய விஷயே ஆத்மனி, அஹம்ப்ரத்யயவிஷயஸ்ய ச ஆத்மன: தே³ஹே அயமஹம ஸ்மீதி ॥ 52 ॥

तं **தம்**	=	அவனைப் பார்த்து,
गुरुः **கு³ரு:**	=	ஆசார்யர்,
उवाच **உவாச**	=	சொன்னுர்,
व्यभिचारात् **வ்யபி⁴சாராத்**	=	பாதகம் இருப்பதால்,
न **ந**	=	(நீ சொல்வது) சரியல்ல,
वत्स **வத்ஸ**	=	குழந்தாய்!
अहं **அஹம்**	=	நான்,
गौरः **கௌ³ர:**	=	வெளுப்பானவன்,
अहं **அஹம்**	=	நான்,
गौरः **கௌ³ர:**	=	கருப்பானவன்,
इति **இதி**	=	என்று,
देहधर्मस्य **தே³ஹத⁴ர்மஸ்ய**	=	சரீரத்தின் தர்மமான ரூபத்தை,
अहंप्रत्ययविषये **அஹம்ப்ரத்யய விஷயே**	=	நான் என்ற அறிவிற்கு விஷயமான,
आत्मनि **ஆத்மனி**	=	ஆத்மாவிலும்,

अयं अहं अस्मि	=	இந்த நான் இருக்கிறேன்,
அயம் அஹம் அஸ்மி		
इति	=	என்று,
இதி		
अहंप्रत्ययविषयस्य	=	நான் என்ற அறிவுக்கு விஷயமான,
அஹம்ப்ரத்யயவிஷயஸ்ய		
आत्मनः	=	ஆத்மாவை,
ஆத்மன:		
देहे च	=	தேஹத்திலும் (இவ்வாறு),
தே³ஹே ச		
आत्मनि	=	ஆத்மாவில்,
ஆத்மனி		
अध्यारोपणदर्शनात्	=	ஆரோபம் காணப்படுவதால்,
அத்⁴யாரோபணத³ர்ஶனாத்		
प्रसिद्धं	=	ப்ரஸித்தமான பொருளை,
ப்ரஸித்³த⁴ம்		
प्रसिद्धे एव	=	பிரஸித்தமான பொருளில்தான்,
ப்ரஸித்³தே⁴ ஏவ		
अध्यारोपयति	=	ஆரோபம் செய்கிறான்,
அத்⁴யாரோபயதி		
इति	=	என்று,
இதி		
नियन्तुं	=	கட்டுப்பாடு செய்வதற்கு,
நியந்தும்		
न हि शक्यम्	=	முடியாது.
ந ஹி ஶக்யம்		

ப்ரஸித்தமான பொருளில்தான் ப்ரஸித்தமான பொருளுக்கு ஆரோபம் என்று சொல்பவரைப் பார்த்து இவ்வாறு கேட்கிறோம். அதிஷ்டானமும் ஆரோப்யமும் வெவ்வேறாகப் பிரித்துக் தெரிந்திருக்கவேண்டுமா அல்லது ஏதாவது ஓருவிதத்தில் தெரிந்தால் போதுமா? இரண்டாவது பக்ஷத்தில் ஆத்மாவுக்கும் சரீரத்துடன் சேர்ந்து ப்ரஸித்தி இருப்பதால் ஆரோபம் ஏற்படுவதில் தவறு இல்லை. வெவ்வேறாகப் பிரித்துத் தெரியாவிட்டாலும் ஆரோபம் ஏற்படுவதைக் கண்டிருப்பதால் முதல் பக்ஷமும் சரியல்ல. அதாவது 'நான் வெளுப்பு, நான் கருப்பு' என்று சொல்கிறோம். தேஹத்தைக்காட்டிலும் ஆத்மா வேறு என்று சொல்லும் வாதிகள் எல்லோரும் இதை ப்ராந்தி என்று சொல்கிறார்கள். கருப்பு, வெளுப்பு முதலிய நிறங்கள் ஆத்மாவுக்குக் கிடையாது அவை சரீரத்தைச் சேர்ந்தவை. இவை நான் என்று கூறப்படும் ஆத்மாவில் ஆரோபம் செய்யப்படுகின்றன. இதுபோல 'நான் இருக்கி

றேன்' 'நான் அறிகிறேன்' என்று ஆத்மதர்மமான ஸத்தை ஞானங்கள் தேஹத்தில் ஆரோபம் செய்யப்படுகின்றன. இங்கு தேஹத்தையும் ஆத்மாவையும் பிரித்துத் தனித்தனியாகத் தெரிந்துகொள்ளாவிட்டாலும் தேஹத்துடன் சேர்ந்து ஆத்மாவுக்கு ப்ரஸித்தி இருப்பதைக் கொண்டு ஆரோபம் ஏற்படுகிறது. இதுபோல கர்த்ருத்வம் போக்த்ருத்வம் என்ற ஸம்ஸாரமும் அவித்யையால் ஆத்மாவில் ஆரோபிதமே தவிற ஆத்மாவுக்கு இயற்கையிலே கிடையாது. நீ கூறிய பிரத்யக்ஷம், அனுமானம், ஆகமம் இவைகள் அந்தக்கரண விசிஷ்டமான ஆத்மாவைத்தான் கர்த்தாவாகவும் போக்தாவாகவும் காட்டுகின்றன. இவைகளைக்கொண்டு சுத்தமான ஆத்மாவுக்கு கர்த்ருத்வம் முதலியவை இருப்பதாகக் கூறமுடியாது. ஏனெனில் அந்தக்கரணத் துடன் சேர்ந்திருக்கும்பொழுதுதான் இவை தோன்றுகின்றன. ஸுஷுப்தியில் தோன்றுவதில்லை. ஆகவே ஆத்மாவையும் அநாத்மாவையும் பிரித்துத் தெரிந்து கொள்ளாவிட்டாலும் ரூபத்தைப்போல் கர்த்ருத்வத்திற்கும் ஆத்மாவில் ஆரோபம் ஏற்படலாம். **(52)**

(அவதாரிகை) சிஷ்யன் கேட்கிறுன்: -

शिष्य आह - प्रसिद्ध एव तर्हि आत्मा अहंप्रत्ययविषयतया, देहश्चायमिति । तत्रैवं सति प्रसिद्धयोरेव देहात्मनोः इतरेतराध्यारोपणा स्थाणुपुरुषयोः शुक्तिकारजतयोरिव । तत्र कं विशेषमाश्रित्य भगवतोक्तं प्रसिद्धयोरितरेतराध्यारोपणेति नियन्तुं न शक्यते इति ॥ ५३ ॥

ஶிஷ்ய ஆஹ - ப்ரஸித்³த⁴ ஏவ தர்ஹி ஆத்மா அஹம்ப்ரத்யயவிஷயதயா, தே³ஹஶ்சாயமிதி । தத்ரைவம் ஸதி ப்ரஸித்³த⁴யோரேவ தே³ஹாத்மனோ: இதரேதராத்⁴யாரோபணா ஸ்தா²ணுபுருஷயோ: ஶுக்திகாரஜதயோரிவ । தத்ர கம் விஶேஷமாஶ்ரித்ய ப⁴க³வதோக்தம் ப்ரஸித்³த⁴யோரிதரேதராத்⁴யாரோபணேதி நியந்தும் ந ஶக்யதே இதி ॥ 53 ॥

शिष्यः = சிஷ்யன்,

ஶிஷ்ய:

आह = சொல்கிறுன்,

ஆஹ

तर्हि = அப்படியாஞல்,

தர்ஹி

अहंप्रत्ययविषयतया = நான் என்ற அறிவுக்கு விஷயமாக,

அஹம்ப்ரத்யயவிஷயதயா

आत्मा = ஆத்மாவும்,

ஆத்மா

अयं इति = இது என்று,

அயம் இதி

देहश्चा = தேஹமும்,
தே³ஹ

प्रसिद्ध एव = ப்ரஸித்தமானதுதான்,
ப்ரஸித்³த⁴ ஏவ

तत्र एवं सति = அது இவ்வாறு இருக்கும்பொழுது,
தத்ர ஏவம் ஸதி

स्थाणुपुरुषयो: = மரக்கட்டைக்கும் புருஷனுக்கும்போலவும்,
ஸ்தா²ணுபுருஷயோ:

शुक्तिकारजतयोरिव = கிளிஞ்சலுக்கும் வெள்ளிக்கும்போலவும்,
ஶுக்திகாரஜதயோரிவ

प्रसिद्धयो: = ப்ரஸித்தமான,
ப்ரஸித்³த⁴யோ:

देहात्मनोरेव = தேஹத்திற்கும் ஆத்மாவிற்கும்தான்,
தே³ஹாத்மனோரேவ

इतरेतराध्यारोपणा = ஒன்றுக்கொன்று ஆரோபம்,
இதரேதராத்⁴யாரோபணா

तत्र = அதில்,
தத்ர

कं विशेषमाश्रित्य = எந்த விசேஷத்தைக்கொண்டு,
கம் விஶேஷமாஶ்ரித்ய

प्रसिद्धयो: = ப்ரஸித்தமான இரு பொருள்களுக்கு,
ப்ரஸித்³த⁴யோ:

इतरेतराध्यारोपणा = ஒன்றுக்கொன்று ஆரோபம்,
இதரேதராத்⁴யாரோபணா

इति = என்று,
இதி

नियन्तुं = கட்டுப்பாடு செய்வதற்கு,
நியந்தும்

न शक्यते = முடியாது,
ந ஶக்யதே

इति = என்று,
இதி

भगवता = தங்களால்,
ப⁴க³வதா

उक्तम् = சொல்லப்பட்டது.
உக்தம்

நான் என்று ஆத்மாவும் இது என்று தேஹமும் எல்லோருக்கும் ப்ரஸித்தமா யிருப்பதால்தான் தேஹத்தின் தர்மங்களான வெளுப்பு, கருப்பு முதலான நிறங்கள் ஆத்மாவில் ஆரோபம் செய்யப்படுகின்றன. இதேபோல கர்த்தாவான அந்தக்கரண மும் சுத்தமான ஆத்மாவும் ப்ரஸித்தமாயிருந்தால் கர்த்ருத்வம் ஆத்மாவில் ஆரோ பிதம் என்று சொல்லலாம். ஒருவருக்காவது ஆத்மா ப்ரஸித்தமில்லை. ஆதலால் கர்த்ருத்வம் ஆரோபிதம் என்று கூற முடியாது. குரு கூறிய திருஷ்டாந்தத்திலும் கிளிஞ்சல் வெள்ளிகளுக்குப்போல் ப்ரஸித்தமான தேஹ - ஆத்மாக்களுக்கே ஆரோபம் ஏற்படுவதால் "ப்ரஸித்தமானவைகளுக்குத்தான் ஆரோபம்" என்ற நியமத் திற்கு பாதகம் இல்லை. கர்த்தாவல்லாத ஆத்மா ப்ரஸித்தமில்லாததால் முன் கூறிய நியமப்படி கர்த்ருத்வம் ஆரோபிதம் இல்லை; ஆத்மாவைச் சேர்ந்ததுதான் என்று சிஷ்யன் கூறினன்.

गुरुराह शृणु सत्यं प्रसिद्धौ देहात्मानौ न तु स्थाणुपुरुषाविव विविक्तप्रत्ययविषयतया सर्वलोकप्रसिद्धौ । कथं तर्हि? नित्यमेव निरन्तराविविक्तप्रत्ययविषयतया प्रसिद्धौ । न हि अयं देहः, अयं आत्मा इति विविक्ताभ्यां प्रत्ययाभ्यां देहात्मानौ गृह्णाति यः कश्चित् । अत एव हि मोमुह्यते लोक आत्मानात्मविषये - एवमात्मा नैवमात्मेति । इमं विशेषमाश्रित्य अवोचं नैवं नियन्तुं शक्यमिति ॥ ५४ ॥

கு³ருராஹ ஶ்ருணு ஸத்யம் ப்ரஸித்³தௌ⁴ தே³ஹாத்மானௌ ந து ஸ்தா²ணுபுருஷாவிவ விவிக்தப்ரத்யயவிஷயதயா ஸர்வலோகப்ரஸித்³தௌ⁴ । கத²ம் தர்ஹி? நித்யமேவ நிரந்தராவிவிக்தப்ரத்யயவிஷயதயா ப்ரஸித்³தௌ⁴ । ந ஹி அயம் தே³ஹ:, அயம் ஆத்மா இதி விவிக்தாப்⁴யாம் ப்ரத்யயாப்⁴யாம் தே³ஹாத்மானௌ க்³ருஹ்ணாதி ய: கஶ்சித் । அத ஏவ ஹி மோமுஹ்யதே லோக ஆத்மானாத்மவிஷயே - ஏவமாத்மா நைவமாத்மேதி । இமம் விஶேஷமாஶ்ரித்ய அவோசம் நைவம் நியந்தும் ஶக்யமிதி ॥ 54 ॥

गुरुराह = குரு சொல்கிறார்,

கு³ருராஹ

शृणु = கேள்,

ஶ்ருணு

सत्यं = வாஸ்தவம்,

ஸத்யம்

देहात्मानौ = தேஹமும் ஆத்மாவும்,

தே³ஹாத்மானௌ

प्रसिद्धौ = ப்ரஸித்தமானவைகள்,

ப்ரஸித்³தௌ⁴

तु = ஆனால்,

து

स्थाणुपुरुषाविव	=	மரக்கட்டையும் புருஷனும் போல,
ஸ்தா²ணுபுருஷாவிவ		
विविक्तप्रत्ययविषयतया	=	தனித்தனியாக வெவ்வேறு ஞானங்களுக்கு
விவிக்தப்ரத்யயவிஷயதயா		விஷயமாக,
सर्वलोकप्रसिद्धौ	=	எல்லா ஜனங்களுக்கும் ப்ரஸித்தமாக,
ஸர்வலோகப்ரஸித்³தௌ⁴		
न	=	இல்லை,
ந		
कथं तर्हि	=	பின் எப்படியெனில்,
கத²ம் தர்ஹி		
नित्यमेव	=	எப்பொழுதுமே,
நித்யமேவ		
निरन्तराविविक्तप्रत्ययविषयतया	=	பிரிக்கமுடியாதபடி கலந்துள்ள ஞானத்திற்கு
நிரந்தராவிவிக்தப்ரத்யயவிஷயதயா		விஷயமாக,
प्रसिद्धौ	=	ப்ரஸித்தமாக இருக்கின்றன,
ப்ரஸித்³தௌ⁴		
अयं देहः	=	இது சரீரம்,
அயம் தே³ஹ:		
अयं आत्मा	=	இது ஆத்மா,
அயம் ஆத்மா		
इति	=	என்று,
இதி		
विविक्ताभ्यां	=	தனித்தனியான,
விவிக்தாப்⁴யாம்		
प्रत्ययाभ्यां	=	ஞானங்களால்,
ப்ரத்யயாப்⁴யாம்		
देहात्मानौ	=	தேஹத்தையும் ஆத்மாவையும்,
தே³ஹாத்மானௌ		
यः कश्चित्	=	ஒருவனாவது,
ய: கஶ்சித்		
न हि गृह्णाति	=	அறிந்துகொள்கிறதில்லையல்லவா!
ந ஹி க்³ருஹ்ணாதி		
अत एव हि	=	ஆகையினால்தான்,
அத ஏவ ஹி		
लोकः	=	லோகம்,
லோக:		

आत्मानात्मविषये **ஆத்மாஞத்மவிஷயே**	=	ஆத்மா, அநாத்மா இவைகளின் விஷயத்தில்,
आत्मा **ஆத்மா**	=	ஆத்மா,
एवं **ஏவம்**	=	இவ்விதமானது,
आत्मा **ஆத்மா**	=	ஆத்மா,
एवं न **ஏவம் ந**	=	இவ்விதமானதில்ல,
इति **இதி**	=	என்று,
मोमुह्यते **மோமுஹ்யதே**	=	மிகவும் மோஹத்தை அடைகிறது,
इमं विशेषं आश्रित्य **இமம் விஶேஷம் ஆஶ்ரித்ய**	=	இந்த விசேஷத்தைக்கொண்டு,
एवं **ஏவம்**	=	இவ்வாறு,
नियन्तुं **நியந்தும்**	=	கட்டுப்பாடு செய்வதற்கு,
न शक्यं **ந ஶக்யம்**	=	முடியாது,
इति **இதி**	=	என்று,
अवोचं **அவோசம்**	=	சொன்னேன்.

பிரஸித்தமான இரண்டுர வஸ்துக்களுக்குத்தான் ஆரோபம் ஏற்படும் என்று சிஷ்யன் சொன்ஞன். இவ்வாறு நியமம் சொல்லமுடியாது. ப்ரஸித்தி இல்லா விட்டாலும் ஆரோபம் ஏற்படலாம் என்பதை திருஷ்டாந்தத்துடன் குரு காட்டிஞர். அங்கும் ப்ரஸித்தி இருப்பதாக சிஷ்யன் கூறிஞன். இதற்குமேல் குரு கூறுகிறர். நீ சொல்லியபடி தேஹத்துக்கும் ஆத்மாவுக்கும் ப்ரஸித்தி இருப்பது வாஸ்தவம்தான் ஆஞல் இதில் ஓர் விசேஷம் இருக்கிறது. மரக்கட்டையைப் பார்த்து மனிதன் என்று பிராந்தி அடையும் இடத்தில் இவ்விரண்டையும் தனித்தனியாக வெவ்வேறு இடங்க ளில் பார்த்துத் தெரிந்துகொண்டிருக்கிறன். அதுபோல தேஹத்தையும் ஆத்மாவை யும் தனித்தனியாக இது தேஹம் இது ஆத்மா என்று ஒருவரும் தெரிந்து கொண்டதில்ல. ஸ்பஷ்டமாகப் பிரித்துத் தெரிந்துகொண்டோமாஞல் ஆத்மாவைப் பற்றின ஸந்தேமோ விபரீத ஞானமோ ஒருவருக்கும் இருக்காது. ஆஞல் ஆத்மா

வைப் பற்றிப் பேசும்பொழுது படித்தவர்களில் கூட ஒவ்வொருவர் ஒவ்வொரு விதமாகக் கூறுகின்றனர். தேஹம் ஆத்மா, இந்திரியம் ஆத்மா, மனது ஆத்மா; ஆத்மா கர்த்தா, அகர்த்தா, ஸகுணம், நிர்குணம், வியாபகன், பரிச்சின்னன் இவ்வா றெல்லாம் வாதிகள் பலவிதமாகக் கூறுவதால் ஆத்மாவின் ஸ்வரூபத்தைத் தனியாகப் பிரித்து ஒருவரும் தெரிந்துகொள்ளவில்லை என்று தெரிகிறது. பிரித்துத் தனியாகத்தெரிந்துகொள்ளாவிட்டாலும் 'நான் கருப்பு, நான் சிகப்பு' என்று தேஹ தர்மங்களுக்கு ஆத்மாவில் ஆரோபம் ஏற்படுகிறது. இதைக்கொண்டுதான் சொன்னேன் - பிரஸித்தி இருந்தால்தான் ஆரோபம் என்று நியமம் கிடையாது என்று. ஆகவே ஆரோபம் ஏற்படுவதற்கு, தனியாக பிரஸித்தி இல்லாமல் போனாலும் பிறவற்றுடன் சேர்ந்தாவது பிரஸிதத்தி இருந்தால் போதும் என்று ஒப்புக்கொள்ள வேண்டும். மனதுடன் சேர்ந்து ஆத்மாவுக்கும் பிரஸித்தி இருப்பதைக் கொண்டு மனத்திலுள்ள கர்த்ருத்வாதி தர்மங்களுக்கு ஆத்மாவில் ஆரோபம் ஏற்படுகிறது; உண்மையில் ஆத்மா அகர்த்தாதான். **(54)**

(அவதாரிகை) ஆத்வாவுக்கும் தேஹத்திற்கும் ஒன்றுக்கொன்று அத்யாஸம் ஸம்பவிக்காது என சிஷ்யன் கேட்கிறுன்: -

ननु अविद्याध्यारोपितं यत्र यत्, तदसत् तत्र दृष्टम् । यथा रजतं शुक्तिकायां स्थाणौ पुरुषः, रज्ज्वां सर्पः, आकाशे तलमलिनत्वमित्यादि । तथा देहात्मनोरपि नित्यमेव निरन्तरविविक्तप्रत्ययेन इतरेतराध्यारोपणा कृता स्यात् । तदितरेतर योर्नि त्यमेव असत्वं स्यात् । यथा शुक्तिकादिषु अविद्याध्यारोपितानां रजतादीनां नित्यमेव अत्यन्तासत्वम्, तद्विपरीतानां च विपरीतेषु तद्वत् देहात्मनोः अविद्ययैव इतरेतरा ध्यारोपणा कृता स्यात् । तत्रैवं सति देहात्मनोरसत्वं प्रसज्येत । तच्चानिष्टम्, वैनाशि कपक्षत्वात् । अथ तद्विपर्ययेण देह आत्मनि अविद्यया अध्यारोपितः, देहस्य आत्मनि सति असत्वं प्रसज्येत । तच्चानिष्टं, प्रत्यक्षादिविरोधात् । तस्मात् देहात्मानौ न अविद्य या इतरेतरस्मिन् अध्यारोपितौ । कथं तर्हि? वंशस्तम्भवत् नित्यसंयुक्तौ ॥ ५५ ॥

நனு அவித்³யாத்⁴யாரோபிதம் யத்ர யத், தத³ஸத் தத்ர த்³ருஷ்டம் । யதா² ரஜதம் ஶுக்திகாயாம் ஸ்தா²ணௌ புருஷ:, ரஜ்ஜ்வாம் ஸர்ப:, ஆகாஶே தலமலினத்வ- மித்யாதி³ । ததா² தே³ஹாத்மனோரபி நித்யமேவ நிரந்தரவிவிக்தப்ரத்யயேன இதரேதராத்⁴யாரோபணா க்ருதா ஸ்யாத் । ததி³தரேதரயோர் நித்யமேவ அஸத்வம் ஸ்யாத் । யதா² ஶுக்திகாதி³ஷு அவித்³யாத்⁴யாரோபிதானாம் ரஜதாதீ³னாம் நித்யமேவ அத்யந்தா- ஸத்வம், தத்³விபரீதானாம் ச விபரீதேஷு தத்³வத் தே³ஹாத்மனோ: அவித்³யயைவ இதரேதராத்⁴யாரோபணா க்ருதா ஸ்யாத் । தத்ரைவம் ஸதி தே³ஹாத்மனோரஸத்வம் ப்ரஸஜ்யேத । தச்சாநிஷ்டம், வைநாஶிகபக்ஷத்வாத் । அத² தத்³விபர்யயேண தே³ஹ ஆத்மனி அவித்³யயா அத்⁴யாரோபித:, தே³ஹஸ்ய ஆத்மனி ஸதி அஸத்வம் ப்ரஸஜ்யேத । தச்சாநிஷ்டம், ப்ரத்யக்ஷாதி³விரோதா⁴த் । தஸ்மாத் தே³ஹாத்மானௌ ந

அவித்³யயா இதரேதரஸ்மின் அத்⁴யாரோபிதௌ । கத²ம் தர்ஹி? வம்ஶஸ்தம் ப⁴வத் நித்யஸம்யுக்தௌ ॥ 55 ॥

यत्र = எதில்,

யத்ர

यत् = எந்தப்பொருள்,

யத்

अविद्याध्यारोपितं = அஞானத்தால் ஆரோபம் செய்யப்பட்டிருக்கிறதோ,

அவித்³யாத்⁴யாரோபிதம்

तत्र = அதில்,

தத்ர

तत् = அந்தப்பொருள்,

தத்

असत् = இல்லாததாக,

அஸத்

दृष्टम् = காணப்பட்டிருக்கிறது,

த்³ருஷ்டம்

यथा = எவ்விதம்,

யதா²

शुक्तिकायां = கிளிஞ்சலில்,

ஶுக்திகாயாம்

रजतं = வெள்ளி,

ரஜதம்

स्थाणौ = மரக்கட்டையில்,

ஸ்தா²ணௌ

पुरुषः = மனிதன்,

புருஷ:

रज्ज्वां = கயிற்றில்,

ரஜ்ஜ்வாம்

सर्पः = பாம்பு,

ஸர்ப:

आकाशे = ஆகாசத்தில்,

ஆகாஶே

तलमलिनत्वं = மேலே பரந்து கவிந்திருத்தல், அழுக்கு,

தலமலினத்வம்

इत्यादि = இது முதலானவை,

இத்யாதி³

तथा = அவ்விதமே,
ததா²

देहात्मनोरपि = தேஹம், ஆத்மா இவ்விரண்டுக்கும்,
தே³ஹாத்மனோரபி

नित्यमेव = எப்பொழுதும்,
நித்யமேவ

निरन्तरविविक्तप्रत्ययेन = வேற்றுமையல்லாத ஒன்றுகச் சேர்ந்துள்ள
நிரந்தரவிவிக்தப்ரத்யயேன ஒரே ஞானத்தால்,

इतरेतराध्यारोपणा = ஒன்றுக்கொன்று ஆரோபம்,
இதரேதராத்⁴யாரோபணு

कृता स्यात् = செய்யப்படுமாஞல்,
க்ருதா ஸ்யாத்

तत् = அதில்,
தத்

इतरेतरायोः = ஒவ்வொன்றிற்கும்,
இதரேதராயோ:

नित्यमेव = எப்பொழுதும்,
நித்யமே

असत्वं = இல்லாத்தன்மை,
அஸத்வம்

स्यात् = ஏற்படும்,
ஸ்யாத்

यथा = எவ்வாறு,
யதா²

शुक्तिकादिषु = கிளிஞ்சல் முதலியவைகளில்,
ஶுக்திகாதி³ஷு

अविद्याध्यारोपितानां = அவித்யையால் ஆரோபிக்கப்பட்ட,
அவித்³யாத்⁴யாரோபிதாஞம்

रजतादीनां = வெள்ளி முதலியவைகளுக்கு,
ரஜதாதீ³ஞம்

नित्यमेव = எப்பொழுதும்,
நித்யமேவ

अत्यन्तासत्वं = மிகவும் இல்லாதிருக்கும் தன்மையோ,
அத்யந்தாஸத்வம்

तद्विपरीतानां च = அதற்கு எதிரிடையானவைகளுக்கும்,
தத்³விபரீதாஞம் ச

विपरीतेषु **விபரீதேஷு**	=	அதற்கு எதிரிடையானவைகளில் (அஸத்வமோ),
तद्वत् **தத்³வத்**	=	அதுபோல,
देहात्मनोः **தே³ஹாத்மனோ:**	=	தேஹத்திற்கும் ஆத்மாவுக்கும்,
अविद्ययैव **அவித்³யயைவ**	=	அவித்யையினாலேயே,
इतरेतराध्यारोपणा **இதரேதராத்⁴யாரோபணா**	=	ஒன்றுக்கொன்று ஆரோபம்,
कृता स्यात् **க்ருதா ஸ்யாத்**	=	செய்யப்பட்டதாக ஆகும்,
तत्रैवं सति **தத்ரைவம் ஸதி**	=	அது இவ்விதமாக இருக்கும்பொழுது,
देहात्मनोः **தே³ஹாத்மனோ:**	=	தேஹம், ஆத்மா இரண்டுக்கும்,
असत्वं **அஸத்வம்**	=	இல்லாமை,
प्रसज्येत **ப்ரஸஜ்யேத**	=	ஏற்பட்டு விடும்,
तच्च **தச்ச**	=	அது,
वैनाशिकपक्षत्वात् **வைநாஶிகபக்ஷத்வாத்**	=	பௌத்தருடைய மதமாக இருப்பதால்,
अनिष्टं **அநிஷ்டம்**	=	ஒப்புக்கொள்ளத்தக்கதல்ல,
अथ **அத²**	=	அல்லது,
तद्विपर्ययेण **தத்³விபர்யயேண**	=	அதற்கு மாறுதலாக,
आत्मनि **ஆத்மனி**	=	ஆத்மாவில்,
अविद्यया **அவித்³யயா**	=	அவித்யையால்,
देहः **தே³ஹ:**	=	தேஹம்,

अध्यारोपित: **அத்⁴யாரோபித:**	=	ஆரோபிக்கப்பட்டதானுல்,
आत्मनि सति **ஆத்மனி ஸதி**	=	ஸத்தான ஆத்மாவில்,
देहस्य **தே³ஹஸ்ய**	=	தேஹத்திற்கு,
असत्वं **அஸத்வம்**	=	இல்லாமை,
प्रसज्येत **ப்ரஸஜ்யேத**	=	ஏற்பட்டுவிடும்,
प्रत्यक्षादिविरोधात् **ப்ரத்யக்ஷாதி³விரோதா⁴த்**	=	பிரத்யக்ஷம் முதலிய பிரமாணங்களுக்கு விருத்தமாயிருப்பதால்,
तच्च **தச்ச**	=	அதுவும்,
अनिष्टं **அநிஷ்டம்**	=	இஷ்டமில்லை,
तस्मात् **தஸ்மாத்**	=	ஆகையால்,
देहात्मानौ **தே³ஹாத்மானௌ**	=	தேஹமும் ஆத்மாவும்,
अविद्यया **அவித்³யயா**	=	அவித்யையால்,
इतरेतरस्मिन् **இதரேதரஸ்மின்**	=	ஒன்றுக்கொன்று,
नाध्यारोपितौ **நாத்⁴யாரோபிதௌ**	=	ஆரோபம் செய்யப்பட்டவை அல்ல,
कथं तर्हि **கத²ம் தர்ஹி**	=	அப்படியானுல் எவ்வாறு எனில்,
वंशस्तम्भवत् **வம்ஶஸ்தம்ப⁴வத்**	=	மூங்கிலும் தூணும்போல்,
नित्यसंयुक्तौ **நித்யஸம்யுக்தௌ**	=	எப்பொழுதும் சேர்ந்துள்ளவை.

தேஹத்திற்கும் ஆத்மாவுக்கும் பிரிக்கமுடியாதபடி சேர்ந்தே ப்ரதீதி ஏற்படுவதைக் கொண்டு இரண்டும் ஒன்றுக்கொன்று, அதாவது தேஹம் ஆத்மாவிலும் ஆத்மா தேஹத்திலும் ஆரோபிதம் என்று சொல்வது சரியல்ல என்பதைக் காரணங்களுடன் சிஷ்யன் காட்டுகிறுன். எந்தப் பொருள் அவித்யையால் எதில் ஆரோபிதமோ அது அதில் அஸத்து - இல்லை - என்பதை உலகில் பல இடங்களில் கண்டிருக்கிறோம்.

அக்ஞானத்தால் கிளிஞ்சலில் தோன்றிய வெள்ளி, மரக்கட்டையில் தோன்றிய புருஷன், கயிற்றில் தோன்றிய பாம்பு இவை எல்லாம் அந்தந்த இடத்தில் அஸத்தாகத்தான் உள்ளது அதேபோல் தேஹம் ஆத்மாவிலும், ஆத்மா தேஹத்தி லும் ஆரோபிதம் என்று சொல்வதாயிருந்தால் கிளிஞ்சலில் வெள்ளிபோல் எட்பொழுதும் தேஹமும் ஆத்மாவும் அஸத் என்று ஆகிவிடும். பௌத்தர் ஒருவரை த்தவிற வேறு ஒருவரும் ஆத்மாவை அஸத்தாக ஒப்புக்கொள்ளவில்லை. எல்லோருடைய ஸித்தாந்தத்திற்கும் விருத்தமாக தேஹமும் ஆத்மாவும் அஸத் தாக ஆகுப்படி அவைகளுக்கு ஆரோபம் சொல்வது யுக்தம் அல்ல. இதற்காக ஆத்மா விற்கு ஆரோபம் சொல்லாமல் தேஹத்திற்கு மட்டும் ஆரோபம் சொல்வதும் சரியல்ல. தேஹம் ஆரோபிதமானல் முன்சொன்ன நியாயப்படி தேஹம் அஸத்தாக ஆகும். பிரத்யக்ஷம் முதலான ப்ரமாணங்களாலோ தேஹம் ஸத் என்று தெரிகிறது. ஆகவே பிரமாண விருத்தமாக இருப்பதால் தேஹத்திற்கும் ஆரோபம் சொல்ல முடியாது. ஆகையால தேஹம், ஆதமா இரண்டும் அவித்யையால் ஆரோபிதம் அல்ல. அப்படியானல் தேஹம், ஆத்மா இரண்டும் சேர்ந்து 'நான் மனுஷ்யன்' என்ற ஒரே ஞானம் வருவது எப்படியென்று கேட்கலாம். அதற்கு சிஷ்யன் இவ்வாறு ஸமாதானம் கூறுகிறன். கீழே தூண்களை நட்டு அதன்மேல் மூங்கில்களைப் பரப்புகி றர்கள். இரண்டும் வெவ்வேறனலும் தூண் ஆதாரமாகவும், மூங்கில் ஆதேயமாக வும் ஸமயோக ஸம்பந்தத்தால் சேர்ந்திருக்கிறது. இரண்டையும் சேர்த்து 'கிருஹம்' என்று சொல்கிறேம். இதுபோல ஆத்மாவும் தேஹமும் பிரியாமல் எப்பொழுதுமே சேர்ந்திருப்பதால் இரண்டையும் சேர்த்து 'நான் மனுஷ்யன்' என்ற ஞானம் ஏற்படுகிறது. **(55)**

(அவதாரிகை) சிஷ்யன் சொன்னது தவறு என்பதை குரு காட்டுகிறர்: -

न, अनित्यत्वपरार्थत्वप्रसङ्गात् । संहतत्वात् परार्थत्वं अनित्यत्वं च वंशस्तम्भादिवदेव । किंच यस्तु परैर्देहेन संहतः कल्पित आत्मा स संहतत्वात् परार्थः । तेन असंहतः परोऽन्यो नित्यः सिद्धस्तावत् ॥ ५६ ॥

ந, அநித்யத்வபரார்த²த்வப்ரஸங்கா³த் । ஸம்ஹதத்வாத் பரார்த²த்வம் அநித்யத்வம் ச வம்ஶஸ்தம்பா⁴தி³வதே³வ । கிஞ்ச யஸ்து பரைர்தே³ஹேன ஸம்ஹத: கல்பித ஆத்மா ஸ ஸம்ஹதத்வாத் பரார்த²: । தேன அஸம்ஹத: பரோ(அ)ன்யோ நித்ய: ஸித்³த⁴ஸ்தாவத் ॥ 56 ॥

अनित्यत्व அநித்யத்வ	=	அழிந்து போகும் தன்மை,
परार्थत्व பரார்த²த்வ	=	பிறரின் பிரயோஜனத்திற்காக ஏற்பட்டிருக்கும் தன்மை இவை,
प्रसङ्गात् ப்ரஸங்கா³த்	=	ஏற்படக்கூடுமானதால்,

न **ந**	=	நீ சொன்னது சரியல்ல,
संहतत्वात् **ஸம்ஹதத்வாத்**	=	சேர்ந்திருப்பதால்,
वंशस्तम्भादिवदेव **வம்ஶஸ்தம்பா⁴தி³வதே³வ**	=	மூங்கில், தூண் இவைகளுக்குப்போலவே,
परार्थत्वं **பரார்த²த்வம்**	=	பிறரின் பிரயோஜனத்திற்காக இருக்கும் தன்மையும்,
अनित्यत्वं च **அநித்யத்வம் ச**	=	அழிந்து போகும் தன்மையும் ஏற்படும்,
किंच **கிஞ்ச**	=	மேலும்,
यस्तु आत्मा **யஸ்து ஆத்மா**	=	எந்த ஆத்மா,
परै **பரை**	=	பிறர்களால்,
देहेन संहत: **தே³ஹேன ஸம்ஹத:**	=	தேஹத்துடன் சேர்ந்தவனாக,
कल्पित: **கல்பித:**	=	கல்பிக்கப்பட்டிருக்கிறானோ,
स: **ஸ:**	=	அவன்,
संहतत्वात् **ஸம்ஹதத்வாத்**	=	சேர்ந்திருப்பதால்,
परार्थ: **பரார்த²:**	=	பிறரின் பிரயோஜனத்திற்காக இருப்பவன்,
तेन **தேன**	=	அதனோடு,
असंहत: **அஸம்ஹத:**	=	சேராதவனாகவும்,
पर: **பர:**	=	வேறானவனாகவும்,
अन्य: **அன்ய:**	=	மாறுபட்ட ஸ்வபாவமுள்ளவனாகவும்,
नित्य: **நித்ய:**	=	அழிவில்லாதவனாகவும்,

सिद्धः = ஆத்மா ஸித்தித்து விட்டான்.
ஸித்³த⁴:

உலகில் பலபொருள்கள் ஒன்று சேர்ந்து கூடியிருக்கும் இடத்தில் அந்தப் பொருள்கள் ஒரு காலத்தில் பிரிந்து அழிந்து போவதைப் பார்த்திருக்கிறோம். கூட்டாகச் சேர்ந்துள்ள இந்தப் பொருள்களெல்லாம் இந்தக் கூட்டில் சேராத வேறொருவனுடைய பிரயோஜனத்திற்காக ஏற்பட்டிருப்பதையும் கண்டிருக்கிறோம்.

संहतानां परार्थत्वं

ஸம்ஹதாநாம் பரார்த²த்வம்

என்பது நியாயம். மூங்கில் தூண் மற்றும் பல பொருள்கள் சேர்ந்து தான் வீடாக ஆகிறது. பின்னால் இந்தப் பொருள்கள் அழிந்துபோகின்றன. இந்தக் கூட்டத்தில் சேராத இவைகளைக் காட்டிலும் வேறான சேதனன்தான் இந்தப்பொருள்களால் ஏற்படும் பிரயோஜனத்தைப் பெறுகின்றான். ஆகவே பிறருக்காக ஏற்பட்ட இந்தப் பொருள்கள் ஜடமாகவும் இருக்கின்றன. சரீரக்கூட்டத்தில் ஆத்மாவும் சேர்ந்திருக்குமானால், சரீரம்போல் ஆத்மாவும் அழிந்துபோகும். அழியும் பொருளை ஆத்மா எனக் கூறினால் தேஹத்தையே ஆத்மா வெனக்கூறும் சார்வாகனுடைய ஸித்தாந்தத்தை ஒப்புக் கொண்டதாக ஆகும். சார்வாகனைத்தவிற வேறு ஒருவரும் ஆத்மாவை அநித்யமாக அங்கீகரிப்பதில்லை. மேலும் சரீரத்தைப்போல ஆத்மாவும் பிறரின் பிரயோஜனத்திற்காக ஏற்பட்டதாக ஆகும். அப்பொழுது ஆத்மாவை ஜடம் என ஒப்புக்கொள்ள வேண்டிவரும். எல்லோரும் ஆத்மாவை சேதனமாகத்தான் கூறுகின்றனர். ஆகையால் நித்யமாயும் சேதனனாயுமுள்ள ஆத்மாவை தேஹத்துடன் சேராதவனாகவும் இந்த சேதனனான ஆத்மாவின் பிரயோஜனத்திற்காகவே தேஹம் இருப்பதையும் எல்லோரும் எப்படியாவது ஒப்புக்கொள்ளத்தான் வேண்டும். ஆகையால் தூணும் மூங்கிலும் போல தேஹமும் ஆத்மாவும் சேர்ந்திருப்பதாகக் கூறுவது சரியல்ல. **(56)**

(அவதாரிகை) சிஷ்யன் கேட்கிறான்: -

तस्य असंहतस्य देहे देहमात्रतयाऽध्यारोपितत्वेन
असत्वानित्यस्वादिदोषप्रसङ्गो भवति ।
तत्र निरात्मको देह इति वैनाशिकपक्षप्राप्तिदोषः स्यात् ॥ ५७ ॥

தஸ்ய அஸம்ஹதஸ்ய தே³ஹே தே³ஹமாத்ரதயா(அ)த்⁴யாரோபிதத்வேந
அஸத்வாநித்யஸ்வாதி³தோ³ஷப்ரஸங்கோ³ ப⁴வதி ।
தத்ர நிராத்மகோ தே³ஹ இதி வைநாஶிகபக்ஷப்ராப்திதோ³ஷ: ஸ்யாத் ॥ 57 ॥

असंहतस्य = தேஹத்துடன் சேராத,
அஸம்ஹதஸ்ய

तस्य = அந்த ஆத்மா,

தஸ்ய

देहे = தேஹத்தில்,

தே³ஹே

अध्यारोपितत्वेन = ஆரோபம் செய்யப்பட்டிருப்பதால்,

அத்⁴யாரோபிதத்வேன

देहमात्रतया = தேஹஸ்வரூபமாகவே இருப்பதால்,

தே³ஹமாத்ரதயா

असत्वानित्यस्वादि = இல்லாமை, அழியும் தன்மை முதலான,

அஸத்வாநித்யஸ்வாதி³

दोषप्रसङ्गो भवति = தோஷங்கள் ஏற்பட்டு விடுகிறது,

தோ³ஷப்ரஸங்கோ³ ப⁴வதி

तत्र = அதில்,

தத்ர

देहः = தேஹம்,

தே³ஹ:

निरात्मकः = ஆத்மாவற்றது,

நிராத்மக:

इति = என்பதால்,

இதி

वैनाशिकपक्षप्राप्तिदोषः = பௌத்த மதத்தை அடைவது என்ற தோஷம்,

வைநாஶிகபக்ஷப்ராப்திதோ³ஷ:

स्यात् = ஏற்படும்.

ஸ்யாத்

தேஹத்தைக்காட்டிலும் ஆத்மா வேறுனலும் 'நான் மனுஷ்யன்' என்ற வியவஹாரம் ஏற்படுவதால் தேஹத்துடன் ஆத்மாவிற்கு ஸம்பந்தம் சொல்ல வேண்டும். ஸம்பந்தம் இல்லாவிட்டால் ஆத்மாவையும் தேஹத்தையும் சேர்த்துக் காட்டுகின்ற 'நான் மனுஷ்யன்' என்ற வியவஹாரம் ஏற்படாது. இரண்டுக்கும் ஸம்யோக ஸம்பந்தம் இல்லை என்று சொல்லிவிட்டீர்கள். ஆகவே தாதாத்ம்யா த்யாஸம் என்ற ஸம்பந்தத்தை ஒப்புக்கொண்டு கிளிஞ்சல் வெள்ளியாகத் தோன்றுவது போல் தேஹமும் ஆத்மாவாகத் தோன்றுகிறது என்று சொன்னல் கிளிஞ்சலில் வெள்ளி இல்லாததுபோல் தேஹத்திலும் ஆரோபிதமான ஆத்மா இல்லை என்று ஆகிவிடும். இதே போல ஆத்மா தேஹமாகத் தோன்றுகிறது என்று ஆத்மாவில் தேஹத்திற்கு ஆரோபம் சொன்னல் தேஹமும் இல்லை என்று ஆகிவிடும். ஆகவே சூன்யவாதியான பௌத்தருடைய ஸித்தாந்தத்தை ஒப்புக் கொண்டதாக ஆகும். **(57)**

(அவதாரிகை) குரு அத்யாஸத்தை ஸமர்த்தனம் செய்கிறுர்: -

न स्वत एव आत्मनः आकाशस्येव असंहतत्वाभ्युपगमात् ।
सर्वेण असंहतः स चात्मेति न निरात्मको देहादिः सर्वः स्यात् ।
यथा च आकाशं सर्वेणासंहतमिति सर्वं न निराकाशं भवति, एवम् ।
तस्मात् न वैनाशिकपक्षप्राप्तिदोषः स्यात् ॥ ५८ ॥

ந ஸ்வத ஏவ ஆத்மனः ஆகாஶஸ்யேவ அஸம்ஹதத்வாப்⁴யுபக³மாத் ।
ஸர்வேண அஸம்ஹதः ஸ சாத்மேதி ந நிராத்மகோ தே³ஹாதி³ः ஸர்வः ஸ்யாத் ।
யதா² ச ஆகாஶம் ஸர்வேணாஸம்ஹதமிதி ஸர்வம் ந நிராகாஶம் ப⁴வதி, ஏவம் ।
தஸ்மாத் ந வைநாஶிகபக்ஷப்ராப்திதோ³ஷः ஸ்யாத் ॥ 58 ॥

आकाशस्येव **ஆகாஶஸ்யேவ**	=	ஆகாசத்திற்குப்போல,
आत्मनः **ஆத்மனः**	=	ஆத்மாவிற்கு,
स्वत एव **ஸ்வத ஏவ**	=	தானுகவே,
असंहतत्वाभ्युपगमात् **அஸம்ஹதத்வாப்⁴யுபக³மாத்**	=	கூட்டத்தில் சேராதிருக்கும் தன்மையை ஒப்புக்கொண்டுள்ளபடியால்,
न **ந**	=	இல்லை,
स च आत्मा **ஸ ச ஆத்மா**	=	அந்த ஆத்மா,
सर्वेण **ஸர்வேண**	=	எல்லாவற்றோடும்,
असंहतः **அஸம்ஹதः**	=	சேராமல் இருக்கிறது,
इति **இதி**	=	என்ற காரணத்தால்,
देहादिः सर्वः **தே³ஹாதி³ः ஸர்வः**	=	தேஹம் முதலியவை எல்லாம்,
निरात्मकः **நிராத்மகः**	=	ஆத்மாவற்றதாக,
न स्यात् **ந ஸ்யாத்**	=	ஆகாது,
यथा च **யதா² ச**	=	எவ்வாறு,
आकाशं **ஆகாஶம்**	=	ஆகாசமானது,

सर्वेण = எல்லாவற்றேடும்,

ஸர்வேண

असंहत: = சேராமல் இருக்கிறது,

அஸம்ஹத:

इति = என்பதால்,

இதி

सर्वं = எல்லாம்,

ஸர்வம்

निराकाशं = ஆகாசமற்றதாக,

நிராகாஶம்

न भवति = ஆவதில்லையோ,

ந ப⁴வதி

एवं = இதுபோல,

ஏவம்

तस्मात् = ஆகையால்,

தஸ்மாத்

वैनाशिकपक्षप्राप्तिदोष: = சூன்யவாதியான பௌத்தருடைய

வைநாஶிகபக்ஷப்ராப்திதோ³ஷ: ஸித்தாந்தத்தை அடைவது என்ற தோஷம்,

न स्यात् = ஏற்படாது.

ந ஸ்யாத்

'நான் மனுஷ்யன்' என்ற ஞானத்தில் தோன்றும் தாதாத்ம்ய ஸம்பந்தம் ஒன்றுக்கொன்று அத்யாஸத்தால் ஏற்பட்டதாகச் சொன்னுல் கிளிஞ்சலில் வெள்ளியைப்போல தேஹமும் ஆத்மாவும் உண்மையில் இல்லை என்று ஆகி சூன்ய வாதத்தை ஒப்புக்கொண்டதாக ஏற்படும் என்று சிஷ்யன் கேட்டதற்கு குரு ஸமாதானம் கூறுகிறுர். தேஹமானது வாஸ்தவத்தில் குடத்தைப்போல ஜடமான பொருள். ஆனுலும் அது நமக்கு சேதனப் பொருளாகத் தோன்றுகிறது. ஆகையால் காய்ச்சின இரும்பில் நெருப்பு சேர்ந்திருப்பதுபோல் தேஹத்திற்கு ஆத்மாவுடன் ஸம்பந்தம் சொல்லவேண்டும் இதுபோல பரிசுத்தமான ஆத்மாவில் தேஹ தர்மங்கள் தோன்றுகிறபடியால் ஆத்மாவுக்கு தேஹத்துடன் ஸம்பந்தம் சொல்லவேண்டும் வாஸ்தவத்தில் தேஹமும் ஆத்மாவும் இருளும் வெளிச்சமும் போல விருத்தமான வஸ்துக்கள் ஒன்றுக்கொன்று இவைகளுக்கு ஸம்பந்தம் ஒருவிதத்திலும் சொல்ல முடியாது. ஆகையால் இந்த ஸம்பந்தம் அத்யாஸத்தால் ஏற்பட்டதாகத்தான் சொல்ல வேண்டும். அதிலும் ஆத்ம ஸம்பந்தம் இல்லாமல் ஒரு ஸமபத்திலும் தேஹத்திற்கு ஸ்புரணம் இல்லை. ஆகையால் தேஹ ஸ்வரூபத்திற்கும் அதன் தர்மங்களுக்கும் ஆத்மாவில் அத்யாஸம் ஏற்படுகிறது. ஸுஷுப்தி முதலான நிலைகளில் தேஹ ஸம்பந்தம் இல்லாமலும் ஆத்மாவிற்கு ஸ்புரணம் இருப்பதால் ஆத்மஸ்வரூபத்திற்கு அத்யாஸம் இல்லை. அதன் ஸம்ஸர்கத்திற்குத்தான் அத்யாஸம். ஸம்ஸர்கம் பொய்யாகப்போனுலும் ஆத்மஸ்வரூபம் வாஸ்தவமாக இருப்பதால் சூன்யவாதத்தி

ற்கு ப்ரஸக்தி இல்லை தேஹாதிகளின் ஸ்வரூபத்திற்கே அத்யாஸம் ஏற்படுவதால் அவைகள் எல்லாம் பொய் என்று ஏற்படுவதால் ஆத்மா ஒன்றே வாஸ்தவம் என்ற அத்வைத ஸித்தாந்தமும் நிலைக்கிறது. ஆகாசம் அஸங்கமாயிருந்தாலும் எல்லா இடங்களிலும் இருப்பதுபோல அஸங்கமான ஆத்மாவும் எல்லா இடங்களிலும் இருப்பதாகக் கூறுவதில் தவறு ஒன்றும் இல்லை. இந்த ஆத்மாவிற்கு தேஹாதி களுடன் ஸம்பந்தம் ப்ரமத்தால் தோன்றுவதால் ஆத்ம தர்மங்கள் தேஹத்தில் தோன்றுகின்றன. **(58)**

(அவதாரிகை) பிரத்யக்ஷ விரோதம் ஏற்படும் என்று சிஷ்யன் கூறியதற்கு பதில் சொல்கிறுர்: -

यत्पुनरुक्तं - देहस्य आत्मनि असत्वे प्रत्यक्षादिविरोधः स्यादिति,
तन्न, प्रत्यक्षादिभिः आत्मनि देहस्य सत्त्वानुपलब्धेः ।
न हि आत्मनि - कुण्डे बदरम्, क्षीरे सर्पिः, तिले तैलम्, भित्तौ चित्रमिव च - प्रत्यक्षादिभिः देह उपलभ्यते ।
तस्मात् न प्रत्यक्षादिविरोधः ॥ ५९ ॥

யத்புனருக்தம் - தே³ஹஸ்ய ஆத்மனி அஸத்வே ப்ரத்யக்ஷாதி³விரோத⁴:
ஸ்யாதி³தி, தன்ன, ப்ரத்யக்ஷாதி³பி⁴: ஆத்மனி தே³ஹஸ்ய
ஸத்த்வானுபலப்³தே⁴: ।
ந ஹி ஆத்மனி - குண்டே³ ப³த³ரம், க்ஷீரே ஸர்பி:, திலே தைலம்,
பி⁴த்தௌ சித்ரமிவ ச - ப்ரத்யக்ஷாதி³பி⁴: தே³ஹ உபலப்⁴யதே ।
தஸ்மாத் ந ப்ரத்யக்ஷாதி³விரோத⁴: ॥ 59 ॥

आत्मनि / **ஆத்மனி**	=	ஆத்மாவில்,
देहस्य असत्वे / **தே³ஹஸ்ய அஸத்வே**	=	தேஹம் இல்லாமல் போனுல்,
प्रत्यक्षादिविरोधः स्यात् / **ப்ரத்யக்ஷாதி³விரோத⁴: ஸ்யாத்**	=	ப்ரத்யக்ஷம் முதலான ப்ரமாணங்களுக்கு விரோதம் ஏற்படும்,
इति / **இதி**	=	என்று,
यत्पुनरुक्तं / **யத்புனருக்தம்**	=	யாதொன்று சொல்லப்பட்டதோ,
तत् न / **தத் ந**	=	அது சரியல்ல,
प्रत्यक्षादिभिः / **ப்ரத்யக்ஷாதி³பி⁴:**	=	ப்ரத்யக்ஷம் முதலியவைகளால்,

आत्मनि **ஆத்மனி**	=	ஆத்மாவில்,
देहस्य **தே³ஹஸ்ய**	=	தேஹம்,
सत्त्वानुपलब्धेः **ஸத்த்வானுபலப்³தே⁴:**	=	இருப்பது தெரியாதபடியால்,
कुण्डे **குண்டே³**	=	கிண்ணத்தில்,
बदरं **ப³த³ரம்**	=	இலந்தம்பழம் போலும்,
क्षीरे **க்ஷீரே**	=	நெய்போலும்,
तिले **திலே**	=	எள்ளில்,
तैलं **தைலம்**	=	எண்ணெபோலும்,
भित्तौ **பி⁴த்தௌ**	=	சுவற்றில்,
चित्रमिव च **சித்ரமிவ ச**	=	படம் போலும்,
प्रत्यक्षादिभिः **ப்ரத்யக்ஷாதி³பி⁴:**	=	ப்ரத்யக்ஷம் முதலானவைகளால்,
आत्मनि **ஆத்மனி**	=	ஆத்மாவில்,
देहः **தே³ஹ:**	=	தேஹம்,
न हि उपलभ्यते **ந ஹி உபலப்⁴யதே**	=	அறியப்படுகிறதில்லை,
तस्मात् **தஸ்மாத்**	=	ஆகையால்,
न प्रत्यक्षादिविरोधः **ந ப்ரத்யக்ஷாதி³விரோத⁴:**	=	ப்ரத்யக்ஷம் முதலானவைகளுக்கு விரோதம் இல்லை.

ஆத்மாவில் தேஹம் ஆரோபிதம் என்றால் கிளிஞ்சலில் வெள்ளியைப்போல் ஆத்மாவில் தேஹம் இல்லை என்று ஆகிவிடும். இது பிரத்யக்ஷம் முதலான ப்ரமாண ங்களுக்கு விருத்தம். ஆகையால் தேஹத்திற்கும் ஆத்மாவிற்கும் தூணிற்கும் மூங்கிலுக்கும்போல ஸம்யோக ஸம்பந்தம்தான் என்று சிஷ்யன் 55 - வது வாக்யத் தில் கேட்டான். இதற்கு பதில் கூறுகிறார். பிரத்யக்ஷம் முதலான ப்ரமாணங்களால்

ஆத்மாவில் தேஹம் இருப்பதாக எங்காவது கண்டிருந்தால் ப்ரமாண விரோதம் ஏற்படும். அப்படி ஒரு இடத்திலும் கண்டதில்லையே! இரண்டு பொருள்களையும் நேரில் கண்டவன்தான் ஒன்றில் மற்றொன்று இருப்பதாகக் காண முடியும். கிண்ணத்தையும் இலந்தம்பழத்தையும் நேரில் கண்டவன் கிண்ணத்தில் இலந்தம்பழம் இருப்பதாகத் தெரிந்துகொள்கிறான். தேஹத்தைக் கண்ணால் பார்த்துத் தெரிந்து கொண்டாலும் ஆத்மாவை ஒரு இந்திரியத்தாலும் அறிந்துகொள்ளமுடியாது. புலன்களுக்கு எட்டாதது ஆத்மா. அப்ரத்யக்ஷமான ஆத்மாவில் ப்ரத்யக்ஷமான தேஹம் இருப்பதாக ப்ரத்யக்ஷஞானத்தால் எப்படி அறிந்து கொள்ளமுடியும்? பாலில் நெய் இருப்பதும், எள்ளில் எண்ணெ இருப்பதும் அனுமானத்தால் தெரியவருகிறது முதலில் கண்ணால் நெய்யையும் எண்ணெயையும் காணாவிட்டாலும் பின்னால் பார்க்கிறோம். அதைக்கொண்டு பாலில் நெய்யும் எள்ளில் எண்ணெயும் இருப்பதாக ஊகிக்கிறோம். ஒருசமயத்திலும் ஆத்மாவை இந்திரியங்களால் அறியமுடியாதபடியால் ஆத்மாவில் தேஹம் இருப்பதாக எவ்வாறு ஊகிக்கமுடியும்? சுவரும் சித்திரமும் வெவ்வேறாகத் தெரியாவிட்டாலும் சித்திரத்துடன் சேர்ந்தே சுவரும் நன்கு காணப்படுகிறது. இங்கேயோ தேஹம்தான் தெரிகிறதே தவிற ஆத்மா தெரிவதே இல்லை. ஆத்மாவில் தேஹம் இருப்பது தெரியும்பக்ஷத்தில் என்னிடம் சரீரம் இருக்கிறது என்றே எல்லோரும் சொல்வார்கள். நான் மனுஷ்யன் என்று சொல்லமாட்டார்கள். ஆகவே ஆத்மாவில் தேஹம் இருப்பதாக ஒரு ப்ரமாணத்தாலும் அறியாததால் தேஹத்திற்கு ஆரோபம் சொல்வதில் ப்ரமாண விரோதம் ஒன்றும் இல்லை. **(59)**

(அவதாரிகை) சிஷ்யன் கேட்கிறான்: -

कथं तर्हि प्रत्यक्षाद्यप्रसिद्धात्मनि देहाध्यारोपणा, देहे च आत्मारोपणा ॥ ६० ॥

கத²ம் தர்ஹி ப்ரத்யக்ஷாத்³யப்ரஸித்³தா⁴த்மனி தே³ஹாத்⁴யாரோபணா, தே³ஹே ச ஆத்மாரோபணா ॥ 60 ॥

तर्हि = அப்படியானால்,
தர்ஹி

प्रत्यक्षाद्यप्रसिद्धात्मनि = ப்ரத்யக்ஷம் முதலான பிரமாணங்களால்
ப்ரத்யக்ஷாத்³யப்ரஸித்³தா⁴த்மனி அறிந்துகொள்ள முடியாத ஆத்மாவில்,

देहाध्यारोपणा = தேஹத்தின் ஆரோபமும்,
தே³ஹாத்⁴யாரோபணா

देहे = தேஹத்தில்,
தே³ஹே

आत्मारोपणा = ஆத்மாவின் ஆரோபமும்,
ஆத்மாரோபணா

कथं = எப்படி?
கத²ம்

உலகில் பிரத்யக்ஷம் முதலான ப்ரமாணங்களால் அறியப்படும் வஸ்துவில் தான் வேறொரு பொருளுக்கு ஆரோபம் ஏற்படுவதைக் கண்டிருக்கிறோம். கிளிஞ்சல் - வெள்ளி, கயிறு - பாம்பு இவை நாம் அறியத்தக்க பொருள்கள். ஆத்மா ஒரு பிரமாணத்தாலும் அறிய முடியாதிருக்குமானல் அதில் எப்படி தேஹத்திற்கு ஆரோபம் ஏற்படும்? தேஹத்தில்தான் ஆத்மாவுக்கு ஆரோபம் ஏற்படும்? **(60)**

(அவதாரிகை) குரு பதில் கூறுகிறார்: -

नायं दोषः, स्वभावप्रसिद्धत्वात् आत्मनः ।
न हि कादा चित्कसिद्धावेव अध्यारोपणा, न नित्यसिद्धौ – इति नियन्तुं शक्यं,
आकाशे तलमलाद्यध्यारोपणदर्शनात् ॥ ६१ ॥

நாயம் தோ³ஷ:, ஸ்வபா⁴வப்ரஸித்³த⁴த்வாத் ஆத்மன: ।
ந ஹி காதா³ சித்கஸித்³தா⁴வேவ அத்⁴யாரோபணா,
ந நித்யஸித்³தௌ⁴ - இதி நியந்தும் ஶக்யம், ஆகாஶே தலமலாத்³யத்⁴யாரோபணத³ர்ஶனாத் ॥ 61 ॥

आत्मनः **ஆத்மன:** = ஆத்மாவானது,

स्वभावप्रसिद्धत्वात् **ஸ்வபா⁴வப்ரஸித்³த⁴த்வாத்** = ஸ்வபாவமாகவே எப்பொழுதும் ப்ரஸித்தமாக இருப்பதால்,

अयं दोषः **அயம் தோ³ஷ:** = இந்த தோஷம்,

न **ந** = இல்லை,

आकाशे **ஆகாஶே** = ஆகாசத்தில்,

तलमलाद्यध्यारोपणदर्शनात् **தலமலாத்³யத்⁴யாரோபணத³ர்ஶனாத்** = தலம், மலம் முதலியவற்றின் ஆரோபம் காண்பதால்,

कादाचित्कसिद्धावेव **காதா³சித்கஸித்³தா⁴வேவ** = ஏதோ ஒரு சமயத்தில் மட்டும் ப்ரஸித்தமாக இருந்தால்தான்,

अध्यारोपणा **அத்⁴யாரோபணா** = ஆரோபம்,

नित्यसिद्धौ **நித்யஸித்³தௌ⁴** = எப்பொழுதும் ப்ரஸித்தமாயிருந்தால்,

न **ந** = இல்லை,

इति = என்று,

இதி

नियन्तुं = கட்டுப்படுத்துவதற்கு,

நியந்தும்

न हि शक्यं = முடியாது.

ந ஹி ஶக்யம்

அத்யாஸம் ஏற்படுவதற்கு வஸ்துக்களின் ஸ்புரணம் வேண்டியதுதான். ஆனால் இந்திரியங்களால் அது அறியத்தக்கதாக இருக்கவேண்டும் என்ற கட்டாயம் கிடையாது. ஆகாசமானது இந்திரியங்களுக்கு விஷயமாகாமல் இருந்தாலும் அதில் நீல நிறம் இருப்பதாக ப்ரமம் ஏற்படுகிறது இல்லையா? ஆகவே ஸ்வயம்ப்ரகாசமான ஆத்மாவுக்கு எப்பொழுதுமே தானாகவே ஸ்புரணம் இருப்பதால் ஆரோபம் ஏற்படலாம். ஸ்வரூபம் தோன்றியும் அத்யாஸத்திற்கு விருத்தமான ஆகாரம் தோன்றாமலும் இருந்தால் ப்ரமம் ஏற்படலாம். ஆத்ம ஸ்வரூபம் தோன்றினாலும் ஸச்சிதானந்தம் தோன்றாததால் ஆத்மாவில் ப்ரமம் ஏற்படுவது யுக்தம் தான். **(61)**

(அவதாரிகை) சிஷ்யன் கேட்கிறான்: -

किं भगवन्, देहात्मनोरितरेतराध्यारोपणा देहादिसंघातकृता, अथवा आत्मकृतेति ॥ ६२ ॥

கிம் ப⁴க³வன், தே³ஹாத்மனோரிதரேதராத்⁴யாரோபணா தே³ஹாதி³ ஸங்கா⁴தக்ருதா, அத²வா ஆத்மக்ருதேதி ॥ 62 ॥

भगवन् = பகவானே,

ப⁴க³வன்

देहात्मनोः = தேஹம், ஆத்மா இவ்விரண்டிற்கும்,

தே³ஹாத்மனோ:

इतरेतराध्यारोपणा = ஒன்றுக்கொன்று அத்யாஸமானது,

இதரேதராத்⁴யாரோபணா

किं देहादिसंघातकृता = தேஹம் முதலியவைகளின் கூட்டத்தினால்

கிம் தே³ஹாதி³ஸங்கா⁴தக்ருதா ஏற்பட்டதா,

अथवा = அல்லது,

அத²வா

आत्मकृता = ஆத்மாவினால் ஏற்பட்டதா?

ஆத்மக்ருதா

गुरुरुवाच - यदि देहादिसंघातकृता,
यदि च आत्मकृता, किं तत्र स्यात् ॥ ६३ ॥

கு³ருருவாச - யதி³ தே³ஹாதி³ஸங்கா⁴தக்ருதா,
யதி³ ச ஆத்மக்ருதா, கிம் தத்ர ஸ்யாத் ॥ 63 ॥

गुरुरुवाच = குரு சொன்னார்,
கு³ருருவாச
देहादिसंघातकृता यदि = தேஹம் முதலியவைகளின் கூட்டத்தால்
தே³ஹாதி³ஸங்கா⁴தக்ருதா யதி³ ஏற்பட்டதானாலோ,
यदि च आत्मकृता = அதில் உனக்கு என்ன ஏற்படும்?
யதி³ ச ஆத்மக்ருதா

इत्युक्तः शिष्य आह - यद्यहं देहादिसंघातमात्रः, ततो ममाचेतनत्वात् परार्थत्वमिति न मत्कृता देहात्मनोः इतरेतराध्यारोपणा । अथाहमात्मा परोऽन्यः संघातात्, चितिमत्वात् स्वार्थ इति मयैव चितिमता आत्मनि अध्यारोपणा क्रियते सर्वानर्थबीजभूता ॥ ६४ ॥

இத்யுக்த: ஶிஷ்ய ஆஹ - யத்³யஹம் தே³ஹாதி³ஸங்கா⁴தமாத்ர:, ததோ மமாசேதனத்வாத் பரார்த²த்வமிதி ந மத்க்ருதா தே³ஹாத்மனோ: இதரேதராத்⁴யாரோபணா । அதா²ஹமாத்மா பரோ(அ)ன்ய: ஸங்கா⁴தாத், சிதிமத்வாத் ஸ்வார்த² இதி மயைவ சிதிமதா ஆத்மனி அத்⁴யாரோபணா க்ரியதே ஸர்வானர்த²பீ³ஜபூ⁴தா ॥ 64 ॥

इति उक्तः = இவ்வாறு சொல்லப்பட்ட,
இதி உக்த:
शिष्यः = சிஷ்யன்,
ஶிஷ்ய:
आह = சொன்னான்,
ஆஹ
अहं = நான்,
அஹம்
देहादिसंघातमात्रः यदि = தேஹாதிகளின் கூட்டமாக மட்டும்
தே³ஹாதி³ஸங்கா⁴தமாத்ர: யதி³ இருப்பேனேயாகில்,
ततः = அப்பொழுது,
தத:
मम अचेतनत्वात् = நான் ஜடமாயிருப்பதனால்,
மம அசேதனத்வாத்
परार्थत्वं इति = பிறருக்காக ஏற்பட்டவன் பரதந்த்ரன்
பரார்த²த்வம் இதி என்ற காரணத்தால்,

देहात्मनोः **தே^{3}ஹாத்மனோ:**	=	தேஹத்திற்கும் ஆத்மாவிற்கும்,
इतरेतराध्यारोपणा **இதரேதராத்^{4} யாரோபணா**	=	ஒன்றுக்கொன்று ஆரோபமானது,
न मत्कृता **ந மத்க்ருதா**	=	என்னால் ஏற்பட்டதில்லை,
अथ **அத^{2}**	=	அல்லது,
अहं **அஹம்**	=	நான்,
संघातात् **ஸங்கா^{4}தாத்**	=	ஸங்காதத்தைக் காட்டிலும்,
अन्यः **அன்ய:**	=	வேறான,
परः **பர:**	=	விலக்ஷணமான,
आत्मा **ஆத்மா**	=	ஆத்மாவானால்,
चितिमत्वात् **சிதிமத்வாத்**	=	ஞானத்துடன் கூடியிருப்பதால்,
स्वार्थ **ஸ்வார்த^{2}**	=	ஸ்வதந்திரன்,
इति **இதி**	=	என்ற காரணத்தால்,
चितिमता **சிதிமதா**	=	அறிவுள்ள,
मयैव **மயைவ**	=	என்னாலேயே,
आत्मनि **ஆத்மனி**	=	தன்னிடம்,
सर्वानर्थबीजभूता **ஸர்வானர் த^{2}பீ^{3}ஜபூ^{4}தா**	=	எல்லாத் துன்பங்களுக்கும் மூலகாரணமாக உள்ள,
अध्यारोपणा **அத்^{4}யாரோபணா**	=	அத்யாஸம்,
क्रियते **க்ரியதே**	=	செய்யப்படுகிறது.

தேஹம், ஆத்மா இவ்விரண்டையும் ஒன்றுக்கொன்று ஆரோபம் செய்கிறவன் ஆத்மாவா? அல்லது தேஹமா? என்று சிஷ்யன் கேட்டான். சிஷ்யனுடைய அபிப்பிராயம் வெளிப்படுவதற்காக தேஹமாயிருந்தால் என்ன? ஆத்மாவாக இருந் தால் என்ன? என்று குரு கேட்டார். பிறகு சிஷ்யன் தன் அபிப்பிராயத்தை வெளி யிட்டுச் சொன்னான். எல்லாத் துன்பங்களையும் நான் அனுபவிப்பதால் அத்யாஸம் எனக்குத்தான் என்று சொல்லவேண்டும். ஆனால் நான் இந்த தேஹாதிஸங்காதமா? ஆத்மாவா? நான் தேஹாதி ஸங்காதமானால், அது ஜடம், ஸ்வாதந்திரியம் இல்லை. அதற்கு ஆரோபஞானம் ஏற்படாது. ஆகவே அத்யாஸம் என்னால் ஏற்பட்டதாகச் சொல்ல முடியாது. நான் தேஹாதிகளைக் காட்டிலும் விலக்ஷணனான ஆத்மாவா னால் அப்பொழுதும் அத்யாஸம் ஸம்பவிக்காது. ஆத்மா சேதனன் ஸ்வதந்திரன், அவன் எல்லாத் துன்பங்களுக்கும் காரணமான அத்யாஸத்தைத் தனக்குத்தானே செய்து கொள்வானா? **(62-64)**

इत्युक्तो गुरुरुवाच - अनर्थबीजभूतां चेन्मिथ्याध्यारोपणां जानीषे, मा कार्षीस्तर्हि ॥ ६५ ॥

இத்யுக்தோ கு³ருருவாச - அனர்த²பீ³ஜபூ⁴தாம் சேன்மித்² யாத்⁴யாரோப ணாம் ஜானீஷே, மா கார்ஷீஸ்தர்ஹி ॥ 65 ॥

इति = இவ்வாறு,

இதி

उक्त: = சொல்லப்பட்ட,

உக்த:

गुरु: = ஆசார்யர்,

கு³ரு:

उवाच = சொன்னார்,

உவாச

मिथ्याध्यारोपणां = பொய்யாக உள்ள ஆரோபத்தை,

மித்²யாத்⁴யாரோபணாம்

अनर्थबीजभूतां = எல்லாத் துன்பங்களுக்கும் காரணமாக,

அனர்த²பீ³ஜபூ⁴தாம்

जानीषे चेत् = அறிவாயேயானால்,

ஜானீஷே சேத்

तर्हि = அப்பொழுது,

தர்ஹி

मा कार्षी: = செய்யாதே.

மா கார்ஷீ:

அநாதியான அக்ஞானத்தால் தேஹாதிகளையே நான் என்று எண்ணும் ஆத்மா அறியாமையால் ஆரோபம் செய்கிறான். அக்ஞானம் விலகி ஆத்மதத்வத்தையும்

அநாத்மாவையும் நன்கு பிரித்துத் தெரிந்துகொண்டால் ஆரோபம் விலகிவிடும் என்ற தத்வத்தைக் கொஞ்சம் கொஞ்சமாக ஆசார்யர் உபதேசிக்கிறார். அத்யாஸம் எல்லாத் துன்பங்களுக்கும் காரணம் என்பதைத் தெரிந்துகொண்ட நீ ஏன் மறுபடியும் ஆரோபம் செய்கிறாய்? அதை விட்டு விடலாமே? **(65)**

(அவதாரிகை) சிஷ்யன் கூறுகிறான்: -

नैव भगवन्, शक्नोमि न कर्तुम् ।
अन्येन केनचित्प्रयुक्तोऽहं न स्वतन्त्र इति ॥ ६६ ॥

நைவ ப⁴க³வன், ஶக்னோமி ந கர்தும் ।
அன்யேன கேனசித்ப்ரயுக்தோ(அ)ஹம் ந ஸ்வதந்த்ர இதி ॥ 66 ॥

भगवन् = பகவானே,
ப⁴க³வன்
न कर्तुं = செய்யாமலிருப்பதற்கு,
ந கர்தும்
नैव शक्नोमि = முடியவில்லையே!
நைவ ஶக்னோமி
अन्येन केनचित् = வேறு ஒருவனால்,
அன்யேன கேனசித்
अहं = நான்,
அஹம்
प्रयुक्त: = ஏவப்பட்டிருக்கிறேன்,
ப்ரயுக்த:
न स्वतन्त्र: = ஸ்வதந்திரன் இல்லை.
ந ஸ்வதந்த்ர:

அத்யாஸம் எல்லாத் துன்பங்களுக்கும் காரணம் என்று தெரிந்தும் விடமுடியவில்லையே! இதில் எனக்கு ஸ்வாதந்த்ரியம் இல்லை. பிறருக்குக் கட்டுப்பட்டவன். **(66)**

(அவதாரிகை) குரு சொல்கிறார்: -

न तर्हि अचितिमत्त्वात् स्वार्थ: त्वम् ।
येन प्रयुक्त: अस्वतन्त्र: प्रवर्तसे स चितिमान् स्वार्थ:।
संघात एव त्वम् ॥ ६७ ॥

ந தர்ஹி அசிதிமத்த்வாத் ஸ்வார்த²: த்வம் ।
யேன ப்ரயுக்த: அஸ்வதந்த்ர: ப்ரவர்தஸே ஸ சிதிமான் ஸ்வார்த²:।
ஸங்கா⁴த ஏவ த்வம் ॥ 67 ॥

तर्हि = அப்படியானல்,
தர்ஹி

अचितिमत्त्वात् = சைதன்யமற்றவனுயிருப்பதால்,
அசிதிமத்த்வாத்

त्वं = நீ,
த்வம்

न स्वार्थः = ஸ்வதந்திரன் அல்ல,
ந ஸ்வார்த2:

येन = எவனுல்,
யேன

प्रयुक्तः = ஏவப்பட்டு,
ப்ரயுக்த:

अस्वतन्त्रः = பரதந்திரனுக,
அஸ்வதந்த்ர:

प्रवर्तसे = காரியத்தைச் செய்கிருயோ,
ப்ரவர்தஸே

सः = அவன்,
ஸ:

चितिमान् = சேதனன்,
சிதிமான்

स्वार्थः = ஸ்வதந்திரன்,
ஸ்வார்த2:

त्वं = நீ,
த்வம்

संघात एव = ஸங்காதம்தான்.
ஸங்கா4த ஏவ

பிறருக்குக் கட்டுப்பட்டு அவரால் ஏவப்பட்டு நீ காரியம் செய்வதாயிருந்தால், நீ அசேதனன் பரதந்திரன் என்றும், எவரால் ஏவப்பட்டு நீ காரியம் செய்கிருயோ, அவர் சேதனன், ஸ்வதந்திரன் என்றும் ஆகும். ஆகவே நீ தேஹாதி ஸங்காதம் தான். **(67)**

(அவதாரிகை) சிஷ்யன் கேட்கிறுன்: -

यद्यचेतनोऽहम, कथं सुखदुःखवेदनां भवदुक्तं च जानामि? ॥ ६८ ॥

யத்3யசேதனே(அ)ஹம, கத2ம் ஸுக2து3:க2வேத3னும் ப4வது3க்தம் ச ஜாநாமி? ॥ 68 ॥

अहं = நான்,

அஹம்

यदि उचेतनः = ஜடமாக இருப்பேனேயாகில்,

யதி³ உசேதன:

सुखदुःखवेदनां = ஸுகதுக்கங்களின் அனுபவத்தையும்,

ஸுக²து³:க²வேத³னாம்

भवदुक्तं च = உம்மால் சொல்லப்பட்ட சரீரத்தையும்,

ப⁴வது³க்தம் ச

कथं जानामि = எப்படி அறிவேன்?

கத²ம் ஜானாமி

நான் ஜடமான சரீரமாக இருப்பேனேயாகில் எனக்கு அறிவு இருக்காது. இந்த சரீரத்தையும் ஸுகதுக்கானுபவத்தையும் அறிந்துகொள்ள முடியாது. **(68)**

गुरुरुवाच - किं सुखदुःखवेदनाया मदुक्ताच्चान्यस्त्वम्,
किं वा अनन्य एव? इति ॥ ६९ ॥

கு³ருருவாச - கிம் ஸுக²து³:க²வேத³னாயா மது³க்தாச்சான்யஸ்த்வம்,
கிம் வா அனன்ய ஏவ? இதி ॥ 69 ॥

गुरुः = குரு,

கு³ரு:

उवाच = சொன்னார்,

உவாச

सुखदुःखवेदनायाः = ஸுகதுக்கானுபவத்திலிருந்தும்,

ஸுக²து³:க²வேத³னாயா:

मदुक्ताच्च = என்னால் சொல்லப்பட்ட ஸங்காதத்திலிருந்தும்

மது³க்தாச்ச

त्वं = நீ,

த்வம்

किं अन्यः = வேறுபடாதவன்தானா?

கிம் அன்ய:

इति = என்று.

இதி

அந்தக்கரணத்தில் பிரதிபலித் த சைதன்யம் தான் ஜீவன் என்பது. அந்தக்கரண த்துடன் சேர்த்தே ஆத்ம வஸ்துவாக எண்ணிக்கொண்டிருப்பதால் இவனுக்கு அத்யாஸம், பாரதந்த்ரியம், முதலியவை எல்லாம் ஏற்படுகிறது. தேஹம், இந்திரி யம், அந்தக்கரணம் முதலியவற்றைக் காட்டிலும் வேறாக ஆத்மவஸ்துவைத்

தெரிந்து கொண்டு விட்டால் அத்யாஸம் முதலியவை ஏற்படாது. இந்த ஞானம் சிஷ்யனுக்கு உறுதியாக ஏற்படுவதற்காக அவனிடம் கேள்வி கேட்கிறுர். **(69)**

शिष्य उवाच - नाहं तावदन्यः । कस्मात्? यस्मात्तदुभयं कर्मभूतं घटादिकमिव जानामि । यदि अनन्योऽहम् तेन तदुभयं न जानीयाम्; किंतु जानामि तस्मादन्यः । सुखदुःखवेदनाविक्रिया च स्वार्थैव प्राप्नोति त्वदुक्तं च स्यात्, अनन्यत्वे । न च तयोः स्वार्थता युक्ता । न हि चन्दनकण्टककृते सुखदुःखे चन्दनकण्टकार्थे; घटोपयोगो वा घटार्थः । तस्मात् तद्विज्ञातुर्मम चन्दनादिकृतोऽर्थः । अहं हि ततोऽन्यः समस्तमर्थं जानामि बुध्यारूढम् ॥ ७० ॥

ஶிஷ்ய உவாச - நாஹம் தாவத³ன்ய: । கஸ்மாத்? யஸ்மாத்தது³ப⁴யம் கர்மபூ⁴தம் க⁴டாதி³கமிவ ஜாநாமி । யதி³ அனன்யோ(அ)ஹம் தேன தது³ப⁴யம் ந ஜானீயாம்; கிந்து ஜாநாமி தஸ்மாத³ன்ய: । ஸுக²து³:க²வேத³னாவிக்ரியா ச ஸ்வார்தை²வ ப்ராப்னோதி த்வது³க்தம் ச ஸ்யாத், அனன்யத்வே । ந ச தயோ: ஸ்வார்த²தா யுக்தா । ந ஹி சந்த³னகண்டகக்ருதே ஸுக²து³:கே² சந்த³னகண்டகார்தே²; க⁴டோபயோகோ³ வா க⁴டார்த²: । தஸ்மாத் தத்³விஜ்ஞாதுர்மம சந்த³நாதி³க்ருதோ(அ)ர்த²: । அஹம் ஹி ததோ(அ)ன்ய: ஸமஸ்தமர்த²ம் ஜாநாமி பு³த்³⁴யாரூட⁴ம் ॥ 70 ॥

शिष्य: **ஶிஷ்ய:**	=	சிஷ்யன்,
उवाच **உவாச**	=	சொன்ஞன்,
अहं तावत् **அஹம் தாவத்**	=	நான்,
न अनन्य: **ந அனன்ய:**	=	வேறுபடாதவன் அல்ல,
कस्मात् **கஸ்மாத்**	=	என்ன காரணத்தால்?
यस्मात् **யஸ்மாத்**	=	யாதொரு காரணத்தால்,
घटादिकमिव **க⁴டாதி³கமிவ**	=	குடம் முதலியவற்றைப்போல,
कर्मभूतं **கர்மபூ⁴தம்**	=	அறியப்படும் பொருளாக உள்ள,
तत् उभयं **தத் உப⁴யம்**	=	அவ்விரண்டையும்,

जानामि = அறிகிறேனே (அதனால்),
ஜாநாமி

अहं = நான்,
அஹம்

यदि अनन्य: = வேறுபடாதவனாக இருப்பேனேயாகில்,
யதி³ அனன்ய:

तेन = அந்தக்காரணத்தால்,
தேன

तदुभयं = அவ்விரண்டையும்,
தது³ப⁴யம்

न जानीयां = அறியமாட்டேன்,
ந ஜானீயாம்

किंतु = ஆனால்,
கிந்து

जानामि = அறிகிறேன்,
ஜாநாமி

तस्मात् = ஆகையால்,
தஸ்மாத்

अन्य: = வேறுபட்டவன்,
அன்ய:

अनन्यत्वे = வேறுபடாதவனாக இருப்பேனேயாகில்,
அனன்யத்வே

सुखदु:खवेदनाविक्रिया च = ஸுகதுக்கானுபவவிகாரம்,
ஸுக²து³:க²வேத³னாவிக்ரியா ச

स्वार्थैव प्राप्नोति = தனக்காகவே ஏற்பட்டதாக ஆகிறது,
ஸ்வார்தை²வ ப்ராப்னோதி

त्वदुक्तं च स्यात् = உங்களால் சொல்லப்பட்ட அநித்யத்வம் முதலான தோஷமும் ஆத்மாவுக்கு வரும்,
த்வது³க்தம் ச ஸ்யாத்

तयो: = அவைகளுக்கு,
தயோ:

स्वार्थता = தனக்காகவே இருக்கும் தன்மை,
ஸ்வார்தை²வ

न च युक्ता = சரியல்ல,
ந ச யுக்தா

चन्दनकण्टककृते = சந்தனத்தாலும், முள்ளாலும் ஏற்பட்ட,
சந்த³னகண்டகக்ருதே

सुखदु:खे	=	இன்பதுன்பங்கள்,
ஸுக²து³:கே²		
न हि चन्दनकण्टकार्थे	=	சந்தனத்திற்காகவும் முள்ளிற்காகவும்
ந ஹி சந்த³னகண்டகார்தே²		ஏற்பட்டதல்ல,
घटोपयोगो वा	=	குடத்தின் உபயோகம்,
க⁴டோபயோகோ³ வா		
न हि घटार्थ:	=	குடத்திற்காக ஏற்பட்டதல்ல,
ந ஹி க⁴டார்த²:		
तस्मात्	=	ஆகையால்,
தஸ்மாத்		
तद्विज्ञातु:	=	அவைகளை அறிந்துகொள்கிற,
தத்³விஜ்ஞாது:		
मम	=	எனக்குத்தான்,
மம		
चन्दनादिकृतो अर्थ:	=	சந்தனம் முதலியவைகளால் ஏற்பட்ட
சந்த³னாதி³க்ருதோ அர்த²:		பிரயோஜனம்,
तत:	=	அவற்றைக்காட்டிலும்,
தத:		
अन्य:	=	வேறான,
அன்ய:		
अहं	=	நான்,
அஹம்		
बुध्यारूढं	=	புத்தியில் வந்துள்ள,
பு³த்³⁴யாரூட⁴ம்		
समस्तं अर्थ	=	எல்லா விஷயத்தையும்,
ஸமஸ்தம் அர்த²		
जानामि हि	=	அறிகிறேன் அல்லா!
ஜாநாமி ஹி		

சிஷ்யன், தான் தேஹாதி ஸங்காதத்தைக் காட்டிலும் வேறுதான் என்பதை நன்கு தெரிந்துகொண்டு குருவின் கேள்விக்குப் பதில் கூறுகிறன். குடம் எதிரில் இருப்பதைப்.பார்த்துத் தெரிந்துகொள்ளும் நான் குடம் அல்ல. குடத்தைக்காட்டிலும் வேறுதான். அறிகிறவன் அறியப்படும் பொருளைக்காட்டிலும் வேறாகத்தான் இருக்க முடியும். தானே தன்னை அறிந்துகொள்வதாகக் கூறுவது சரியல்ல. ஸ்வப்ரகாசமான வஸ்துதான் தானே பிரகாசிக்க முடியும். ஜடவஸ்து அவ்விதம் பிரகாசிக்க முடியாது. தேஹாதிகளை அறிகிறவன் வேறு ஒருவன் இல்லாவிட்டால் தேஹாதிகள் இருப்பதே தெரியாமல் போய்விடும். ஆகையால் தேஹாதிகளையும் ஸுகதுக்கங் களையும் அறியும் நான் அவைகளைக் காட்டிலும் வேறானவன். மேலும் சந்தனத்தால்

ஏற்படும் ஸுகமும், முள்ளினல் ஏற்படும் துன்பமும் சந்தனத்திற்காகவோ, முள்ளுக் காகவோ அல்ல. குடத்தின் பயன் குடத்திற்காக அல்ல. இவற்றை அனுபவிக்கும் வேறொரு சேதனனுக்காகத்தான் ஏற்பட்டது. ஜடத்தின் பயன் ஜடத்திற்கு இருக்க முடியாது. அது சேதனனுக்குத்தான். இவை எல்லாம் புத்தியில் வரும்பொழுது எனக்கு ஞானம் ஏற்படுகிறது. ஆகவே இவற்றை அறிந்து இதன் பயனை அனுபவிக் கும் நான் இவற்றைக்காட்டிலும் வேறானவனே. **(70)**

तं गुरुरुवाच - एवं तर्हि स्त्रार्थस्त्वं चितिमत्वात्, न परेण प्रयुज्यसे । न हि चितिमान् परतन्त्रः परेण प्रयुज्यते, चितिमतः चितिमदर्थत्वानुपपत्तेः समत्वात् प्रदीपप्रकाशयोरिव । नापि अचितिमदर्थत्वं चितिमतो भवति, अचितिमतोऽचितिमत्वादेव स्वार्थ संबन्धानुपपत्तेः । नापि अचितिमतोः अन्योन्यार्थत्वं दृष्टम् । न हि काष्टकुड्ये अन्योन्यार्थं कुर्वाते ॥ ७१ ॥

தம் கு³ருருவாச - ஏவம் தர்ஹி ஸ்த்ரார்த²ஸ்த்வம் சிதிமத்வாத், ந பரேண ப்ரயுஜ்யஸே । ந ஹி சிதிமான் பரதந்த்ர: பரேண ப்ரயுஜ்யதே, சிதிமத: சிதிமத³ர்த²த்வானுபபத்தே: ஸமத்வாத் ப்ரதீ³பப்ரகாஶயோரிவ । நாபி அசிதிமத³ர்த²த்வம் சிதிமதோ ப⁴வதி, அசிதிமதோ(அ)சிதிமத்வாதே³வ ஸ்வார்த² ஸம்ப³ந்தா⁴னுபபத்தே: । நாபி அசிதிமதோ: அன்யோன்யார்த²த்வம் த்³ருஷ்டம் । ந ஹி காஷ்டகுட்³யே அன்யோன்யார்த²ம் குர்வாதே ॥ 71 ॥

तं **தம்**	=	அவனைப்பார்த்து,
गुरुः **கு³ரு:**	=	ஆசார்யர்,
उवाच **உவாச**	=	சொன்னர்,
एवं तर्हि **ஏவம் தர்ஹி**	=	இப்படியானல்,
त्वं **த்வம்**	=	நீ,
चितिमत्वात् **சிதிமத்வாத்**	=	அறிவுள்ளவனயிருப்பதால்,
स्वार्थः **ஸ்வார்த²:**	=	தனக்காகவே இருப்பவன்,
परेण **பரேண**	=	பிறரால்,
न प्रयुज्यसे **ந ப்ரயுஜ்யஸே**	=	ஏவப்படவில்லை,

चितिमान् சிதிமான்	=	ஞானமுள்ளவன்,
परतन्त्रः பரதந்த்ர꞉	=	பிறருக்குக் கட்டுப்பட்டவனாக,
परेण பரேண	=	பிறரால்,
न हि प्रयुज्यते ந ஹி ப்ரயுஜ்யதே	=	ஏவப்படுகிறதில்லையல்லவா!
प्रदीपप्रकाशयोरिव ப்ரதீ³பப்ரகாஶயோரிவ	=	இரு தீபங்களின் பிரகாசங்களைப்போல,
समत्वात् ஸமத்வாத்	=	ஸமமாயிருப்பதால்,
चितिमतः சிதிமத꞉	=	சைதன்யமுள்ளவனுக்கு,
चितिमदर्थत्वानुपपत्तेः சிதிமத³ர்த²த்வானுபபத்தே꞉	=	சைதன்யமுள்ள மற்றவனின் பிரயோஜனத்திற்காக இருப்பது யுக்தமில்லாததால்,
अचितिमतः அசிதிமத꞉	=	சைதன்யமில்லாதது,
अचितिमत्वादेव அசிதிமத்வாதே³வ	=	ஜடமாக இருப்பதனாலேயே,
स्वार्थसंबन्धानुपपत्तेः ஸ்வார்த²ஸம்ப³ந்தா⁴னுபபத்தே꞉	=	தனக்காக இருப்பது என்பது பொருந்தாததால்,
चितिमतः சிதிமத꞉	=	சைதன்யமுள்ள பொருளுக்கு,
अचितिमदर्थत्वं அசிதிமத³ர்த²த்வம்	=	ஜடப்பொருளின் பிரயோஜனத்திற்காக இருக்கும் தன்மை,
नापि भवति நாபி ப⁴வதி	=	பொருந்தாது.
अचितिमतोः அசிதிமதோ꞉	=	இரு ஜடப்பொருள்களுக்கு,
अन्योन्यार्थत्वं அன்யோன்யார்த²த்வம்	=	ஒன்றுக்கொன்றுக்காக இருக்கும் தன்மை,
नापि दृष्टं நாபி த்³ருஷ்டம்	=	கண்டதில்லை,
काष्टकुड्ये காஷ்டகுட்³யே	=	மரக் கட்டையும் சுவரும்,

अन्योन्यार्थं = ஒன்றுக்கொன்று பயனை,

அன்யோன்யார்த²ம்

न हि कुर्वाते = செய்துகொள்கிறதில்லை.

ந ஹி குர்வாதே

ஜடமான தேஹாதிகளைக் காட்டிலும் வேறுபட்டவனான நீ சேதனன். ஆகையினாலேயே நீ பிறருக்குப் பயனை உண்டுபண்ணுவதற்காக இருக்கவில்லை. உனக்காகத் தான் ஜடவர்க்கங்கள் இருக்கின்றன. நீ ஸ்வதந்திரன் எல்லாவற்றையும் நீ தான் ஏவுகிறாய் பிறவற்றால் நீ ஏவப்படுவதில்லை. ஜடப்பொருள் ஜடமாக இருப்பதனாலேயே அதன் பயன் சேதனனுக்குத்தான். ஜடத்துக்கு அல்ல. அப்படியிருக்க ஜடப்பொருளின் பயனுக்காக சேதனன் இருப்பதாக எப்படிக் கூறமுடியும்? ஒரேமாதிரி ஒளி உள்ள இரு தீபங்கள் ஸமமாக இருப்பதால் ஒன்றுக்கொன்று பயனைச் செய்து கொள்வதில்லை. இதுபோலவே ஸமமாக உள்ள இருசேதனர்கள் ஒருவருக்கொருவர் உபகாரம் செய்துகொள்வதில்லை. ஜடப்பொருள்கள் ஒன்றுக்கொன்று உதவி செய்து கொள்வதாகக்கூறுவதும் சரியல்ல ஒரே வீட்டிலுள்ள மரமும், சுவரும் ஒன்றுக் கொன்று உதவி செய்து கொள்கிறதா? இவ்விரண்டும் சேர்ந்து சேதனனான புருஷனுக்குத்தான் பயனைத்தருகின்றன. ஆகவே ஜடவர்க்கங்களால் ஏற்படும் பயனைப் பெறுகிறவன் நீ. நீ ஸ்வதந்திரன், நீதான் எல்லாவற்றையும் ஏவுகிறாய் "நான் பரதந்திரன், பிறரால் ஏவப்பட்டு ஆரோபம் செய்கிறேன்" என்று நீ கூறுவது சரியல்ல. **(71)**

ननु चितिमत्वे समेऽपि भृत्यस्वामिनोः अन्योन्यार्थत्वं दृष्टम्? ॥ ७२ ॥

நனு சிதிமத்வே ஸமே(அ)பி ப்⁴ருத்யஸ்வாமினோ: அன்யோன்யார்த²த்வம் த்³ருஷ்டம்? ॥ 72 ॥

चितिमत्वे = அறிவுடன் கூடியிருக்கும் தன்மை,

திமத்வே

समेऽपि = ஸமமாக இருந்தபோதிலும்,

ஸமே(அ)பி

भृत्यस्वामिनोः = வேலைக்காரனுக்கும் யஜமானனுக்கும்,

ப்⁴ருத்யஸ்வாமினோ:

अन्योन्यार्थत्वं = ஒருவருக்கொருவர் பயனடையும் தன்மை,

அன்யோன்யார்த²த்வம்

ननु दृष्टम् = காணப்பட்டுள்ளதே?

நனு த்³ருஷ்டம்

யஜமானன், வேலைக்காரன் இருவரும் சேதனர்கள். யஜமானனிடம் உள்ளது போலவேதான் வேலைக்காரனிடமும் சைதன்யம் இருக்கிறது. இந்த விஷயத்தில் இருவர்களும் ஸமானர்கள் தான். ஆனாலும் யஜமானனால் வேலைக்காரனும், வேலைக்காரனால் யஜமானனும் பயன் பெறுகிறார்களே! ஆகவே இரு சேதனர்கள்

ஒருவருக்கொருவர் பயன்பெறுவதில்லை என்று எப்படிக் கூறமுடியும் என்று சிஷ்யன் கேட்டான். **(72)**

(**அவதாரிகை**) குரு பதில் கூறுகிறார்: -

नैवम्, अग्नेरुष्णप्रकाशवत्तव चितिमत्त्वस्य विवक्षितत्वात् । प्रदर्शितश्च दृष्टान्तः प्रदीपप्रकाशयोरिवेति । तत्रैवं सति स्वबुद्ध्यारूढमेव सर्वमुपलभसे अग्न्युष्णप्रकाशतुल्येन कूटस्थनित्यचैतन्यस्वरूपेण । यदि चैवमात्मनः सर्वदा निर्विशेषत्वमुपगच्छसि, किमित्यूचिवान् 'सुषुप्ते विश्रम्य विश्रम्य जाग्रत्स्वप्नयोः दुःखमनुभवामि, किमयमेव मम स्वभावः किं वा नैमित्तिकः 'इति च । किमसौ व्यामोहोऽपगतः, किं वा न? ॥ ७३ ॥

நைவம், அக்³னேருஷ்ணப்ரகாஶவத்தவ சிதிமத்த்வஸ்ய விவக்ஷிதத்வாத் । ப்ரத³ர்ஶிதஶ்ச த்³ருஷ்டாந்த: ப்ரதீ³பப்ரகாஶயோரிவேதி । தத்ரைவம் ஸதி ஸ்வபு³த்³த்⁴யாரூட⁴மேவ ஸர்வமுபலப⁴ஸே அக்³ன்யுஷ்ணப்ரகாஶதுல்யேன கூடஸ்த²நித்யசைதன்யஸ்வரூபேண । யதி³ சைவமாத்மன: ஸர்வதா³ நிர்விஶேஷத்வ முபக³ச்ச²ஸி, கிமித்யூசிவான் 'ஸுஷுப்தே விஶ்ரம்ய விஶ்ரம்ய ஜாக்³ரத்ஸ்வப்ன யோ: து³:க²மனுப⁴வாமி, கிமயமேவ மம ஸ்வபா⁴வ: கிம் வா நைமித்திக: 'இதி ச । கிமஸௌ வ்யாமோஹோ(அ)பக³த:, கிம் வா ந? ॥ 73 ॥

अग्नेः अக்³னே:	=	அக்னியின்,
उष्णप्रकाशवत् உஷ்ணப்ரகாஶவத்	=	சூடும் ஒளியும்போல,
तव தவ	=	உன்,
चितिमत्त्वस्य சிதிமத்த்வஸ்ய	=	சைதன்யம்,
विवक्षितत्वात् விவக்ஷிதத்வாத்	=	கருத்துக்கு விஷயமானதால்,
नैवम् நைவம்	=	இவ்வாறு அல்ல,
प्रदीपप्रकाशयोरिव ப்ரதீ³பப்ரகாஶயோரிவ	=	விளக்கு, ஒளி இவைகளுக்குப் போல,
इति இதி	=	என்று,
दृष्टान्तश्च த்³ருஷ்டாந்தஶ்ச	=	திருஷ்டாந்தமும்,

प्रदर्शित: ப்ரத³ர்ஶித:	=	காட்டப்பட்டு இருக்கிறது,
तत्र एवं सति தத்ர ஏவம் ஸதி	=	அது இவ்வாறிருக்கும்பொழுது,
स्वबुद्ध्यारूढं ஸ்வபு³த்³த்⁴யாரூட⁴ம்	=	தன் புத்தி விருத்தியில் ஏறின,
सर्वमेव ஸர்வமேவ	=	எல்லாவற்றையுமே,
अग्न्युष्णप्रकाशतुल्येन அக்³ன்யுஷ்ணப்ரகாஶதுல்யேன	=	நெருப்பிலுள்ள சூடு, ஒளி இவைகளுக்கு ஒப்பான,
कूटस्थनित्यचैतन्यस्वरूपेण கூடஸ்த²நித்யசைதன்யஸ்வரூபேண	=	மாறுதலற்றதும், அழிவற்றதுமான தன் ஸ்வரூபமான சைதன்யத்தால்,
उपलभसे உபலப⁴ஸே	=	அறிந்து கொள்கிறாய்,
एवं ஏவம்	=	இவ்வாறு,
सर्वदा ஸர்வதா³	=	எப்பொழுதும்,
आत्मन: ஆத்மன:	=	ஆத்மாவின்,
निर्विशेषत्वं நிர்விஶேஷத்வம்	=	விசேஷமில்லாதிருக்கும் தன்மையை,
यदि च उपगच्छसि யதி³ ச உபக³ச்ச²ஸி	=	ஒப்புக்கொள்வாயேயானால்,
सुषुप्ते ஸுஷுப்தே	=	ஸுஷுப்தியில்,
विश्रम्य विश्रम्य விஶ்ரம்ய விஶ்ரம்ய	=	விட்டுவிட்டு,
जाग्रत्स्वप्नयो: ஜாக்³ரத்ஸ்வப்னயோ:	=	நனவிலும் கனவிலும்,
दु:खं து³:க²ம்	=	துன்பத்தை,
अनुभवामि அனுப⁴வாமி	=	அனுபவிக்கிறேன்,
अयमेव அயமேவ	=	இதுவே,

मम = என்னுடைய,

மம

किं स्वभाव: = ஸ்வபாவமா?

கிம் ஸ்வபா⁴வ:

किं वा = அல்லது,

கிம் வா

नैमित्तिक: = காரணத்தால் ஏற்பட்டதா,

நைமித்திக:

इति च = என்றும்,

இதி ச

किमिति ऊचिवान् = என்ன காரணத்தால் சொன்னாய்,

கிமிதி ஊசிவான்

असौ = அந்த,

அஸௌ

व्यामोह: = மயக்கம்,

வ்யாமோஹ:

किं अपगत: = நீங்கி விட்டதா,

கிம் அபக³த:

किं वा न = அல்லது இல்லையா?

கிம் வா ந

சூடும் ஒளியும் அக்னியின் ஸ்வரூபத்தில் சேர்ந்துள்ளது போல் சைதன்யம் தான் உன் ஸ்வரூபம். ஒரு தீபத்தின் வெளிச்சம் மற்றொர் தீப ஒளியிலிருந்து பயன டைவதில்லை. இதுபோல இரண்டு சைதன்யங்கள் ஒன்றுக்கொன்று பயன் அடைவ தில்லை. வேலைக்காரனின் தேஹத்தால் யஜமானனுக்கும், யஜமானனில் தேஹத்தால் வேலைக்காரனுக்கும் பயன் ஏற்படுகிறதே தவிற அங்கும் சைதன்யங்கள் ஒன்றுக் கொன்று உதவிக்கொள்வதில்லை. ஆகவே நீ சொன்ன திருஷ்டாந்தம் சரியல்ல. உன்னுடைய ஸ்வரூபபூதமான ஞானம் மாறுதலற்றது. அழிவற்றது எப்பொழுதும் பிரகாசித்துக்கொண்டிருப்பது அக்னியின் சூடு, ஒளி போன்றது. அந்த ஞானத்தில் ஒரு விசேஷமும் கிடையாது விஷயங்கள் மனத்துடன் ஸம்பந்தப்பட்டு விருத்தி யுண்டாகும்பொழுதும் அதன்மூலம் ஸ்வரூப ஞானம்தான் விஷயங்களை பிரகாசப் படுத்துகிறது. அப்பொழுது விசேஷம் தோன்றுகிறது, இது ஆகந்துகம். விருத்திகள் நீங்கிவிட்டால் (ஸுஷுப்தியில்) நிர்விசேஷமாக ஞானம் பிரகாசிக்கிறது. விருத்திக ளால் ஏற்படும் விசேஷங்கள் சைதன்யத்தின் ஸ்வரூபத்தில் சேர்ந்ததல்ல. அத்யா ஸத்தால் ஏற்பட்டது. ஆகவே ஸுஷுப்தியில் ஆத்மாவிற்கு அறிவு இல்லையென்றும், கனவிலும் நனவிலும் ஆத்மாவுக்கு துக்கானுபவம் ஏற்படுவதாகவும் நீ (45ல்) கூறியது அவிவேகத்தால். அது இப்பொழுது நீங்கிவிட்டதா? **(73)**

इत्युक्तः शिष्य उवाच - भगवन् अपगतस्त्वत्प्रसादात् व्यामोहः; किन्तु मम कूटस्थतायां संशयः । कथम्? शब्दादीनां स्वतः सिद्धिर्नास्ति, अचेतनत्वात्, शब्दाद्याकारप्रत्ययोत्पत्तेस्तु तेषाम् । प्रत्ययानामितरेतर- व्यावृत्तविशेषणानां नीलपीताद्याकारवतां स्वतः सिध्यसंभवात् । तस्मात् बाह्याकारनिमित्तत्वं गम्यत इति बाह्याकारवच्छन्दाद्याकारत्वासिद्धिः । तथा प्रत्ययानामप्यहं प्रत्ययालम्बन वस्तुभेदानां संहतत्वादचैतन्योपपत्तेः स्वार्थत्वासंभवात् स्वरूपव्यतिरिक्तग्राहक ग्राह्यत्वेन सिद्धि :, शब्दादिवदेव । असंहतत्वे सति चैतन्यात्मकत्वात् स्वार्थोऽप्यहं प्रत्ययानां नीलपीता- द्याकाराणामुपलब्धेति विक्रियावानेव, कथं कूटस्थः? इति संशयः ॥ ७४ ॥

இத்யுக்த: ஶிஷ்ய உவாச - ப⁴க³வன் அபக³தஸ்த்வத்ப்ரஸாதா³த் வ்யாமோஹ:; கிந்து மம கூடஸ்த²தாயாம் ஸம்ஶய: । கத²ம்? ஶப்³தா³தீ³னாம் ஸ்வத: ஸித்³தி⁴ர்நாஸ்தி, அசேதனத்வாத், ஶப்³தா³த்³யாகாரப்ரத்ய யோத் பத் தேஸ்து தேஷாம் । ப்ரத்யயாநாமிதரேதர - வ்யாவ்ருத்தவிஶேஷணானாம் நீலபீதா த்³யாகாரவதாம் ஸ்வத: ஸித்⁴யஸம்ப⁴வாத் । தஸ்மாத் பா³ஹ்யாகார நிமித் தத்வம் க³ம்யத இதி பா³ஹ்யாகாரவச்ச²ந்தா³த்³யாகாரத்வாஸித்³தி⁴: । ததா² ப்ரத்யயாநாமப்யஹம் ப்ரத்யயாலம்ப³ன வஸ்துபே⁴தா³னாம் ஸம்ஹதத் வாத³ சைதன்யோபபத்தே: ஸ்வார்த²த்வாஸம்ப⁴வாத் ஸ்வரூபவ்யதிரிக்தக்³ராஹக க்³ ராஹ்யத்வேன ஸித்³தி⁴ :, ஶப்³தா³தி³வதே³வ । அஸம்ஹதத்வே ஸதி சைதன் யாத்மகத்வாத் ஸ்வார்தோ²(அ)ப்யஹம் ப்ரத்யயானாம் நீலபீதா - த்³யா காராணா முபலப்³தே⁴தி விக்ரியாவானேவ, கத²ம் கூடஸ்த²:? இதி ஸம்ஶய: ॥ 74 ॥

इति = என்று,
இதி

उक्तः = சொல்லப்பட்ட,
உக்த:

शिष्यः = சிஷ்யன்,
ஶிஷ்ய:

उवाच = சொன்னான்,
உவாச

भगवन् = பூஜ்யரே,
ப⁴க³வன்

त्वत्प्रसादात् = உங்களுடைய அனுக்ரஹத்தால்,
த்வத்ப்ரஸாதா³த்

व्यामोहः = அவிவேகம்,
வ்யாமோஹ:

अपगत:	=	நீங்கிவிட்டது,
அபக³த:		
किन्तु	=	ஆனால்,
கிந்து		
मम	=	எனக்கு,
மம		
कूटस्थतायां	=	மாறுதிருக்கும் தன்மை விஷயத்தில்,
கூடஸ்த²தாயாம்		
संशय:	=	ஸந்தேஹம் (இருக்கிறது),
ஸம்ஶய:		
कथम्	=	எப்படி?
கத²ம்		
अचेतनत्वात्	=	ஜடமாக இருப்பதால்,
அசேதனத்வாத்		
शब्दादीनां	=	சப்தம் முதலான விஷயங்களுக்கு,
ஶப்³தா³தீ³னாம்		
स्वत:	=	தானாகவே,
ஸ்வத:		
सिद्धि:	=	பிரஸித்தி,
ஸித்³தி⁴:		
नास्ति	=	கிடையாது,
நாஸ்தி		
शब्दाद्याकारप्रत्ययोत्पत्तेस्तु	=	சப்தம் முதலியவைகளின் வடிவம்
ஶப்³தா³த்³யாகாரப்ரத்ய யோத்பத்தேஸ்து		கொண்ட ஞானம் உண்டாவதால் தான்,
तेषां	=	அவைகளுக்கு (பிரஸித்தி),
தேஷாம்		
इतरेतरव्यावृत्तविशेषणानां	=	ஒன்றுக்கொன்று மாறுபட்ட விசேஷணங்களை உடைய,
இதரேதரவ்யாவ்ருத்த விஶேஷணானாம்		
नीलपीताद्याकारवतां	=	நீலம், மஞ்சள் முதலான உருவம்கொண்ட,
நீலபீதாத்³யாகாரவதாம்		
प्रत्ययानां	=	ஞானங்களுக்கு,
ப்ரத்யயானாம்		
स्वत: सिध्यसंभवात्	=	தானாகவே ப்ரஸித்தி ஏற்படாததால்,
ஸ்வத: ஸித்⁴யஸம்ப⁴வாத்		

तस्मात्	=	ஆகையால்,
தஸ்மாத்		
बाह्याकारनिमित्तत्वं	=	வெளிப்பட்டதான உருவத்தைக் காரணமாக
பா³ஹ்யாகாரநிமித்தத்வம்		உடையதாயிருக்கும் தன்மை,
गम्यते	=	அறியப்படுகிறது,
க³ம்யதே		
इति	=	என்ற காரணத்தால்,
இதி		
बाह्याकारवच्छन्दाद्या	=	வெளிப்பட்ட உருவத்துடன் கூடிய சப்தம்
कारत्वासिद्धिः		முதலியவற்றின் உருவம் உள்ளதாக
பா³ஹ்யாகாரவச்ச²ந்தா³த்³யாகாரத்வாஸித்³தி⁴:		ஸித்திக்கிறது,
तथा	=	அவ்வாறே,
ததா²		
अहंप्रत्ययालम्बन	=	நான் என்ற நினைப்புக்கு ஆஸ்பதமான
वस्तुभेदानां		அந்தக்கரணவஸ்துவின் விருத்தி
அஹம்ப்ரத்யயாலம்ப³ன வஸ்துபே⁴தா³னும்		விசேஷங்களான,
प्रत्ययानामपि	=	ஞானங்களுக்கும்,
ப்ரத்யயாநாமபி		
संहतत्वात्	=	சேர்ந்திருக்கும் காரணத்தால்,
ஸம்ஹதத்வாத்		
अचैतन्योपपत्तेः	=	ஜடத்தன்மை பொருந்தியிருப்பதால்,
அசைதன்யோபபத்தே:		
स्वार्थत्वासंभवात्	=	தனக்காக உள்ளது என்பது ஸம்பவிக்காததால்,
ஸ்வார்த²த்வாஸம்ப⁴வாத்		
शब्दादिवदेव	=	சப்தம் முதலியவைபோல,
ஶப்³தா³தி³வதே³வ		
स्वरूपव्यतिरिक्तग्राहकग्राह्यत्वेन	=	தன் ஸ்வரூபத்தைக்காட்டிலும் வேறான
ஸ்வரூபவ்யதிரிக்தக்³ராஹகக்³ராஹ்யத்வேன		அறியும் வஸ்துவால் அறியப்படுவதால், ப்ரஸித்தி ஏற்படுகிறது,
असंहतत्वे	=	ஒன்றிலும் சேராமலிருந்துகொண்டு,
அஸம்ஹதத்வே		
चैतन्यात्मकत्वात्	=	சைதன்யரூபமாக இருப்பதால்,
சைதன்யாத்மகத்வாத்		
स्वार्थोपि	=	தனக்காக ஏற்பட்டுள்ள போதிலும் ஆத்மா,
ஸ்வார்தோ²பி		

नीलपीताद्याकाराणां = நீலம், மஞ்சள் முதலிய வடிவம்கொண்ட,

நீலபீதாத்³யாகாராணும்

अहंप्रत्ययानां = அந்தக்கரணவிருத்திகளை,

அஹம்ப்ரத்யயானும்

उपलब्धा इति = அறிகிறவர் என்ற காரணத்தால்,

உபலப்³தா⁴ இதி

विक्रियावानेव = விகாரமுள்ளவர்தான்,

விக்ரியாவானேவ

कथं = எப்படி,

கத²ம்

कूटस्थः = மாறுபாடு இல்லாதவர்?

கூடஸ்த²:

इति = என்று,

இதி

संशयः = ஸந்தேஹம்.

ஸம்ஶய:

ஆத்மா ஞானஸ்வரூபர் என்ற விஷயத்தில் தங்கள் அனுக்ரஹத்தால் ப்ராந்தி நீங்கினுலும் அவர் கூடஸ்தர் (நிர்விகாரர்) தானு என்ற விஷயத்தில் ஸந்தேஹம் இருக்கிறது. எப்படியெனில் உலகில் சப்தம் முதலான விஷயங்கள் ஜடமானதால் அவைகளுக்குத் தாஞகவே ப்ரஸித்தி கிடையாது. அவைகளின் விஷயமான ஞானத் தால்தான் பிரஸித்தி ஞானத்தில் நீலஞானம், பீதஞானம் என்று பலவித வேற்றுமை கள் இருப்பதால் நீல பீதாத்யாகாரத்துடன் கூடிய ஞானங்களுக்கும் தாஞகவே ஸித்தி கிடையாது வெளிப்பட்டதான விஷயங்களை அனுஸரித்துத்தான் இம்மாதிரி யான ஞானங்கள் ஏற்படுகின்றன. ஆகையால் 'பாஹ்யமான விஷயமே கிடையாது. எல்லாம் விஜ்ஞான ஸ்வரூபம்தான்' என்று விஜ்ஞானவாதி கூறுவது சரியல்ல பாஹ்யமான விஷயங்கள் இல்லாவிட்டால் ஞானத்தில் இத்தனை வேற்றுமை எப்படி ஏற்படும்? ஞானம் என்பது அந்தக்கரணவிருத்தி. அது வந்து போகக்கூடியது. விஷயத்துடன் சேர்ந்துள்ளது. அதனுல் அது ஜடம், பிறருக்காகத்தான் ஏற்பட்டிருக்க வேண்டும். தன்னைக் காட்டிலும் வேறன சேதனனுல் அறியப்படுவதால்தான் அதற்கும் பிரஸித்தி. ஆத்மா ஒன்றுடனும் சேராத சைதன்யமாக இருந்தாலும் நீல - பீதாதி வடிவமான விருத்திகளை அறிந்து கொள்கிறுர். விருத்தி உண்டாகும்பொழுது அது விஷயமான ஞானம் ஏற்படுகிறது. விருத்தி போய் விட்டால் ஞானமும் போய் விடுகிறது. ஆகவே இம்மாதிரியான மாறுபாடுகளுடன் கூடிய ஆத்மாவை எவ்வாறு கூடஸ்தர் (நிர்விகாரர்) என்று கூறமுடியும் என்று ஸந்தேஹம் ஏற்படுகிறது. **(74)**

तं गुरुरुवाच न युक्तस्तव संशयः, यतस्तेषां प्रत्ययानां नियमेन अशेषतः उपलब्धेरेव अपरिणामित्वात् कूटस्थ त्वसिद्धौ निश्चयहेतुमेव अशेषचित्तप्रचारोप

लब्धि संशयहेतुमात्थ । यदि हि तव परिणामित्वं स्यात्, अशेषस्वविषयचित्तप्रचारोपलब्धिर्न स्यात्; चित्तस्येव स्वविषये यथा चेन्द्रियाणां स्वविषयेषु न च तथा आत्मनस्तव स्वविषयैकदेशोपलब्धिः । अतः कूटस्थतैव तवेति ॥ ७५ ॥

தம் கு³ருருவாச ந யுக்தஸ்தவ ஸம்ஶய:, யதஸ்தேஷாம் ப்ரத்யயானாம் நியமேன அஶேஷத: உபலப்³தே⁴ரேவ அபரிணாமித்வாத் கூடஸ்த² த்வஸித்³தௌ⁴ நிஶ்சயஹேதுமேவ அஶேஷசித்தப்ரசாரோபலப்³தி⁴ ஸம்ஶயஹேதுமாத்த² । யதி³ ஹி தவ பரிணாமித்வம் ஸ்யாத், அஶேஷஸ்வவிஷயசித்தப்ரசாரோபலப்³தி⁴ர்ன ஸ்யாத்; சித்தஸ்யேவ ஸ்வவிஷயே யதா² சேந்த்³ரியாணாம் ஸ்வவிஷயேஷு ந ச ததா² ஆத்மனஸ்தவ ஸ்வவிஷயைகதே³ஶோபலப்³தி⁴: । அத: கூடஸ்த²தைவ தவேதி ॥ 75 ॥

तं **தம்**	=	அவனைப்பார்த்து,
गुरुः **கு³ரு:**	=	ஆசார்யர்,
उवाच **உவாச**	=	சொன்னார்,
तव **தவ**	=	உனக்கு,
संशयः **ஸம்ஶய:**	=	ஸந்தேஹம் (ஏற்படுவது),
न युक्तः **ந யுக்த:**	=	யுக்தமல்ல,
यतः **யத:**	=	ஏனெனில்,
नियमेन **நியமேன**	=	நிச்சயமாக,
तेषां **தேஷாம்**	=	அந்த,
प्रत्ययानां **ப்ரத்யயாநும்**	=	அந்தக்கரணவிருத்திகளை,
अशेषतः **அஶேஷத:**	=	முழுவதும்,
उपलब्धेरेव **உபலப்³தே⁴ரேவ**	=	அறியும் காரணத்தினாலேயே,
अपरिणामित्वात् **அபரிணாமித்வாத்**	=	விகாரம் அடையாமலிருப்பதால்,

कूटस्थ त्वसिद्धौ = மாறுபாடற்ற தன்மை ஸித்திக்கும்பொழுது,

கூடஸ்த2 த்வஸித்3

निश्चयहेतुं = தீர்மானிப்பதற்குக் காரணமான,

நிஶ்சயஹேதும்

अशेषचित्तप्रचारोपलब्धिमेव = மனதில் உண்டாகும் எல்லா விருத்திகளையும்

அஶேஷசித்தப்ரசாரோபலப்3தி4மேவ அறிவதையே,

संशयहेतुं = ஸந்தேஹத்திற்குக் காரணமாக,

ஸம்ஶயஹேதும்

आत्थ = கூறுகிறுயே!

ஆத்த2

तव = உனக்கு,

தவ

परिणामित्वं = விகாரமானது,

பரிணமித்வம்

यदि हि स्यात् = இருக்குமேயாகில்,

யதி3 ஹி ஸ்யாத்

अशेषस्वविषयचित्तप्रचारोपलब्धिः = தனக்கு விஷயமான மனோவிருத்திகள்

அஶேஷஸ்வவிஷயசித்தப்ரசாரோபலப்3தி4: எல்லாவற்றின் அறிவானது,

न स्यात् = ஏற்படாது,

ந ஸ்யாத்

चित्तस्य = மனதிற்கு,

சித்தஸ்ய

स्वविषये इव = தனது விஷயத்தில்போலும்,

ஸ்வவிஷயே இவ

इन्द्रियाणां = இந்திரியங்களுக்கு,

இந்த்3ரியாணம்

स्वविषयेषु = தன் விஷயங்களில்,

ஸ்வவிஷயேஷு

यथा च = எப்படியோ,

யதா2 ச

तथा = அது போலும்,

ததா2

आत्मनः = ஆத்மாவாகிய,

ஆத்மன:

तव = உனக்கு,

தவ

स्वविषयैकदेशोपलब्धिः = தனது விஷயங்களில் சிலவற்றைமட்டும்
ஸ்வவிஷயைகதே³ஶோபலப்³தி⁴: அறிவது,
न च = இல்லை,
ந ச
अतः = ஆகையால்,
அத:
तव = உனக்கு,
தவ
कूटस्थतैव = மாறுபாடற்ற தன்மைதான்,
கூடஸ் த²தைவ
इति = என்று.
இதி

அந்தக்கரணத்தில் மாறி மாறி உண்டாகும் விருத்திகள் எல்லாவற்றையும் ஆத்மா அறிந்து கொள்கிறபடியால் ஆத்மாவுக்கும் மாறுபாடு உண்டாகுமே! அவரை எப்படி கூடஸ்த்தர் என்று சொல்ல முடியும் என்று தன் ஸந்தேஹத்தை சிஷ்யன் கேட்டான். சிஷ்யன் கூறும் காரணத்தைக்கொண்டே, அதாவது மனோவிருத்திகள் எல்லாவற்றையும் ஆத்மா அறிகிறபடியினாலேயே, ஆத்மா கூடஸ்த்தர்தான் என்று குரு ஸமாதானம் கூறுகிறார். கூடஸ்த்தமில்லாத (மாறுபாடுள்ள) மனம், இந்திரிய ங்கள் இவைகள் எல்லாம் தனது விஷயங்கள் எல்லாவற்றையும் அறிகிறதில்லை. சிலவற்றைத்தான் அறிகின்றன. எந்த எந்த விஷயமாக மனம் மாறுபாடு அடைகிற தோ அவற்றைத்தான் மனம் அறிகிறது. மனத்தால் அறியப்படாத பொருள்கள் உலகில் ஏராளமாக இருக்கின்றன. இது போலவே கண் தன்னுடன் ஸம்பந்தப்படும் உருவத்தைத்தான் பார்க்கிறது. காது தன்னுடன் சேரும் சப்தத்தைத்தான் கேட்கிறது. இது போல் தான் ஒவ்வொரு இந்திரியமும், இவைகளாலறியப்படாத சப்தம், ரூபம் முதலான விஷயங்கள் எவ்வளவோ இருக்கின்றன. ஆகவே தனது விஷயங்களில் சிலவற்றை மட்டும் அறியும் மனம், இந்திரியம் இவைகளை விகாரமுள்ளதாகச் சொல்லலாம். ஆத்மாவோ அப்படியல்ல. ஆத்மாவின் விஷயம் மனோவிருத்திகள் தாம். அவைகள் எல்லாவற்றையும் ஆத்மா அறிகிறது ஆத்மாவால் அறியப்படாத மனோவிருத்திகளே கிடையாது. ஆத்மா மாறுபாடு அடையுமானால் எல்லாவற்றை யும் எப்படி அறிந்து கொள்ள முடியும்? ஆகையால் ஆத்மா கூடஸ்த்தன் தான். **(75)**

तत्राह - उपलब्धिर्नाम धात्वर्थो विक्रियैव, उपलब्धुः कूटस्थात्मता चेति विरुद्धम् ॥ ७६ ॥

தத்ராஹ - உபலப்³தி⁴ர்நாம தா⁴த்வர்தோ² விக்ரியைவ,
உபலப்³து⁴: கூடஸ்தா²த்மதா சேதி விருத்³த⁴ம் ॥ 76 ॥

तत्र = அதில்,
தத்ர

आह = (சிஷ்யன்) கேட்கிறான்: -

ஆஹ

उपलब्धिर्नाम = அறிவு என்ற,

உபலப்³தி⁴ர்நாம

धात्वर्थः = தாதுவின் பொருளானது,

தா⁴த்வர்த²:

विक्रियैव = விகாரம்தான் என்பதும்,

விக்ரியைவ

उपलब्धुः = அறிகிறவருக்கு,

உபலப்³து⁴:

कूटस्थात्मता इति च = மாறுபாடில்லாத ஸ்வரூபமாக இருக்கும்

கூடஸ்தா²த்மதா இதி ச தன்மை என்பதும்,

विरुद्धम् = விருத்தமானது.

விருத்³த⁴ம்

'உப' **(उप)** என்ற உபஸர்கத்துடன் சேர்ந்த 'லப்⁴' **(लभ्)** என்ற தாதுவிற்குப் பின்னால் 'கர்த்தா' என்ற அர்த்தத்தில் 'த்ருச்' **(तृच्)** ப்ரத்யயம் 'உபலப்தா' என்ற பதம் ஏற்படுகிறது. தாதுவின் பொருள் 'க்ரியை' என்பது வியாகரண சாஸ்திரத்தின் தீர்மானம். க்ரியை உண்டாகி நசிக்கக்கூடியது. ஆகவே இங்கும் தாத்வர்த்த க்ரியா ரூபமான ஞானம் ஆத்மாவில் உண்டாகி நாசமடைவதால் ஆத்மா விகாரமுள்ளது தானே! எப்படி கூடஸ்தனாக இருக்க முடியும்? **(76)**

न, धात्वर्थविक्रियायाम् उपलब्ध्युपचारात् । यो हि बौद्धः प्रत्ययः स धात्वर्थो विक्रियात्मकः आत्मनः उपलब्ध्याभासफलावसान इति उपलब्धिशब्देन उपचर्यते, यथा च्छिदिक्रिया द्वैधीभावफलावसानेति धात्वर्थत्वेनोपचर्यते तद्वत् ॥ ७७ ॥

ந, தா⁴த்வர்த²விக்ரியாயாம் உபலப்³த்⁴யுபசாராத் । யோ ஹி பௌ³த்³த⁴: ப்ரத்யய: ஸ தா⁴த்வர்தோ² விக்ரியாத்மக: ஆத்மன: உபலப்³த்⁴யாபா⁴ஸப² லாவஸான இதி உபலப்³தி⁴ஶப்³தே³ன உபசர்யதே, யதா² ச்சி²தி³க்ரியா த்³ வைதீ⁴பா⁴வப²லாவஸானேதி தா⁴த்வர்த²த்வேனோபசர்யதே தத்³வத் ॥ 77 ॥

न = அல்ல,

ந

धात्वर्थविक्रियायां = தாதுவின் பொருளான க்ரியையில்,

தா⁴த்வர்த²விக்ரியாயாம்

उपलब्ध्युपचारात् = உபலப்தி என்று உபசாரமாகக் (கௌணமாகக்)

உபலப்³த்⁴யுபசாராத் கூறுவதால்,

यो हि = எது,
யோ ஹி
बौद्धः = புத்தியைச் சேர்ந்ததான,
பௌ³த்³த⁴:
प्रत्ययः = பரிஞ்ஞமமோ,
ப்ரத்யய:
सः = அது,
ஸ:
धात्वर्थः = தாதுவின் பொருளாகவும்,
தா⁴த்வர்த²:
विक्रियात्मकः = விகாரஸ்வரூபமாயும்,
விக்ரியாத்மக:
आत्मनः = ஆத்மாவின்,
ஆத்மன:
उपलब्ध्याभासफलावसानः = ஸ்வரூபபூத ஞானத்தின் ப்ரதிபிம்பரூபமான
உபலப்³த்⁴யாபா⁴ஸப²லாவஸான: பலனை முடிவாகக்கொண்டது,
इति = என்ற காரணத்தால்,
இதி
उपलब्धिशब्देन = 'உபலப்தி' பதத்தால்,
உபலப்³தி⁴ஶப்³தே³ன
उपचर्यते = கௌணமாகச் சொல்லப்படுகிறது,
உபசர்யதே
यथा = எப்படி,
யதா²
च्छिदिक्रिया = சேதனம் (வெட்டுதல்) என்ற வியாபாரமானது,
ச்சி²தி³க்ரியா
द्वैधीभावफलावसाना इति = இருகூறுகப்போவது என்ற பலனில்
த்³வைதீ⁴பா⁴வப²லாவஸானா இதி முடிவுறுகிறது என்ற காரணத்தினுல்,
धात्वर्थत्वेन = தாதுவின் பொருளாக,
தா⁴த்வர்த²த்வேன
उपचर्यते = கௌணமாகச் சொல்லப்படுகிறதோ,
உபசர்யதே
तद्वत् = அதுபோல,
தத்³வத்

தாதுவின் பொருள் க்ரியை என்பதும், பிரத்யயத்தின் பொருள் கர்த்தா என்பதும் பொதுவாக உள்ளதே தவிற சில இடங்களில் இதற்கு மாறுபாடும் காணப்படுகிறது.

सविता प्रकाशते

ஸவிதா ப்ரகாஶதே

என்ற இடத்தில் தாத்வர்த்தமான ப்ரகாசம் ஸூரியனுடைய ஸ்வரூபம்; அது க்ரியை அல்ல. ஸூரியன் கர்த்தாவும் அல்ல. அது போல உபலப்தி (ஞானம்) என்பது க்ரியை அல்ல. அது ஆத்மாவின் ஸ்வரூபம். புத்தியில் ஏற்படும் பரிணாமமான அந்தக்கரண விருத்தி தான் தாத்வர்த்தமான கிரியா ரூபம். இது உண்மையில் உபலப்தியல்ல. ஆனாலும் நெருப்பில் காய்ச்சிய இரும்பு நெருப்பாகத் தோன்றுவதுடன் 'அந்த இரும்பு சுடுகிறது' என்றும் சொல்வதைக் காண்கிறோம். அதுபோல அந்தக்கரணபரிணாமமான விருத்தியில் சைதன்ய ப்ரதிபிம்பம் ஏற்படுவதாலும், அந்தக்கரணபரிணாம ரூபமான க்ரியைக்கு இதுவே பலனானதாலும் தாத்வர்த்தமான அந்தக்கரண பரிணாமரூப விருத்தியையே உபலப்தி என்று உபசாரமாகச் சொல்லப்படுகிறது. வெட்டுவது என்ற வியாபாரத்தால் இருகூறுகப்போவது என்ற பலன் ஏற்படுவதால் அதையே தாத்வர்த்தமாகச் சொல்வதில்லையா? ஆகவே அந்தக்கரணமானது விகாரத்துடன் கூடியதாகவும் கர்த்தாவாகவும் இருந்தபோதிலும் நித்யமான உபலப்தி ஸ்வரூப மான ஆத்மாவுக்கு விகாரமோ, கர்த்ருத்வமோ ஒன்றும் கிடையாது. அது கூடஸ்தம் தான். அந்தக்கரணம் விகாரமுள்ளதாகவும், உபலப்தி ஸ்வரூபமான ஆத்மா கூடஸ்த மாகவும் உண்மையில் இருந்தபோதிலும் அந்தக்கரணத்தில் ஆத்மா ப்ரதிபலிக்கிற படியால், அவிவேகத்தால் நெருப்பை நீளம், வட்டம் என்று சொல்லுவதுபோல் கூடஸ்தமான ஆத்மாவை அந்தக்கரண தர்மங்களுடன் கூடியதாக ப்ராந்தியால் சொல்கிறோம். **(77)**

इत्युक्तः शिष्य आह - ननु भगवन्, मम कूटस्थत्वप्रतिपादनं प्रत्यसमर्थो दृष्टान्तः । कथम्? छिदिः छेद्याविक्रियावसाना उपचर्यते यथा धात्वर्थत्वेन तथा उपलब्धिशब्दोपचरितोऽपि धात्वर्थो बौद्धप्रत्ययः आत्मनः उपलब्धिविक्रियाव सानश्चेत्, नात्मनः कूटस्थतां प्रतिपादयितुं ॥ ७८ ॥

இத்யுக்த: ஶிஷ்ய ஆஹ - நனு ப⁴க³வன், மம கூடஸ்த²த்வப்ரதிபாத³னம் ப்ரத்யஸமர்தோ² த்³ருஷ்டாந்த: । கத²ம்? சி²தி³: சே²த்³யாவிக்ரியாவஸானா உபசர்யதே யதா² தா⁴த்வர்த²த்வேன ததா² உபலப்³தி⁴ஶப்³தோ³பசரிதோ(அ)பி தா⁴த்வர்தோ² பௌ³த்³த⁴ப்ரத்யய: ஆத்மன: உபலப்³தி⁴விக்ரியாவஸானஶ்சேத், நாத்மன: கூடஸ்த²தாம் ப்ரதிபாத³யிதும் ॥ 78 ॥

इति = இவ்வாறு,

இதி

उक्तः = சொல்லப்பட்ட,

உக்த:

शिष्य = சிஷ்யன்,

ஶிஷ்ய

आह = சொன்னான்,

ஆஹ

ननु भगवन् = ஸ்வாமி!

நனு ப⁴க³வன்

मम = எனக்கு,

மம

कूटस्थत्वप्रतिपादनं प्रति = விகாரமற்றதாக இருக்கும் தன்மையை

கூடஸ்த²த்வப்ரதிபாத³னம் ப்ரதி விளக்குவதைக்குறித்து,

दृष्टान्तः = உதாஹரணம்,

த்³ருஷ்டாந்த:

असमर्थः = சக்தியுடையதல்ல,

அஸமர்த²:

कथम् = எப்படி?,

கத²ம்

छेद्याविक्रियावसाना = ச்சேத்யமான (வெட்டுப்படுகின்ற) மரத்தில்

சே²த்³யாவிக்ரியாவஸானா த்வைதீபாவம் (இருகூறுகப்போவது) என்னும் விகாரத்தில் முடிவடைகிற,

छिदिः = ச்சிதிக்ரியையானது,

சி²தி³:

धात्वर्थत्वेन = தாதுவின் பொருளாக,

தா⁴த்வர்த²த்வேன

यथा = எப்படி,

யதா²

उपचर्यते = உபசாரமாகச் சொல்லப்படுகிறதோ,

உபசர்யதே

तथा = அப்படியே,

ததா²

उपलब्धिशब्दोपचरितोऽपि = உபலப்தி பதத்தால் உபசாரமாகக்

உபலப்³தி⁴ஶப்³தோ³பசரிதோ(அ)பி கூறப்பட்டபோதிலும்,

धात्वर्थः = தாதுவின் பொருளான,

தா⁴த்வர்த²:

बौद्धप्रत्ययः = புத்தி விருத்தியானது,

பௌத்³த⁴ப்ரத்யய:

आत्मनः = ஆத்மாவின்,
ஆத்மன:
कूटस्थतां = ஞானம் என்னும் விகாரத்தில்
கூடஸ்த²தாம் முடிவடையுமானல்,
आत्मनः = ஆத்மாவிற்கு,
ஆத்மன:
कूटस्थतां = கூடஸ்தனுக (விகாரமற்றவனுக) இருக்கும்
கூடஸ்த²தாம் தன்மையை,
प्रतिपादयितुं = விளக்குவதற்கு,
ப்ரதிபாத³யிதும்
न समर्थः = ஸாமர்த்தியமுடையது அல்ல.
ந ஸமர்த²:

வெட்டுவது என்னும் க்ரியை ச்சதி **(छिदि)** தாதுவின் பொருளாக இருந்த போதிலும் மரத்தில் இரு துண்டாகப் போவது என்னும் விகாரத்தை ஏற்படுத்தும் அந்த வியாபாரத்தைத்தான் **சி²தி³** தாதுவின் பொருளாக கௌணமாகச் சொல்கிறோம். அதுபோல் உபலப்தி பதத்தால் கௌணமாகச் சொல்லப்பட்டபோதிலும் தாத்வர்த்த மான புத்தி விருத்தியானது ஆத்மாவில் உபலப்தி என்னும் விகாரத்தை ஏற்படுத்து மானல் தான் தாத்வர்த்தமாகும். அதாவது சேதன வியாபாரத்தால் ஏற்படும் த்வைதீபாவம் என்னும் பலன் எப்படி விகாரமோ, அதுபோல் புத்தி விருத்தியினல் ஆத்மாவில் ஏற்படும் உபலப்தி என்ற பலனும் விகாரம் தான். ஆத்மா விகாரியான தால் எவ்வாறு கூடஸ்த்தனாகும்? **(78)**

गुरुवाच - सत्यमेवं स्यात्, यदि उपलब्ध्युपलब्ध्रोः विशेषः।
नित्योपलब्धिमात्र एव हि उपलब्धा ।
न तु तार्किकसमय इव अन्या उपलब्धिः अन्यः उपलब्धा च ॥ ७९ ॥

கு³ருருவாச - ஸத்யமேவம் ஸ்யாத், யதி³ உபலப்³த்⁴யுபலப்³த்⁴ரோ: விஶேஷ:।
நித்யோபலப்³தி⁴மாத்ர ஏவ ஹி உபலப்³தா⁴ ।
ந து தார்கிகஸமய இவ அன்யா உபலப்³தி⁴: அன்ய: உபலப்³தா⁴ ச ॥ 79 ॥

गुरुः = ஆசாரியன்,
கு³ரு:
उवाच = சொன்னர்,
உவாச
सत्यं = வாஸ்தவம்,
ஸத்யம்
उपलब्ध्युपलब्ध्रोः = அறிவுக்கும் அறிகிறவனுக்கும்,
உபலப்³த்⁴யுபலப்³த்⁴ரோ:

विशेष: = வேறுபாடு,

விஶேஷ:

यदि = இருக்குமானல்,

யதி³

एवं स्यात् = நீ சொன்னவாறு ஆகும்,

ஏவம் ஸ்யாத்

उपलब्धा = அறிகிற ஆத்மா,

உபலப்³தா⁴

नित्योपलब्धिमात्र एव हि = அழிவற்ற ஞான ஸ்வரூபனுக மட்டும்தான்

நித்யோபலப்³தி⁴மாத்ர ஏவ ஹி இருக்கிறுன் அல்லவா!

तार्किकसमय इव = நியாய ஸித்தாந்தத்தில் போல,

தார்கிகஸமய இவ

उपलब्धि: = அறிவு,

உபலப்³தி⁴:

अन्या = வேறு,

அன்யா

उपलब्धा च = அறிகிறவனும்,

உபலப்³தா⁴ ச

अन्य: = வேறு (என்பது),

அன்ய:

न तु = இல்லை.

ந து

நியாய சாஸ்திரத்தில் உபலப்தாவான ஆத்மா வேறு, உபலப்தி (ஞானம்) வேறு. ஆத்மாவில் ஞானம் உண்டாகிறது பின் மறைந்து விடுகிறது. ஆத்மாவில் ஞானம் என்னும் விகாரம் உண்டாகி மறைவதாகச் சொல்வதால் அவர்கள் ஆத்மா வை கூடஸ்தன் (நிர்விகாரன்) என்று சொல்லமுடியாது. அவர்கள் சொல்வது சரியல்ல உண்மையில் உபலப்தி என்ற ஞானத்திற்கும் உபலப்தாவான ஆத்மாவு க்கும் சிறிதும் வேற்றுமை கிடையாது. ஆத்மாவின் ஸ்வரூபமே உபலப்திதான், அது நித்யம். வந்து போகக்கூடியதில்லை. நித்ய உபலப்தி ஸ்வரூபமான ஆத்மாவில் எவ்விதமான விகாரம்தான் கூறமுடியும்.? ஆகையால் ஆத்மா கூடஸ்தன்தான். பிறந்தது முதல் வாயைத்திறவாமல் ஜடன் போலும் மூகன் போலும் இருந்த ஹஸ்தாமலகரைப் பார்த்து ஸ்ரீ சங்கர பகவத்பாதர் 'நீ யார்' என்று கேட்க அவர் அளித்த பதில்

'स नित्योपलब्धिखरूपोऽहमात्मा'

'ஸ நித்யோபலப்³தி⁴க²ரூபோ(அ)ஹமாத்மா'

என்பதுதான். **(79)**

(அவதாரிகை) சிஷ்யன் கேட்கிறுன்: -

ननूपलब्धिफलात्रसानो धात्वर्थ: कथमिति? ॥ ८० ॥

நனூபலப்^{3}தி^{4}ப^{2}லாத்ரஸானோ தா^{4}த்வர்த^2: கத^{2}மிதி? ॥ 80 ॥

धात्वर्थ: = தாதுவின் பொருள்,
தா^{4}த்வர்த^2:

उपलब्धिफलात्रसान: = உபலப்தி என்னும் பலத்தில் முடிவுபெறுகிறது,
உபலப்^{3}தி^{4}ப^{2}லாத்ரஸான:

इति = என்பது,
இதி

ननूकथम् = எப்படி?
நனூகத^{2}ம்

வியாபாரமும் அதனுல் ஏற்படும் பலனும் தாதுவின் பொருள். ஆத்மாவில் உள்ள உபலப்தி நித்யமானுல் அதை வியாபார ஜன்யபலமாகவோ, தாத்வர்த்தமாக வோ எப்படிச் சொல்ல முடியும்? **(80)**

उच्यते शृणु, उपलब्ध्याभासफलावसान इत्युक्तम् ।
किं न श्रुतं तत् त्वया? न त्वात्मा विक्रियोत्पादनावसान इति मयोक्तम् ॥ ८१ ॥

உச்யதே ஶ்ருணு, உபலப்^{3}த்^{4}யாபா^{4}ஸப^{2}லாவஸான இத்யுக்தம் ।
கிம் ந ஶ்ருதம் தத் த்வயா? ந த்வாத்மா விக்ரியோத்பாத^{3}னாவஸான இதி மயோக்தம் ॥ 81 ॥

उच्यते = சொல்லப்படுகிறது,
உச்யதே

शृणु = கேள்,
ஶ்ருணு

उपलब्ध्याभासफलावसान इति = உபலப்தியின் பிரதிபிம்பமாகிற பலனில்
உபலப்^{3}த்^{4}யாபா^{4}ஸப^{2}லாவஸான இதி முடிவடைகிறது என்று,

उक्तम् = சொல்லப்பட்டது,
உக்தம்

तत् = அது,
தத்

त्वया = உன்னுல்,
த்வயா

किं न श्रुतं = காதால் கேட்கப்படவில்ஜலயா?
கிம் ந ஶ்ருதம்

आत्मा = ஆத்மாவானது,

ஆத்மா

न तु विक्रियोत्पादनावसान इति = விகாரமுண்டாகும் இடமல்ல என்று,

ந து விக்ரியோத்பாத³னாவஸான இதி

मया = என்றால்,

மயா

उक्तम् = சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

உக்தம்

வியாபாரமும், அதனால் ஏற்படும் பலமும் தாத்வர்த்தம் என்பதும் அந்த பலம் விகாரம்தான் என்பதும் வாஸ்தவம். ஆனால் இங்கு உபலப்தி என்பது ஆத்மாவின் ஸ்வரூபம் அது பலமும் அல்ல, விகாரமுமல்ல. ஆத்மாவில் ஒருவித விகாரமும் ஏற்பட முடியாது என்பது பல தடவைகளில் உனக்குக் கூறப்பட்டிருக்கிறது. புத்தி விருத்திதான் வியாபாரம் இது தாத்வர்த்தம். இந்த புத்தி விருத்தியில் உபலப்தி ஸ்வரூபமான ஆத்மாவின் ப்ரதிபிம்பம் ஏற்படுகிறது. இதுதான் தாத்வர்த்தமான க்ரியையின் பலன். இதுவும் தாதவர்த்தம்தான். இந்த பலன் அந்தக் கரணத்தில் ஏற்படுகிறதே தவிற ஆத்மாவில் அல்ல. ஆத்ம ஸ்வரூபமான உபலப்தி இந்த க்ரியையின் பலன் அல்ல. அது விகாரமுமல்ல. அது நித்யம். எல்லாவித விகாரங் களுக்கும் இருப்பிடம் அந்தக்கரணம்தான். ஆனால் அவித்யையாலும் அந்தக்கரண விருத்திகளில் ஆத்ம ப்ரதி பிம்பம் ஏற்படுவதாலும் அந்தக்கரண தர்மங்கள் எல்லாம் ஆத்மாவில் இருப்பதாக அத்யாஸத்தால் எண்ணி ஆத்மாவையே கர்த்தா, போக்தா, ப்ரமாதா, ஞாதா என்றெல்லாம் அறியாமையால் சொல்கிறோம். இது எல்லாம் உபாதி வசத்தால் ஏற்பட்டது நன்கு விவேசனம் செய்து ஆத்மாவைப் பிரித்துப் பார்த்தோ மானால் அதன் ஸ்வரூபம் அஸங்கம், நிர்விகாரம், கூடஸ்தம் என்பது நன்கு தெரிய வரும். **(81)**

शिष्य उवाच - कथं तर्हि कूटस्थे मयि अशेषस्वविषयचित्तप्रचारोपलब्धृत्वमित्यात्थ? ॥ ८२ ॥

ஶிஷ்ய உவாச - கத²ம் தர்ஹி கூடஸ்தே² மயி அஶேஷஸ்வவிஷயசித்தப்ரசாரோபலப்³த்⁴ருத்வமித்யாத்த²? ॥ 82 ॥

शिष्य उवाच = சிஷ்யன் சொல்கிறான்,

ஶிஷ்ய உவாச

तर्हि = அப்படியானால்,

தர்ஹி

कूटस्थे = நிர்விகாரனான,

கூடஸ்தே²

मयि = என்னிடம்,

மயி

अशेषस्वविषयचित्तप्रचारोपलब्धृत्वमिति = தன் விஷயமான மனோவிருத்திகள்
அஶேஷஸ்வவிஷயசித்தப்ரசாரோபலப்³த்⁴ருத்வமிதி எல்லாவற்றையும் அறியும் தன்மை (இருக்கிறது) என்று,

कथं = எப்படி,
கத²ம்

उवाच = சொல்கிறீர்கள்?
உவாச

तं गुरुरुवाच - सत्यमेवावोचम्, तेनैव कूटस्थतामब्रावं तव ॥ ८३ ॥

தம் கு³ருருவாச - ஸத்யமேவாவோசம்,
தேனைவ கூடஸ்த²தாமப்³ராவம் தவ ॥ 83 ॥

तं = அவனைப் பார்த்து,
தம்

गुरु: = குரு,
கு³ரு:

उवाच = சொன்னார்,
உவாச

सत्यमेव = உண்மையாகவே,
ஸத்யமேவ

अवावोचं = சொன்னேன்,
அவாவோசம்

तेनैव = அதனாலேயே,
தேனைவ

तव = உனக்கு,
தவ

कूटस्थतां = கூடஸ்தனாக இருக்கும் தன்மையை,
கூடஸ்த²தாம்

अब्रावं = சொன்னேன்.
அப்³ராவம்

நான் கூடஸ்தனானால் என் மனதில் உண்டாகும் எல்லா விருத்திகளின் ஞானம் எனக்கு எப்படி ஏற்படும். ஆத்மா கூடஸ்தன் என்பதும், அதில் ஞானம் உண்டாகிறது என்பதும் பரஸ்பர விரோதமில்லையா என்று சிஷ்யன் கேட்டான். மனத்திலுள்ள விருத்திகள் எல்லாவற்றையும் நீ அறிகிறபடியால்தான் கூடஸ்தன். உன்னிடத்தில் விகாரம் ஏற்படுமானால் எல்லா விருத்திகளையும் எப்படி அறிந்து கொள்ள முடியும்? விஷயங்கள் மாறி மாறி வந்தாலும் அவைகள் எல்லாவற்றையும் பார்க்கிறவன் மாறுபடாமல்தானே இருக்கிறான். மனோ விருத்திகளுக்கு ஸ்வரூப

ஞானத்தால் பிரகாசம். ஸாக்ஷிபாஸ்யங்கள் இவை. ஆகையால் ஆத்மாவில் புதிதாக ஞானமொன்றும் ஏற்படுவதில்லை. அவன் கூடஸ்தன்தான். **(82-83)**

(**அவதாரிகை**) சிஷ்யன் கேட்கிறுன்: -

यद्येवं भगवन्, कूटस्थनित्योपलब्धिस्वरूपे मयि शब्दाद्याकारबौद्धप्रत्ययेषु च मत्स्वरूपोपलब्ध्याभासफलावसानवत्सु उत्पद्यमानेषु कस्त्वपराधो ममः? ॥ ८४ ॥

யத்³யேவம் ப⁴க³வன், கூடஸ்த²நித்யோபலப்³தி⁴ஸ்வரூபே மயி ஶப்³தா³த்³யாகாரபௌ³த்³த⁴ப்ரத்யயேஷு ச மத்ஸ்வரூபோபலப்³த்⁴யாபா⁴ஸப²லாவஸான வத்ஸு உத்பத்³யமானேஷு கஸ்த்வபராதோ⁴ மம:? ॥ 84 ॥

भगवन् = பகவானே,
ப⁴க³வன்

यद्येवं = இப்படியானுல்,
யத்³யேவம்

कूटस्थनित्योपलब्धिस्वरूपे = கூடஸ்த்தமான (விகாரமற்ற) நித்யமான
கூடஸ்த²நித்யோபலப்³தி⁴ஸ்வரூபே (அழிவற்ற) ஞானஸ்வரூபனுன,

मयि = என்னிடம்,
மயி

मत्स्वरूपोपलब्ध्याभासफलावसानवत्सु = என் ஸ்வரூபமாகிற ஞானத்தின்
மத்ஸ்வரூபோபலப்³த்⁴யாபா⁴ஸப²லாவஸான வத்ஸு பிரதி பிம்பமாகிற பலனில் முடிவுபெறுகிற,

शब्दाद्याकारबौद्धप्रत्ययेषु = சப்தம் முதலான வடிவம்கொண்ட
ஶப்³தா³த்³யாகாரபௌ³த்³த⁴ப்ரத்யயேஷு புத்தி விருத்திகள்,

उत्पद्यमानेषु = உண்டாகும்பொழுது,
உத்பத்³யமானேஷு

मम = என்னுடைய,
மம

अपराध: = குற்றம்,
அபராத⁴:

क: = என்ன?
க:

குருவின் உபதேத்தால் ஆத்மா கூடஸ்த்தன் என்பதை நன்கு புரிந்துகொண்ட சிஷ்யன் கேட்கிறுன். நான் கூடஸ்த்தன், எவ்வித மாறுதலுமற்றவன், அழிவற்ற ஞான ஸ்வரூபன். சப்தாதி வடிவமுள்ள புத்தி விருத்திகள் என்னிடம் உண்டாகின்றன. இவற்றுல் என் ஸ்வரூப ஞானத்திற்கு ஒரு விகாரமும் கிடையாது. இந்த விருத்திகளின் பலனும் என் ஸ்வரூப ஞானத்தின் ப்ரதிபிம்பம் தான். இப்படியிருக்க

இந்த விருத்திகளைப் பார்த்துக் கொண்டிருக்கும் எனக்கு ஸம்ஸாராதி ப்ரமங்கள் ஏற்படக் காரணமென்ன? நான் செய்த குற்றம்தான் என்ன? **(84)**

(அவதாரிகை) குரு பதில் கூறுகிறார்: -

सत्यम्, नास्त्यपराधः; किंतु अविद्यामात्रस्त्वपराध इति प्रागेवावोचम् ॥ ८५ ॥

ஸத்யம், நாஸ்த்யபராத⁴:; கிந்து அவித்³யாமாத்ரஸ்த்வபராத⁴ இதி ப்ராகே³வாவோசம் ॥ 85 ॥

सत्यं = வாஸ்தவம்,
ஸத்யம்

नास्ति उपराधः = குற்றமில்லைதான்,
நாஸ்தி உபராத⁴:

किंतु = ஆனாலும்,
கிந்து

अविद्यामात्रस्तु = அவித்யைதான்,
அவித்³யாமாத்ரஸ்து

अपराधः = குற்றம்,
அபராத⁴:

इति = என்று,
இதி

प्रागेव = முன்னாலேயே,
ப்ராகே³வ

अवोचम् = சொல்லி உள்ளேன்.
அவோசம்

இப்பொழுது புதிதாக நீ தவறுதல் ஒன்றும் செய்யவில்லை. ஆனாலும் உன்னிடம் அனாதிகாலமாக இருக்கும் அவித்யைதான் எல்லாவற்றிற்கும் மூல காரணம் என்று 48 - வது உபதேசத்தில் சொல்லியிருக்கிறேன் கூடஸ்தமான ஆத்ம ஸ்வரூபத்தை அநாத்மாக்களிலிருந்து பிரித்து ஸ்பஷ்டமாக நீ தெரிந்து கொள்ள வில்லை. இந்த அவித்யை என்ற அபராதம் உன்னிடம் எப்பொழுதும் கூடவே இருப்பதால்தான் எல்லாத் துன்பங்களும் ஏற்படுகின்றன. அவித்யையின் காரணமாக ஏற்படுவதால் இவை வாஸ்தவமல்ல. **(85)**

(அவதாரிகை) புத்தி விருத்திகளுக்கு ஸாக்ஷியாக இருப்பதால் ஆத்மா கூடஸ்தம் என்பதைக் காட்டி விட்டு இனி மூன்று அவஸ்தைகளுடன் ஸம்பந்தப் படாமல் அவைகளின் ஸாக்ஷியாக இருப்பதாலும் ஆத்மா கூடஸ்தன் என்பதை நிரூபணம் செய்கிறார். சிஷ்யன் கேட்கிறான்: -

यदि भगवन्, सुषुप्त इव मम विक्रिया नास्ति, कथं स्वप्नजागरिते? ॥ ८६ ॥

யதி³ ப⁴க³வன், ஸுஷுப்த இவ மம விக்ரியா நாஸ்தி,
கத²ம் ஸ்வப்னஜாக³ரிதே? ॥ 86 ॥

भगवन् = பகவானே,
ப⁴க³வன்
सुषुप्त इव = ஸுஷுப்தியில்போல,
ஸுஷுப்த இவ
मम = எனக்கு,
மம
विक्रिया = விகாரம்,
விக்ரியா
यदि नास्ति = இல்லாதிருக்குமேயானல்,
யதி³ நாஸ்தி
कथं = எப்படி,
கத²ம்
स्वप्नजागरिते = (எனக்கு) ஸ்வப்னமும் ஜாக்ரத்நிலையும்
ஸ்வப்னஜாக³ரிதே ஏற்படுகின்றன.

ஸுஷுப்தி நிலையில் ஆத்மாவுக்கு ஒருவித விகாரமும் இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. இதுபோல் எப்பொழுதுமே ஆத்மாவுக்கு விகாரமில்லை என்றிருக்குமானல் விகாரத்தை உண்டுபண்ணும் ஸ்வப்ன - ஜாக்ரத்நிலைகள் ஆத்மாவுக்கு எப்படி ஏற்படும்? **(86)**

तं गुरुरुवाच - किंतु अनुभूयेते त्वया सन्ततम् ॥ ८७ ॥

தம் கு³ருருவாச - கிந்து அனுபூ⁴யேதே த்வயா ஸந்ததம் ॥ 87 ॥

तं = அந்த சிஷ்யனைப்பார்த்து,
தம்
गुरुः = ஆசார்யர்,
கு³ரு:
उवाच = சொன்னர்,
உவாச
किंतु = ஆனல்,
கிந்து
त्वया = உன்னல்,
த்வயா
सन्ततं = எப்பொழுதும்,
ஸந்ததம்

अनुभूयेते = அனுபவிக்கப்படுகின்றனவே!
அனுபூ⁴யேதே

ஸ்வப்னஜாகரிதங்கள் உன்னால் எப்பொழுதும் அனுபவிக்கப்படுகிறபடியால் அவைகள் உன் ஸ்வரூபத்தைச் சேர்ந்தவையல்ல. **(87)**

शिष्य उवाच - बाढमनुभवामि, किंतु विच्छिद्य विच्छिद्य, न तु संततम् ॥ ८८ ॥

**ஶிஷ்ய உவாச - பா³ட⁴மனுப⁴வாமி, கிந்து விச்சி²த்³ய விச்சி²த்³ய,
ந து ஸந்ததம் ॥ 88 ॥**

शिष्य = சிஷ்யன்,
ஶிஷ்ய
उवाच = சொன்னான்.
உவாச
बाढं = நிச்சயமாக,
பா³ட⁴ம்
अनुभवामि = அனுபவிக்கிறேன்,
அனுப⁴வாமி
किंतु = ஆனால்,
கிந்து
विच्छिद्य विच्छिद्य = விட்டுவிட்டுத்தான்,
விச்சி²த்³ய விச்சி²த்³ய
न तु संततम् = எப்பொழுதுமல்ல.
ந து ஸந்ததம்

குரு **संततम् ஸந்ததம்** (எப்பொழுதும்) என்ற வார்த்தையை உபயோகப் படுத்தினார். அதன் கருத்தைத் தெரிந்து கொள்ளாமல் சிஷ்யன் கேட்கிறான். எனக்கு ஸ்வப்ன ஜாக்ர தனுபவம் எப்பொழுதும் இல்லையே மாறி மாறித்தானே அனுபவம் ஏற்படுகிறது. ஸ்வப்னத்தில் ஜாக்ரதனுபவம் இல்லை. ஜாக்ரத்தில் ஸ்வப்னானுபவம் இல்லை. ஸுஷுப்தியில் இவ்விரண்டின் அனுபவம் இல்லை. அவஸ்தைகள் மாறி மாறிவந்தாலும் அனுபவம் ஆத்மாவுக்கு எப்பொழுதும் இருக்கிறது என்பது குருவின் கருத்து. தொடர்ந்து அநேகம் பொருள்களைப் பார்த்துக்கொண்டு வரும் மனிதனுக்கு பார்க்கப்படும் பொருள்கள் மாறிக்கொண்டு வந்தபோதிலும் பார்வை தொடர்ந்து இருக்கிறதல்லவா! இதையே பின்னால் விளக்குகிறார். **(88)**

गुरुराह - तर्हि आगन्तुके त्वेते न तवात्मभूते । यदि तवात्मभूते चैतन्यस्वरूपवत्स्वतः सिद्धे सन्तते एव स्याताम् । किंच स्वप्नजागरिते न तवात्मभूते, व्यभिचारित्वात्, वस्त्रादिवत् । न हि यस्य यत्स्वरूपं, तत् तद्व्यभिचारि दृष्टम् ।

स्वप्नजागरिते तु चैतन्यमात्तत्वात् व्यभिचरतः । सुषुप्ते चेत् स्वरूपं व्यभिचरेत् तत् नष्टं, नास्तीति बाध्यं वा स्यात्, आगन्तुकानामतद्धर्माणामुभयात्मकत्वदर्शनात्; यथा धनवस्त्रादीनां नाशो दृष्टः, स्वप्नभ्रान्तिलब्धानां त्वभावो दृष्टः ॥ ८९ ॥

கு³ருராஹ - தர்ஹி ஆக³ந்துகே த்வேதே ந தவாத்மபூ⁴தே । யதி³ தவாத்மபூ⁴தே சைதன்யஸ்வரூபவத்ஸ்வத꞉ ஸித்³தே⁴ ஸந்ததே ஏவ ஸ்யாதாம் । கிஞ்ச ஸ்வப்னஜாக³ரிதே ந தவாத்மபூ⁴தே, வ்யபி⁴சாரித்வாத், வஸ்த்ராதி³வத் । ந ஹி யஸ்ய யத்ஸ்வரூபம், தத் தத்³வ்யபி⁴சாரி த்³ருஷ்டம் । ஸ்வப்னஜாக³ரிதே து சைதன்யமாத்தத்வாத் வ்யபி⁴சரத꞉ । ஸுஷுப்தே சேத் ஸ்வரூபம் வ்யபி⁴சரேத் தத் நஷ்டம், நாஸ்தீதி பா³த்⁴யம் வா ஸ்யாத், ஆக³ந்துகாநாமதத்³த⁴ர்மாணாமுப⁴யாத்மகத்வத³ர்ஶனாத்; யதா² த⁴னவஸ்த்ராதீ³னாம் நாஶோ த்³ருஷ்ட꞉, ஸ்வப்னப்⁴ராந்திலப்³தா⁴னாம் த்வபா⁴வோ த்³ருஷ்ட꞉ ॥ 89 ॥

गुरुः **கு³ரு꞉**	=	குரு,
आह **ஆஹ**	=	சொன்னர்,
तर्हि **தர்ஹி**	=	அப்படியானல்,
आगन्तुके **ஆக³ந்துகே**	=	புதிதாக நடுவில் வந்துள்ள,
एते **ஏதே**	=	இவை,
तव **தவ**	=	உன்,
आत्मभूते **ஆத்மபூ⁴தே**	=	ஆத்மஸ்வரூபத்தில் சேர்ந்தவையாக,
न **ந**	=	இல்லை,
तव **தவ**	=	உன்னுடைய,
आत्मभूते यदि **ஆத்மபூ⁴தே யதி³**	=	ஆத்மஸ்வரூபத்தில் சேர்ந்தவைகளாக இருக்குமானல்,
चैतन्यस्वरूपवत् **சைதன்யஸ்வரூபவத்**	=	சைதன்ய ஸ்வரூபம் போல,
स्वतः सिद्धे **ஸ்வத꞉ ஸித்³தே⁴**	=	தானகவே உள்ளவைகளாகவும்,

सन्तते एव = எப்பொழுதும் உள்ளவைகளுமாகவே,
ஸந்ததே ஏவ
स्याताम् = இருக்கும்,
ஸ்யாதாம்
किंच = மேலும்,
கிஞ்ச
वस्त्रादिवत् = வஸ்திரம் முதலியவைபோல,
வஸ்த்ராதி^{3}வத்
व्यभिचारित्वात् = மாறிப்போய்விடுவதால்,
வ்யபி^{4}சாரித்வாத்
स्वप्नजागरिते = ஸ்வப்னமும் ஜாக்ரத்தும்,
ஸ்வப்னஜாக^{3}ரிதே
न तवात्मभूते = உன் ஆத்மஸ்வரூபமல்ல,
ந தவாத்மபூ^{4}தே
यत् = எது,
யத்
यस्य = எதனுடைய,
யஸ்ய
स्वरूपं = ஸ்வரூபமோ,
ஸ்வரூபம்
तत् = அது,
தத்
तद्व्यभिचारि = அதைவிட்டு மாறிப்போவதாக,
தத்^{3}வ்யபி^{4}சாரி
न हि दृष्टम् = பார்க்கப்பட்டதில்லை,
ந ஹி த்^{3}ருஷ்டம்
स्वप्नजागरिते तु = ஸ்வப்னஜாகரிதங்களோவெனில்,
ஸ்வப்னஜாக^{3}ரிதே து
चैतन्यमात्तत्वात् = சைதன்ய ஸ்வரூபத்திலிருந்து,
சைதன்யமாத்தத்வாத்
व्यभिचरतः = மாறிப்போய் விடுகின்றன,
வ்யபி^{4}சரதஃ
सुषुप्ते = ஸுஷுப்தியில்,
ஸுஷுப்தே
स्वरूपं व्यभिचरेत् चेत् = ஆத்ம ஸ்வரூபத்தை விட்டு மாறிவிடுமானால்,
ஸ்வரூபம் வ்யபி^{4}சரேத் சேத்

तत् = அது,

தத்

नष्टं = அழிந்ததாகவோ,

நஷ்டம்

नास्तीति = இல்லையென்று,

நாஸ்தீதி

बाध्यं वा = பாதிக்கப்படுவதாகவோ,

பா³த்⁴யம் வா

स्यात् = ஆகும்,

ஸ்யாத்

आगन्तुकानां = நடுவில் வந்துள்ள,

ஆக³ந்துகானாம்

अतद्धर्माणां = அதனுடையதல்லாத தர்மங்களுக்கு,

அதத்³த⁴ர்மாணாம்

उभयात्मकत्वदर्शनात् = இரண்டுவிதமாக இருப்பதை பார்த்திருக்கிற

உப⁴யாத்மகத்வத³ர்ஶனாத் படியால்,

यथा = எவ்வாறு,

யதா²

धनवस्त्रादीनां = பணம், ஆடை முதலியவைகளுக்கு,

த⁴னவஸ்த்ராதீ³னாம்

नाशः = அழிவு,

நாஶ:

दृष्टः = காணப்பட்டிருக்கிறதோ,

த்³ருஷ்ட:

स्वप्नभ्रान्तिलब्धानां तु = ஸ்வப்னத்திற்கும், ப்ராந்தியால் ஏற்பட்ட

ஸ்வப்னப்⁴ராந்திலப்³தா⁴னாம் து பொருள்களுக்குமோவெனில்,

अभावः = பாதம் (மறைவு)

அபா⁴வ:

दृष्टः = பார்க்கப் பட்டிருக்கிறதோ (அதுபோல)

த்³ருஷ்ட:

உன்னிடத்தில் மாறி மாறி வந்து போய்க்கொண்டிருக் கிற ஜாக்ரத் - ஸ்வப்ன அவஸ்தைகள் உன் ஸ்வரூபத்தில் சேர்ந்தவையல்ல. உன் ஸ்வரூபத்தில் சேர்ந்திரு க்குமானல் சைதன்யம் போல் எப்பொழுதும் உன்னிடம் இருக்குமே தவிர மாறி மாறிவராது மேலும் ஸுஷுப்தியில் சைதன்யத்தைவிட்டு இரண்டுமே விலகிவிடு கின்றன. உன்னிடமுள்ள பணம், ஆடை முதலியவை அழிந்துபோவது போலவும், நீ ஸ்வப்னத்தில் காணும் பொருள்கள் மறைந்து போவது போலவும் உன்னை விட்டு

இரண்டு அவஸ்தைகளுமே விலகிச்செல்வதால் அவை உன்னைச் சேர்ந்தவை அல்ல. 89)

(**அவதாரிகை**) சிஷ்யன் கேட்கிறான்: -

नन्वेवं भगवन् चैतन्यस्वरूपमपि आगन्तुकं प्राप्तम्, स्वप्नजागरितयोरिव सुषुप्ते अनुपलब्धेः ।
अचैतन्यस्वरूपो वा स्यामहम् ॥ ९० ॥

நன்வேவம் ப⁴க³வன் சைதன்யஸ்வரூபமபி ஆக³ந்துகம் ப்ராப்தம், ஸ்வப்ன ஜாக³ரிதயோரிவ ஸுஷுப்தே அனுபலப்³தே⁴: ।
அசைதன்யஸ்வரூபோ வா ஸ்யாமஹம் ॥ 90 ॥

भगवन् **ப⁴க³வன்**	=	குரோ!
नन्वेवं **நன்வேவம்**	=	இப்படியானால்,
चैतन्यस्वरूपमपि **சைதன்யஸ்வரூபமபி**	=	சைதன்ய ஸ்வரூபமும்,
आगन्तुकं प्राप्तम् **ஆக³ந்துகம் ப்ராப்தம்**	=	நடுவில் வந்து போகும் தர்மமாக ஆகும்,
सुषुप्ते **ஸுஷுப்தே**	=	ஸுஷுப்தியில்,
स्वप्नजागरितयोरिव **ஸ்வப்னஜாக³ரிதயோரிவ**	=	ஸ்வப்னம், ஜாகரிதம்போல,
अनुपलब्धेः **அனுபலப்³தே⁴:**	=	சைதன்யமும் தெரியாதபடியால்;
वा **வா**	=	அல்லது,
अहं **அஹம்**	=	நான்,
अचैतन्यस्वरूपः **அசைதன்யஸ்வரூப:**	=	சைதன்யமில்லாத (ஜடமான) ஸ்வரூபமுள்ளவனாக,
स्याम् **ஸ்யாம்**	=	ஆவேன்.

பார்வை, கேள்வி முதலான ஞானம்தான் ஸ்வப்ன - ஜாகரிதம் என்பது. பார்வை, கேள்வி முதலான ஞானத்துடன் கூடியது சைதன்யம். பார்வை, கேள்வி முதலான ஞானம் புதிதாக வந்து போவதால் அதனுடன் கூடிய சைதன்யமும்

ஆகந்துகமாக ஆகும். மேலும் ஸ்வப்னஜாகரிதத்தைப் போல ஸுஷுப்தியில் சைதன்யத்தையும் காணவில்லை. ஆதலால் ஆத்மா ஜடம் என்றுதான் சொல்ல வேண்டி வரும். **(90)**

(அவதாரிகை) குரு கூறுகிறார்: -

न, पश्य, तदनुपपत्तेः । चैतन्यस्वरूपं चेदागन्तुकं पश्यसि, पश्य नैतद्वर्षशतेनाप्युपपत्त्या कलयितुं शक्नुमो वयम्, अन्यो वा अचैतन्योऽपि । तस्य संहतत्वात्पारार्थ्यमनेकत्वं नाशित्वं च न केनचिदुपपत्त्या वारयितुं शक्यम्, अस्वार्थस्य स्वतः सिध्यभावादित्यवोचाम । चैतन्यस्वरूपस्य त्वात्मनः स्वतः सिद्धेरन्यानपेक्षत्वं न केनचिद्वारयितुं शक्यम्, अव्यभिचारात् ॥ ९१ ॥

ந, பஶ்ய, தத³னுபபத்தே: । சைதன்யஸ்வரூபம் சேதா³க³ந்துகம் பஶ்யஸி, பஶ்ய நைதத்³வர்ஷஶதேனாப்யுபபத்த்யா கலயிதும் ஶக்னுமோ வயம், அன்யோ வா அசைதன்யோ(அ)பி । தஸ்ய ஸம்ஹதத்வாத்பாரார்த்²யமனேகத்வம் நாஶித்வம் ச ந கேனசிது³பபத்த்யா வாரயிதும் ஶக்யம், அஸ்வார்த²ஸ்ய ஸ்வத: ஸித்⁴யபா⁴வாதி³த்யவோசாம । சைதன்யஸ்வரூபஸ்ய த்வாத்மன: ஸ்வத: ஸித்³தே⁴ரன்யானபேக்ஷத்வம் ந கேனசித்³வாரயிதும் ஶக்யம், அவ்யபி⁴சாராத் ॥ 91 ॥

न **ந**	=	இல்லை,
पश्य **பஶ்ய**	=	ஆலோசித்துப்பார்,
तदनुपपत्तेः **தத³னுபபத்தே:**	=	அது (சைதன்யம் ஆகந்துகம் என்பது) உபபந்நமாக இல்லாததால்,
चैतन्यस्वरूपं **சைதன்யஸ்வரூபம்**	=	சைதன்ய ஸ்வரூபத்தை,
आगन्तुकं **ஆக³ந்துகம்**	=	ஆகந்துகமாக (நடுவில் வந்ததாக)
पश्यसि चेत् **பஶ்யஸி சேத்**	=	நீ பார்க்கிறயே யானல்,
पश्य **பஶ்ய**	=	பார்,
वर्षशतेनापि **வர்ஷஶதேனபி**	=	நூறு வருஷங்களானலும்,
वयं **வயம்**	=	நாங்கள்,

एतत् **ஏதத்**	=	இதை,
उपपत्त्या कलयितुं **உபபத்த்யா கலயிதும்**	=	யுக்திக்குப் பொருத்தமுள்ளதாகச் செய்வதற்கு,
न शक्नुमः **ந ஶக்னுமஃ**	=	முடியாது,
अन्यः **அன்யஃ**	=	வேறு,
अचैतन्योऽपि वा **அசைதன்யோ(அ)பி வா**	=	மூடனும் (முடியாது),
तस्य **தஸ்ய**	=	அந்த புத்தி விருத்தி ரூபமான ஞானத்திற்கு,
संहतत्वात् **ஸம்ஹதத்வாத்**	=	பிற வஸ்துவுடன் சேர்ந்திருப்பதால்,
पारार्थ्यं **பாரார்த்2யம்**	=	பிறரின் பயனுக்காக இருக்கும் தன்மையையும்,
अनेकत्वं **அனேகத்வம்**	=	அழிந்துபோகும் தன்மையையும்,
नाशित्वं च **நாஶித்வம் ச**	=	பலவாக இருக்கும் தன்மையையும்,
केनचित् **கேனசித்**	=	ஒருவனுலும்,
उपपत्त्या **உபபத்த்யா**	=	யுக்தியினுல்,
वारयितुं **வாரயிதும்**	=	தடுப்பதற்கு,
न शक्यम् **ந ஶக்யம்**	=	முடியாது,
अस्वार्थस्य **அஸ்வார்த2ஸ்ய**	=	தனக்காக இல்லாமல் பிறனுக்காக இருக்கும் பொருளுக்கு,
स्वतः सिध्यभावात् **ஸ்வதஃ ஸித்4யபா4வாத்**	=	தானுக உள்ளது என்பது இல்லாததால்,
इति अवोचाम **இதி அவோசாம**	=	என்று சொல்லியுள்ளோம்,
चैतन्यस्वरूपस्य **சைதன்யஸ்வரூபஸ்ய**	=	சைதன்யஸ்வரூபமான,

आत्मानस्तु = ஆத்மாவிற்கோவெனில்,

ஆத்மானஸ்து

स्वत: सिद्धे: = தானாகவே பிரஸித்தமாக இருப்பதனால்,

ஸ்வத꞉ ஸித்³தே⁴:

अन्यानपेक्षत्वं = வேறொன்றை எதிர்பாராமலிருப்பதை,

அன்யானபேக்ஷத்வம்

केनचित् = ஒருவராலும்,

கேனசித்

वारयितुं = தடுப்பதற்கு,

வாரயிதும்

न शक्यम् = முடியாது,

ந ஶக்யம்

अव्यभिचारात् = வ்யபிசாரம் இல்லாததால்.

அவ்யபி⁴சாராத்

நன்கு யுக்திகளைக்கொண்டு ஆலோசித்துப் பார்த்தால் ஆத்மாவின் சைதன்யம் வந்து போகக்கூடியது என்பதை ஒருவனும் ஒப்புக்கொள்ளமாட்டான். ஞானம் இரண்டு விதம். ஆத்ம ஸ்வரூபமான சைதன்யம் நித்ய ஞானம். கண் முதலான இந்திரியங்கள் மூலம் அந்தக்கரணத்தில் உண்டாகும் விருத்தியில் பிரதிபலிக்கும் சைதன்யம் விருத்தி ஞானம். அந்தக்கரண விருத்தி சில சமயத்தில் மட்டும் ஏற்படு வதால் இந்த விருத்தி ஞானம் ஆகந்துகம் தான். சேதனனுக்காக ஏற்படுவதால் ஜடம், அழியக்கூடியது. ஆனால் ஸ்வரூபஞானம் அதாவது உபாதி ஸம்பந்தமில்லாத ஆத்மஸ்வரூப பூதமான சைதன்யம் இதுபோல் ஆகந்துகமில்லை, ஜடமுமல்ல. ஆத்ம சைதன்யம் ஆகந்துகமானால் இதை அறிவிப்பது யார்? தான் வருவதையும் போவ தையும் தானே அறிவிக்க முடியாது. ஆத்ம சைதன்யத்தைத் தவிற வேறு சைதன்யமில்லாததாலும், வேறு ஜடப்பொருள்களுக்கு ஞானத்தை உண்டு பண்ணும் சக்தி இல்லாததாலும் சைதன்யத்தின் உத்பத்தி விநாசங்களை ஒருவரும் அறிந்து கொள்ள முடியாமலே போய் விடும். ஆகையால் ஸ்வரூபஞானம் நித்யம், ஆகந்துக மல்ல. இதே கருத்தை

'न हि द्रष्टुर्दृष्टेर्विपरिलोपो विद्यते अविनाशित्वात्'

'ந ஹி த்³ரஷ்டுர்த்³ருஷ்டேர்விபரிலோபோ வித்³யதே அவிநாஶித்வாத்'

(பிரு. உப. 4-3-23)

'न दृष्टेर्द्रष्टारं पश्येः'

'ந த்³ருஷ்டேர்த்³ரஷ்டாரம் பஶ்யே꞉'

(பிரு. உப. 3-4-2) இது முதலான ச்ருதிகள் ஸ்பஷ்டமாகக் கூறுகின்றன. **(91)**

(அவதாரிகை) சிஷ்யன் கேட்கிறான்: -

ननु व्यभिचारो दर्शितो मया - सुषुप्ते न पश्यामीति ॥ ९२ ॥

நனு வ்யபி⁴சாரோ த³ர்ஶிதோ மயா - ஸுஷுப்தே ந பஶ்யாமீதி ॥ 92 ॥

सुषुप्ते **ஸுஷுப்தே**	=	நல்ல தூக்கத்தில்,
न पश्यामि **ந பஶ்யாமி**	=	(ஒன்றையும்) நான் அறியவில்லை,
इति **இதி**	=	என்று,
व्यभिचारः **வ்யபி⁴சார:**	=	மாறுதல்,
मया **மயா**	=	என்னால்,
ननु दर्शितः **நனு த³ர்ஶித:**	=	காட்டப்பட்டுள்ளதே?

குருவின் அபிப்பிராயத்தை அறிந்து கொள்ளாமல் சிஷ்யன் மறுபடியும் கேட்கிறுன். ஸுஷுப்தி நிலையில் எவ்வித ஞானமும் இல்லை. ஒன்றும் தெரியவில்லை. தான் இருப்பதைப் பற்றிக் கூடத்தெரியவில்லை. ஆத்மா ஞான ஸ்வரூபமாக இருந்து அந்த ஞானமும் நித்யமாக இருக்குமானுல் ஸுஷுப்தியிலும் ஞானம் ஏற்பட வேண்டாமா? ஸுஷுப்தியில் ஆத்மா இருந்தும் ஞானம் இல்லையே என்று நான் கேட்ட கேள்விக்கு ஸமாதானம் கிடைக்கவில்லையே?

न, व्याहतत्वात् । कथं व्याघातः? पश्यतस्तव न पश्यामीति व्याहतं वचनम् । न हि कदाचित् भगवन्, सुषुप्ते मया चैतन्यमन्यद्वा किंचित् दृष्टम् । पश्यन् तर्हि सुषुप्ते त्वम्; यस्मात् दृष्टमेव प्रतिषेधसि, न दृष्टिम्।या तव दृष्टिः तच्चैतन्यमिति मयोक्तम् । यया त्वं विद्यमानया न किंचित् दृष्टमिति प्रतिषेधसि सा दृष्टिः त्वच्चैतन्यम् । तर्हि सर्वत्र अव्यभिचारात् कूटस्थनित्यत्वं सिद्धं स्वत एव, न प्रमाणापेक्षम् । स्वतःसिद्धस्य हि प्रमातुः अन्यस्य प्रमेयस्य परिच्छित्तिं प्रति प्रमाणापेक्षा । या तु अन्या नित्या परिच्छित्तिरपेक्ष्यते अन्यस्य अपरिच्छित्तिरूपस्य परिच्छेदाय, सा हि नित्यैव कूटस्था स्वयंज्योतिःस्वभावा । आत्मनि प्रमाणत्वे प्रमातृत्वे वा न तां प्रति प्रमाणापेक्षा, तत्स्वभावत्वात् । यथा प्रकाशनमुष्णत्वं वा लोहोदकादिषु परतः अपेक्ष्यते अग्न्यादित्यादिभ्यः, अतत्स्वभावत्वात्; न अग्न्यादित्यादीनां तदपेक्षा, सर्वदा तत्स्वभावत्वात् ॥ ९३ ॥

ந, வ்யாஹதத்வாத் । கத²ம் வ்யாகா⁴த:? பஶ்யதஸ்தவ ந பஶ்யாமீதி வ்யாஹதம் வசனம் । ந ஹி கதா³சித் ப⁴க³வன், ஸுஷுப்தே மயா சைதன்யமன்யத்³வா கிஞ்சித் த்³ருஷ்டம்। பஶ்யன் தர்ஹி ஸுஷுப்தே த்வம்; யஸ்மாத் த்³ருஷ்டமேவ ப்ரதிஷேத⁴ஸி, ந த்³ருஷ்டிம்।யா தவ த்³ருஷ்டி: தச்சைதன்யமிதி மயோக்தம் । யயா த்வம் வித்³யமானயா ந கிஞ்சித் த்³ருஷ்டமிதி ப்ரதிஷேத⁴ஸி ஸா த்³ருஷ்டி: த்வச்சைதன்யம் । தர்ஹி ஸர்வத்ர அவ்யபி⁴சாராத் கூடஸ்த² நித்யத்வம் ஸித்³த⁴ம் ஸ்வத ஏவ, ந ப்ரமாணாபேக்ஷம் । ஸ்வத:ஸித்³த⁴ஸ்ய ஹி ப்ரமாது: அன்யஸ்ய ப்ரமேயஸ்ய பரிச்சி²த்திம்: ப்ரதி ப்ரமாணாபேக்ஷா । யா து அன்யா நித்யா பரிச்சி²த்திரபேக்ஷ்யதே அன்யஸ்ய அபரிச்சி²த்திரூபஸ்ய பரிச்சே²தா³ய, ஸா ஹி நித்யைவ கூடஸ்தா² ஸ்வயஞ்ஜ்யோதி:ஸ்வபா⁴வா । ஆத்மனி ப்ரமாணத்வே ப்ரமாத்ருத்வே வா ந தாம் ப்ரதி ப்ரமாணாபேக்ஷா, தத்ஸ்வபா⁴வத்வாத் । யதா² ப்ரகாஶனமுஷ்ணத்வம் வா லோஹோத³காதி³ஷு பரத: அபேக்ஷ்யதே அக்³ன்யாதி³த்யாதி³ப்⁴ய:, அதத்ஸ்வபா⁴வத்வாத்; ந அக்³ன்யாதி³த்யாதீ³ஞம் தத³பேக்ஷா, ஸர்வதா³ தத்ஸ்வபா⁴வத்வாத் ॥ 93 ॥

न = இல்லை,

ந

व्याहतत्वात् = முன்னுக்குப்பின் முரணுக இருப்பதால்,

வ்யாஹதத்வாத்

कथं = எப்படி,

கத²ம்

व्याघात: = முறண்பாடு?

வ்யாகா⁴த:

पश्यत: = பார்த்துக்கொண்டிருக்கிற,

பஶ்யத:

तव = உன்னுடைய,

தவ

न पश्यामि = பார்க்கவில்லை,

ந பஶ்யாமி

इति = என்ற,

இதி

वचनं = வார்த்தை,

வசனம்

व्याहतं = முறண்பாடு உள்ளது, (சிஷ்யன் கேட்கிறுன்),

வ்யாஹதம்

भगवन् = குருவே,

ப⁴க³வன்

कदाचित् = ஒரு பொழுதும்,

கதா³சித்

सुषुप्ते **ஸுஷுப்தே**	=	ஸுஷுப்தியில்,
मया **மயா**	=	என்னால்,
चैतन्यं **சைதன்யம்**	=	சைதன்யமோ,
अन्यत् वा **அன்யத் வா**	=	வேறு வஸ்துவோ,
किंचित् **கிஞ்சித்**	=	ஒன்றும்,
न हि दृष्टम् **ந ஹி த்³ருஷ்டம்**	=	பார்க்கபடவில்லையே! (குரு சொல்கிறார்),
तर्हि **தர்ஹி**	=	அப்படியானால்,
त्वं **த்வம்**	=	நீ,
सुषुप्ते **ஸுஷுப்தே**	=	ஸுஷுப்தியில்,
पश्यन् **பஶ்யன்**	=	பார்த்துக்கொண்டு (தான் இருக்கிறாய்),
यस्मात् **யஸ்மாத்**	=	ஏனெனில்,
दृष्टमेव **த்³ருஷ்டமேவ**	=	பார்க்கப்பட்ட பொருளைத்தான்,
प्रतिषेधसि **ப்ரதிஷேத⁴ஸி**	=	மறுக்கிறாய்,
दृष्टिं **த்³ருஷ்டிம்**	=	பார்வையை,
न **ந**	=	மறுக்கவில்லை,
या **யா**	=	எது?
तव दृष्टिः **தவ த்³ருஷ்டி:**	=	உன் பார்வையோ,
तत् **தத்**	=	அதுதான்,

चैतन्यं **சைதன்யம்**	=	சைதன்யம்,
इति **இதி**	=	என்று,
मया **மயா**	=	என்னால்,
उक्तं **உக்தம்**	=	சொல்லப்பட்டது,
विद्यमानया **வித்^{3}யமானயா**	=	(அப்பொழுது) இருக்கிற,
यया **யயா**	=	எந்த ஞானத்தால்,
किंचित् न दृष्टं **கிஞ்சித் ந த்^{3}ருஷ்டம்**	=	ஒன்றும் பார்க்கப்படவில்லை,
इति **இதி**	=	என்று,
त्वं **த்வம்**	=	நீ,
प्रतिषेधसि **ப்ரதிஷேத^{4}ஸி**	=	மறுக்கிறாயோ,
सा दृष्टिः **ஸா த்^{3}ருஷ்டி:**	=	அந்த ஞானம்,
त्वच्चैतन्यम् **த்வச்சைதன்யம்**	=	உன்னுடைய சைதன்யம்,
तर्हि **தர்ஹி**	=	ஆகவே,
सर्वत्र **ஸர்வத்ர**	=	எல்லாக் காலங்களிலும்,
अव्यभिचारात् **அவ்யபி^{4}சாராத்**	=	தொடர்ந்து இருப்பதால்,
कूटस्थनित्यत्वं **கூடஸ்த^{2}நித்யத்வம்**	=	மாறுபாடு, நாசம் இவைகள் அற்றதாயிருக்கும் தன்மை,
स्वत एव **ஸ்வத ஏவ**	=	தானாகவே ஏற்பட்டுள்ள,
सिद्धं **ஸித்^{3}த^{4}ம்**	=	ஏற்பட்டுவிட்டது,

न प्रमाणापेक्षम् = பிரமாணங்களை எதிர்பார்த்து அல்ல,

ந ப்ரமாணாபேக்ஷம்

स्वत:सिद्धस्य = தானாகவே ஏற்பட்டுள்ள,

ஸ்வத:ஸித்³த⁴ஸ்ய

प्रमातु: = அறிகிறவனுக்கு,

ப்ரமாது:

अन्यस्य = (தன்னைக்காட்டிலும்) வேறான,

அன்யஸ்ய

प्रमेयस्य = அறியப்படும் வஸ்துவின்,

ப்ரமேயஸ்ய

परिच्छित्तिं: प्रति = ஞானத்தைக் குறித்து,

பரிச்சி²த்திம்: ப்ரதி

प्रमाणापेक्षा हि = பிரமாணத்தின் அபேக்ஷை உண்டு அல்லவா!

ப்ரமாணாபேக்ஷா ஹி (ப்ரமாதாவிற்குத் தன்னை அறிந்து கொள்ள பிரமாணத்தின் அபேக்ஷை கிடையாது),

अन्यस्य = வேறான,

அன்யஸ்ய

अपरिच्छित्तिरूपस्य = ஜடமான வஸ்துவின்,

அபரிச்சி²த்திரூபஸ்ய

परिच्छेदाय = அறிவிற்காக,

பரிச்சே²தா³ய

या तु = எந்த,

யா து

अन्या = வேறான,

அன்யா

नित्या = எப்பொழுதும் உள்ள,

நித்யா

परिच्छित्ति: = ஞானம்,

பரிச்சி²த்தி:

अपेक्ष्यते = எதிர்பார்க்கப்படுகிறதோ,

அபேக்ஷ்யதே

सा नित्यैव = அது நித்யம்தான்,

ஸா நித்யைவ

कूटस्था = மாறுபாடு அடையாதது,

கூடஸ்தா²

स्वयंज्योति:स्वभावा हि = தானே பிரகாசிக்கும் தன்மை உள்ளது

ஸ்வயஞ்ஜ்யோதி:ஸ்வபா⁴வா ஹி அல்லவா!

आत्मनि **ஆத்மனி**	=	ஆத்மாவில்,
प्रमाणत्वे **ப்ரமாணத்வே**	=	பிரமாணத்தன்மையிலோ,
प्रमातृत्वे वा **ப்ரமாத்ருத்வே வா**	=	அறிகிறதன்மையிலோ,
तां प्रति **தாம் ப்ரதி**	=	அந்த ஞானத்தைக் குறித்து,
न प्रमाणापेक्षा **ந ப்ரமாணாபேக்ஷா**	=	வேறு பிரமாணத்தின் அபேக்ஷை கிடையாது,
तत्स्वभावत्वात् **தத்ஸ்வபா⁴ வத்வாத்**	=	ஞானஸ்வரூபமாக இருப்பதால்,
यथा **யதா²**	=	எப்படி,
लोहोदकादिषु **லோஹோத³காதி³ஷு**	=	இரும்பு, தண்ணீர் முதலியவைகளில்,
प्रकाशनं उष्णत्वं वा **ப்ரகாஶனம் உஷ்ணத்வம் வா**	=	ஒளியோ, சூடோ,
परत: **பரத:**	=	வேறான,
अग्न्यादित्यादिभ्य: **அக்³ன்யாதி³த்யாதி³ப்⁴ய:**	=	அக்னி, ஸூரியன் முதலியவைகளிடமிருந்து,
अपेक्ष्यते **அபேக்ஷ்யதே**	=	எதிர்பார்க்கப்படுகிறது,
अतत्स्वभावत्वात् **அதத்ஸ்வபா⁴வத்வாத்**	=	ஒளி, சூடு இந்த ஸ்வபாவம் இல்லாதபடியால்,
अग्न्यादित्यादीनां **அக்³ன்யாதி³த்யாதீ³னாம்**	=	அக்னி, ஸூரியன் முதலியவைகளுக்கு,
सर्वदा **ஸர்வதா³**	=	எப்பொழுதும்,
तत्स्वभावत्वात् **தத்ஸ்வபா⁴வத்வாத்**	=	அந்த ஒளி, சூடு இந்த தன்மை உள்ளபடியால்,
न तदपेक्षा **ந தத³பேக்ஷா**	=	பிறவற்றிடமிருந்து அவைகளின் அபேக்ஷை இல்லை.

ஸுஷுப்தியில் ஒன்றுமே தெரியாததால் அங்கு ஆத்ம சைதன்யம் இல்லையே என்ற கேள்விக்கு மற்றுமோர் ஸமாதானம் கூறுகிறார். பெட்டியில் ஒன்றும் இல்லை

என்று ஒருவன் சொல்வானேயாகில் அவன் அறிந்துகொள்ளும் திறமையுள்ளவனாக இருந்து பெட்டி முழுவதும் தேடிப் பார்த்திருக்கவேண்டும். அறியும் திறமை இல்லாத குருடனோ, பெட்டியைத்திறந்து பார்க்காதவனோ பெட்டியில் ஒன்றும் இல்லை என்று சொல்ல முடியாது. இதுபோல் ஸுஷுப்தியில் ஒன்றையும் பார்க்கவில்லையே என்று நீ கூறுவதால் பார்க்கும் திறமை உள்ள நீ அப்பொழுது இருக்கிறாய் என்பது நிச்சய மாகத் தெரிகிறது. இல்லாவிட்டால் ஒன்றையும் பார்க்கவில்லை என்பதை நீ எவ்வி தம் அறிந்து கூறமுடியும்? ஸுஷுப்தியில் அறியும்படியான பொருள் இல்லை என்று கூறலாமே தவிற அறிவு இல்லை என்று கூறமுடியாது. பொருள்கள் இருப்ப தையும் பொருள்கள் இல்லாதிருப்பதையும் எல்லாவற்றையும் அறியும் ஞானம் நித்யமானது இது ஆத்ம ஸ்வரூபத்தைச் சேர்ந்தது ஆத்மாதான் ப்ரமாதா (அறிகிற வன்). ப்ரமாதா இருந்தாலும் வஸ்துக்கள் தெரியவேண்டுமானால் ப்ரமாணம், அதாவது இந்திரியம், மனம் முதலான கருவிகள் வேண்டும். இந்தக் கருவிகள் ஜாக்ரத் ஸ்வப்னா வஸ்தைகளில் இருப்பதால் பொருள்கள் தெரிகின்றன. ஸுஷுப்தி யில் இந்தக் கருவிகள் இல்லாததால் பொருள்கள் தெரிவதில்லை. பொருள்கள் தெரிய பிரமாணம் (கருவி) வேண்டுமே தவிற ப்ரமாதாவான ஆத்மாவை விளக்க வேறு ப்ரமாணம் தேவையில்லை. அது தானே ப்ரகாசிக்கக்கூடியது. எப்பொழுதும் உள்ளது. தண்ணீரில் சூடும், லோஹத்தில் வெளிச்சமும் இயற்கையாகக் கிடையாது. அக்னி யின் சேர்க்கையினால் ஏற்படுகிறது. ஆனால் அக்னியில் உஷ்ணமும் ப்ரகாசமும் இயற் கையாக உள்ளது; வேறொன்றினால் ஏற்படுவதில்லை. இதுபோல் ப்ரமாதா, ப்ரமாணம் இவைகளையும் ப்ரகாசிக்கச்செய்யும் ஆத்மா நித்யப்ரகாசமாக உள்ளது. **(93)**

(அவதாரிகை) சிஷ்யன் கேட்கிறான்: -

अनित्यत्व एव प्रमा स्यात्, न नित्यत्वे इति चेत् ॥ ९४ ॥

அநித்யத்வ ஏவ ப்ரமா ஸ்யாத், ந நித்யத்வே இதி சேத் ॥ 94 ॥

अनित्यत्व एव = அநித்யமாக இருந்தால்தான்,
அநித்யத்வ ஏவ

प्रमा स्यात् = ஞானமாக ஆகும்,
ப்ரமா ஸ்யாத்

न नित्यत्वे = நித்யமாக இருந்தால் அல்ல,
ந நித்யத்வே

इति चेत् = என்று கேட்பாயேயாகில்,
இதி சேத்

न अवगतेर्नित्यत्वानित्यत्वयोः विशेषानुपपत्तेः ।
न हि अवगतेः प्रमात्वे अनित्या अवगतिः प्रमा,
न नित्या इति विशेषः अवगम्यते ॥ ९५ ॥

ந அவக³தேர்நித்யத்வாநித்யத்வயோ: விஶேஷானுபபத்தே: ।
ந ஹி அவக³தே: ப்ரமாத்வே அநித்யா அவக³தி: ப்ரமா,
ந நித்யா இதி விஶேஷ: அவக³ம்யதே ॥ 95 ॥

अवगते: अவக³தே:	=	அறிவு,
नित्यत्वानित्यत्वयो: நித்யத்வாநித்யத்வயோ:	=	நித்யம், அநித்யம் என்பதில்,
विशेषानुपपत्ते: விஶேஷானுபபத்தே:	=	வித்யாஸம் கூறமுடியாததால்,
न ந	=	அல்ல,
अवगते: प्रमात्वे அவக³தே: ப்ரமாத்வே	=	அறிவு ப்ரமையாயிருக்கும்பொழுது,
अनित्या अवगति: प्रमा அநித்யா அவக³தி: ப்ரமா	=	அநித்யமான ஞானம் ப்ரமை,
न नित्या ந நித்யா	=	நித்யமான ஞானம் ப்ரமை அல்ல,
इति विशेष: இதி விஶேஷ:	=	என்ற பாகுபாடு,
न हि अवगम्यते ந ஹி அவக³ம்யதே	=	காணப்படவில்லையல்லவா.

ப்ரமாணங்களால் விஷயத்தை அறிந்து கொள்வதை ப்ரமை (ஞானம்) என்று கூறுகிறோம் நித்யமாக இருந்தால் அங்கு ப்ரமாணாபேக்ஷை இல்லாததனால் அதை எப்படி ப்ரமை என்று கூறமுடியும்? இது சிஷ்யனின் கேள்வி. வஸ்து ஞானம்தான் ப்ரமை என்பது. அது அநித்யமாக இருந்தால்தான் ப்ரமை ஆகும், நித்யமாக இருந்தால் ப்ரமையாகாது என்று கூறுவதற்குக் காரணமில்லை இது குருவின் ஸமாதானம். **(94-95)**

(அவதாரிகை) சிஷ்யன் கேட்கிறான்: -

नित्यायां प्रमातुरपेक्षाभाव:, अनित्यायां तु यत्नान्तरितत्वात् अवगतिरपेक्ष्यत इति विशेष: स्यादिति चेत् ॥ ९६ ॥

நித்யாயாம் ப்ரமாதுரபேக்ஷாபா⁴வ:, அநித்யாயாம் து யத்னாந்தரிதத்வாத் அவக³திரபேக்ஷ்யத இதி விஶேஷ: ஸ்யாதி³தி சேத் ॥ 96 ॥

नित्यायां	=	நித்யமாக இருந்தால்,
நித்யாயாம்		
प्रमातुः	=	ப்ரமாதாவுக்கு,
ப்ரமாது:		
अपेक्षाभावः	=	அபேக்ஷை இல்லை,
அபேக்ஷாபா⁴வ:		
अनित्यायां तु	=	அநித்யமாக இருந்தாலோ,
அநித்யாயாம் து		
यत्नान्तरितत्वात्	=	முயற்சியின் மூலம் ஏற்படக் கூடியதால்,
யத்னாந்தரிதத்வாத்		
अवगतिः	=	ஞானம்,
அவக³தி:		
अपेक्ष्यते	=	விரும்பப்படுகிறது,
அபேக்ஷ்யதே		
इति	=	என்ற,
இதி		
विशेषः	=	வித்யாஸம்,
விஶேஷ:		
स्यात् इति चेत्	=	இருக்கும் என்றால்,
ஸ்யாத் இதி சேத்		

(அவதாரிகை) குரு கூறுகிறார்: -

सिद्धा तर्हि आत्मनः प्रमातुः स्वतः सिद्धिः प्रमाणनिरपेक्षतयैवेति ॥ ९७ ॥

ஸித்³தா⁴ தர்ஹி ஆத்மன: ப்ரமாது: ஸ்வத: ஸித்³தி⁴:
ப்ரமாணநிரபேக்ஷதயைவேதி ॥ 97 ॥

तर्हि	=	அப்படியானால்,
தர்ஹி		
प्रमातुः आत्मनः	=	ப்ரமாதாவான ஆத்மாவுக்கு,
ப்ரமாது: ஆத்மன:		
प्रमाणनिरपेक्षतयैव	=	ப்ரமாணங்களை எதிர்பார்க்காமலேயே,
ப்ரமாணநிரபேக்ஷதயைவ		
स्वतः सिद्धिः	=	தானாக இருப்பது,
ஸ்வத: ஸித்³தி⁴:		
सिद्धा	=	ஸித்தித்து விட்டது.
ஸித்³தா⁴		

ப்ரமாதாவிடம் (அறிகிறவனிடம்) ஞானம் நித்யமாக எப்பொழுதும் இருக்குமாஞல் அவன் ஞானத்தை அடைய ஒருவித முயற்சியும் செய்யவேண்டியதில்லை என்று ஆகிவிடும். ஞானம் அநித்யமாக வந்து போகக்கூடியதாக இருக்குமாஞல் இதை அடைய முயற்சி செய்யவேண்டியது அவசியம். இம்மாதிரியான வித்யாஸம் இருக்கிறதே என்பது சிஷ்யனின் கேள்வி. ப்ரமாதா தன்னை அறிந்துகொள்ள வேறு ப்ரமாணத்தை எதிர்பார்ப்பதில்லை. இவன் தானே ப்ரகாசிக்கிறவன் இந்த ஆத்ம ஸ்வரூபபூதமான ஞானம் நித்யம் எப்பொழுதும் இருக்கக்கூடியது. தன்னைக் காட்டிலும் வேருன வஸ்துக்களின் ஞானம் அநித்யம். இது உண்டாக ப்ரமாணம் தேவைதான். **(96-97)**

சிஷ்யன் கேட்கிருன் -

अभावेऽपि अपेक्षाभावः, नित्यत्वादेवेति चेत् ॥ ९८ ॥

அபா⁴வே(அ)பி அபேக்ஷாபா⁴வ:, நித்யத்வாதே³வேதி சேத் ॥ 98 ॥

नित्यत्वादेव = நித்யமாய் இருப்பதாலேயே,
நித்யத்வாதே³வ
अभावेऽपि = ப்ரமையின் அபாவத்திலும்,
அபா⁴வே(அ)பி
अपेक्षाभावः = அபேக்ஷை இல்லையென்று ஆகிவிடும்,
அபேக்ஷாபா⁴வ:
इति चेत् = என்றல்,
இதி சேத் **(98)**

(அவதாரிகை) குரு சொல்கிருர்: -

न, अवगतेरेव आत्मनि सद्भावादिति परिहृतमेतत् । प्रमातुश्चेत् प्रमाणापेक्षा सिद्धिः कस्य प्रमित्सा स्यात् । यस्य प्रमित्सा स एव प्रमाता अभ्युपगम्यते । तदीया च प्रमित्सा प्रमेयविषयैव, न प्रमातृविषया, प्रमातृविषयत्वे अनवस्थाप्रसङ्गात् प्रमातुः तदिच्छायाश्च तस्याप्यन्यः प्रमाता तस्याप्यन्य इति, एवमेव इच्छायाः प्रमातृविषयत्वे । प्रमातुः आत्मनः अव्यवहितत्वाच्च प्रमेयत्वानुपपत्तिः। लोके हि प्रमेयं नाम प्रमातुः इच्छास्मृतिप्रयत्नप्रमाणजन्मव्यवहितं सिध्यति, नान्यथा; अवगतिः प्रमेयविषया दृष्टा। न च प्रमातुः प्रमाता स्वस्य स्वयमेव केनचित् व्यवहितः कल्पयितुं शक्यः इच्छादीनामन्यतमेनापि। स्मृतिश्च स्मर्तव्यविषया, न स्मर्तृविषया । तथाइच्छायाः इष्टविषयत्वमेव, न इच्छावद्विषयत्वम् । स्मर्त्रिच्छावद्विषयत्वेऽपि हि उभयोः अनवस्था पूर्ववत् अपरिहार्या स्यात् ॥ ९९ ॥

ந, அவக³தேரேவ ஆத்மனி ஸத்³பா⁴வாதி³தி பரிஹ்மதமேதத் । ப்ரமாதுஶ்சேத் ப்ரமாணாபேக்ஷா ஸித்³தி⁴: கஸ்ய ப்ரமித்ஸா ஸ்யாத் । யஸ்ய ப்ரமித்ஸா ஸ ஏவ ப்ரமாதா அப்⁴யுபக³ம்யதே । ததீ³யா ச ப்ரமித்ஸா ப்ரமேயவிஷயைவ, ந ப்ரமாத்ருவிஷயா, ப்ரமாத்ருவிஷயத்வே அனவஸ்தா² ப்ரஸங்கா³த் ப்ரமாது: ததி³ச்சா²யாஶ்ச தஸ்யாப்யன்ய: ப்ரமாதா தஸ்யாப்யன்ய இதி, ஏவமேவ இச்சா²யா: ப்ரமாத்ருவிஷயத்வே । ப்ரமாது: ஆத்மன: அவ்யவஹிதத்வாச்ச ப்ரமேயத்வானுபபத்தி:। லோகே ஹி ப்ரமேயம் நாம ப்ரமாது: இச்சா²ஸ்ம்ருதிப்ரயத்னப்ரமாணஜன்மவ்யவஹிதம் ஸித்⁴யதி, நான்யதா²; அவக³தி: ப்ரமேயவிஷயா த்³ருஷ்டா। ந ச ப்ரமாது: ப்ரமாதா ஸ்வஸ்ய ஸ்வயமேவ கேனசித் வ்யவஹித: கல்பயிதும் ஶக்ய: இச்சா²தீ³ நாமன்யதமேனாபி। ஸ்ம்ருதிஶ்ச ஸ்மர்தவ்யவிஷயா, ந ஸ்மர்த்ருவிஷயா। ததா ²இச்சா²யா: இஷ்டவிஷயத்வமேவ, ந இச்சா²வத்³விஷயத்வம்। ஸ்மர்த்ரிச்சா²வத்³விஷயத்வே(அ)பி ஹி உப⁴யோ: அனவஸ்தா² பூர்வவத் அபரிஹார்யா ஸ்யாத் ॥ 99 ॥

न = அல்ல,

ந

आत्मनि = ஆத்மாவில்,

ஆத்மனி

अवगते: सद्भावादेव = ஞானம் இருப்பதனுலேயே,

அவக³தே: ஸத்³பா⁴வாதே³வ

इति = என்று,

இதி

एतत् = இது,

ஏதத்

परिहृतम् = பதிலளிக்கப்பட்டுள்ளது,

பரிஹ்மதம்

प्रमातु: = ப்ரமாதாவின் (அறிகிறவனின்)

ப்ரமாது:

सिद्धि: = இருப்பானது,

ஸித்³தி⁴:

प्रमाणापेक्षाचेत् = ப்ரமாணத்தை அபேக்ஷித்ததாக இருக்குமானுல்,

ப்ரமாணுபேக்ஷாசேத்

कस्य = யாருக்கு,

கஸ்ய

प्रमित्सा स्यात् = அறியவேண்டுமென்ற ஆசை உண்டாகும்,

ப்ரமித்ஸா ஸ்யாத்

यस्य **யஸ்ய**	=	எவனுக்கு,
प्रमित्सा **ப்ரமித்ஸா**	=	அறிவதில் விருப்பமுள்ளதோ,
स एव **ஸ ஏவ**	=	அவன்தான்,
प्रमाता **ப்ரமாதா**	=	ப்ரமாதாவாக,
अभ्युपगम्यते **அப்⁴யுபக³ம்யதே**	=	ஒப்புக்கொள்ளப்படுகிறன்,
तदीया **ததீ³யா**	=	அவனுடையதான,
प्रमित्सा च **ப்ரமித்ஸா ச**	=	ஞான இச்சையும்,
प्रमेयविषयैव **ப்ரமேயவிஷயைவ**	=	அறியப்படும் விஷயங்களைப்பற்றியது,
न प्रमातृविषया **ந ப்ரமாத்ருவிஷயா**	=	ப்ரமாதாவைப் பற்றியதல்ல,
प्रमातुः **ப்ரமாது:**	=	ப்ரமாதாவுக்கும்,
तदिच्छायाश्च **ததி³ச்சா²யாஶ்ச**	=	அவனுடைய விருப்பத்திற்கும்,
प्रमातृविषयत्वे **ப்ரமாத்ருவிஷயத்வே**	=	(வேறு) ப்ரமாதா விஷயமாக இருக்குமேயானல்,
तस्यापि **தஸ்யாபி**	=	அவனுக்கும்,
अन्यः प्रमाता **அன்ய: ப்ரமாதா**	=	வேறு ப்ரமாதா,
तस्यापि **தஸ்யாபி**	=	அவனுக்கும்,
अन्यः **அன்ய:**	=	வேறு ப்ரமாதா,
इति **இதி**	=	என்று,
अनवस्थाप्रसङ्गात् **அனவஸ்தா²ப்ரஸங்கா³த்**	=	அநவஸ்தை (முடிவு இல்லை) என்ற தோஷம் ஏற்படுமானபடியால்,

एवमेव = இதுபோலவே,
ஏவமேவ

इच्छाया: = விருப்பம்,
இச்சா²யா:

प्रमातृविषयत्वे = ப்ரமாதாவைப்பற்றியதாக இருக்குமானாலும்
ப்ரமாத்ருவிஷயத்வே (இந்த தோஷம் ஏற்படும்),

प्रमातु: = ப்ரமாதாவுக்கு,
ப்ரமாது:

अव्यवहितत्वाच्च = வ்யவஹிதமாக (விலகி) இல்லாதபடியாலும்,
அவ்யவஹிதத்வாச்ச

आत्मन: = ஆத்மாவுக்கு,
ஆத்மன:

प्रमेयत्वानुपपत्ति: = ப்ரமேயத்வம் பொருந்தாது,
ப்ரமேயத்வானுபபத்தி:

लोके = உலகில்,
லோகே

प्रमातु: = ப்ரமாதாவுக்கு,
ப்ரமாது:

इच्छास्मृतिप्रयत्नप्रमाणजन्मव्यवहितं = விருப்பம், நினைவு, முயற்சி, ப்ரமாணம்
இச்சா²ஸ்ம்ருதிப்ரயத்ன இவைகள் உண்டாவதால் வ்யவஹிதமாக
ப்ரமாணஜன்மவ்யவஹிதம் இருப்பது,

प्रमेयं नाम = ப்ரமேயம் என்பதாக,
ப்ரமேயம் நாம

सिध्यति हि = ஏற்படுகிறதுஅல்லவா,
ஸித்⁴யதி ஹி

अन्यथा = வேறுவிதமாக,
அன்யதா²

प्रमेयविषया = ப்ரமேயத்தைப் பற்றியதான,
ப்ரமேயவிஷயா

अवगति: = ஞானம்,
அவக³தி:

न दृष्टा = காணப்பட்டதில்லை,
ந த்³ருஷ்டா

प्रमातु: = ப்ரமாதாவிற்கு,
ப்ரமாது:

प्रमाता = ப்ரமாதாவானவள்,
ப்ரமாதா

स्वस्य = தனக்கு,
ஸ்வஸ்ய

स्वयमेव = தானே,
ஸ்வயமேவ

केनचित् = ஏதாவது என்றால்,
கேனசித்

इच्छादीनामन्यतमेनापि = இச்சை முதலியவற்றுள் ஒன்றினால் கூட,
இச்சா²தீ³நாமன்யதமேனாபி

व्यवहितः = விலகியிள்ளதாக,
வ்யவஹித:

कल्पयितुं = கல்பிப்பதற்கு,
கல்பயிதும்

न शक्यः = முடியாது,
ந ஶக்ய:

स्मृतिश्च = நினைவும்,
ஸ்ம்ருதிஶ்ச

स्मर्तव्यविषया = நினைக்கத்தகுந்த வஸ்துவைப் பற்றியது,
ஸ்மர்தவ்யவிஷயா

न स्मर्तृविषया = நினைக்கிறவனைப் பற்றியதல்ல,
ந ஸ்மர்த்ருவிஷயா

तथा = அவ்வாறே,
ததா²

इच्छायाः = விருப்பத்திற்கு,
இச்சா²யா:

इष्टविषयत्वमेव = விரும்பப்பட்ட பொருள்தான் விஷயம்,
இஷ்டவிஷயத்வமேவ

नेच्छावद्विषयत्वं = விருப்பத்துடன் கூடியவன் விஷயமில்லை,
நேச்சா²வத்³விஷயத்வம்

उभयोः = நினைவு, விருப்பம் இவ்விரண்டிற்கும்,
உப⁴யோ:

स्मर्त्रिच्छावद्विषयत्वेऽपि = நினைக்கிறவன், விருப்பத்துடன் கூடியவன்
ஸ்மர்த்ரிச்சா²வத்³விஷயத்வே(அ)பி இவர்கள் விஷயமாக இருக்குமானாலும்,

पूर्ववत् = முன்போல்,
பூர்வவத்

अनवस्था = அநவஸ்த்தை (முடிவு இல்லாமை)
அனவஸ்தா² என்ற தோஷம்,

अपरिहार्या स्यात् = விலக்கமுடியாததாக ஆகும்.
அபரிஹார்யா ஸ்யாத்

ப்ரமாதாவான ஆத்மா தானாகவே ப்ரகாசிப்பதால் அது வேறு ப்ரமாணத்தை எதிர்பார்ப்பதில்லை என்று கூறப்பட்டது. அப்படியானால் ப்ரகாசிக்காமலிருப்பதும் தானாகத்தான். வேறு காரணத்தாலல்ல என்று ஆகிவிடுமே என்று சிஷயன் கேட்கிறன். ஆத்ம விஷயமான ப்ரகாசம் எப்பொழுதுமே இருப்பதால் இது ப்ரகாசிக்காத நிலையே கிடையாது என்று குரு சொல்கிறர். ஜடமான இந்த கார்ய கரண ஸங்காதம் (சரீரம்) நமக்கு விளங்குவதால் இதை ப்ரகாசப்படுத்தும் ஆத்மா இதனினும் வேறுபட்டவன் தானே ப்ரகாசிக்கிறவன் என்று தெரிகிறது.

எல்லாவற்றையும் அறியும் ப்ரமாதாவான ஆத்மா தானே ப்ரகாசிக்காமல் வேறு ப்ரமாணத்தால் ப்ரகாசிக்கிறன் என்று கூறுவது சரியல்ல. எவனுக்கு அறிய வேண்டுமென்ற விருப்பம் ஏற்பட்டு ப்ரயத்னத்தால் அறிகிறனே அவன் ப்ரமாதா. அறியப்படும் பொருள் ப்ரமேயம். ப்ரமாதாவை அறிய விரும்பி ப்ரயத்னத்தால் அறிகிறவன் இந்த ப்ரமாதாவைத் தவிர வேறு எவன் இருக்கிறன். ப்ரமாதாவே (அறிகிறவனே) ப்ரமேயமாக (அறியப்படும் பொருளாக) இருக்க முடியாது. வேறொரு ப்ரமாதா முதல் ப்ரமாதாவை அறிகிறன் என்று சொன்னல் அவனுக்கு மற்றொரு ப்ரமாதா, அவனுக்கும் மற்றொரு ப்ரமாதா, என்று முடிவே இல்லாமல் போய் விடும். ஆகவே ஏதாவது ஒரு ப்ரமாதா தானே ப்ரகாசிக்கிறன் என்று சொல்லித்தான் ஆக வேண்டும். அதைவிட முதல் ப்ரமாதாவை ஸ்வயம் ப்ரகாசன் என்று கூறுவது தான் நியாயம். இதே போலத்தான் ப்ரமாதாவிடம் ஏற்படும் இச்சை, ஸ்ம்ருதி, ப்ரயத்னம் எல்லாமே ப்ரமாதாவைப் பற்றியதல்ல. ப்ரமாதாவைக் காட்டிலும் வேறன விஷயங்களைப் பற்றியதுதான். ப்ரமாதாவைப் பற்றியதானல் இங்கும் அநவஸ்தை தோஷம் வரும் உலகில் தன்னைக்காட்டிலும் வேறன விலகியுள்ள பொருள் ப்ரமாதாவிடம் ஏற்படும் விருப்பம், நினைவு, ப்ரயத்னம், ப்ரமாணம் இவைகள் மூலம் நெருங்கி ப்ரமேயமாகிறது. ப்ரமாதாவுக்கு ப்ரமாதாவே தனக்குத்தானே வேறென்றல் விலகியிள்ளதாக எப்படிக்கூறமுடியும்? ஆதலால் ப்ரமாதா மற்றோர் ப்ரமாணத்தால் அறியத்தக்கவனல்ல. **(98-99)**

(அவதாரிகை) குரு கூறுகிறர்: -

ननु प्रमातृविषयावगत्यनुत्पत्तौ अनवगत एव प्रमाता स्यादिति चेत् ॥ १०० ॥

நனு ப்ரமாத்ருவிஷயாவக³த்யனுத்பத்தௌ அனவக³த ஏவ ப்ரமாதா ஸ்யாதி³தி சேத் ॥ 100 ॥

प्रमातृविषयावगत्यनुत्पत्तौ = ப்ரமாதாவைப் பற்றிய ஞானம்
ப்ரமாத்ருவிஷயாவக³த்யனுத்பத்தௌ ஏற்படாமலிருக்கமானல்,

प्रमाता = ப்ரமாதா,

ப்ரமாதா

अनवगत एव स्यात् = (எப்பொழுதும்) அறியப்படாதவனாகவே இருப்பான்,

அனவக³த ஏவ ஸ்யாத்

चेत् = என்றால்,

சேத்

(அவதாரிகை) குரு கூறுகிறார்: -

न, अवगन्तुः अवगतेः अवगन्तव्य विषयत्वात् अवगन्तृविषयत्वे चानवस्था पूर्ववत्स्यात् । अवगतिश्चात्मनि कूटस्थनित्यात्मज्योतिरन्यतोऽनपेक्षैव सिद्धा, अग्नयादित्याद्युष्णप्रकाशवत् इति पूर्वमेव प्रसाधितम् अवगतेश्चैतन्यात्मज्योतिषः स्वात्मन्यनित्यत्वे, आत्मनः स्वार्थतानुपपत्तिः, कार्यकरणसंघातवत् संहतत्वात् पारार्थ्यं दोषवत्वं च अवोचाम । कथम्? चैतन्यात्मज्योतिषः स्वात्मनि अनित्यत्वे स्मृत्यादिव्यवधानात् सान्तरत्वम् । ततश्च तस्य चैतन्यज्योतिषः प्रागुत्पत्तेः प्रध्वंसाच्चोर्ध्वं आत्मन्येवाभावात्, चक्षुरादीनामिव संहतत्वात्, पारार्थ्यं स्यात् । यदा च तदुत्पन्नमात्मनि विद्यते, न तदात्मनः स्वार्थत्वम् । तद्भावाभावापेक्षा हि आत्मानात्मनोः स्वार्थत्वपरार्थत्व सिद्धिः । तस्मादात्मनोऽन्यनिरपेक्षमेव नित्यचैतन्य ज्योतिष्ट्वं सिद्धम् ॥ १०१ ॥

ந, அவக³ந்துः அவக³தேः அவக³ந்தவ்ய விஷயத்வாத் அவக³ந்த்ருவிஷயத்வே சானவஸ்தா² பூர்வவத்ஸ்யாத் । அவக³திஶ்சாத்மனி கூடஸ்த²நித்யாத்மஜ்யோதிரன்யதோ(அ)னபேக்ஷைவ ஸித்³தா⁴, அக்³னயாதி³த்யாத்³யுஷ்ணப்ரகாஶவத் இதி பூர்வமேவ ப்ரஸாதி⁴தம் அவக³தேஶ்சைதன்யாத்மஜ்யோதிஷः ஸ்வாத்மன்யநித்யத்வே, ஆத்மனः கா²ர்த²தானுபபத்திः, கார்ய கரணஸங்கா⁴தவத் ஸம்ஹதத்வாத் பாரார்த்²யம் தோ³ஷவத்வம் ச அவோசாம । கத²ம்? சைதன்யாத்மஜ்யோதிஷः ஸ்வாத்மனி அநித்யத்வே ஸ்ம்ருத்யாதி³வ்யவதா⁴னாத் ஸாந்தரத்வம் । ததஶ்ச தஸ்ய சைதன்யஜ்யோதிஷः ப்ராகு³த்பத்தேः ப்ரத்⁴வம்ஸாச்சோர்த்⁴வம் ஆத்மன்யேவா பா⁴வாத், சக்ஷுராதீ³நாமிவ ஸம்ஹதத்வாத், பாரார்த்²யம் ஸ்யாத் । யதா³ ச தது³த்பன்னமாத்மனி வித்³யதே, ந ததா³த்மனः ஸ்வார்த²த்வம் । தத்³பா⁴வாபா⁴வாபேக்ஷா ஹி ஆத்மானாத்மனோः ஸ்வார்த²த்வபரார்த²த்வ ஸித்³தி⁴ः । தஸ்மாதா³த்மனோ(அ)ன்யநிரபேக்ஷமேவ நித்யசைதன்யஜ்யோதிஷ்ட்வம் ஸித்³த⁴ம் ॥ 101 ॥

न = இல்லை,

ந

अवगन्तुः = அறிகிறவனுடைய,
அவக³ந்து:
अवगतेः = ஞானத்திற்கு,
அவக³தே:
अवगन्तव्य विषयत्वात् = அறியப்படும் தன்மையுள்ளது விஷயமான
அவக³ந்தவ்ய விஷயத்வாத் படியால்,
अवगन्तृविषयत्वे च = அறிகிறவன் விஷயமாக ஆனுல்,
அவக³ந்த்ருவிஷயத்வே ச
पूर्ववत् = முன்போல்,
பூர்வவத்
अनवस्था = அநவஸ்த்தை (முடிவில்லாமை என்ற தோஷம்),
அனவஸ்தா²
स्यात् = ஏற்படும்,
ஸ்யாத்
कूटस्थ = மாறுதல் அடையாத,
கூடஸ்த²
नित्यात्मज्योतिः = அழியாத ஆத்மப்ரகாச ரூபமான,
நித்யாத்மஜ்யோதி:
अवगतिश्च = அவகதியும்,
அவக³திஶ்ச
आत्मनि = ஆத்மாவில்,
ஆத்மனி
अग्नयादित्याद्युष्णप्रकाशवत् = அக்னி, சூரியன் முதலியவற்றிலுள்ள சூடு,
அக்³னயாதி³த்யாத்³யுஷ்ணப்ரகாஶவத் வெளிச்சம் இவைபோல,
अन्यतः = வேறென்றிலிருந்து,
அன்யத:
अनपेक्षैव = எதிர்பாராமலேயே,
அனபேக்ஷைவ
सिद्धा = ஸித்தமாக உள்ளது,
ஸித்³தா⁴
इति = என்று,
இதி
पूर्वमेव = முன்னுலேயே,
பூர்வமேவ
प्रसाधिनं = தீர்மானிக்கப்பட்டிருக்கிறது,
ப்ரஸாதி⁴னம்

चैतन्यात्मज्योतिषः	=	சைதன்ய ரூபியான ஆத்மப்ரகாசமாகிற,
சைதன்யாத்மஜ்யோதிஷ:		
अवगतेः	=	அவகதிக்கு,
அவக³தே:		
स्वात्मनि	=	தனது ஸ்வரூபமான ஆத்மாவில்,
ஸ்வாத்மனி		
अनित्यत्वे	=	அநித்யத்வம் (வந்துபோகும் தன்மை)
அநித்யத்வே		இருக்குமானால்,
आत्मनः	=	ஆத்மாவிற்கு,
ஆத்மன:		
स्वार्थतानुपपत्तिः	=	தனக்காகவே உள்ளது என்ற தன்மை பொருந்தாது,
ஸ்வா²ர்த²தானுபபத்தி:		
कार्यकरणसंघातवत्	=	கார்யம், கரணம் இவைகளின் கூட்டமான
கார்ய கரணஸங்கா⁴தவத்		சரீரம்போல்,
संहतत्वात्	=	சேர்ந்துள்ளதால்,
ஸம்ஹதத்வாத்		
पारार्थ्यं	=	பிறரின் பிரயோஜனத்திற்காக இருக்கும்
பாரார்த்²யம்		தன்மையும்,
दोषवत्वं च	=	தோஷங்களுடன் கூடியிருக்கும் தன்மையும்
தோ³ஷவத்வம் ச		ஏற்படுமென்பதை,
अवोचाम	=	சொல்லியுள்ளோம்,
அவோசாம		
कथं	=	எப்படி?
கத²ம்		
चैतन्यात्मज्योतिषः	=	சைதன்யரூபமான ஆத்ம ப்ரகாசம்,
சைதன்யாத்மஜ்யோதிஷ:		
स्वात्मनि	=	தனது ஆத்மாவில்,
ஸ்வாத்மனி		
अनित्यत्वे	=	முன் இல்லாமல் வந்து பின் நீங்குமேயானால்,
அநித்யத்வே		
स्मृत्यादिव्यवधानात्	=	ஸ்ம்ருதி முதலியவைகளின் மறைவினால்,
ஸ்ம்ருத்யாதி³வ்யவதா⁴னாத்		
सान्तरत्वं	=	நடுவில் மற்றொன்றின் தொடர்போடு
ஸாந்தரத்வம்		கூடியிருக்கும் தன்மை ஏற்பட்டுவிடும்,
ततश्च	=	அதனால்,
ததஶ்ச		

तस्य **தஸ்ய**	=	அந்த,
चैतन्यज्योतिषः **சைதன்யஜ்யோதிஷ:**	=	சைதன்ய ப்ரகாசம்,
प्रागुत्पत्तेः **ப்ராகு³த்பத்தே:**	=	உண்டாவதற்கு முன்னாலும்,
प्रध्वंसाच्चोर्ध्वं च **ப்ரத்⁴வம்ஸாச்சோர்த்⁴வம் ச**	=	நாசத்திற்குப் பின்னாலும்,
आत्मन्येव **ஆத்மன்யேவ**	=	ஆத்மாவிலேயே,
अभावात् **அபா⁴வாத்**	=	இல்லாததால்,
संहतत्वात् **ஸம்ஹதத்வாத்**	=	சேர்ந்துள்ளதால்,
चक्षुरादीनामिव **சக்ஷுராதீ³நாமிவ**	=	கண் முதலியவைகளுக்குப்போல,
पारार्थ्यं **பாரார்த்²யம்**	=	பிறருக்காக இருக்கும் தன்மை,
स्यात् **ஸ்யாத்**	=	ஏற்படும்,
यदा **யதா³**	=	எப்பொழுது,
तत् **தத்**	=	அந்த சைதன்ய ப்ரகாசம்,
उत्पन्नं **உத்பந்நம்**	=	உண்டாகி,
आत्मनि **ஆத்மனி**	=	ஆத்மாவில்,
विद्यते **வித்³யதே**	=	இருக்கிறதோ,
तदा **ததா³**	=	அப்பொழுது,
आत्मनः **ஆத்மன:**	=	ஆத்மாவிற்கு,
स्वार्थत्वं **ஸ்வார்த²த்வம்**	=	தனக்காக இருக்கும் தன்மை,

न = இல்லை,

ந

तद्भावाभावापेक्षा हि = அந்த சேர்ந்துள்ள தன்மை இருப்பதையும்

தத்³பா⁴வாபா⁴வாபேக்ஷா ஹி இல்லாததையும் கொண்டல்லவா,

आत्मानात्मनोः = ஆத்மாவுக்கும் அநாத்மாவுக்கும்,

ஆத்மாநாத்மனோ:

स्वार्थत्वपरार्थत्व सिद्धिः = ஸ்வார்த்தமாயிருப்பதும், பரார்த்தமாக இருப்பதும்

ஸ்வார்த²த்வபரார்த²த்வ ஸித்³தி⁴: ஸித்திக்கிறது,

तस्मात् = ஆகையால்,

தஸ்மாத்

आत्मनः = ஆத்மாவுக்கு,

ஆத்மன:

अन्यनिरपेक्षमेव = வேறொன்றையும் எதிர்பாராமலேயே,

அன்யநிரபேக்ஷமேவ

नित्यचैतन्यज्योतिष्ट्वं = நித்யமான சைதன்ய ப்ரகாசமாக இருக்கும்

நித்யசைதன்யஜ்யோதிஷ்ட்வம் தன்மை,

सिद्धम् = ஸித்தித்து விட்டது.

ஸித்³த⁴ம்

ஒரு பொருளைப் பற்றிய ஞானம் ஏற்பட்டால் அது அறியப்பட்டது என்றும் ஞானம் ஏற்படவில்லையானால் அறியப்படாதது என்றும் சொல்கிறோம் ப்ரமாதாவைப் பற்றிய ஞானம் ஒருபோதும் ஏற்படவில்லையானால் ப்ரமாதா அறியப்படாதவனாகவே ஆகிவிடுவானே என்பது சிஷ்யனின் கேள்வி. ஆத்மாவைப்பற்றிய ஞானம் ஏற்படா விட்டாலும் அது ஞான ஸ்வரூபமானதால் எப்பொழுதும் ஸூர்யன்போல் தானே பிரகாசித்துக்கொண்டிருக்கிறது. உலகில் அறிந்துகொள்கிறவன் தன்னைக்காட்டிலும் வேறான அறியப்படும் பொருளை அறிகிறானேயன்றி தன்னையே அறிந்துகொள்வ தில்லை. அறிகிறவன் வேறு அறியப்படும் பொருள் வேறு. அறிகிறவனே அறியப்படு பவனாக ஆக முடியாது. உலகப்பொருளை அறிகிறவன் அறியப்படுபவனாக ஆய் விட்டால் அங்கு அறிகிறவன் வேறொருவன் இருக்கவேண்டும். அவனை அறிகிறவன் வேறு என்று அநவஸ்தை என்ற தோஷம் ஏற்படும். ஆகையால் ஆத்மா வேறொன் றால் அறியப்படாதவன். ஆனாலும் அக்னியிடமுள்ள உஷ்ணம் போலும் சூரியனிடம் வெளிச்சம் போலும் ஒருவித மாறுதலையும் அடையாத நித்யமான சைதன்ய ப்ரகாசம் வேறொன்றையும் எதிர்பாராமல் ஆத்மாவில் எப்பொழுதும் உள்ளது என்பது முன்னாலேயே தீர்மானிக்கப்பட்டுள்ளது. ஆத்மா, சரீரம் முதலான ஒரு பொருளுட னும் ஸம்பந்தப்படாமல் தனித்து விலக்ஷணமாக இருப்பதால்தான் அது ஸ்வார்த்த மென்றும், சேதனமென்றும், சரீரம் இந்திரியம் முதலானவை சேர்ந்திருப்பதால் பரார்த்தமென்றும், ஜட மென்றும் சொல்கிறோம். ஆத்மாவிலும் சைதன்ய ப்ரகாசம் இச்சாதிகளால் ஒருசமயம் ஏற்பட்டு மற்றோர் சமயம் நீங்கிவிடு மேயானால் ஆத்மா வும் ஸம்ஹதம் அதாவது மற்றொன்றுடன் சேரக்கூடியது என்று ஆகி பரார்த்தமாக

வும் ஜடமாகவும் ஆகிவிடும். ஆகையால் ஆத்மா நித்யமான சைதன்ய ப்ரகாச ஸ்வரூபன் என்பதைக் கட்டாயம் ஒப்புக்கொள்ளவேண்டும். ஆகவே ஆத்மா வேறென்றால் அறியப்படாதவனாக இருந்தாலும் அவன் ஸ்வயம் ப்ரகாச ஸ்வரூபன். இதற்கு ஒருக்காலும் கொஞ்சமும் மாறுதலே கிடையாது. **(100-101)**

(அவதாரிகை) சிஷ்யன் கேட்கிறான்: -

ननु एवं सति असति प्रमाश्रयत्वे कथं प्रमातुः प्रमातृत्वम्? ॥ १०२ ॥

நனு ஏவம் ஸதி அஸதி ப்ரமாஶ்ரயத்வே கத²ம் ப்ரமாதுः ப்ரமாத்ருத்வம்? ॥ 102 ॥

ननु एवं सति = இப்படியானால்,
நனு ஏவம் ஸதி

प्रमाश्रयत्वे असति = ஞானத்திற்கு ஆச்ரயமாகும் தன்மை இல்லாதபோது,
ப்ரமாஶ்ரயத்வே அஸதி

प्रमातुः = ப்ரமாதாவான ஆத்மாவுக்கு,
ப்ரமாதுः

प्रमातृत्वं = ப்ரமாதாவாக இருக்கும் தன்மை,
ப்ரமாத்ருத்வம்

कथं = எப்படி?
கத²ம்

(அவதாரிகை) ஆசார்யர் சொல்கிறார்: -

उच्यते - प्रमायाः नित्यत्वे अनित्यत्वे च रूपविशेषाभावात् । अवगतिर्हि प्रमा । तस्याः स्मृतीच्छादिपूर्विकायाः अनित्यायाः, कूटस्थनित्याया वा, न स्वरूपविशेषो विद्यते, यथा धात्वर्थस्य तिष्ठत्यादेः फलस्य गत्यादिपूर्वकस्य अनित्यस्य अपूर्वस्य नित्यस्य वा स्वरूपविशेषो नास्तीति तुल्यो व्यपदेशो दृष्टः 'तिष्ठन्ति मनुष्याः' 'तिष्ठन्ति पर्वताः' इत्यादि, तथा नित्यावगतिस्वरूपेऽपि प्रमातरि प्रमातृत्वव्यपदेशो न विरुध्यते फलसामान्यात् इति ॥ १०३ ॥

உச்யதே - ப்ரமாயாः நித்யத்வே அநித்யத்வே ச ரூபவிஶேஷாபா⁴வாத் । அவக³திர்ஹி ப்ரமா । தஸ்யாः ஸ்ம்ருதீச்சா²தி³பூர்விகாயாः அநித்யாயாः, கூடஸ்த²நித்யாயா வா, ந ஸ்வரூபவிஶேஷோ வித்³யதே, யதா² தா⁴த்வர்த²ஸ்ய திஷ்ட²த்யாதே³ः ப²லஸ்ய க³த்யாதி³பூர்வகஸ்ய அநித்யஸ்ய அபூர்வஸ்ய நித்யஸ்ய வா ஸ்வரூபவிஶேஷோ நாஸ்தீதி துல்யோ வ்யபதே³ஶோ த்³ருஷ்டः 'திஷ்ட²ந்தி மனு ஷ்யாः' 'திஷ்ட²ந்தி பர்வதாः' இத்யாதி³, ததா² நித்யாவக³திஸ்வரூபே(அ)பி ப்ரமா தரி ப்ரமாத்ருத்வவ்யபதே³ஶோ ந விருத்⁴யதே ப²லஸாமான்யாத் இதி ॥ 103 ॥

उच्यते = (பதில்) சொல்லப்படுகிறது,

உச்யதே

प्रमाया: = ஞானமானது,

ப்ரமாயா:

नित्यत्वे = நித்யமாக இருந்தாலும்,

நித்யத்வே

अनित्यत्वे च = அநித்யமாக இருந்தாலும்,

அநித்யத்வே ச

रूपविशेषाभावात् = ஸ்வரூபத்தில் வித்யாஸம் இல்லாததால்,

ரூபவிஶேஷாபா⁴வாத்

प्रमा = ப்ரமை,

ப்ரமா

अवगतिर्हि = ஞானமல்லவா!

அவக³திர்ஹி

स्मृतीच्छादिपूर्विकाया: = ஸ்மரணம் இச்சை முதலியவைகள் முன்னால் இருந்து பின்னால் ஏற்படுகிற,

ஸ்ம்ருதீச்சா²தி³பூர்விகாயா:

अनित्याया: = அநித்யமான,

அநித்யாயா:

तस्या: = அந்த ஞானத்திற்கோ,

தஸ்யா:

कूटस्थनित्याया वा = மாறுதலடையாத நித்யமான ஞானத்திற்கோ,

கூடஸ் த²நித்யாயா வா

स्वरूपविशेष: = ஸ்வரூபத்தில் வித்யாஸம்,

ஸ்வரூபவிஶேஷ:

न विद्यते = இல்லை,

ந வித்³யதே

यथा = எப்படி,

யதா²

धात्वर्थस्य = தாதுவின் பொருளான,

தா⁴த்வர்த²ஸ்ய

तिष्ठत्यादे: फलस्य = சலிக்காமலிருப்பது முதலான பலத்திற்கு,

திஷ்ட²த்யாதே³: ப²லஸ்ய

गत्यादिपूर्वकस्य = செல்வது முதலியவை முன்னால் இருந்து பின்னால் ஏற்படுகின்ற,

க³த்யாதி³பூர்வகஸ்ய

अनित्यस्य = அநித்யமானதிற்கோ,

அநித்யஸ்ய

अगत्यादिपूर्वकस्य அக³த்யாதி³பூர்வகஸ்ய	=	கதி முன்னுல் இல்லாத,
नित्यस्य நித்யஸ்ய	=	நித்யமாக உள்ளதிற்கோ,
स्वरूपविशेष: ஸ்வரூபவிஶேஷ:	=	ஸ்வரூபத்தில் வித்யாஸம்,
नास्ति நாஸ்தி	=	இல்லை,
इति இதி	=	என்ற காரணத்தால்,
मनुष्या: மனுஷ்யா:	=	மனிதர்கள்,
तिष्ठन्ति திஷ்ட²ந்தி	=	நிற்கிறுர்கள்,
पर्वता: பர்வதா:	=	மலைகள்,
तिष्ठन्ति திஷ்ட²ந்தி	=	நிற்கின்றன,
इत्यादि இத்யாதி³	=	இது முதலான,
व्यपदेश: வ்யபதே³ஶ:	=	வ்யவஹாரம்,
तुल्य: துல்ய:	=	ஸமமாக,
दृष्ट: த்³ருஷ்ட:	=	காணப்பட்டிருக்கிறது,
तथा ததா²	=	அப்படியே,
प्रमातरि ப்ரமாதரி	=	ஆத்மா,
नित्यावगतिस्वरूपेऽपि நித்யாவக³திஸ்வரூபே(அ)பி	=	நித்யமான ஞான ஸ்வரூபனுக இருந்தாலும்,
फलसामान्यात् ப²லஸாமான்யாத்	=	பலன் ஸமமாக இருப்பதால்,
प्रमातृत्वव्यपदेश: ப்ரமாத்ருத்வவ்யபதே³ஶ:	=	ப்ரமாதா என்ற வ்யவஹாரம்,

न विरुध्यते = விரோதப் படுகிறதில்லை,

ந விருத்⁴யதே

इति = என்று.

இதி

'ப்ரமாதா' என்ற பதத்திற்கு அறிகிறவன் என்று அர்த்தம். முன்னால் ஞானம் இல்லாமல் அப்பொழுதே புதிதாக ஞானம் ஏற்பட்டால்தானே அவனை ப்ரமாதா என்று சொல்லலாம். நித்யமான ஞான ஸ்வரூபனான ஆத்மாவை எவ்வாறு ப்ரமாதா என்று கூறலாம்? இது சிஷ்யனின் கேள்வி. ப்ரமை என்பது ஞானம். அதனால் ப்ரகாசம் ஏற்படுகிறது. ஜடப்பொருள்களைப்பற்றிய ஞானம் புதிதாக ஏற்படுகிறது. ஆத்மா ஞான ஸ்வரூபனானதால் அங்கு புதிதாக ஞானம் ஏற்படுவதில்லை. ஏற்கெனவே இருந்தாலும் சரி புதிதாக ஏற்பட்டாலும் சரி ஞான ஸ்வரூபத்தில் வித்யாஸம் கிடையாது ஆதலால் நித்யமான ஞானத்தைக்கொண்டும் ஆத்மாவை ப்ரமாதா என்று சொல்லலாம். ப்ரமாதா என்பதற்கு ஞானமுள்ளவன் என்று அர்த்தம் **स्था** **(ஸ்தா²)** என்ற தாதுவுக்கு அசையாமல் இருக்கிறது என்று பொருள் முன்னால் அசைந்து கொண்டிருந்து ஒருசமயம் அசையாமலிருக்கும் மனிதர்களையும் அசையாமலிருக்கிறார்கள் என்று சொல்கிறோம்

'मनुष्याः तिष्ठन्ति'

'மனுஷ்யா: திஷ்ட²ந்தி'

'மனிதர்கள் அசையாமல் நிற்கிறார்கள்' எப்பொழுதுமே அசையாமல் இருக்கும் மலைகளையும் அசையாமலிருக்கின்றன என்று சொல்கிறோம்.

पर्वता: तिष्ठन्ति

பர்வதா: திஷ்ட²ந்தி

'மலைகள் அசையாமல் நிற்கின்றன' இங்கு முன்னால் அசைவு இருந்தாலும் அசைவு இல்லாவிட்டாலும் அசையாமலிருப்பது என்பது இரண்டிலும் ஸமமாக இருப்பதால் இரண்டையும் ஒரேமாதிரியாகவே

तिष्ठन्ति

திஷ்ட²ந்தி

என்று சொல்கிறோம். இது போலவே ப்ரமை முன்னால் இல்லாமல் புதிதாக ஏற்பட்டாலும் சரி அல்லது எப்பொழுதுமே இருந்தாலும் சரி ப்ரமை இருப்பதைக்கொண்டு ப்ரமாதா என்று சொல்லலாம்.

உண்மையில் விசாரித்துப் பார்த்தால் ஜடமான அந்தக்கரணமும் ப்ரமாதாவாக இருக்கமுடியாது. நித்யஞான ஸ்வரூபனான ஆத்மாவும் ப்ரமாதாவாக இருக்க

முடியாது. அந்தக்கரணத்தில் விருத்தி ஏற்படுகிறது. அந்த விருத்தியில் சைதன்யம் ப்ரதிபலிக்கிறது. அதுவே ஞானம் என்பது. அந்தக்கரணமும் சைதன்யமும் பிரிக்க முடியாதபடி அத்யாஸத்தால் ஒன்று சேர்ந்திருக்கிறது. இதுதான் ப்ரமாதா. ஆகவே அந்தக்கரண உபாதி ஸம்பந்தத்தால்தான் ஆத்மாவும் ப்ரமாதாவாக ஆகிறுன்.

अत्राह शिष्यः - नित्यावगतिस्वरूपस्य आत्मनः अविक्रियत्वात् कार्यकरणैरसंहतस्य तक्षादीनामिव वास्यादिभिः कर्तृत्वं नोपपद्यते । असंहतस्वभावस्य च कार्यकरणोपादाने अनवस्था प्रसज्येत । तक्षादीनां तु कार्य-करणैर्नित्यमेव संहतत्वमिति वास्याद्युपादाने न अनवस्था स्यादिति ॥ १०४ ॥

அத்ராஹ ஶிஷ்ய: - நித்யாவக³திஸ்வரூபஸ்ய ஆத்மன: அவிக்ரியத்வாத் கார்யகரணைரஸம்ஹதஸ்ய தக்ஷாதீ³நாமிவ வாஸ்யாதி³பி⁴: கர்த்ருத்வம் நோபபத்³யதே । அஸம்ஹதஸ்வபா⁴வஸ்ய ச கார்யகரணோபாதா³னே அனவஸ்தா² ப்ரஸஜ்யேத । தக்ஷாதீ³னாம் து கார்ய- கரணைர்நித்யமேவ ஸம்ஹதத்வமிதி வாஸ்யாத்³யுபாதா³னே ந அனவஸ்தா² ஸ்யாதி³தி ॥ 104 ॥

अत्र = இதில்,
அத்ர

शिष्यः = சிஷ்யன்,
ஶிஷ்ய:

आह = சொல்கிறுன்,
ஆஹ

नित्यावगतिस्वरूपस्य = நித்யஞானஸ்வரூபனுயும்,
நித்யாவக³திஸ்வரூபஸ்ய

अविक्रियत्वात् = விகாரம் இல்லாததால்,
அவிக்ரியத்வாத்

कार्यकरणैः = கார்யகரணங்களுடன்,
கார்யகரஊண:

असंहतस्य = சேராதிருக்கும்,
அஸம்ஹதஸ்ய

आत्मनः = ஆத்மாவுக்கு,
ஆத்மன:

वास्यादिभिः = வாஸி (இழைப்புளி) முதலிய கருவிகளுடன் (சேர்ந்துள்ள),
வாஸ்யாதி³பி⁴:

तक्षादीनामिव = தச்சன் முதலியவர்களுக்குப்போல்,
தக்ஷாதீ³நாமிவ

कर्तृत्वं = கர்த்தாவாக இருக்கும் தன்மை,
கர்த்ருத்வம்

न उपपद्यते **ந உபபத்³யதே**	=	பொருந்தாது,
असंहतस्वभावस्य **அஸம்ஹதஸ்வபா⁴வஸ்ய**	=	ஒன்றுடனும் சேராமலிருக்கும் ஸ்வபாவமுள்ளவனுக்கு,
कार्यकरणोपादाने **கார்யகரணோபாதா³னே**	=	சரீரத்தை உபயோகிப்பதில்,
अनवस्था **அனவஸ்தா²**	=	அநவஸ்தை என்ற தோஷம்,
प्रसज्येत **ப்ரஸஜ்யேத**	=	ஏற்படும்,
तक्षादीनां तु **தக்ஷாதீ³னாம் து**	=	தச்சன் முதலியவர்களுக்கோவெனில்,
कार्यकरणै: **கார்யகரணை:**	=	கார்யகரணங்களுடன்,
नित्यमेव **நித்யமேவ**	=	எப்பொழுதுமே,
संहतत्वं **ஸம்ஹதத்வம்**	=	சேர்ந்திருக்கும் தன்மை (இருக்கிறது),
इति **இதி**	=	என்ற காரணத்தால்,
वास्याद्युपादाने **வாஸ்யாத்³யுபாதா³னே**	=	வாஸி முதலிய கருவிகளை உபயோகிப்பதில்,
अनवस्था **அனவஸ்தா²**	=	அனவஸ்தை,
न स्यात् **ந ஸ்யாத்**	=	ஏற்படாது,
इति **இதி**	=	என்று.

தச்சன் இந்த சரீரத்துடன் எப்பொழுதும் சேர்ந்திருக்கிறபடியால் சரீரத்தினால் ஆயுதங்களை எடுத்து வேலை செய்கிறான். தச்சன் கர்த்தா. ஆயுதம் காரணம். ஆத்மாவோ நித்யசைதன்யரூபம். மாறுதல் இல்லாதது. சரீரத்துடன் ஸம்பந்தமில்லாதது. இந்த ஆத்மா எந்த சரீரத்தால் இந்தக் கருவியை எடுக்கிறது? வேறொரு சரீரத்தைக் கொண்டு இந்த சரீரத்தை எடுப்பதாகச் சொன்னால் அதனுடனும் ஆத்மாவுக்கு ஸம்பந்தமில்லாததால் அதை வேறொன்றால் எடுப்பதாகச்சொல்லவேண்டும். இவ்வாறு அநவஸ்தா தோஷம் ஏற்படும். **(104)**

इह तु असंहतस्वभावस्य करणानुपादाने कर्तृत्वं नोपपद्यत इति करणमुपादेयम्, तदुपादानमपि विक्रियैवेति तत्कर्तृत्वे करणान्तरमुपादेयम्, तदुपादानेऽप्यन्यदिति प्रमातुः स्वातन्त्र्ये अनवस्था अपरिहार्या स्यादिति । न च क्रियैव आत्मानं कारयति, अनिर्वर्तितायाः स्वरूपाभावात् । अथान्यदात्मानमुपेत्य क्रियां कारयतीति चेत्, न अन्यस्य स्वतस्सिद्धत्वाविषयत्वाद्यनुपपत्तेः । न हि आत्मनोऽन्यत् अचेतनं वस्तु स्वप्रमाणकं दृष्टम् । शब्दादि सर्वमेव अवगतिफलावसानप्रत्ययप्रमितं सिद्धं स्यात् । अवगतिश्चेत् आत्मनोऽन्यस्य स्यात् सोऽपि आत्मैवासंहतः स्वार्थः स्यात् न परार्थः । न च देहेन्द्रिय विषयाणां स्वार्थतामवगन्तुं शक्नुमः, अवगत्यवसानप्रत्ययापेक्षसिद्धिदर्शनात् ॥ १०५ ॥

இஹ து அஸம்ஹதஸ்வபா⁴வஸ்ய கரணானுபாதா³னே கர்த்ருத்வம் நோபபத்³யத இதி கரணமுபாதே³யம், தது³பாதா³னமபி விக்ரியைவேதி தத்கர்த்ருத்வே கரணாந்தரமுபாதே³யம், தது³பாதா³னே(அ)ப்யன்யதி³தி ப்ரமாது: ஸ்வாதந்த்ர்யே அனவஸ்தா² அபரிஹார்யா ஸ்யாதி³தி । ந ச க்ரியைவ ஆத்மானம் காரயதி, அநிர்வர்திதாயா: ஸ்வரூபாபா⁴வாத் । அதா²ன்யதா³த்மான முபேத்ய க்ரியாம் காரயதீதி சேத், ந அன்யஸ்ய ஸ்வதஸ்ஸித்³த⁴த்வா விஷயத்வாத்³யனுபபத்தே: । ந ஹி ஆத்மனோ(அ)ன்யத் அசேதனம் வஸ்து ஸ்வப்ரமாணகம் த்³ருஷ்டம் । ஶப்³தா³தி³ ஸர்வமேவ அவக³திப²லாவஸானப்ரத்யயப்ரமிதம் ஸித்³த⁴ம் ஸ்யாத் । அவக³திஶ்சேத் ஆத்மனோ (அ)ன்யஸ்ய ஸ்யாத் ஸோ(அ)பி ஆத்மைவாஸம்ஹத: ஸ்வார்த²: ஸ்யாத் ந பரார்த²: । ந ச தே³ஹேந்த்³ரிய விஷயாணாம் ஸ்வார்த²தாமவக³ந்தும் ஶக்னும:, அவக³த்யவஸானப்ரத்யயாபேக்ஷஸித்³தி⁴த³ர்ஶனாத் ॥ 105 ॥

इह तु = இங்கோவெனில்,
இஹ து

असंहतस्वभावस्य = சேராமலிருக்கும் தன்மை உள்ள ஆத்மாவிற்கு,
அஸம்ஹதஸ்வபா⁴வஸ்ய

करणानुपादाने = கரணத்தை எடுக்காத விஷயத்தில்,
கரணானுபாதா³னே

कर्तृत्वं = கர்த்ருத்வம்,
கர்த்ருத்வம்

नोपपद्यते = பொருந்தாது,
நோபபத்³யதே

इति = என்ற காரணத்தால்,
இதி

करणं उपादेयम् = கரணத்தை எடுக்க வேண்டும்,
கரணம் உபாதே³யம்

तदुपादानमपि **தது³பாதா³னமபி**	=	அதை எடுப்பதும்,
विक्रियैव **விக்ரியைவ**	=	விகாரம்தான்,
इति **இதி**	=	என்ற காரணத்தால்,
तत्कर्तृत्वे **தத்கர்த்ருத்வே**	=	அது விஷயமான கர்த்ருத்வத்தில்,
करणान्तरं उपादेयम् **கரணாந்தரம் உபாதே³யம்**	=	வேறு கரணத்தை எடுக்கவேண்டும்,
तदुपादानेपि **தது³பாதா³னேபி**	=	அதை எடுக்கும் விஷயத்திலும்,
अन्यत् **அன்யத்**	=	வேறென்று,
इति **இதி**	=	என்று,
प्रमातुः **ப்ரமாது:**	=	ப்ரமாதாவுக்கு,
स्वातन्त्र्ये **ஸ்வாதந்த்ர்யே**	=	கர்த்ருத்வத்தில்,
अनवस्था **அனவஸ்தா²**	=	அனவஸ்தையானது,
अपरिहार्या स्यात् **அபரிஹார்யா ஸ்யாத்**	=	நீக்கமுடியாததாக ஆகும்,
अनिर्वर्तितायाः **அநிர்வர்திதாயா:**	=	உண்டுபண்ணப்படாததற்கு,
स्वरूपाभावात् **ஸ்வரூபாபா⁴வாத்**	=	ஸ்வரூபமில்லாததால்,
क्रियैव **க்ரியைவ**	=	க்ரியையே,
आत्मानं **ஆத்மானம்**	=	ஆத்மாவை,
न च कारयति **ந ச காரயதி**	=	செய்விக்காது,
अथ **அத²**	=	அல்லது,

अन्यत् = வேறென்று,

அன்யத்

आत्मानमुपेत्य = ஆத்மாவினிடம் வந்து,

ஆத்மானமுபேத்ய

क्रियां = க்ரியையை,

க்ரியாம்

कारयति = செய்விக்கிறது,

காரயதி

इति चेत् = என்று சொல்வதேயானுல்,

இதி சேத்

न = அல்ல,

ந

अन्यस्य = வேறு வஸ்துவுக்கு,

அன்யஸ்ய

स्वतस्सिद्धत्वाविषयत्वाद्यनुपपत्तेः = தானுகவே இருக்கும் தன்மை,

ஸ்வதஸ்ஸித்³த⁴த்வாவிஷயத்வாத்³யனுபபத்தே: விஷயமாகாதிருக்கும் தன்மை முதலானது பொருந்தாதபடியால்,

आत्मनः = ஆத்மாவைக் காட்டிலும்,

ஆத்மன:

अन्यत् = வேறு,

அன்யத்

अचेतनं वस्तु = ஜடப்பொருள்,

அசேதனம் வஸ்து

स्वप्रमाणकं = தானுகவே ஏற்பட்டிருப்பதாக,

ஸ்வப்ரமாணகம்

न हि दृष्टम् = காணப்பட்டதில்லை,

ந ஹி த்³ருஷ்டம்

शब्दादि = சப்தம் முதலான,

ஶப்³தா³தி³

सर्वमेव = எல்லாமே,

ஸர்வமேவ

अवगतिफलावसान = சைதன்ய பலனில் முடியும்,

அவக³திப²லாவஸான

प्रत्ययप्रमितं = ஞானத்தால் அறியப்பட்டு,

ப்ரத்யயப்ரமிதம்

सिद्धं स्यात् = ஸித்தமாக ஆகும்,

ஸித்³த⁴ம் ஸ்யாத்

आत्मनः = ஆத்மாவைக் காட்டிலும்,

ஆத்மனः

अन्यस्य = வேறு பொருளுக்கும்,

அன்யஸ்ய

अवगतिः = சைதன்யம்,

அவக³தி:

स्यात् चेत् = இருக்குமேயானல்,

ஸ்யாத் சேத்

सोऽपि = அதுவும்,

ஸோ(அ)பி

असंहतः = சேராத,

அஸம்ஹதः

स्वार्थः = தனக்காகவே உள்ள,

ஸ்வார்த²:

आत्मैव = ஆத்மாவாகத்தான்,

ஆத்மைவ

स्यात् = இருக்கும்,

ஸ்யாத்

न परार्थः = பிறருக்காக இருக்காது,

ந பரார்த²ः

देहेन्द्रिय विषयाणां = தேஹம், இந்திரியம், விஷயங்கள் இவைகளுக்கு,

தே³ஹேந்த்³ரிய விஷயாணும்

स्वार्थतां अवगन्तुं न च शक्नुमः = தனக்காகவே இருக்கும் தன்மை இருப்பதாகத்

ஸ்வார்த²தாம் அவக³ந்தும் ந ச ஶக்னுமः தெரிந்து கொள்ள முடியாது,

अवगत्यवसान = சைதன்யத்தில் முடியும்,

அவக³த்யவஸான

प्रत्ययापेक्षसि द्धिदर्शनात् = ஞானத்தை எதிர்பார்த்து ப்ரஸித்தமாவதை

ப்ரத்யயாபேக்ஷஸி த்³தி⁴த³ர்ஶனத் காண்பதால்.

சரீரத்துடன் சேர்ந்திருக்கும் தச்சன் கையினுல் இழைப் புளியை எடுத்து வேஜல செய்கிறுன். ஆதலால் அவன் கர்த்தாவாகிறுன். ஆத்மாவோ சரீரத்துடன் ஸம்பந்தப்படாதது. கரணத்தை எடுக்காததால் எப்படி கர்த்தாவாக முடியும் என்பது சிஷ்யனின் கேள்வி. இதற்கு ஸமாதானம்: சிலவிடங்களில் கரணத்தை எடுப்பதன் மூலம் கர்த்ருத்வம் ஏற்படலாம். இம்மாதிரியான கர்த்ருத்வம் உண்மையில் ஆத்மா வுக்குக் கிடையாதுதான். ஆனுலும் அக்ஞானத்தால் அந்தக்கரணத்திலிருந்து ஆத்மா வைப் பிரித்துத் தெரிந்து கொள்ளாததால் அந்தக்கரணத்தில் ஏற்படும் விகாரங்களை ஆத்மாவில் இருப்பதாக எண்ணி ப்ரமத்தால் ஆத்மாவைக் கர்த்தா என்று சொல்கி ரேம். கரணத்தை எடுக்காமல் தான் அருகில் இருப்பதாலேயே காரியம் நடைபெறுவ

தன் மூலமும் கர்த்ருத்வம் ஏற்படலாம். தச்சன் தன் கைகளை மேலே தூக்கவோ சாமானை எடுக்கவோ இது முதலான காரியங்களிலும் கர்த்தாவாகிறான். இங்கு தான் இருப்பதைத்தவிற கையைத் தூக்குவது முதலான காரியங்களுக்கு வேறு கரணம் ஒன்றையும் எதிர்பார்ப்பதில்லை. இதுபோலவே ஆத்மாவும் ஒன்றுடனும் சேராமலும், கரணத்தை எடுக்காமலும் அருகில் இருப்பதால் மட்டும் காரியங்கள் நடைபெறுவதைக்கொண்டு ஆத்மாவைக் கர்த்தா என்று சொல்கிறோம்.

காரியம் இனிமேல்தான் ஏற்படப்போவதால் முன்னதாக அதன் ஸ்வரூபமே இல்லாததால் அது ஆத்மாவைத் தூண்டுவதாகச் சொல்லமுடியாது. ஆத்மாவைத் தவிற வேறான ஜடப்பொருள்களுக்கு ஆத்மாவினாலேயே இருப்பும், விளக்கமும் ஏற்படுவதால் அவைகளும் ஆத்மாவைத் தூண்டமுடியாது. ஆத்மாவைத்தவிற வேறு வஸ்துவுக்கு சைதன்யம் இருக்குமானால் அதுவும் ஆத்மாதான் வேறல்ல. தேஹம் இந்திரியம் முதலானவைகளும் குடத்தைப்போல ஞானத்தால் அறியப்படுவதால் ஜடம்தான் சேதனமல்ல. ஆகவே உண்மையில் ஆத்மா கர்த்தாவல்ல; ப்ராந்தியைக் கொண்டு ஆத்மாவைக் கர்த்தா என்று வியவஹாரம் செய்கிறோம். **(105)**

(அவதாரிகை) சிஷ்யன் கேட்கிறான்: -

ननु देहस्यावगतौ न कश्चित्प्रत्यक्षादिप्रत्ययान्तरमपेक्षते ॥ १०६ ॥

நனு தே³ஹஸ்யாவக³தௌ ந கஶ்சித்ப்ரத்யக்ஷாதி³ப்ரத்யயாந்தரமபேக்ஷதே ॥ 106 ॥

देहस्य अवगतौ = தன் தேஹத்தை அறிந்துகொள்ளும் விஷயத்தில்,
தே³ஹஸ்ய அவக³தௌ

कश्चित् = ஒருவனும்,
கஶ்சித்

प्रत्यक्षादिप्रत्ययान्तरं = பிரத்யக்ஷம் முதலான வேறு ஞானத்தை,
ப்ரத்யக்ஷாதி³ப்ரத்யயாந்தரம்

ननु नापेक्षते = எதிர்பார்ப்பதில்லையே?
நனு நாபேக்ஷதே

बाढम्, जाग्रति एवं स्यात् । मृतिसुषुप्त्योस्तु देहस्यापि प्रत्यक्षादिप्रमाणापेक्षैव सिद्धिः। तथैव इन्द्रियाणाम् । बाह्या एव हि शब्दादयो देहेन्द्रियाकारपरिणता इति प्रत्यक्षादिप्रमाणापेक्षैव हि सिद्धिः। सिद्धिरिति च प्रमाणफलमवगतिमवोचाम; सा च अवगतिः कूटस्था स्वयंसिद्धात्मज्योतिःस्वरूपेति च ॥ १०७ ॥

பா³ட⁴ம், ஜாக்³ரதி ஏவம் ஸ்யாத்। ம்ருதிஸுஷுப்த்யோஸ்து தே³ஹஸ்யாபி ப்ரத்யக்ஷாதி³ப்ரமாணாபேக்ஷைவ ஸித்³தி⁴:। ததை²வ இந்த்³ரியாணாம்। பா³ஹ்ரா ஏவ ஹி ஶப்³தா³த³யோ தே³ஹேந்த்³ரியாகாரபரிணதா இதி ப்ரத்யக்ஷாதி³ப்ரமாணாபேக்ஷைவ ஹி ஸித்³தி⁴:। ஸித்³தி⁴ரிதி ச ப்ரமாணப²லமவக³திமவோ

சாம; ஸா ச அவக³தி: க்ருடஸ்தா² ஸ்வயம்ஸித்³தா⁴த்மஜ்யோதி: ஸ்வரூபேதி ச ॥ 107 ॥

बाढं = அப்படியேதான் (ஆனால்)
பா³ட⁴ம்
जाग्रति = ஜாக்ரதவஸ்தையில்,
ஜாக்³ரதி
एवं = இவ்வாறு,
ஏவம்
स्यात् = இருக்கலாம்,
ஸ்யாத்
मृतिसुषुप्त्योस्तु = மரணத்திலும், ஸுஷுப்தியிலும்,
ம்ருதிஸுஷுப்த்யோஸ்து
देहस्यापि = சரீரத்திற்கும்
தே³ஹஸ்யாபி
प्रत्यक्षादिप्रमाणापेक्षैव सिद्धिः = பிரத்யக்ஷம் முதலான பிரமாணங்களை
ப்ரத்யக்ஷாதி³ப்ரமாணாபேக்ஷைவ ஸித்³தி⁴: எதிர்பார்த்துதான் இருப்புத்தெரிகிறது.
तथैव = அப்படியே,
ததை²வ
इन्द्रियाणाम् = இந்திரியங்களுக்கும். (மேலும்),
இந்த்³ரியாணாம்
बाह्रा = வெளியிலுள்ளதான,
பா³ஹ்ரா
शब्दादय एव = சப்தம் முதலியவைகள் தான்,
ஶப்³தா³த³ய ஏவ
देहेन्द्रियाकारपरिणता हि = தேஹமாகவும் இந்திரியங்களாகவும் மாறி
தே³ஹேந்த்³ரியாகாரபரிணதா ஹி இருக்கிறதல்லவா,
इति = என்பதாலும்,
இதி
प्रत्यक्षादिप्रमाणापेक्षैव सिद्धिः = ப்ரத்யக்ஷம் முதலான ப்ரமாணங்களை எதிர்பார்த்து
ப்ரத்யக்ஷாதி³ப்ரமாணாபேக்ஷைவ ஸித்³தி⁴: த்தான் இருப்பு அறியப்படுகிறது,
सिद्धिरिति च = ஸித்தி என்று,
ஸித்³தி⁴ரிதி ச
प्रमाणफलं = பிரமாணங்களின் பயனான,
ப்ரமாணப²லம்
अवगतिः = ஞானத்தை,
அவக³தி:

अवोचाम = சொன்னோம்,

அவோசாம

सा च अवगतिः = அந்த ஞானம்,

ஸா ச அவக³தி:

कूटस्था = எப்பொழுதும் மாறுமலிருப்பது,

க்ருடஸ்தா²

स्वयंसिद्धा = தானுக உள்ளது,

ஸ்வயம்ஸித்³தா⁴

आत्मज्योतिःस्वरूपा = ஆத்மப்ரகாசஸ்வரூபமானது,

ஆத்மஜ்யோதி:ஸ்வரூபா

इति च = என்பதையும்,

இதி ச

(अवोचाम) = (முன்னுல் கூறியுள்ளோம்.)

(அவோசாம)

தேஹம், இந்திரியம் விஷயங்கள் இவைகளின் இருப்பு சைதன்யத்தால்தான் தெரிகிறது என்று சொன்னதைக் கேட்டு சிஷ்யன் கேட்கிறான். "உலகில் ஒருவராவது தன் தேஹத்தையும் தன் இந்திரியங்களையும் அறிந்து கொள்வதற்கு வேறு ப்ரமாண த்தை எதிர் பார்ப்பதில்லையே? தன் தேஹத்தைப்பற்றி யாருக்காவது ஸந்தேஹம் ஏற்படுகிறதா? தானுகத்தானே தேஹம் விளங்குகிறது" இதற்கு குரு பதில் கூறுகிருர். "ஜாக்ரதவஸ்தையில் தேஹம் தானே விளங்குவதாக நீ நினைக்கலாம் ஸுஷுப்தி யிலும், மரணத்திலும் அப்படியில்லையே! அந்நிலைகளில் ஒருவருக்கும் தன் தேஹம் விளங்குவதில்லையே! தேஹம் தானுகவே விளங்குவதாயிருந்தால் எல்லா நிலைகளி லும் அது விளங்கவேண்டாமா? உண்மையில் ஜாக்ரதவஸ்தையிலும் தேஹேந்திரிய ங்கள் தானுக விளங்குவதில்லை. சைதன்ய பிரகாசத்தால்தான் விளங்குகின்றன. ஆத்மாவைப் பிரித்துத் தெரிந்துகொள்ளாமல் தேஹாதிகளையே ஆத்மா என்று ப்ராந்தியால் எண்ணுவதால்தான் இவைகள் தானுகவே விளங்குவதாக நினைக்கி ரேம். உண்மையில் அப்படியல்ல. ப்ரமாணத்தால் ஏற்படும் ஞானத்திலுள்ள சைதன்ய ப்ரகாசத்தால்தான் தேஹாதிகள் இருப்பது நமக்குத் தெரிகிறது. **(106-107)**

अत्राह चोदकः - अवगतिः प्रमाणानां फलं कूटस्थ नित्यामज्योतिः- स्वरूपेति च विप्रतिषिद्धम् इत्युक्तवन्तमाह - न विप्रतिषिद्धम् । कथं तर्हि? कूटस्था नित्यापि सती प्रत्यक्षादिप्रत्ययान्ते लक्ष्यते तादर्थ्यात् । प्रत्य क्षादिप्रत्ययस्यानित्यत्वे अनित्येव भवति । तेन प्रमाणानां फलमित्युपचर्यते ॥ १०८ ॥

அத்ராஹ சோத³க: - அவக³தி: ப்ரமாணானும் ப²லம் கூடஸ்த² நித்யாமஜ்யோதி:- ஸ்வரூபேதி ச விப்ரதிஷித்³த⁴ம் இத்யுக்தவந்தமாஹ ந விப்ரதிஷித்³த⁴ம் । கத²ம் தர்ஹி? கூடஸ்தா² நித்யாபி ஸதீ ப்ரத்யக்ஷாதி³

ப்ரத்யயாந்தே லக்ஷ்யதே தாத³ர்த்²யாத் । ப்ரத்ய க்ஷாதி³ப்ரத்யயஸ்யாநித்யத்வே அநித்யேவ ப⁴வதி । தேன ப்ரமாணானாம் ப²லமித்யுபசர்யதே ॥ 108 ॥

अत्र **அத்ர**	=	இந்த விஷயத்தில்,
चोदकः **சோத³க:**	=	கேள்வி கேட்கிறவன்,
आह **ஆஹ**	=	சொல்கிறுன்,
अवगतिः **அவக³தி:**	=	அவகதியானது,
प्रमाणानां **ப்ரமாணுனும்**	=	பிரமாணங்களின்,
फलं **ப²லம்**	=	பலன் (என்பதும்),
कूटस्थनित्या आत्मज्योतिः स्वरूपा इति च **கூடஸ்த²நித்யா ஆத்மஜ்யோதி: ஸ்வரூபா இதி ச**	=	மாறுதலில்லாமல் நித்யமானது, ஆத்ம ப்ரகாசஸ்வரூபம் என்பதும்,
विप्रतिषिद्धम् **விப்ரதிஷித்³த⁴ம்**	=	ஒன்றுக்கொன்று நேர்எதிரிடையாக உள்ளது,
इति **இதி**	=	என்று,
उक्तवन्तं **உக்தவந்தம்**	=	சொன்னவனைப்பார்த்து,
आह **ஆஹ**	=	(பதில்) சொல்கிறுர்,
न विप्रतिषिद्धं **ந விப்ரதிஷித்³த⁴ம்**	=	விரோதமில்லை,
कथं तर्हि **கத²ம் தர்ஹி**	=	எப்படியெனில்;
कूटस्था **கூடஸ்தா²**	=	மாறுதலில்லாததாகவும்,
नित्या सत्यपि **நித்யா ஸத்யபி**	=	நித்யமாகவும் இருந்த போதிலும்,
तादर्थ्यात् **தாத³ர்த்²யாத்**	=	அதற்காகவே ஏற்பட்டிருக்கிறபடியால்,

प्रत्यक्षादिप्रत्ययान्ते = பிரத்யக்ஷம் முதலான ஞானத்தில்,

ப்ரத்யக்ஷாதி³ப்ரத்யயாந்தே

लक्ष्यते = குறிப்பிடப்படுகிறது,

லக்ஷ்யதே

प्रत्यक्षादिप्रत्ययस्य = பிரத்யக்ஷம் முதலான ஞானம்,

ப்ரத்யக்ஷாதி³ப்ரத்யயஸ்ய

अनित्येव = அநித்யமாக இருந்தால்,

அநித்யேவ

अनित्येव भवति = அநித்யம்போல ஆகிறது,

அநித்யேவ ப⁴வதி

तेन = அதனுல்,

தேன

प्रमाणानां = பிரமாணங்களின்,

ப்ரமாணுனும்

फलमिति = பலன் என்று,

ப²லமிதி

उपचर्यते = உபசாரமாகச் சொல்லப்படுகிறது.

உபசர்யதே

ஞானம் என்பது கூட ஸ்தம், மாறுதலடையாதது, நித்யம், ஸ்வயம்ப்ரகாசம் என்று ஒப்புக்கொண்டால் அதை பிரமாணத்தாலுண்டாகும் பலனுகக் கூறமுடியாதே என்ற கேள்விக்கு ஸமாதானம் கூறுகிருர். சைதன்ய ஸ்வரூபமான ஞானம் நித்யம் தான் ஆனுலும் பிரத்யக்ஷாதி ப்ரத்யய ரூபமான மனோவ்ருத்தியால் இதற்கு அபிவ்யக்தி ஏற்படுகிறது. இதற்காகவேதான் வருத்தி ஏற்படுகிறது. விருத்தியால் சைதன்யத்திற்கு அபிவ்யக்தி ஏற்பட்டதும் விஷயம் நன்கு தெரியவருகிறது. மனோவ்ருத்தி உண்டாகும்பொழுது ஸ்வரூபஞானம் தோன்றியும் வ்ருத்திக்கு நாசம் ஏற்பட்டால் ஸ்வரூப ஞானம் மறைந்தும் போவதைக்கொண்டு அநித்யம் போலவும் ப்ரமாணத்தால் உண்டாவது போலவும் உபசாரமாகக் கூறப்படுகிறது. கிணறு வெட்டி யவுடன் கூபாகாசம் உண்டானது போலவும் கிணற்றை மூடியவுடன் அது நாசமாகி விட்டது போலவும் சொல்வதில்லையா! அதுபோல்தான். **(108)**

(**அவதாரிகை**) இவ்வாறு குருவின் வசனங்களால் எல்லா ஸந்தேஹங்களும் நிவர்த்தியாகி ஆத்மாவையும் அனுத்மாவையும் நன்கு பிரித்துத் தெரிந்து கொண்ட தை சிஷ்யன் குருவினிடம் தெரிவிப்பதுடன் “ஆத்மா ஒன்றே பரமார்த்தம் மற்றதெல்லாம் பொய்" என்பதையும் தீர்மானித்துக் கொள்கிறுன்: -

यद्येवं भगवन्, कूटस्थनित्यावगतिरात्मज्योतिः स्वरूपैव स्वयंसिद्धा आत्मनि प्रमाणनिरपेक्षत्वात्, ततोऽन्यदचेतनं संहत्यकारित्वात्परार्थम् । येन च सुखदुःखमोह

हेतुप्रत्ययावगतिरूपेण पारार्थ्यं तेनैव स्वरूपेणात्मनोऽस्तित्वं नान्येन रूपान्तरेण । अतो नास्तित्वमेव परमार्थतः । यथाहि लोके रज्जुसर्पमरीच्युदकादीनां तदव गतिव्यतिरेकेणाभावो दृष्टः, एवं जाग्रत्स्वप्नद्वैतभावस्यापि तदवगतिव्यतिरेके णाभावो युक्तः । एवमेव परमार्थतः, भगवन्, अवगतेरात्मज्योतिषो नैरन्तर्यभावा त्कूटस्थ नित्यताऽद्वैतभावश्च सर्वप्रत्यय भेदेष्वव्यभिचारात् । प्रत्ययभेदाश्चावगतिं व्यभिचरन्ति । यथा स्वप्ने नीलपीताद्याकारभेदरूपाः प्रत्ययास्तदवगतिं व्यभिचरन्तः परमार्थतो न सन्तीत्युच्यन्ते, एवं जाग्रत्यपि नीलपीतादिप्रत्यय भेदास्तामेवावगति व्यभिचरन्तो ऽसत्यरूपा भवितुमर्हन्ति । तस्याश्चावगतेरन्योऽवगन्ता नास्तीति न स्वेन स्वरूपेण स्वयमुपादातुं हातुं वा शक्यते, अन्यस्य चाभावात् ॥ १०९ ॥

யத்3யேவம் ப4க3வன், கூடஸ்த2நித்யாவக3திராத்மஜ்யோதிः ஸ்வரூபைவ ஸ்வயம்ஸித்3தா4 ஆத்மனி ப்ரமாணநிரபேக்ஷத்வாத், ததோ(அ)ன்யத3சேதனம் ஸம்ஹத்யகாரித்வாத்பரார்த2ம் । யேன ச ஸுக2து3:க2மோஹ ஹேதுப்ரத்யயாவ க3திரூபேண பாரார்த்2யம் தேனைவ ஸ்வரூபேணாத்மனோ(அ)ஸ்தித்வம் நான் யேன ரூபாந்தரேண । அதோ நாஸ்தித்வமேவ பரமார்த2த: । யதா2ஹி லோகே ரஜ்ஜுஸர்பமரீச்யுத3காதீ3னாம் தத3வக3திவ்யதிரேகேணாபா4வோ த்3ருஷ்ட:, ஏவம் ஜாக்3ரத்ஸ்வப்னத்3வைதபா4வஸ்யாபி தத3வக3திவ்யதிரேகேணாபா4வோ யுக்த: । ஏவமேவ பரமார்த2த:, ப4க3வன், அவக3தேராத்மஜ்யோதிஷோ நைரந்தர் யபா4வாத்கூடஸ்த2 நித்யதா(அ)த்3வைதபா4வஸ்ச ஸர்வப்ரத்யய பே4தே3ஷ்வவ்யபி4சாராத் । ப்ரத்யயபே4தா3ஶ்சாவக3திம் வ்யபி4சரந்தி । யதா2 ஸ்வப்னே நீலபீதாத்3யாகாரபே4த3ரூபா: ப்ரத்யயாஸ்தத3வக3திம் வ்யபி4சரந்த: பரமார்த2 தோ ந ஸந்தீத்யுச்யந்தே, ஏவம் ஜாக்3ரத்யபி நீலபீதாதி3ப்ரத்யய பே4தா3ஸ்தாமேவாவக3தி வ்யபி4சரந்தோ (அ)ஸத்யரூபா ப4விதுமர்ஹந்தி । தஸ்யாஶ் சாவக3தேரன்யோ(அ)வக3ந்தா நாஸ்தீதி ந ஸ்வேன ஸ்வரூபேண ஸ்வயமுபா தா3தும் ஹாதும் வா ஶக்யதே, அன்யஸ்ய சாபா4வாத் ॥ 109 ॥

भगवन् / **ப4க3வன்**	=	பகவானான குருவே,
यद्येवं / **யத்3யேவம்**	=	இப்படியானால்,
कूटस्थनित्यावगतिः / **கூடஸ்த2நித்யாவக3தி:**	=	மாறுதலடையாததும் நித்யமுமான சைதன்ய ஸ்வரூபமானது,
आत्मनि / **ஆத்மனி**	=	தன் ஸ்வரூபத்தில்,
प्रमाणनिरपेक्षत्वात् / **ப்ரமாணநிரபேக்ஷத்வாத்**	=	பிரமாணங்களொன்றையும் எதிர்பாராததால்,

आत्मज्योति: स्वरूपैव **ஆத்மஜ்யோதி: ஸ்வரூபைவ**	=	ஆத்ம ப்ரகாச ஸ்வரூபமாகவே,
स्वयंसिद्धा **ஸ்வயம்ஸித்³தா⁴**	=	தானுகவே இருப்பதாக உள்ளது,
तत: **தத:**	=	அந்த ஆத்மாவைக்காட்டிலும்,
अन्यत् **அன்யத்**	=	வேறுன பொருள்,
अचेतनं **அசேதனம்**	=	ஜடமாகவும்,
संहत्यकारित्वात् **ஸம்ஹத்யகாரித்வாத்**	=	சேர்ந்து காரியம் செய்வதால்,
परार्थं **பரார்த²ம்**	=	பிறரின் பிரயோஜனத்திற்காக ஏற்பட்டிருப்பதாகவும் உள்ளது,
येन **யேன**	=	எந்த,
सुखदु:खमोह हेतुप्रत्ययावगतिरूपेण **ஸுக²து³:க²மோஹ ஹேதுப்ரத்யயாவக³திரூபேண**	=	ஸுகம், துக்கம், மோஹம் இவற்றின் காரணமான ஞான ஸ்வரூபத்தால்,
पारार्थ्यं **பாரார்த்²யம்**	=	பிறருக்காக இருக்கும் தன்மை தெரிகிறதோ,
तेनैव स्वरूपेण **தேனைவ ஸ்வரூபேண**	=	அந்த ஸ்வரூபத்தால்தான்,
आनत्मन: **ஆனத்மன:**	=	ஜடப்பொருளுக்கு,
अस्तित्वं **அஸ்தித்வம்**	=	இருப்பும் தெரிகிறது,
नान्येन रूपान्तरेण **நான்யேன ரூபாந்தரேண**	=	மற்ற வேறு ஸ்வரூபத்தால் அல்ல,
अत: **அத:**	=	ஆகையால்,
परमार्थत: **பரமார்த²த:**	=	உண்மையில்,
नास्तित्वमेव **நாஸ்தித்வமேவ**	=	(ஜடவஸ்துவுக்கு) இல்லாத்தன்மைதான்,
यथाहि **யதா²ஹி**	=	எப்படி,

लोके	=	உலகத்தில்,
லோகே		
रज्जुसर्पमरीच्युदकादीनां	=	கயிற்றில் தோன்றும் ஸர்ப்பம், கானலில்
ரஜ்ஜுஸர்பமரீச்யுத³காதீ³னாம்		தோன்றும் ஜலம் முதலியவைகளுக்கு,
तदवगतिव्यतिरेकेण	=	அதன் ஞானத்தைத் தவிற வேறுக,
தத³வக³திவ்யதிரேகேண		
अभावः	=	இல்லாமை,
அபா⁴வ:		
दृष्टः	=	பார்க்கப்பட்டிருக்கிறதோ,
த்³ருஷ்ட:		
एवं	=	இவ்வாறு,
ஏவம்		
जाग्रत्स्वप्नद्वैतभावस्यापि	=	ஜாக்ரதவஸ்தையிலும் ஸ்வப்னத்திலும்
ஜாக்³ரத்ஸ்வப்னத்³வைதபா⁴வஸ்யாபி		காணும் த்வைதப்பொருளுக்கும்,
तदवगतिव्यतिरेकेण	=	அதன் ஞானத்தைக் காட்டிலும் வேறுக,
தத³வக³திவ்யதிரேகேண		
अभावः	=	இல்லாமை,
அபா⁴வ:		
युक्तः	=	உசிதம்,
யுக்த:		
परमार्थतः	=	உண்மையாக,
பரமார்த²த:		
एवं	=	இவ்வாறு இருக்கும் பொழுது,
ஏவம்		
भगवन्	=	பகவானே!
ப⁴க³வன்		
आत्मज्योतिषः	=	ஆத்ம ப்ரகாச ரூபமான,
ஆத்மஜ்யோதிஷ:		
अवगतेः	=	ஞானத்திற்கு,
அவக³தே		
नैरन्तर्यभावादेव	=	இடையில்லாமல் இருப்பதாலேயே,
நைரந்தர்யபா⁴வாதே³வ		
कूटस्थनित्यता	=	விகாரமில்லாமல் நித்யமாக இருக்கும்
கூடஸ்த²நித்யதா		தன்மையும்,
अद्वैतभावश्च	=	ஒன்றுக இருக்கும் தன்மையும் ஸித்தமாகிறது,
அத்³வைதபா⁴வஶ்ச		

सर्वप्रत्ययभेदेषु ஸர்வப்ரத்யயபே⁴தே³ஷு	=	வெவ்வேறான எல்லா ஞானங்களிலும்,
अव्यभिचारात् அவ்யபி⁴சாராத்	=	தொடர்ந்து இருப்பதால்,
प्रत्ययभेदाश्च ப்ரத்யயபே⁴தா³ஶ்ச	=	வெவ்வேறான விருத்திகளோவெனில்,
अवगतिं அவக³திம்	=	அவகதியை,
व्यभिचरन्ति வ்யபி⁴சரந்தி	=	வியபிசரிக்கின்றன, (தொடர்ந்து இல்லாமல் மாறி மாறிப் போகின்றன.)
यथा யதா²	=	எவ்வாறு,
स्वप्ने ஸ்வப்னே	=	ஸ்வப்னத்தில்,
नीलपीताद्याकारभेदरूपा: நீலபீதாத்³யாகாரபே⁴த³ரூபா:	=	நீலம், பீதம் முதலான வடிவமுள்ள வெவ்வேறான,
प्रत्यया: ப்ரத்யயா:	=	ப்ரத்யயங்கள்,
तदवगतिं தத³வக³திம்	=	அதன் அவகதியை,
व्यभिचरन्त: வ்யபி⁴சரந்த:	=	வ்யபிசரிக்கிறவைகள்,
परमार्थत: பரமார்த²த:	=	உண்மையில்,
न सन्ति ந ஸந்தி	=	இல்லை,
इति இதி	=	என்று,
उच्यन्ते உச்யந்தே	=	சொல்லப்படுகின்றனவோ,
एवं ஏவம்	=	இவ்வாறு,
जाग्रत्यपि ஜாக்³ரத்யபி	=	ஜாக்ரதவஸ்தையிலும்,
तामेव अवगतिं தாமேவ அவக³திம்	=	அதே அவகதியை,

व्यभिचरन्तः	=	வ்யபிசரிக்கிற,
வ்யபி⁴சரந்த:		
नीलपीतादिप्रत्ययभेदाः	=	நீலம், பீதம் முதலான வெவ்வேறான
நீலபீதாதி³ப்ரத்யயபே⁴தா³:		ப்ரத்யயங்கள்,
असत्यरूपा	=	உண்மையற்றவைகளாக,
அஸத்யரூபா		
भवितुमर्हन्ति	=	இருக்கத்தக்கதாகின்றன,
ப⁴விதுமர்ஹந்தி		
तस्याश्च अवगतेः	=	அந்த அவகதியை,
தஸ்யாஶ்ச அவக³தே:		
अवगन्ता	=	அறிகிற,
அவக³ந்தா		
अन्यः	=	வேறொன்று,
அன்ய:		
नास्ति	=	இல்லை,
நாஸ்தி		
इति	=	என்ற காரணத்தால்,
இதி		
स्वेन स्वरूपेण	=	தன் ஸ்வரூபத்தால்,
ஸ்வேன ஸ்வரூபேண		
स्वयं	=	தானாகவே,
ஸ்வயம்		
उपादातुं	=	எடுப்பதற்கோ,
உபாதா³தும்		
हातुं वा	=	விடுவதற்கோ,
ஹாதும் வா		
न शक्यते	=	முடியாது,
ந ஶக்யதே		
अन्यस्य च अभावात्	=	வேறொன்றும் இல்லாததால்.
அன்யஸ்ய ச அபா⁴வாத்		

ஞானரூபமான ஆத்மசைதன்ய ப்ரகாசம் மாறுபாடில்லாதது. எப்பொழுதும் இருப்பது. வேறு பிரமாணங்களை எதிர்பாராமல் தானாகவே விளங்குவது. அந்தக் கரணத்தையும் ஆத்மாவையும் பிரித்துத் தெரிந்து கொள்ளாததால் அந்தக்கரணத்தில் விருத்திகள் ஏற்படுவதைக்கொண்டு ஆத்மாவை ப்ரமாதாவாகவும் பிரமாணத்தால் ஞானம் ஏற்படுவது போலவும் அத்யாஸத்தால் நினைக்கிறபோதிலும் உண்மையில் ஆத்மா ப்ரமாதாவல்ல. அது நித்ய ஞானஸ்வரூபம். இந்த ஆத்மாவைத் தவிற மற்றவை எல்லாம் ஒன்றுக்கொன்று சேர்ந்து சேதனனுக்காக ஏற்பட்டவை. ஆகை

யால் அவை ஜடம். ஜடப்பொருள் தோன்றுவது சைதன்யத்தின் ப்ரகாசத்தால்தான். நன்கு விசாரித்துப்பார்த்தோமானுல் தோற்றம் தவிற உண்மையில் பொருள்களே இல்லை. கயிற்றில் பாம்பும், கானலில் நீரும் உண்மையில் இல்லாதபோதிலும் அவைகளின் தோற்றத்தினுலேயே வியவஹாரம் நடைபெறுவதுபோல் ஜாக்ரத்திலோ, ஸ்வப்னத்திலோ காணும் பொருள்களும் வாஸ்தவத்தில் இல்லை. வெறும் தோற்றம்தான். பொய்யான இவைகளின் தோற்றத்தாலேயே ஸுகதுக்காதிகளும் எல்லா வியவஹாரங்களும் நடைபெறுகின்றன.

மாலையில் மலர்கள் வெவ்வேறுகப் பலவாக இருந்த போதிலும் அவைகளில் தொடர்ந்து இருக்கும் நார் ஒன்ருக இருப்பது போல எல்லாவற்றிலும் தொடர்ந்து இருக்கும் ஞானம் ஒன்றுதான். இதுதான் உண்மைப்பொருள். மாறி மாறிவரும் விஷயங்கள் வாஸ்தவமல்ல. எல்லாவற்றையும் அறியும் சைதன்யத்தை அறிகிறவன் வேறு யாருமில்லை. சைதன்யம் வேறென்ருல் அறியப்படும்பொருளல்ல. இந்த சைதன்யத்தை நம்முடன் சேர்த்துக்கொள்வதற்கோ, நம்மைவிட்டு விலக்குவதற்கோ முடியாது. அப்படியானுல் இந்த சைதன்யமேதான் நான். என்னைத் தவிற வேருக இருக்கும் பொருளை எடுக்கவோ விடவோ முடியும். என்னையே நான் எப்படி விலக்க முடியும்? எப்படி எடுக்க முடியும்? **(109)**

(அவதாரிகை) குரு சொல்கிருர்: -

तथैवेति । एषा अविद्या यन्निमित्तः संसारो जाग्रत्स्वनलक्षणः । तस्याः अविद्यायाः विद्या निवर्तिका । इत्येवं त्वं अभयं प्राप्तोसि, नातः परं जाग्रत्स्वप्नदुःखमनुभविष्यसि । संसारदुःखान्मुक्तोऽसीति ॥ ११० ॥

ததை²வேதி । ஏஷா அவித்³யா யந்நிமித்த: ஸம்ஸாரோ ஜாக்³ரத்க² னலக்ஷண: । தஸ்யா: அவித்³யாயா: வித்³யா நிவர்திகா । இத்யேவம் த்வம் அப⁴யம் ப்ராப்தோஸி, நாத: பரம் ஜாக்³ரத்ஸ்வப்னது³:க²மனுப⁴விஷ்யஸி । ஸம்ஸாரது³:கா²ன்முக்தோ(அ)ஸீதி ॥ 110 ॥

तथैवेति = அப்படியேதான் என்று,

ததை²வேதி

एषा अविद्या = இது அவித்யை,

ஏஷா அவித்³யா

यन्निमित्तः = எந்த அவித்யையின் காரணமாக,

யந்நிமித்த:

जाग्रत्स्वनलक्षणः = ஜாக்ரத் ஸ்வப்ன ரூபமான,

ஜாக்³ரத்க²னலக்ஷண:

संसारः = ஸம்ஸாரம் ஏற்பட்டுள்ளதோ,

ஸம்ஸார:

तस्याः = அந்த,
தஸ்யா:
अविद्यायाः निवर्तिका = அவித்யையைப் போக்குவது,
அவித்³யாயா: நிவர்திகா
विद्या = வித்யை,
வித்³யா
इत्येवं = என்றிவ்வாறு,
இத்யேவம்
त्वं = நீ,
த்வம்
अभयं = பயமற்ற நிஜலயை,
அப⁴யம்
प्राप्तोसि = அடைந்திருக்கிறுய்,
ப்ராப்தோஸி
अतः परं = இனிமேல்,
அத: பரம்
जाग्रत्स्वप्नदुःखं = ஜாக்ரத் ஸ்வப்னதுக்கத்தை,
ஜாக்³ரத்ஸ்வப்னது³:க²ம்
नानुभविष्यसि = அனுபவிக்கமாட்டாய்,
நானுப⁴விஷ்யஸி
संसारदुःखान्मुक्तोऽसीति = ஸம்ஸார துக்கத்திலிருந்து விடுபட்டிருக்கிறுய்
ஸம்ஸாரது³:கா²ன்முக்தோ(அ)ஸீதி என்று.

(அவதாரிகை) சிஷ்யன் சொல்கிறுன்: -

ओमिति ॥ १११ ॥ ஓமிதி ॥ 111 ॥

ओमिति = ஆமாம் என்று.

இவ்வாறு சிஷ்யன் தான் அறிந்துகொண்டதைக் கூறினதும் குருவானவர் அதை அங்கீகரித்து இதுவரை அவித்யையால் ஆத்மசைதன்யம் மறைக்கப்பட்டிருந் ததால் ஸம்ஸார ஸுகதுக்கங்கஜள அனுபவித்துக்கொண்டிருந்தாய். இப்பொழுது தத்வஞானத்தால் அக்ஞானம் விலகி விட்டது. அபயமான ப்ரஹ்மத்தை அடைந்து விட்டாய். இனி ஸம்ஸார துக்கம் கிடையாது என்று சொன்ஞர்.

இதைக் கேட்ட சிஷ்யனும் அந்த நிஜலயைத்தான் அடைந்திருப்பதாகக் கூறினான். **(110-111)**

கூடஸ்தாத்வயாத்மபோத ப்ரகரணம் முற்றிற்று.

३. परिसंख्यानप्रकरणम् ॥

பரிஸங்க்²யான ப்ரகரணம்

(அவதாரிகை) இவ்வாறு இரண்டு பிரகரணங்களால் ஆத்ம தத்வத்தை நன்கு நிரூபணம் செய்து உபதேசம் செய்ததில் சிஷ்யனும் நன்கு மனனம் செய்து தக்க யுக்திகளால் ஆலோசித்துத் தீர்மானித்து ஸந்தேஹங்களைப் போக்கிக் கொண்டான். அஸம்பாவனையும் ஸம்சயபாவனையும் விலகவே ஆத்மஞானம் ஏற்பட்டுவிட்டது. அக்ஞானம் நீங்கிவிட்டதால் இனி அவன் க்ருத க்ருத்யன். செய்ய வேண்டிய காரியம் ஒன்றும் கிடையாது. இனி நிதித்யாஸனம் செய்யலாம். ஆனாலும் சிலருக்கு பூர்வவாஸனா பலத்தால் பேதபாவனை தோன்றிக்கொண்டே இருக்கும். விபரீத பாவனை அடிக்கடி ஏற்பட்டுக்கொண்டிருந்தால் தியானத்தில் அமர்ந்தாலும் காற்றில் லாத இடத்தில் தீப ஜ்வாலை அசையாமலிருப்பது போல நிச்சலமான ஞானம் ஸித்திக்காது ஆகையால் அவர்களுக்கு பேத பாவனை அடியோடு நீங்கி அத்வைத ஆத்மஞானம் திடமாக நிலை பெற்றிருப்பதற்காக பரிஸங்க்யானம் என்ற மூன்றுவது பிரகரணத்தை ஆரம்பிக்கிறார். பரிஸங்க்யானம் என்பது சிந்தித்தல். இதில் சொல்லிய படி சிந்தனம் செய்துவந்தால் பேதவாஸனை நீங்கி அத்வைத ஆத்மஞானம் நிலை பெறும் -

मुमुक्षूणां उपात्तपुण्यापुण्यक्षपणपराणामपूर्वानुपचयार्थिनां परिसंख्यानमिदमुच्यते - अविद्याहेतवो दोषाः वाङ्मनः कायप्रवृत्तिहेतवः, प्रवृत्तेश्च इष्टानिष्ट मिश्रफलानि कर्माणि उपचीयन्ते इति तन्मोक्षार्थम् ॥ ११२ ॥

முமுக்ஷூணாம் உபாத்தபுண்யாபுண்யக்ஷபணபராணாமபூர்வானுபசயார்தி²னாம் பரிஸங்க்²யானமித³முச்யதே - அவித்³யாஹேதவோ தோ³ஷா: வாங்மன: காயப்ரவ்ருத்திஹேதவ:, ப்ரவ்ருத்தேஶ்வ இஷ்டாநிஷ்ட மிஶ்ரப²லானி கர்மாணி உபசீயந்தே இதி தன்மோக்ஷார்த²ம் ॥ 112 ॥

उपात्तपुण्यापुण्यक्षपणपराणां = ஸம்பாதிக்கப்பட்ட புண்ய பாபங்களை

உபாத்தபுண்யாபுண்யக்ஷபணபராணும் அழிப்பதில் ஈடுபட்டவர்களும்,

अपूर्वानुपचयार्थिनां = புதிய கர்மாக்கள் சேர்ந்து வளராமலிருப்பதை

அபூர்வானுபசயார்தி²னாம் விரும்புபவர்களுமான,

मुमुक्षूणां = முமுக்ஷுக்களுக்கு,

முமுக்ஷூணும்

इदं परिसंख्यानं = இந்த பரிஸங்க்யானம்,

இத³ம் பரிஸங்க்²யானம்

उच्यते = சொல்லப்படுகிறது,

உச்யதே

अविद्याहेतवः = அவித்யையின் காரணமாக ஏற்படும்,

அவித்³யாஹேதவ:

दोषाः	=	ராகம் த்வேஷம் முதலான தோஷங்கள்,
தோ³ஷா꞉		
वाङ्मनः कायप्रवृत्तिहेतवः	=	வாக், மனம் சரீரம் இவைகளின்
வாங்மன꞉ காயப்ரவ்ருத்திஹேதவ꞉		வியாபாரங்களுக்குக் காரணம்,
प्रवृत्तेश्च	=	(இந்த) வியாபாரத்திலிருந்து,
ப்ரவ்ருத்தேஶ்வ		
इष्टानिष्ट मिश्रफलानि	=	வேண்டுவது வேண்டாதது இரண்டும்
இஷ்டாநிஷ்ட மிஶ்ரப²லானி		கலந்தது ஆகிய பலன்களைத் தரும்,
कर्माणि	=	கர்மாக்கள்,
கர்மாணி		
उपचीयन्ते	=	வளர்கின்றன,
உபசீயந்தே		
इति	=	என்ற காரணத்தால்,
இதி		
तन्मोक्षार्थं	=	அவைகளிலிருந்து விடுதலை பெறுவதற்காக
தன்மோக்ஷார்த²ம்		(பரிஸங்க்யானம் சொல்லப்படுகிறது.)

அத்வைத ஆத்ம தத்வத்தை உள்ளது உள்ளபடி நன்கு அறிந்துகொள்ளாமை தான் அவித்யை என்பது. இந்த அவித்யையால் பிரபஞ்சத்தை உண்மையென எண்ணி சிலவற்றில் ராகமும் சிலவற்றில் த்வேஷமும் கொள்கிறான். இந்த ராகத் வேஷங்களே 'தோஷங்கள்' எனப்படுகின்றன. இந்த தோஷங்களால் உந்தப்பட்டு வாக், மனம், உடல் என்ற முக்கரணங்களாலும் பல காரியங்களைச் செய்கிறான். இவற்றால் புண்ய பாபகர்மாக்கள் குவிகின்றன. இந்த கர்மாக்களால் நன்மை, தீமை, இரண்டும் கலந்தது என்ற மூன்றுவித பலன்களை அனுபவிக்கிறான். எல்லாவற்றிற் கும் மூலகாரணம் அவித்யை. அவித்யை நீங்கினால்தான் ராக த்வேஷங்களும், ப்ரவ்ருத்திகளும் புண்ய பாப கர்மாக்களும், மூன்றுவித பலன்களும் எல்லாம் நீங்கும். எவர்கள் ஒன்றிலும் ஆசைகொள்ளாமல் அவித்யை நீங்குவதன் மூலம் ஏற்கனவே தன்னிடம் சேர்ந்துள்ள புண்ய பாபங்கள் தொலைந்து போவதிலும் புதிதாகக் கர்மாக்கள் தன்னிடம் சேராமலிருப்பதிலும் தீவ்ர விருப்பம் கொண்டுள்ளா ர்களோ அவர்களுக்கு இந்தப் பரிஸங்க்யானம் சொல்லப்படுகிறது. அவர்கள் பின்வருமாறு சிந்தனம் செய்யவேண்டும். **(112)**

(அவதாரிகை) அநாத்ம வஸ்துக்களிலிருந்து ஆத்மவஸ்துவைப் பிரித்துக் காட்டுகிறார்: -

तत्र शब्दस्पर्शरूपरसगन्धानां विषयाणां श्रोत्रादिग्राह्यत्वात् स्वात्मनि परेषु वा विज्ञानाभावः। तेषामेव परिणतानां यथा लोष्टादीनाम्। श्रोत्रादिद्वारैश्च ज्ञायन्ते। येन च ज्ञायन्ते सः ज्ञातृत्वात् अतज्जातीयः। ते हि शब्दादयः अन्योन्यसंसर्गित्वा

ज्जन्मवृद्धि विपरिणामापक्षयनाशसंयोग वियोगाविर्भावतिरो भाव विकार विकारिक्षेत्रबीजाद्यनेकधर्माण:, सामान्येन च सुखदु:खाद्यनेककर्माण: । तद्विज्ञातृत्वा देव तद्विज्ञाता सर्वशब्दादिधर्मविलक्षण: ॥ ११३ ॥

தத்ர ஶப்³த³ஸ்பர்ஶரூபரஸக³ந்தா⁴னாம் விஷயாணும் ஶ்ரோத்ராதி³க்³ ராஹ்ரத்வாத் ஸ்வாத்மனி பரேஷு வா விஜ்ஞானாபா⁴வ: । தேஷாமேவ பரிண தானாம் யதா² லோஷ்டாதீ³ணும் । ஶ்ரோத்ராதி³த்³வாரைஶ்வ ஜ்ஞாயந்தே । யேன ச ஜ்ஞாயந்தே ஸ: ஜ்ஞாத்ருத்வாத் அதஜ்ஜாதீய: । தே ஹி ஶப்³தா³த³ய: அன்யோன்யஸம்ஸர்கி³த்வாஜ்ஜன்மவ்ருத்³தி⁴ விபரிணமாபக்ஷயநாஶஸம் யோக³ வியோகா³விர்பா⁴வதிரோபா⁴வ விகார விகாரிக்ஷேத்ரபீ³ஜாத்³யனேக த⁴ர்மாண:, ஸாமான்யேன ச ஸுக²து³:கா²த்³யனேககர்மாண: । தத்³விஜ்ஞாத்ரு த்வாதே³வ தத்³விஜ்ஞாதா ஸர்வஶப்³தா³தி³த⁴ர்மவிலக்ஷண: ॥ 113 ॥

तत्र தத்ர	=	அதில்,
शब्दस्पर्शरूपरसगन्धानां ஶப்³த³ஸ்பர்ஶரூபரஸக³ந்தா⁴ணும்	=	சப்தம், ஸ்பர்சம், ரூபம், ரஸம், கந்தம் ஆகிய,
विषयाणां விஷயாணும்	=	விஷயங்களுக்கு,
श्रोत्रादिग्राह्रत्वात् ஶ்ரோத்ராதி³க்³ராஹ்ரத்வாத்	=	காது முதலியவைகளின் மூலம் அறியப்படும் தன்மை இருப்பதால்,
स्वात्मनि ஸ்வாத்மனி	=	தன்னிடமோ,
परेषु वा பரேஷு வா	=	மற்றவைகளிலோ,
विज्ञानाभाव: விஜ்ஞானாபா⁴வ:	=	சைதன்யம் இல்லை,
लोष्टादीनां यथा லோஷ்டாதீ³ணும் யதா²	=	மண் கட்டிகளுக்குப் போல,
परिणतानां பரிணதாணும்	=	தேஹம் முதலியவைகளாக பரிணும மடைந்த,
तेषामेव தேஷாமேவ	=	அதே சப்தாதி விஷயங்களுக்கும் (சைதன்யமில்லை) (அவை),
श्रोत्रादिद्वारैश्व ஶ்ரோத்ராதி³த்³வாரைஶ்வ	=	காது முதலியவைகளின் மூலமாகத்தான்,
ज्ञायन्ते ஞாயந்தே	=	அறியப்படுகின்றன,

येन	=	எதனால்,
யேன		
ज्ञायन्ते	=	அறியப்படுகின்றனவோ,
ஜ்ஞாயந்தே		
सः	=	அந்த ஆத்மா,
ஸ:		
ज्ञातृत्वात्	=	அறிகிறவராக இருப்பதால்,
ஜ்ஞாத்ருத்வாத்		
अतज्जातीयः	=	அவைகளைக் காட்டிலும் மாறுபட்ட
அதஜ்ஜாதீய:		ஸ்வபாவமுள்ளவர்,
ते	=	அந்த,
தே		
शब्दादयः	=	சப்தம் முதலியவைகள்,
ஶப்³தா³த³ய:		
अन्योन्यसंसर्गित्वात्	=	ஒன்றுக்கொன்று சேர்ந்திருப்பதால்,
அன்யோன்யஸம்ஸர்கி³த்வாத்		
जन्म	=	பிறப்பு,
ஜன்ம		
वृद्धि	=	வளர்ச்சி,
வ்ருத்³தி⁴		
विपरिणाम	=	மாறுதல்,
விபரிணாம		
अपक्षय	=	குறைவு,
அபக்ஷய		
नाश	=	அழிவு,
நாஶ		
संयोग	=	சேர்க்கை,
ஸம்யோக³		
वियोग	=	பிரிவு,
வியோக³		
आविर्भाव	=	தோற்றம்,
ஆவிர்பா⁴வ		
तिरोभाव	=	மறைவு,
திரோபா⁴வ		
विकार	=	விகாரம்,
விகார		

विकारि = விகாரத்துடன் கூடியிருப்பது,

விகாரி

क्षेत्र = க்ஷேத்ரம்,

க்ஷேத்ர

बीजाद्यनेकधर्माण: = பீஜம் முதலான அநேக தர்மங்களுள்ளவை,

பீ³ஜாத்³யனேகத⁴ர்மாண:

सामान्येन च = பொதுவாக,

ஸாமான்யேன ச

सुखदु:खाद्यनेककर्माण: = ஸுகம் துக்கம் முதலான அநேகம்

ஸுக²து³:கா²த்³யனேககர்மாண: காரியங்களை உண்டு பண்ணுகின்றவை,

तद्विज्ञातृत्वादेव = அவைகளை அறிகிறவனுக இருப்பதாலேயே,

தத்³விஜ்ஞாத்ருத்வாதே³வ

तद्विज्ञाता = அதை அறிகிறவனுன ஆத்மா,

தத்³விஜ்ஞாதா

सर्वशब्दादिधर्मविलक्षण: = எல்லா சப்தம் முதலிய தர்மங்களைக்

ஸர்வஶப்³தா³தி³த⁴ர்மவிலக்ஷண: காட்டிலும் மாறுபட்ட ஸ்வபாவமுள்ளவன்.

சப்தம், ஸ்பர்சம், ரூபம், ரஸம், கந்தம் என்னும் ஸூக்ஷ்மபூதங்கள் தான் எல்லாவற்றிற்கும் மூலகாரணம். இவைதான் தேஹம் முதலியவைகளாக பரிணமித் திருக்கின்றன. இவற்றில் காதால் சப்தமும் த்வந்திரியத்தால் ஸ்பர்சமும், கண்ணுல் ரூபமும் நாக்கினுல் ருசியும் மூக்கினுல் வாசனையும் அறியப்படுகின்றன. காது முதலான கருவிகளின் மூலம் சப்தம் முதலான விஷயங்களை அறிகிறவன் ஆத்மா. அறிகிறவன் சேதனன். அறியப்படும் விஷயங்கள் ஜடம். அறியப்படுவதனுலேயே விஷயங்கள் ஆத்மாவைக் காட்டிலும் விலக்ஷணமாகவும் ஜடமாகவும் உள்ளன என்று தீர்மானிக்கலாம். அறியப்படுவது அறிபவனுக ஆகாது. அறிபவன் அறியப்படுப வனுக ஆகமாட்டான். இவ்வாறு ஆத்மாவுக்கும் தேஹாதிகளுக்கும் வேறுபாடு உள்ளது. இம்மட்டுமா! பிறப்பு இருப்பு, வளர்ச்சி, மாறுதல், குறைவு, அழிவு என்ற ஆறு பாவ விகாரங்களும் சேர்க்கை - பிரிவு, தோற்றம் - மறைவு, விகாரம் - அத்துடன் கூடியிருப்பது, க்ஷேத்ரம் - பீஜம் இது முதலான அநேக தர்மங்களும் விஷயங்களுக்கு உள்ளன. ஸுகம், துக்கம், மோஹம் என்னும் கார்யம் சப்தாதி விஷயங்களிலிருந்து ஏற்படுகிறது. இவைகளொன்றும் ஆத்மாவுக்குக் கிடையாது. இதனுலும் ஆத்மாவும் சரீராதி விஷயங்களும் ஒன்றுக்கொன்று நேர் எதிரிடை யானவை. **(113)**

तत्र शब्दादिभि: उपलभ्यमानै: पीड्यमानो विद्वान् एवं परिसंचक्षीत ॥ ११४ ॥

தத்ர ஶப்³தா³தி³பி⁴: உபலப்⁴யமானை: பீட்³யமானோ வித்³வான் ஏவம் பரிஸஞ்சக்ஷீத ॥ 114 ॥

तत्र **தத்ர**	=	அதில்,
उपलभ्यमानैः **உபலப்⁴யமாநை:**	=	அறியப்படுகிற,
शब्दादिभिः **ஶப்³தா³தி³பி⁴:**	=	சப்தம் முதலியவைகளால்,
पीड्यमानः **பீட்³யமான:**	=	துன்புறுத்தப்படுகிற,
विद्वान् **வித்³வான்**	=	ஞானி,
एवं **ஏவம்**	=	பின்வருமாறு,
परिसंचक्षीत **பரிஸஞ்சக்ஷீத**	=	சிந்திக்க வேண்டும்.

இவ்வாறு அறியப்படும் ஜடமான விஷயங்களிலிருந்து அறிகிற சேதனனுன ஆத்மாவைப் பிரித்துத் தெரிந்து கொண்டு விஷயங்களை விலக்கி, சேர்த்துக்கொள்ள வோ, விலக்கவோ முடியாமல் தானுகவே விளங்கும் சுத்தமான ஆத்மவஸ்து வையே தியானிக்கும் வித்வானுக்கு ஏதாவது ஸமயத்தில் காது முதலான இந்திரிய ங்கள் மூலம் சப்தம் முதலான விஷயங்கள் உள்ளே புகுந்து விக்ஷேபம் ஏற்படு மானுல் அப்பொழுது பின்வருமாறு சிந்திக்கவேண்டும். **(114)**

शब्दस्तु ध्वनिसामान्यमात्रेण वा विशेषधर्मैर्वा षड्जादिभिः प्रियैः स्तुत्यादिभिः इष्टैः अनिष्टैश्च असत्यबीभत्सपरिभवाक्रोशादिभिः वचनैर्वा मां दृक्स्वभावमसंसर्गिणमविक्रियमचलमनिधनमभयमत्यन्तसूक्ष्ममविषयं गोचरीकृत्य स्प्रष्टुं नैवार्हति असंसर्गित्वादेव मम । अत एव न शब्दनिमित्ता हानिः वृद्धिर्वा । अतो मां किं करिष्यति स्तुतिनिन्दादिप्रियाप्रियत्वादिलक्षणः शब्दः । अविवेकिनं हि शब्दमात्मत्वेन गतं प्रियः शब्दो वर्धयेत् अप्रियश्च क्षपयेत्, अविवेकित्वात् न तु मम विवेकिनो वालाग्रमात्रमपि कर्तुमुत्सहते इति । एवमेव स्पर्शसामान्येन तद्विशेषैश्च शीतोष्णमृदुकर्कशादिज्वरोदरशूलादिलक्षणैश्च अभियैः प्रियैश्च कैश्चित् शरीरसम वायिभिः बाह्यागन्तुकनिमित्तश्च न मम काचित् विक्रिया वृद्धिहानिलक्षणा अस्पर्शत्वात् क्रियते, व्योन्न इव मुष्टिधातादिभिः । तथा रूपसामान्येन तद्विशेषैश्च प्रियाप्रियैः स्त्रीव्यञ्जनादिलक्षणैः अरूपत्वात् न मम काचित् हानिः वृद्धिर्वा क्रियते । तथा रससामान्येन तद्विशेषैश्च प्रियाप्रियैः मधुराम्ललवणकटुतिक्तकषायैः मूढबुद्धिभिः परिगृहीतैः अरसात्मकस्य मम न काचित् हानिः वृद्धिर्वा क्रियते । तथा

गन्धसामान्येन तद्विशेषैः प्रियाप्रियैः पुष्पाद्यनुलेपनादिलक्षणैः अगन्धात्मकस्य न मम काचित् हानिः वृद्धिर्वा क्रियते, [1]'अशब्दमस्पर्शमरूपमव्ययं तथाऽरसं नित्यमगन्धवच्च यत्' इति श्रुतेः ॥ ११५ ॥

ஶப்³த³ஸ்து த்⁴வநிஸாமான்யமாத்ரேண வா விஶேஷத⁴ர்மைர்வா ஷட்³ ஜாதி³பி⁴: ப்ரியை: ஸ்துத்யாதி³பி⁴: இஷ்டை: அநிஷ்டைஶ்ச அஸத்யபீ³ப⁴த்ஸ பரிப⁴வாகோஶாதி³பி⁴: வசனைர்வா மாம் த்³ருக்ஸ்வபா⁴வ மஸம் ஸர்கி³ ணமவிக்ரியமசலமநித⁴னமப⁴யமத்யந்தஸூக்ஷ்ம மவிஷயம் கோ³சரீக்ருத்ய ஸ்ப்ரஷ்டும் நைவார்ஹதி அஸம்ஸர்கி³த்வாதே³வ மம । அத ஏவ ந ஶப்³த³ நிமித்தா ஹானி: வ்ருத்³தி⁴ர்வா । அதோ மாம் கிம் கரிஷ்யதி ஸ்துதி நிந்தா³தி³ ப்ரியாப்ரியத்வாதி³லக்ஷண: ஶப்³த³: । அவிவேகினம் ஹி ஶப்³த³மாத்மத்வேன க³தம் ப்ரிய: ஶப்³தோ³ வர்த⁴யேத் அப்ரியஶ்ச க்ஷப யேத், அவிவேகித்வாத் ந து மம விவேகிநோ வாலாக்³ரமாத்ரமபி கர்துமுத் ஸஹதே இதி । ஏவமேவ ஸ்பர்ஶஸாமான்யேன தத்³விஶேஷைஶ்ச ஶீதோஷ்ண ம்ருது³கர்கஶாதி³ ஜ்வரோத³ரஶூலாதி³லக்ஷணைஶ்ச அபி⁴யை: ப்ரியைஶ்வ கைஶ்சித் ஶரீரஸமவாயிபி⁴: பா³ஹ்யாக³ந்துகநிமித்தஶ்ச ந மம காசித் விக்ரியா வ்ருத்³ தி⁴ஹானிலக்ஷணா அஸ்பர்ஶத்வாத் க்ரியதே, வ்யோன்ன இவ முஷ்டி தா⁴தாதி ³பி⁴: । ததா² ரூபஸாமான்யேன தத்³விஶேஷைஶ்வ ப்ரியாப்ரியை: ஸ்த்ரீ வ்யஞ்ஜநாதி³லக்ஷணை: அரூபத்வாத் ந மம காசித் ஹானி: வ்ருத்³தி⁴ர்வா க்ரிய தே । ததா² ரூபஸாமான்யேன தத்³விஶேஷைஶ்ச ப்ரியாப்ரியை: மது⁴ராம் லலவணகடுதிக்தகஷாயை: மூட⁴பு³த்³தி⁴பி⁴: பரிக்³ருஹீதை: அரஸாத்மகஸ்ய மம ந காசித் ஹானி: வ்ருத்³தி⁴ர்வா க்ரியதே । ததா² ரஸஸாமான்யேன தத்³ விஶேஷை: ப்ரியாப்ரியை: புஷ்பாத்³யனுலேபநாதி³லக்ஷணை: அக³ந்தா⁴த்மக ஸ்ய ந மம காசித் ஹானி: வ்ருத்³தி⁴ர்வா க்ரியதே, [1]'அஶப்³த³ மஸ்பர்ஶமரூபமவ்யயம் ததா²(அ)ரஸம் நித்யமக³ந்த⁴வச்ச யத்'இதி ஶ்ருதே: ॥ 115 ॥

[1. கடோபநிஷத் 3-15.]

शब्दस्तु **ஶப்³த³ஸ்து**	=	சப்தமோவெனில்,
ध्वनिसामान्यमात्रेण **த்⁴வநிஸாமான்யமாத்ரேண**	=	பொதுவான நாதமாத்ரத்தாலோ,
प्रियैः **ப்ரியை:**	=	பிரியமான,
षड्जादिभिः **ஷட்³ஜாதி³பி⁴:**	=	ஷட்ஜம் முதலான,
विशेषधर्मैर्वा **விஶேஷத⁴ர்மைர்வா**	=	விசேஷ தர்மங்களாலோ,
इष्टैः	=	விரும்பப்பட்ட,

இஷ்டை:

स्तुत्यादिभि: ஸ்துத்யாதி³பி⁴:	=	ஸ்தோத்ரம் முதலானவைகளாலோ,
अनिष्टै: அநிஷ்டை:	=	அனிஷ்டமான,
असत्य அஸத்ய	=	பொய்,
बीभत्स பீ³ப⁴த்ஸ	=	அறுவறுப்பு,
परिभव பரிப⁴வ	=	அவமதிப்பு,
आकोशादिभि: ஆகோஶாதி³பி⁴:	=	வசவு முதலான,
वचनैर्वा வசனைர்வா	=	வார்த்தைகளினாலோ,
दृक्स्वभावं த்³ருக்ஸ்வபா⁴வம்	=	ஞானஸ்வரூபனும்,
असंसर्गिणं அஸம்ஸர்கி³ணம்	=	ஒட்டாதவனும்,
अविक्रियं அவிக்ரியம்	=	விகாரமற்றவனும்,
अचलं அசலம்	=	அசைவில்லாதவனும்,
अनिधनं அநித⁴னம்	=	அழிவற்றவனும்,
अभयं அப⁴யம்	=	பயமற்றவனும்,
अत्यन्तसूक्ष्मं அத்யந்தஸூக்ஷ்மம்	=	மிகவும் ஸூக்ஷ்மமாக (இந்திரியங்களுக்குப் புலப்படாதவனாக) இருப்பவனும்,
अविषयं அவிஷயம்	=	ஞானத்திற்கு விஷயமாகாதவனுமான,
मां மாம்	=	என்னை,
गोचरीकृत्य கோ³சரீக்ருத்ய	=	இலக்காகச் செய்து,
स्प्रष्टुं ஸ்ப்ரஷ்டும்	=	தொடுவதற்கு,

नैवार्हति நைவார்ஹதி	=	தகுதியுள்ளதல்ல,
मम असंसर्गित्वादेव மம அஸம்ஸர்கி³த்வாதே³வ	=	நான் ஒன்றுடனும் ஒட்டாமல் இருப்பதனுலேயே,
अत एव அத ஏவ	=	ஆகையினுலேயே,
शब्दनिमित्ता ஶப்³த³நிமித்தா	=	சப்தத்தின் காரணமான,
हानिः ஹானி꞉	=	குறைவோ,
वृद्धिर्वा வ்ருத்³தி⁴ர்வா	=	வளர்ச்சியோ,
न ந	=	கிடையாது,
अतः அத꞉	=	ஆனதால்,
स्तुति ஸ்துதி	=	புகழ்,
निन्दादि நிந்தா³தி³	=	தூஷணை முதலான,
प्रियाप्रियत्वादिलक्षणः ப்ரியாப்ரியத்வாதி³லக்ஷண꞉	=	ப்ரியமானதும் அப்ரியமானதுமாக இருக்கும்,
शब्दः ஶப்³த³꞉	=	சப்தம்,
मां மாம்	=	என்னை,
किं करिष्यति கிம் கரிஷ்யதி	=	என்ன செய்யப்போகிறது?
शब्दं ஶப்³த³ம்	=	சப்தத்தை,
आत्मत्वेन गतं ஆத்மத்வேன க³தம்	=	ஆத்மாவாக அடைந்த,
अविवेकिनं हि அவிவேகினம் ஹி	=	விவேகமற்றவனையல்லவா,
प्रियः शब्दः ப்ரிய꞉ ஶப்³த³꞉	=	வேண்டிய சப்தம்,

वर्धयेत् **வர்த⁴யேத்**	=	விருத்தியைச்செய்யும்,
अप्रियश्च **அப்ரியஶ்ச**	=	வேண்டாதது,
क्षपयेत् **க்ஷபயேத்**	=	குறைவடையச் செய்யும்,
अविवेकित्वात् **அவிவேகித்வாத்**	=	விவேகமில்லாதிருப்பதால்,
विवेकिनः **விவேகின:**	=	விவேகத்துடன் கூடிய,
मम **மம**	=	எனக்கு,
वालाग्रमात्रमपि **வாலாக்³ரமாத்ரமபி**	=	வால் நுனிமயிர் அளவு கூட,
कर्तुं **கர்தும்**	=	செய்வதற்கு,
न तु उत्सहते **ந து உத்ஸஹதே**	=	சக்தி உள்ளதல்ல,
इति **இதி**	=	என்று,
एवमेव **ஏவமேவ**	=	இது போல,
स्पर्शसामान्येन **ஸ்பர்ஶஸாமான்யேன**	=	பொதுவான ஸ்பர்சத்தாலும்,
तद्विशेषै **தத்³விஶேஷை**	=	அதன் விசேஷமான,
शीतोष्णमृदुकर्कशादिज्वरोदरशूलादिलक्षणैश्च **ஶீதோஷ்ணம்ருது³கர்கஶாதி³ ஜ்வரோத³ரஶூலாதி³லக்ஷணைஶ்ச**	=	குளிர், சூடு, மென்மை, கடினம் முதலானதும் ஜ்வரம், வயிற்றுவலி முதலான ஸ்வரூபங்களுமான,
अभियैः **அபி⁴யை:**	=	வேண்டாதவைகளாலும்,
शरीरसमवायिभिः **ஶரீரஸமவாயிபி⁴:**	=	சரீரத்துடன் சேருகின்றதும்,
बाह्यागन्तुकनिमित्तश्च **பா³ஹ்யாக³ந்துகநிமித்தஶ்ச**	=	வெளிப்பட்ட புதிதாக வந்துள்ளவைகளின் காரணமாக ஏற்படுகின்றதுமான,
कैश्चित्	=	சில,

कैश्चित्
கைஶ்சித்

प्रियैश्च = பிரியமானவைகளாலும்,
ப்ரியைஶ்வ

मम = எனக்கு,
மம

अस्पर्शत्वात् = ஒட்டாத்தன்மையால்,
அஸ்பர்ஶத்வாத்

व्योन्न = ஆகாயத்திற்கு,
வ்யோன்ன

मुष्टिधातादिभिरिव = முஷ்டியின் அடி முதலியவற்றுல் போல,
முஷ்டிதா⁴தாதி³பி⁴ரிவ

वृद्धिहानिलक्षणा = வளர்ச்சி குறைவு ரூபமான,
வ்ருத்³தி⁴ஹானிலக்ஷணு

काचित् विक्रिया = விகாரம் ஒன்றும்,
காசித் விக்ரியா

न क्रियते = செய்யப்படுகிறதில்ஊல.
ந க்ரியதே

तथा = அவ்வாறே,
ததா²

रूपसामान्येन = பொதுவான ரூபத்தாலும்,
ரூபஸாமான்யேன

स्त्रीव्यञ्जनादिलक्षणैः = ஸ்த்ரீ வ்யஞ்ஜனம் முதலியது ரூபமான,
ஸ்த்ரீவ்யஞ்ஜநாதி³லக்ஷஊண:

प्रियाप्रियैः = வேண்டியதும் வேண்டாததுமான,
ப்ரியாப்ரியை:

तद्विशेषैश्च = அதன் விசேஷங்களாலும்,
தத்³விஶேஷைஶ்ச

मम = எனக்கு,
மம

अरूपत्वात् = ரூபம் இல்லாததால்,
அரூபத்வாத்

काचित् = ஒரு விதமான,
காசித்

हानिः = குறைவோ,
ஹானி:

वृद्धिर्वा = வளர்ச்சியோ,
வ்ருத்³தி⁴ர்வா

न क्रियते **ந க்ரியதே**	=	செய்யப்படுகிறதில்ஜல,
तथा **ததா²**	=	அவ்வாறே,
रससामान्येन **ரஸஸாமான்யேன**	=	பொதுவான ரஸத்தாலும்,
मूढबुद्धिभिः **மூட⁴பு³த்³தி⁴பி⁴꞉**	=	புத்தி மோஹமுள்ளவர்களால்,
परिगृहीतैः **பரிக்³ருஹீதை꞉**	=	ஸ்வீகரிக்கப்பட்ட,
प्रियाप्रियैः **ப்ரியாப்ரியை꞉**	=	வேண்டியதும் வேண்டாததுமான,
मधुराम्ललवणकटुतिक्तकषायैः **மது⁴ராம்லலவணகடுதிக்தகஷாயை꞉**	=	இனிப்பு, புளிப்பு, உப்பு, உரப்பு, கசப்பு, துவர்ப்பு ஆகிய,
तद्विशेषैः **தத்³விஶேஷை**	=	அந்த ரஸத்தின் விசேஷங்களாலும்,
अरसात्मकस्य **அரஸாத்மகஸ்ய**	=	ரஸ ஸ்வபாவமற்ற,
मम **மம**	=	எனக்கு,
काचित् **காசித்**	=	ஒரு,
हानिः **ஹானி꞉**	=	குறைவோ,
वृद्धिर्वा **வ்ருத்³தி⁴ர்வா**	=	வளர்ச்சியோ,
न क्रियते **ந க்ரியதே**	=	உண்டு பண்ணப்படுகிறதில்ஜல,
तथा **ததா²**	=	அவ்வாறே,
गन्धसामान्येन **க³ந்த⁴ஸாமான்யேன**	=	பொதுவான வாஸஜனயினுலும்,
प्रियाप्रियैः **ப்ரியாப்ரியை꞉**	=	வேண்டியதும் வேண்டாததுமான,
पुष्पाद्यनुलेपनादिलक्षणैः **புஷ்பாத்³யனுலேபநாதி³லக்ஷஜண꞉**	=	புஷ்பம் முதலியதும் சந்தனம் முதலியதுமான ஸ்வரூபமுள்ள,

तद्विशेषैः **தத்³விஶேஷை:**	=	அந்த கந்தத்தின் விசேஷங்களாலும்,
अगन्धात्मकस्य **அக³ந்தா⁴த்மகஸ்ய**	=	வாஸஊன ஸ்வபாவமற்ற,
मम **மம**	=	எனக்கு,
काचित् **காசித்**	=	ஒரு,
हानिः **ஹானி:**	=	குறைவோ,
वृद्धिर्वा **வ்ருத்³தி⁴ர்வா**	=	வளர்ச்சியோ,
न क्रियते **ந க்ரியதே**	=	செய்யப்படுகிறதில்ஊல,
यत् **யத்**	=	எது,
अशब्दं **அஶப்³த³ம்**	=	சப்த மற்றது,
अस्पर्शं **அஸ்பர்ஶம்**	=	ஸ்பர்சமற்றது,
अरूपं **அரூபம்**	=	ரூபமற்றது,
अव्ययं **அவ்யயம்**	=	குறைவற்றது,
तथा **ததா²**	=	அவ்வாறே,
अरसं **அரஸம்**	=	ரஸமற்றது,
नित्यं **நித்யம்**	=	எப்பொழுதும்,
अगन्धवच्च **அக³ந்த⁴வச்ச**	=	கந்தமில்லாததோ,
इति **இதி**	=	என்ற,
श्रुतेः **ஶ்ருதே:**	=	சுருதியினுல்.

(**அவதாரிகை**) இதுவரை ஸாமான்யமாகவோ விசேஷமாகவோ ஏற்படும் சப்தாதி விஷயங்களால் தனக்கு வளர்ச்சியோ குறைவோ கிடையாது என்று சிந்திக்க வேண்டியதைக்கூறிவிட்டு இனி தனக்கு ஏற்படும் சப்தாதி விஷயங்களின் அனுபவத்தைப்பற்றி சிந்திக்கவேண்டிய ப்ரகாரத்தைக் கூறுகிறுர்: -

किं च - य एव बाह्याः शब्दादयः ते शरीराकारेण संस्थिताः, तत्परिणामरूपैस्तद्ग्राहकैश्च श्रोत्राद्याकारैः, अन्तःकरणद्वयतद्विषयाकारेण च, तेषामन्योन्यसंसर्गित्वात् संहतत्वाच्च सर्वक्रियासु। तत्रैवं सति विदुषो न मम कश्चित् शत्रुः मित्रं उदासीनो वा अस्ति। तत्र यदि कश्चित् मिथ्याज्ञानाभिमानेन प्रियमप्रियं वा प्रयुयुक्षेत क्रियाफललक्षणं तन्मृषैव प्रयुयुक्षते सः, तस्याविषयत्वान्मम, [1]'अव्यक्तोऽयमचिन्त्योऽयम्'इति स्मृतेः । तथा सर्वेषां पञ्चानामपि भूतानामविकार्यः, अविषयत्वात्,' [2]'अच्छेद्योऽयमदाह्योऽयम्'इति स्मृतेः। याऽपि शरीरेन्द्रियसंस्थानमात्र मुपलक्ष्य मद्भक्तानां विपरीतानां च प्रियाप्रियादिप्रयुयुक्षा, तज्जा च धर्माधर्मा दिप्राप्तिः, सा तेषामेव, न तु मयि अजरे अमृते अभये, [3]'नैनं कृताकृते तपतः! [4]'न वर्धते कर्मणा नो कनीयान्' [5]'सबाह्याभ्यन्तरो ह्यजः' [6]'न लिप्यते लोकदुःखेन बाह्यः'इत्यादिश्रुतिभ्यः। अनात्मवस्तुनश्च असत्त्वं परमो हेतुः। आत्मनश्च अद्वयत्वे, द्वयस्य असत्वात् । यानि सर्वाणि उपनिष- द्वाक्यानि विस्तरशः समीक्षितव्यानि समीक्षितव्यानि॥ ११६ ॥

उपदेशसाहस्रयां गद्यप्रबन्धः समाप्तः ॥

கிம் ச - ய ஏவ பா³ஹ்யா꞉ ஶப்³தா³த³ய꞉ தே ஶரீராகாரேண ஸம்ஸ்தி²தா꞉, தத்பரிணாமரூபைஸ்தத்³வாஹகைஶ்ச ஶ்ரோத்ராத்³யாகாரை꞉, அந்த꞉கரணத்³வயதத்³விஷயாகாரேண ச, தேஷாமன்யோன்யஸம்ஸர்கி³த்வாத் ஸம்ஹதத்வாச்ச ஸர்வக்ரியாஸு । தத்ரைவம் ஸதி விது³ஷோ ந மம கஶ்சித் ஶத்ரு꞉ மித்ரம் உதா³ஸீனோ வா அஸ்தி । தத்ர யதி³ கஶ்சித் மித்²யாஜ்ஞாநாபி⁴மானேன ப்ரியமப்ரியம் வா ப்ரயுயுக்ஷேத க்ரியாப²லலக்ஷணம் தன்ம்ருஷைவ ப்ரயுயுக்ஷதே ஸ꞉, தஸ்யாவிஷயத்வான்மம, [1]அவ்யக்தோ(அ)யமசிந்த்யோ(அ)யம்' இதி ஸ்ம்ருதே꞉ । ததா² ஸர்வேஷாம் பஞ்சாநாமபி பூ⁴தாநாமவிகார்ய꞉, அவிஷயத்வாத்," [2]அச்சே²த்³யோ(அ)யமதா³ஹ்யோ(அ)யம்'இதி ஸ்ம்ருதே꞉ । யா(அ)பி ஶரீரேந்த்³ரியஸம்ஸ்தா²னமாத்ரமுபலக்ஷ்ய மத்³ப⁴க்தானாம் விபரீதா னாம் ச ப்ரியாப்ரியாதி³ப்ரயுயுக்ஷா, தஜ்ஜா ச த⁴ர்மாத⁴ர்மாதி³ப்ராப்தி꞉, ஸா தேஷாமேவ, ந து மயி அஜரே அம்ருதே அப⁴யே, [3]நைனம் க்ருதாக்ருதே தபத꞉! [4]ந வர்த⁴தே கர்மணா நோ கனீயான்" [5]ஸபா³ஹ்யாப்⁴யந்தரோ ஹ்யஜ꞉ [6]ந லிப்யதே லோகது³꞉கே²ன பா³ஹ்ய꞉'இத்யாதி³ஶ்ருதிப்⁴ய꞉ । அனாத்மவஸ்துனஶ்ச அஸத்த் வம்பரமோ ஹேது꞉ । ஆத்மனஶ்ச அத்³வயத்வே, த்³வயஸ்ய அஸத்வாத் । யானி

ஸர்வாணி உபநிஷ- த்³வாக்யானி விஸ்தரஶ: ஸமீக்ஷிதவ்யானி ஸமீக்ஷிதவ் யானி ॥ 116 ॥

உபதே³ஶஸாஹஸ்ரயாம் க³த்³யப்ரப³ந்த⁴: ஸமாப்த: ॥

---

[1]. கீதை 2-25, [2]. கீதை 2-24, [3]. பிருஹ 4-4-22, [4]. 4-4-23, [5]. முண் 2-1-2, [6]. கட 5-11.

किं च **கிம் ச**	=	மேலும்,
ये **யே**	=	எந்த,
बाह्याः **பா³ஹ்யா:**	=	வெளிப்பட்டவைகளான,
शब्दादयः **ஶப்³தா³த³ய:**	=	சப்தம் முதலியவைகள்,
शरीराकारेण **ஶரீராகாரேண**	=	சரீர உருவமாகவும்,
तत्परिणामरूपै **தத்பரிணுமரூபை**	=	அதன் பரிணுமமான,
तद्ग्राहकैः **தத்³வாஹகை:**	=	அவைகளை அறிவதற்கு ஸாதனமான,
श्रोत्राद्याकारैश्च **ஶ்ரோத்ராத்³யாகாரைஶ்ச**	=	காது முதலியவைகளின் உருவங்களாகவும்,
संस्थिताः **ஸம்ஸ்தி²தா:**	=	மாறுதலடைந்து இருக்கின்றனவோ,
ते एव **தே ஏவ**	=	அந்த சப்தாதிகளே,
अन्तःकरणद्वय **அந்த:கரணத்³வய**	=	மனது. புத்தி என்ற இரண்டு அந்தக்கரணங்களாகவும்,
तद्विषयाकारेण च **தத்³விஷயாகாரேண ச**	=	அதன் விஷயங்களாகவும்,
संस्थिताः **ஸம்ஸ்தி²தா:**	=	மாறுதல் அடைந்திருக்கின்றன,
तेषां **தேஷாம்**	=	அவை,
अन्योन्यसंसर्गित्वात् **அன்யோன்யஸம்ஸர்கி³த்வாத்**	=	ஒன்றுக்கொன்று சேர்ந்து இருப்பதாலும்,

सर्वक्रियासु = எல்லாக் காரியங்களிலும்,

ஸர்வக்ரியாஸு

संहतत्वाच्च = சேர்ந்து வேஐல செய்வதாலும், (அவை நானல்ல).

ஸம்ஹதத்வாச்ச

तत्र एवं सति = அது இவ்விதமிருக்கும்பொழுது,

தத்ர ஏவம் ஸதி

विदुषः = ஞானியான,

விது³ஷ:

मम = எனக்கு,

மம

कश्चित् = ஒருவனும்,

கஶ்சித்

शत्रुः = எதிரியாகவோ,

ஶத்ரு:

मित्रं = நண்பஞகவோ,

மித்ரம்

उदासीनो वा = உதாஸீனஞகவோ,

உதா³ஸீனோ வா

नास्ति = இல்ஐல,

நாஸ்தி

तत्र = அதில்,

தத்ர

कश्चित् = ஒருவன்,

கஶ்சித்

मिथ्याज्ञानाभिमानेन = மித்யாஞான மூலகமான தேஹாபிமானத்தால்,

மித்²யாஜ்ஞாநாபி⁴மானேன

क्रियाफललक्षणं = கர்மாவின் பல ஸ்வரூபமான,

க்ரியாப²லலக்ஷணம்

प्रियं अप्रियं वा = ப்ரியத்தையோ அப்ரியத்தையோ,

ப்ரியம் அப்ரியம் வா

यदि प्रयुयुक्षेत = பிரயோகம் செய்ய விரும்புவானேயாகில்,

யதி³ ப்ரயுயுக்ஷேத

तस्य = அதற்கு,

தஸ்ய

अविषयत्वात् मम = நான் விஷயமாகாத படியால்,

அவிஷயத்வாத் மம

सः ஸ:	=	அவன்,
तत् தத்	=	அதை,
मृषैव प्रयुयुक्षते ம்ருஷைவ ப்ரயுயுக்ஷதே	=	பொய்யாகவேதான் பிரயோகம் செய்ய விரும்புகிறான்,
अयं அயம்	=	இது,
अव्यक्तः அவ்யக்த:	=	ஸூக்ஷ்மமானது,
अयं அயம்	=	இது,
अचिन्त्यः அசிந்த்ய:	=	ஆலோசிக்க முடியாதது,
इति இதி	=	என்று,
स्मृतेः ஸ்ம்ருதே:	=	ஸ்மிருதியால்,
तथा ததா²	=	அப்படியே,
सर्वेषां ஸர்வேஷாம்	=	எல்லா,
पञ्चानामपि भूतानां பஞ்சாநாமபி பூ⁴தானாம்	=	ஐந்து பூதங்களுக்கும்,
अविषयत्वात् அவிஷயத்வாத்	=	விஷயமாகாதபடியால்,
अविकार्यः அவிகார்ய:	=	விகாரமடையாதவன்,
अयं அயம்	=	இவன்,
अच्छेद्यः அச்சே²த்³ய:	=	வெட்டத்தகாதவன்,
अयं அயம்	=	இவன்,
अदाह्यः அதா³ஹ்ய:	=	எரிக்கத்தகாதவன்,

इति = என்ற,
இதி
स्मृतेः = ஸ்மிருதியினுல்,
ஸ்ம்ருதே:
शरीरेन्द्रियसंस्थानमात्रमुपलक्ष्य = சரீரம் இந்திரியம் இவைகளின் அமைப்பை
ஶரீரேந்த்³ரியஸம்ஸ்தா²னமாத்ரமுபலக்ஷ்ய மட்டும் குறித்து,
मद्भक्तानां = என்னிடம் பிரீதிகொண்டவர்களுக்கும்,
மத்³ப⁴க்தாஞம்
विपरीतानां च = விரோதம் கொண்டவர்களுக்கும்,
விபரீதாஞம் ச
याऽपि प्रियाप्रियादिप्रयुयुक्षा = நன்மை தீமை முதலானவற்றை
யா(அ)பி ப்ரியாப்ரியாதி³ப்ரயுயுக்ஷா ஏவுவதற்கு எந்த ஆசை ஏற்படுமோ,
तज्जा = அதனுல் உண்டாகும்,
தஜ்ஜா
धर्माधर्मादिप्राप्तिः = புண்யம் பாபம் முதலானவைகளை அடைவதோ,
த⁴ர்மாத⁴ர்மாதி³ப்ராப்தி:
सा = அது,
ஸா
तेषामेव = அவர்களுக்குத்தான்,
தேஷாமேவ
अजरे = மூப்பற்றவனும்,
அஜரே
अमृते = சாவில்லாதவனும்,
அம்ருதே
अभये = பயமற்றவனுமான,
அப⁴யே
मयि = என்னிடம்,
மயி
न तु = கிடையாது,
ந து
एनं = இவனை,
ஏனம்
कृताकृते = செய்யப்பட்டதும் செய்யப்படாததுமான கர்மாக்கள்,
க்ருதாக்ருதே
न तपतः = தபிக்கச் செய்கிறதில்லை,
ந தபத:

कर्मणा	=	கர்மாவினுல்,
கர்மணு		
न वर्धते	=	வளருகிறதில்லை,
ந வர்த⁴தே		
नो कनीयान्	=	குறைகிறவனுகவும் ஆகிறதில்லை.
நோ கனீயான்		
सबाह्याभ्यन्तरः	=	உள்ளும் வெளியும் நிறைந்தவன்,
ஸபா³ஹ்யாப்⁴யந்தர:		
अजः	=	பிறப்பற்றவன்,
அஜ:		
बाह्यः	=	உலக ஸ்வபாவத்திற்கு அப்பால்பட்ட ஆத்மா,
பா³ஹ்ய:		
लोकदुःखेन	=	உலக துக்கத்தோடு,
லோகது³:கே²ன		
न लिप्यते	=	ஒட்டுகிறதில்லை,
ந லிப்யதே		
इत्यादिश्रुतिभ्यः	=	இது முதலான சுருதிகளால்,
இத்யாதி³ஶ்ருதிப்⁴ய:		
आत्मनश्च	=	ஆத்மாவானது,
ஆத்மனஶ்ச		
अद्वयत्वे	=	இரண்டற்ற ஒரே வஸ்துவாக இருக்கும்பொழுது,
அத்³வயத்வே		
द्वयस्य असत्वात्	=	இரண்டு இல்லாததால்,
த்³வயஸ்ய அஸத்வாத்		
अनात्मवस्तुनश्च	=	ஆத்மாவைத் தவிற வேறு பொருள்
அனுத்மவஸ்துனஶ்ச		இல்லை என்பது,
परमो हेतुः	=	முக்யமான காரணம்,
பரமோ ஹேது:		
यानि सर्वाणि उपनिषद्वाक्यानि	=	ப்ரஹ்மத்தை விளக்குகிற எல்லா
யானி ஸர்வாணி உபநிஷத்³வாக்யானி		உபநிஷத் வாக்யங்களும்,
विस्तरशः	=	விரிவாக,
விஸ்தரஶ:		
समीक्षितव्यानि	=	சிந்திக்கத்தக்கவைகள்,
ஸமீக்ஷிதவ்யானி		
समीक्षितव्यानि	=	சிந்திக்கத்தக்கவைகள்,
ஸமீக்ஷிதவ்யானி		

சப்தம் முதலான விஷயங்களை காது முதலான இந்திரியங்கள் மூலம் அறியும்பொழுது மனதில் இன்பமோ துன்பமோ ஏற்படுகிறது. இன்பத்தைத் தரும் விஷயத்தில் ராகமும் துன்பத்தைத் தரும் விஷயத்தில் வெறுப்பும் கொள்கிறோம். இதற்குக் காரணமாயிருப்பவர்களிடமும் நட்போ பகையோகொள்கிறோம். இது எல்லாம் ஆத்மாவைச் சரியாக அறிந்துகொள்ளாததால்தான் ஏற்படுகிறது. உண்மை யில் ஸூக்ஷ்மபூதங்களான சப்தாதிகள் தான் சரீரமாகவும் இந்திரியமாகவும் மனமாகவும் புத்தியாகவும் ஸுக துக்கங்களாகவும் மற்றும் எல்லாமாகவும் பரிணா மம் அடைகின்றன. இவைகள் ஒன்றுக்கொன்று சேர்ந்து உள்ளன. சேர்ந்தேதான் காரியங்களைச் செய்கின்றன. இவைகள் எல்லாம் அறியப்படும் பொருள்கள். இவற்றை அறிகின்ற ஆத்மாவுக்கு இவற்றுடன் ஸம்பந்தம் கொஞ்சமும் கிடையாது. இவ்வாறு அறிந்த எனக்கு நண்பன், எதிரி, உதாஸீனன் என்ற பாகுபாடு கிடையாது எவனாவது ஒருவன் அக்ஞானத்தால் சரீரத்தில் அபிமானம்கொண்டு எனக்கு நன்மையோ தீமையோ செய்வதாக எண்ணினால் அது வாஸ்தவமல்ல. அது என்னிடம் ஒட்டாது. என் சரீரத்திற்குச் செய்யும் நன்மை தீமைகளால் ஏற்படும் புண்ய பாபங்களும் அதன் பலன்களும் அவர்களுக்கே தவிற எனக்குக் கிடையாது. நன்கு விசாரித்துப் பார்த்தோமானால் ஆத்மா ஒன்றே உண்மையானது. ஆத்மாவைத் தவிற இரண்டாவது பொருளே வாஸ்தவத்தில் இல்லை. ஒரே ஆத்மவஸ்துவில் நண்பன், எதிரி, ப்ரியம், அப்ரியம் முதலான வேற்றுமைகள் ஏது? இவ்வாறு சிந்திக்க வேண்டும். இந்த விஷயங்களை எல்லாம் நன்கு எடுத்துக் காட்டுகிற எல்லா உபநிஷத் வாக்யங்களையும் திருப்பித் திருப்பி நன்கு பராமர்சம் செய்யவேண்டும்.

உபதேச ஸாஹஸ்ரீ கத்யபாகம் முற்றுப்பெற்றது.
